

40

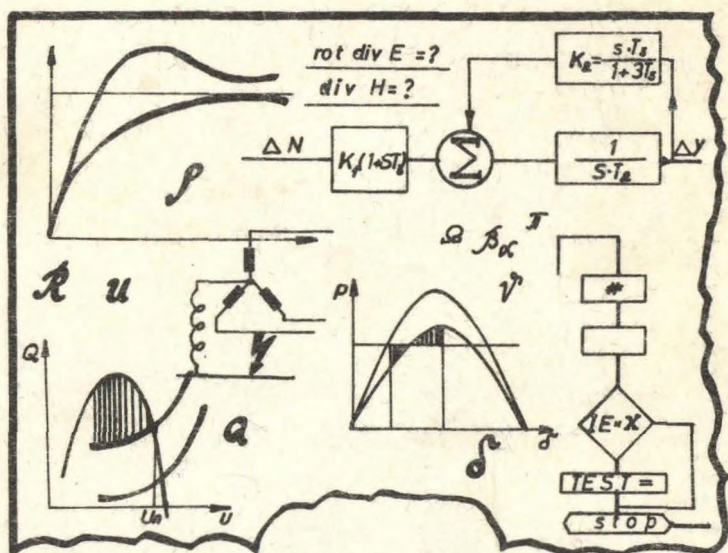
LAT

1947 ÷ 1987



Wydziału Elektrycznego

POLITECHNIKI SZCZECIŃSKIEJ



SZCZECIN 1987

40 LAT

1947—1987

**Wydziału
Elektrycznego
POLITECHNIKI SZCZECIŃSKIEJ**

SZCZECIN 1987

2a 1070

348.662 (438.251) (091)



EL. 20064

Opracował zespół

dr inż. Witold Jasienicki - rozdz. 1,5

doc. dr inż. Jerzy Krygier - rozdz. 2,3,7

dr inż. Romuald Nowakowski - rozdz. 10

doc. dr inż. Bogdan Wołczak - rozdz. 6

Historie poszczególnych zakładów

naukowo-dydaktycznych (rozdz. 4)

opracowali kierownicy zakładów.

Opracowanie graficzne

Zygmunt Szeremeta

Biblioteka Główna
Politechniki Szczecińskiej

EL. 20064



005-020064-00-0

Zakład Poligraficzny Politechniki Szczecińskiej "ZAPOL"

71-065 Szczecin, al. Piastów 42a

Nakład 700+3egz. Format B5. Zam. nr 768/87

5.695/87

17990

SPIS TREŚCI

1. Geneza uczelni	
2. Początki Wydziału Elektrycznego (1947-1970)	16
3. Wydział Elektryczny w latach 1970-1985	23
4. Zakłady naukowo-dydaktyczne wydziału (1947-1985)	33
5. Studia i studenci	88
6. Władze wydziału i administracja	93
7. Wydział Elektryczny - dzisiaj	98
8. Pamięci tych, którzy odeszli	163
9. Spis absolwentów 1949 - 1986	180
10. Z okazji spotkania (o tych, którzy nie weszli do historii)	247

W bieżącym roku mija 40 lat od inauguracji wykładów na Wydziale Elektrycznym ówczesnej Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie. Potrzeba, a nawet konieczność powstania wydziału została realnie określona z perspektywy rozwoju kraju, a szczególnie jego dzielnic zachodnich i północnych w nowych warunkach społecznego ustroju. Do budowy Polski silnej i nowoczesnej znaleźli się ludzie, którzy umieli połączyć entuzjazm pracy organizacyjnej i zawodowej, których kwalifikacje moralne i zawodowe stały u podstaw budowy naszego wydziału. To fakt, iż brakowało doświadczeń w pracy dydaktycznej i naukowej, to fakt, iż były na naszej drodze trudności, błędy i załamania. Nie zaważyły jednak na naszym zrobionym z okazji Jubileuszu bilansie osiągnięć. To u nas na wydziale powstał znaczący ośrodek Elektrotechniki Teoretycznej, to nasi koledzy z Instytutu Automatyki Przemysłowej, z Instytutu Elektrotechniki nie tylko prowadzą zajęcia laboratoryjne i wykłady, ale mają znaczący wkład w rozwój poszczególnych działów stale rozwijającej się elektrotechniki.

40 lat to niewiele, mówią nam "nie mamy tradycji", ale i cała elektryka to nauka nowa; niewiele, bo tylko 156 lat temu odkryto zjawisko indukcji elektromagnetycznej, 102 lata temu zbudowano pierwszy transformator, a nasz prąd trójfazowy i cała elektroenergetyka nie ma jeszcze 96 lat. Rozpoczynaliśmy pracę w czasach gdy powstał pierwszy tranzystor, gdy nie było maszyn liczących i całej mikroelektroniki.

Wydział nasz zmienił się znacznie w ciągu 40 lat, wymagał tego rozwój nauki i potrzeba sprostania i przeniesienia jej do umysłów i serc naszych młodych studentów i często entuzjastów. Zmieniały się programy, zmieniało się wyposażenie laboratoriów, zmienili się prowadzący zajęcia. Nasz "biały" budynek stał się dawno za ciasny. Najważniejsze jednak jest to, aby byli "ludzie" i aby nie zmarnowano ich zapału i możliwości twórczych. Dlatego możemy być spokojni, "bo są ludzie", nasi młodzi byli studenci, którzy pracując w znacznie już lepszych warunkach startu życiowego podciągnęli wydział do roli znaczącego ośrodka życia naukowego w Polsce.

Opracowanie poświęcono pamięci dzieła tych, którzy wydział tworzyli, tych którzy wydział rozwinęli i tych, którzy tu rozpoczynali i kończyli, trudne, ale i pasjonujące studia w zakresie elektrotechniki.

1. GENEZA UCZELNI

Przejęcie w 1945 r. Szczecina w nasze bezsporne władanie stanowiło impuls do odbudowy i tworzenia nowego życia. W ciągu kilku zaledwie miesięcy 1945 r. i 1946 r. Szczecin stał się nie tylko polskim miastem, ale ośrodkiem tętniącym życiem i pracą, dążącym do przekształcania się w ciągu najbliższych lat w centrum życia gospodarczego i kulturalnego. W tych warunkach grupa ludzi czynu, związana z nauką i oświatą, jeszcze stosunkowo młodych, postawiła sobie za zadanie zorganizowania w Szczecinie wyższych uczelni. To zapotrzebowanie społeczne stało się bodźcem dla czynników państwowych do zajęcia się tą sprawą. Wojewódzka Rada Narodowa na posiedzeniu w dniu 14 czerwca 1946 r. podjęła uchwałę, w której stwierdza, że skoncentruje swoją uwagę nad tworzeniem politechniki i szkoły handlu zagranicznego.¹⁾ Przed II wojną światową w Szczecinie nie istniała żadna wyższa uczelnia typu akademickiego. Istniała natomiast przy ul. Pułaskiego 10 i Sikorskiego 37 niemiecka szkoła techniczna mająca na celu kształcenie inżynierów i maszynistów okrętowych. "Vereinigte Technische Staatslehranstalten für Schiffssingenieur und Seemaschinenisten zu Stettin". Po zakończeniu działań wojennych w 1945 r. pozostała w szkole część niemieckich pedagogów i naukowców. Zabezpieczali oni w miarę możliwości budynki, urządzenia szkolne i pomoce naukowe przed kradzieżami. Sądziły, że będą mogli wkładać w przyszłości, ale nie przewidzieli biegu historii. Istniały tu też i akta personalne personelu niemieckiego. Wśród nich miały być również akta Wernera von Brauna, specjalisty od rakiet, który po wojnie pracował dla NASA w Stanach Zjednoczonych. Część pracowników niemieckich przetrwała do listopada 1945 r. kiedy to zostało utworzone "Miejskie Liceum Techniczne". W międzyczasie trwała uporczywa walka z szabrownikami. Biały Gmach przy ul. Sikorskiego 37 był w tym szczęśliwym połączeniu,

¹⁾ Sprawozdanie z tego posiedzenia WRN według: W. Myślenicki: Szczecin 1945-60. Szczecin 1960, nr 3, s.40.

że wejście i okna zostały przez Wehrmacht obudowane w celu zabezpieczenia znajdującej się w piwnicach gmachu wojskowej radiostacji nadawczo-odbiorczej. Tym samym obrona była ułatwiona. Odbывały się tam formalne "bitwy", zarówno z szabrownikami, jak i Niemcami. Mimo wszystko jednak duża część urządzeń byłej szkoły została rozkradziona. Pozostało około jednej trzeciej urządzeń trudnych do wymontowania i mało strakcyjnych. Część urządzeń zabrała delegacja Szkoły Inżynierskiej im. Wawelberga i Rotwanda do Warszawy.

Szkoła Inżynierska, późniejsza Politechnika Szczecińska zawdzięcza swe powstanie inicjatywie społeczeństwa szczecińskiego, - co potwierdził minister oświaty Czesław Kwiecień na konferencji w dniu 14.01.1947r., która odbyła się w pomieszczeniach ówczesnego Kuratorium Szkolnego przy ul. Pułaskiego 10. Obecni byli: wiceminister Eugenia Krassowska, dyr. Departamentu IV Ministerstwa Oświaty prof. dr Arnold, kurator Okręgu Szkolnego Klimaszewski, prezydent Szczecina mgr inż. Piotr Zerebka, mgr inż. B. Briks, mgr inż. R. Bagiński i przedstawiciele Komitetu Organizacyjnego Politechniki Szczecińskiej. Stwierdzenie takie znajdujemy też w oświadczeniu dra Konrada Patka, ówczesnego przewodniczącego Wojewódzkiej Rady Narodowej, wygłoszonym na pierwszej inauguracji roku akademickiego w Szkole Inżynierskiej, a zanotowanym w Ilustrowanym Kurierze Polskim z dnia 23.03.1947 r. (Rok III, nr 80). Doktor K. Patek stwierdził, że inicjatywa utworzenia Politechniki Szczecińskiej pochodzi od społeczeństwa szczecińskiego i datuje się od roku 1945.

Nad dalszym losem budynków i urządzeń technicznych byłej szkoły technicznej już w kwietniu i maju 1945 roku zastanawiała się, bawiąca w Szczecinie Grupa Operacyjna Ministerstwa Przemysłu pod kierownictwem inż. Pillicha oraz przedstawiciele Urzędu Pełnomocnika Rządu na teren Pomorza Zachodniego, którego kierownikiem był wojewoda - płk Leonard Borkowicz. W czerwcu 1945 r. ohydnie grupy przeniosły się do Koszalinu (by powrócić w styczniu 1946 roku). Utworzona komisja posiadała prospekty niemieckiej szkoły technicznej i rozważała możliwość uruchomienia politechniki w Szczecinie. Po powrocie grup do Szczecina

szczególnie szeroką kampanię prasową rozwinął Stefan Czarnowski.

Prócz notatek i wzmianek w prasie szczecińskiej, ukazywały się także artykuły w prasie centralnej i innych miast. I tak, w numerze 12-14.04.1946 r. Ilustrowanego Kuriera Polski w Bydgoszczy ukazał się artykuł Czarnowskiego pt. "Szczecin musi mieć swoją politechnikę". W maju, czerwcu i lipcu 1946 r. powstaje "Memoriał w sprawie założenia politechniki w Szczecinie. Memoriał ten zredagowany przez Czarnowskiego w imieniu fikcyjnej "Wojewódzkiej Komisji Porozumiewawczej Organizacji Młodzieży w Szczecinie" rozesłany został między innymi do Prezydium KRN, Prezydium Rady Ministrów, wszystkich ministerstw, a także do Federacji Miast Amerykańskich w Nowym Jorku i do Rady Głównej Polonii Amerykańskiej w Nowym Jorku. Równocześnie powstał zainicjowany przez Czarnowskiego "Komitet Organizacyjny Politechniki Szczecińskiej". Skład Komitetu przechodził różne koleje - utrzymywała się jednakże najbardziej czynna grupa w następującym składzie:

- dr Konrad Patek - przewodniczący Komitetu, przewodniczący WRN,
- Stefan Czarnowski - sekretarz i spiritus movens Komitetu,
- mgr inż. Witold Gładysz - członek grupy organizacyjnej Komitetu,
późniejszy z-ca prof. Politechniki Szczecińskiej,
- mgr inż. Jerzy Kędzierski - członek grupy organizacyjnej Komitetu,
- kpt. Kazimierz Bartoszyński - członek Delegatury Rządu ds. Wybrzeża,
- mgr inż. Antoni Bućkiewicz - późniejszy wykładowca Szkoły Inżynierskiej i organizator Zakładu Obróbki Metali,
- Jan Ciałkiewicz - pełnomocnik okręgu Polskiego Czerwonego Krzyża,
- Henryk Dąbrowicz - poseł, wiceprzewodniczący WRN,
- Władysław Kosydarski - poseł,
- inż. Józef Maciejewski - wiceprezydent miasta Szczecina,
- mgr Bruno Taydelt - naczelnik Wydziału Oświaty, Kultury i Sztuki Zarządu Miejskiego,
- mgr inż. Bronisław Welcher - dyrektor Szczecińskiej Dyrekcji Odbudowy,

Skład Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki Szczecińskiej
w roku akademickim 1986/87

1. prof. dr hab. inż. Wojciech Lipiński
2. prof. dr hab. inż. Jan Purczyński
3. prof. zw. dr inż. Ryszard Sikora
4. prof. dr hab. inż. Stanisław Skoczowski
5. prof. zw. dr hab. inż. Adam Żuchowski
6. doc. dr hab. inż. Stefan Kubisa
7. doc. dr inż. Jerzy Krygier
8. doc. dr Zdzisław Rojek
9. doc. dr inż. Stefan Szczerba
10. doc. dr inż. Jerzy Szymianis
11. doc. dr inż. Bohdan Wołczak
12. doc. dr inż. Zbigniew Wysocki
13. doc. dr inż. Wiktor Zając
14. dr inż. Zbigniew Frąckiewicz
15. dr inż. Marek Durnaś
16. dr inż. Szymon Bobako
17. mjr mgr inż. Władysław Gawroniak
18. mgr inż. Witold Ratajczak (ZNP)
19. Student Przemysław Możajko
20. Student Robert Lew - przewodniczący Samorządu Studenckiego

- Wilamowski - poseł,
- mgr Karczewski - dyrektor Polskiego Radia w Szczecinie,
- mgr Klimaszewski - kurator Okręgu Szkolnego i późniejszy wiceminister oświaty.

Komitet dążył do utworzenia pełnej politechniki z sześcioma wydziałami: Mechanicznym, Elektrycznym, Inżynierii Lądowo-Wódnej, Architektury, Chemicznym i Rolniczym, a wytycznymi jego pracy były następujące tezy:

1. Szczecin powinien posiadać politechnikę.
2. Nie należy ustępować przed argumentami, że w Polsce jest za dużo politechnik. Późne wyzwolenie Szczecina nie może być powodem niewłaściwego rozmieszczenia uczelni w Polsce.
3. Politechnika jest atrakcyjniejsza niż Szkoła Inżynierska, więc będzie łatwiej zwerbować pełnowartościowych pracowników nauki i będzie łatwiej pertraktować z władzami centralnymi.

Komitet liczył na wpływ twórczego ośrodka technicznego, na rozwój przemysłu i techniki. Omówienie działalności Komitetu zajęłoby zbyt dużo miejsca i mogłoby być odrębnym tematem. Dla ścisłości historycznej trzeba dodać, że istniały jeszcze w Szczecinie dwie grupy społeczne zajmujące odmienne stanowiska w sprawie utworzenia politechniki. Jedna z nich przyjęła tezę: Szczecinowi potrzebny jest przede wszystkim spokój i odnosiła się negatywnie do zamierzeń Komitetu - sądziła bowiem, że studenci mogą zakłócać spokój mieszkańców. Druga grupa natomiast zamierzała przyjąć program stopniowego rozwoju. Reprezentowała poglądy, że Szczecinowi potrzebne jest dobre technikum, a najwyżej Szkoła inżynierska i to nie zaraz. Wyrazem ścierania się poglądów w tym względzie były artykuły polemiczne w prasie i publiczne wystąpienia - niektóre zanotowano w pamiętnikach i protokołach.

W dniu 27.09.1946 r. odbyła się konferencja z udziałem: inż. Józefa Maciejewskiego - wiceprezydenta Zarządu Miejskiego, w którego resorcie było szkolnictwo, mgra inż. Bolesława Orgelbranda - wizytatora szkół

zawodowych Ministerstwa Oświaty, a równocześnie dyrektora Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu i mgra inż. Bolesława Briksa - dyrektora Państwowej Szkoły Technicznej w Szczecinie i równocześnie członka Komisji Programowej Ministerstwa Oświaty.

Na konferencji tej zapadły postanowienia.

1. Utworzyć raczej szkołę inżynierską, a nie politechnikę.
2. Szczecin nie wyrzeka się politechniki, lecz jest to sprawa przyszłości.
3. Budynek przy ul. Sikorskiego 37 z wieloma pomocami naukowymi znajdującymi się tam jeszcze należy wyremontować i zabezpieczyć. Przeznaczyć na ten cel kwotę 500 000 zł.
4. Utworzyć wydziały: Mechaniczny i Elektryczny, z rekrutacją po 150 osób na I rok studiów.
5. Utworzyć dwa kursy zerowe - przygotowawcze.

Jak widać, program ten był węższy od programu Komitetu Organizacyjnego i stał się powodem licznych starć między niektórymi członkami Komitetu a mgrem inż. Bolesławem Brikssem. Jeszcze przed wspomnianą konferencją, dyrektor B. Orgelbrand otrzymał pismo Ministerstwa Oświaty z dnia 07.09.1946 r. podpisane przez prof. dra Stanisława Arnolda, dyrektora Departamentu IV Ministerstwa Oświaty, upoważniające do zajęcia się sprawami organizacyjnymi Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie. Dyrektor B. Orgelbrand pismem z dnia 10.12.1946 r. przekazał z kolei to upoważnienie do Szczecina mgrowi inż. Bolesławowi Briksowi. Oba upoważnienia - stanowiące swego rodzaju nominacje - były spóźnione w stosunku do faktów. Prace organizacyjne były bowiem tak zaawansowane, że wykłady na kursach zerowych rozpoczęły się już w grudniu 1946 roku.

W październiku bawił w Szczecinie, z polecenia wiceminister E. Krasowskiej, S. Lachowicz w celu ustalenia stanu pomieszczeń i potrzeb Szkoły Inżynierskiej. Sprawozdanie przedstawione wiceminister E. Krasowskiej nosi datę 14 października 1946 r.

Dnia 21 listopada 1946 r. przyjechała do Szczecina wiceminister oświaty Eugenia Krassowska, która zapisała się złotymi zgłoskami w his-

torii powstania Szkoły Inżynierskiej. Komitet Organizacyjny był z wice-minister E. Krassowską stale w kontakcie poprzez swoich delegowanych członków. Przyjechał też dyr. Arnold i dyrektor Orgelbrand. Odbłyły się trzy konferencje. W pierwszej uczestniczyli: mgr inż. Bolesław Briks i mgr inż. Jerzy Kędzierski. W godzinach popołudniowych odbyła się druga konferencja w gmachu Polskiego Radia (al. Wojska Polskiego 75), w której uczestniczyła wice-minister E. Krassowska, dyr. Arnold i dyr. Orgelbrand oraz przedstawiciele Komitetu Organizacyjnego i Bratniej Pomocy.

Zapadły następujące postanowienia:

1. Od dnia 01.12.1946 r. powołuje się w Szczecinie Wyższą Szkołę Inżynierską subsydiowaną przez Szkołę Inżynierską w Poznaniu, kierowaną przez dyr. B. Orgelbranda. Od 01.02.1947 r. WSI w Szczecinie ma uzyskać samodzielność finansową.
2. Zorganizowanie warunków do przekształcenia WSI w politechnikę pozostawia się Komitetowi Organizacyjnemu Politechniki Szczecińskiej.
3. Fundusze na dalszą odbudowę uczelni w wysokości 3 000 000 zł wyasygnuje min. E. Kwiatkowski z Delegatury Rządu ds. Wybrzeża. Minister E. Krassowska rozmawiała w tej sprawie telefonicznie z min. Kwiatkowskim, który był wtedy w Gdyni.
4. Kandydatury na rektora czy dyrektora uczelni zostaną rozpatrzone, przy czym Ministerstwo Oświaty ma swego kandydata w osobie prof. Szymanowskiego, który właśnie powrócił do kraju z USA.
5. Według oświadczenia dyr. Arnolda, uczelnia może uzyskać prawa akademickie.

Wreszcie trzecia konferencja odbyła się w budynku przy al. Piastów - w siedzibie Wojewódzkiego Zarządu Stronnictwa Demokratycznego. Tu sprawę politechniki jeszcze raz referowali wybrani przez Komitet mgr inż. Witold Gładysz i mgr inż. Jerzy Kędzierski. Był też obecny mgr inż. Ryszard Bagiński, którego przedstawił wice-minister E. Krassowskiej jako szczecińskiego kandydata na rektora. Na tej konferencji nie

zapadła żadna decyzja. Wiceminister zgodziła się jednak na rozpatrzenie wniosku i zażądała bezzwłocznego doręczenia dokumentów osobistych mgra inż. Ryszarda Bagińskiego. Wieczorem odbyło się zwiedzanie gmachów przyszłej uczelni przy zaimprovizowanych pochodniach i wśród wiwatów zgromadzonych przez Bratnią Pomoc przyszłych studentów.

W dniach 13 i 14.01.1947 r. bawili w Szczecinie w sprawach politycznych minister Wycech, wiceminister Krassowska i dyr. Arnold. W Kuratorium Okręgu Szkolnego odbyła się konferencja (14.01.1947), w której uczestniczyli: mgr inż. R. Bagiński, mgr inż. B. Briks, S. Czarnowski, mgr inż. J. Kędzierski, mgr inż. P. Zaremba. Tematem jej była głównie sprawa usamodzielnienia się uczelni.

Dnia 19.01.1947 r. udała się do Warszawy delegacja Komitetu w składzie: mgr inż. Ryszard Bagiński, mgr Mikołaj Żak, mgr inż. Antoni Bućkiewicz i Stefan Czarnowski. Po drodze delegacja wstąpiła do Poznania po dyrektora B. Orgelbranda, by wraz z nim następnego dnia stawić się w Ministerstwie Oświaty. Po rozmowach z wiceminister E. Krassowską oraz dyrektorami Departamentów - profesorami Arnoldem, Marowskim i Żółtowskim ustalono powołanie Szkoły Inżynierskiej, ilość etatów, otwarcie własnego konta bankowego i powzięto decyzję o przekazaniu przez dyrektora Orgelbranda agend dyrektora nowej uczelni mgrowi inż. Ryszardowi Bagińskiemu. Minister oświaty Czesław Wycech podpisał Dekret Ministerstwa Oświaty z datą 20.01.1947 r. kreujący Szkołę Inżynierską w Szczecinie z dniem 01.12.1946 r., a mgr inż. Ryszard Bagiński uzyskał nominację na dyrektora Szkoły podpisaną również przez ministra Wycecha dnia 20 stycznia 1947 r. Usamodzielnienie i organizacja szkoły ruszyła teraz w szybkim tempie. Protokoły zdawczo-odbiorcze między dyr. Bagińskim a mgrem inż. Briksem noszą daty 25.01. i 01.02.1947 r., a pokwitowanie dyr. Bagińskiego za działalność organizacyjną - datą 31.01.1947 r.

Nauka rozpoczęła się w dniu 01.02.1947 r. Pierwsza inauguracja wykładów nastąpiła w auli Szkoły 08.02.1947 r.

Dnia 15 marca 1947 r. dyrektor Szkoły powołał dziekanów pięciu utworzonych wydziałów:

- na Wydziale Mechanicznym - mgra inż. Konstantego Miściuka,

- na Wydziale Elektrycznym - mgra inż. Witolda Gładysza,
- na Wydziale Inżynierii - mgra inż. Jerzego Chołodzińskiego,
- na Wydziale Chemicznym - dra Jerzego Szmidę,
- na Wydziale Architektury - p.o. dziekana mgra inż. Jerzego Chołodzińskiego.

Wydziały Chemiczny i Architektury rozpoczęły działalność w okresie późniejszym. W marcu powstała Rada Szkoły - odpowiednik Senatu. W kwietniu powierzono dziekanom opracowanie wydziałowych programów wykładów przy założeniu 3-letniego okresu studiów.

Kuratorem Bratniej Pomocy został mgr inż. Witold Gładysz. Kwestura, rektorat, dziekanaty i sale wykładowe mieściły się początkowo tylko w gmachu przy ul. Sikorskiego 37. Dyrekcja Szkoły rozpoczęła jednak starania, popierane przez Komitet, o przejęcie gmachu przy ul. Pułaskiego 10 od Państwowej Szkoły Technicznej, a następnie o przejęcie budynku przy al. Piastów 17 od Kuratorium Okręgu Szkolnego oraz budynku przy al. Piastów 50 od Wojewódzkiej Komendy Milicji Obywatelskiej. Wkrótce starania te zostały zakończone powodzeniem.

Nauka w początku 1947 roku odbywała się w trybie przyspieszonym, by nadrobić rok szkolny, co istotnie się udało. W jesieni 1947 r. odbył się już normalny nabór na I rok (na rok ak. 1947/48) i uruchomiono II rok studiów. Należy jeszcze nadmienić, że Komitet Organizacyjny Politechniki Szczecińskiej przekształcił się w Komitet Rozbudowy Szkoły Inżynierskiej i urzędował mniej więcej do roku 1949. Komitet pomagał uczelni przy werbowaniu wykładowców, uzyskiwaniu gmachów i w sprawach finansowych. Jak już wspomniano, podstawowym aktem prawnym kreującym Szkołę Inżynierską w Szczecinie był dekret noszący datę 20 stycznia 1947 r. Dekret ten przewidywał powstanie szkoły o 3-letnim okresie studiów, które prowadzone były początkowo na wydziałach: Inżynierii z Architekturą, Mechanicznym i Elektrycznym, z którymi związany był kurs przygotowawczy.

2. POCZĄTKI WYDZIAŁU ELEKTRYCZNEGO (1947 - 1970)

Działalność dydaktyczną rozpoczęto w dniu 18.02.1947 r. W tym dniu pierwszy inauguracyjny wykład z fizyki dla około 50 studentów I roku wygłosił mgr inż. Zygmunt Paryski w sali wykładowej obecnego Laboratorium Techniki Wysokich Napięć. Centralne ogrzewanie budynku było jeszcze wtedy nieczynne, a ogrzewaniem piecykami węglowymi zajmowali się sami studenci. Jesienią 1947 r. odbył się już normalny nabór na pierwszy rok oraz uruchomiono drugi rok studiów. Pierwsze posiedzenie Rady Wydziału odbyło się w dniu 3 października 1947 r. z udziałem dyrektora (rektora) R. Bagińskiego, dziekana W. Gładysza oraz wykładowców: mgra inż. Antoniego Jezierskiego, mgra inż. Zygmunta Paryskiego, mgra inż. Jana Słomińskiego, asystentów: Henryka Mikoszy i mgra inż. Stefana Teski. Tematem posiedzenia było omówienie zadań Rady Wydziału oraz opracowanie szczegółowych programów studiów.

Pod koniec 1947 r. studiowało na wydziale 112 studentów I roku i 63 studentów II roku. Początkowo, według przedwojennej nomenklatury, plan studiów przewidywał kształcenie na dwóch oddziałach: silnoprądowym i słaboprądowym. W marcu 1948 r. nastąpiła zmiana nazw oddziałów na energetyczny i telekomunikacyjny. Pod koniec tego roku powiększyła się kadra naukowa wydziału. Rozpoczęli pracę w charakterze wykładowców: mgr inż. Jerzy Kopaczek, mgr inż. Józef Nowicki, mgr inż. Czesław Oświecimski, mgr inż. Józef Rabiej, a z początkiem następnego roku - mgr inż. Andrzej Masalski. Plan studiów przewidywał na poszczególnych latach 48-51 godzin zajęć dydaktycznych tygodniowo. Zajęcia te prowadzono w szczupłych pomieszczeniach i prawie bez pomocy naukowych. Wobec braku asystentów, funkcje ich (w charakterze młodszych asystentów) spełniali studenci wyższych lat, zwłaszcza kontynuujący studia rozpoczęte jeszcze przed wojną. Wyrosła z nich później bardzo zdolna kadra asystentów.

Do 1948 r. włącznie wydział miał 4 katedry: Fizyki - kierowaną przez mgra inż. Zygmunta Paryskiego, Maszyn Elektrycznych - kierowaną przez mgra inż. Witolda Gładysza, Podstaw Elektrotechniki - kierowaną przez mgra inż. Jana Słomińskiego oraz Sieci Elektrycznych - kierowaną przez

mgra inż. Antoniego Jezierskiego. Wszystkie znajdujące się w stadium organizacji laboratoria były prowadzone przez Katedrę Fizyki. W styczniu 1949 r. Rada Wydziału uchwaliła utworzenie dalszych zakładów: Miernictwa Elektrycznego z laboratoriami maszyn elektrycznych i miernictwa elektrycznego pod kierunkiem mgra inż. Paryskiego, Telekomunikacji pod kierunkiem mgra inż. J. Nowickiego, Radiotechniki, którego kierownikiem był początkowo mgr inż. Józef Schmitt, a po jego odejściu w rok później mgr inż. Jerzy Kopacz, oraz Techniki Wysokich Napięć pod kierownictwem mgra inż. Andrzeja Masalskiego. Należy nadmienić, że w ówczesnej nomenklaturze zakłady były samodzielnymi jednostkami, posiadającymi własne laboratoria. W dostępnych materiałach z pierwszego okresu nazwa "zakład" oraz "katedra" traktowane były zamiennie i powoływane były przez Radę Wydziału. Dopiero w okresie późniejszym katedry były tworzone przez Ministerstwo, a zakłady stanowiły komórki organizacyjne katedr.

W 1949 r. wprowadzono na III roku studiów specjalizacje, tzw. sekcje. Na kierunku energetycznym wprowadzono sekcje konstrukcyjną i eksploatacyjną, a na kierunku telekomunikacyjnym - sekcję radiotechniki. Pod koniec 1949 r. kadra dydaktyczna powiększyła się o nowych wykładowców. Pracę rozpoczęli mgr inż. Edward Wysocki, mgr inż. Józef Mikulski i mgr inż. Wiktor Szukszta, przy czym dwaj ostatni dojeżdżali z Politechniki Gdańskiej.

5 grudnia 1949 r. odbył się na wydziale pierwszy egzamin dyplomowy, polegający na trzydniowej pracy kłauzurowej i ustnej obronie projektu. Pierwszymi absolwentami wydziału i równocześnie Szkoły Inżynierskiej byli: Stefan Czarnecki i Andrzej Nowak. W styczniu 1951 r. dziekanem został mianowany mgr inż. Józef Rabiej, który pełnił tę funkcję tylko do 30 listopada w związku z mianowaniem go prorektorem uczelni. Po nim funkcję dziekana przejął mgr inż. Edward Wysocki, kierownik nowo utworzonej Katedry Elektrowni.

Od roku akademickiego 1951/52 wprowadzono nowe specjalizacje studiów. Zamiast dotychczasowych sekcji konstrukcyjnej i eksploatacyjnej na oddziale energetycznym wprowadzono sekcje: elektrowni, sieci elektrycznych napędu elektrycznego i maszyn elektrycznych. Na oddziale telekomunika-



cyjnym wprowadzono sekcje: radiotechniki nadawczej, radiotechniki odbiorczej, techniki łączeniowej i techniki przenoszenia przewodowego. W związku z uruchomieniem nowych specjalizacji (tzw. sekcji) utworzone zostały w roku ak. 1951/52 nowe katedry:

- Elektrowni (kierownik: mgr inż. Edward Wysocki),
- Napędu Elektrycznego (kierownik: mgr inż. Andrzej Masalski),
- Techniki Łączeniowej (kierownik: mgr inż. Józef Mikulski),
- Przenoszenia Przewodowego (kierownik: mgr inż. Józef Nowicki).

Istniejące dotychczas zakłady przemianowano równocześnie na katedry. Tak więc w 1952 roku na wydziale istniało 9 katedr.

W związku ze wzrostem zadań dydaktycznych wydziału (w 1952 roku ukończyło studia 130 absolwentów) od kwietnia 1952 r. utworzono stanowisko prodziekana, którym został mgr inż. Antoni Jezierski.

Rok akademicki 1952/53 był w historii wydziału jednym z najtrudniejszych okresów. W związku z reorganizacją uczelni w kraju, został całkowicie zlikwidowany oddział telekomunikacyjny¹⁾, a na oddziale energetycznym pozostawiono początkowo tylko jedną specjalizację - elektro - technikę przemysłową, a nieco później dodano drugą - elektroautomatykę. Z tego powodu kilku wartościowych i zasłużonych dla wydziału pracowników przestało pracować i opuściło Szczecin. W wyniku zarządzenia ministra szkolnictwa wyższego z dnia 31.12.1952 r. zmieniona została struktura organizacyjna wydziału. Na wydziale powołano 4 katedry: Podstaw Elektrotechniki z zakładem, Maszyn Elektrycznych z zakładem, Miernictwa Elektrycznego z zakładem oraz Napędu i Trakcji Elektrycznej z zakładami, Napędu Elektrycznego i Trakcji Elektrycznej.

Trzy pierwsze katedry pozostały w dalszym ciągu pod dotychczasowym kierownictwem, natomiast Katedrę Napędu i Trakcji Elektrycznej prowadził początkowo równolegle z Katedrą Maszyn Elektrycznych mgr inż. Józef Rabiej. W dwa lata później kierownictwo Katedry Napędu Elektrycznego

1) W wyniku tej organizacji oddziały telekomunikacyjne pozostawiono na politechnikach: Warszawskiej, Wrocławskiej i Gdańskiej. Oddziały te z czasem przekształcono w wydziały Elektroniki lub Łączności.

(już bez Trakcji) objął mgr inż. Mieczysław Franaszek. W tym okresie tzw. samodzielni pracownicy nauki, którzy dotychczas byli zatrudnieni na wydziale na różnych stanowiskach (np. na stanowisku profesora kontraktowego), po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego byli powoływani na stanowiska zastępców profesora. Stanowisko to usytuowane było pomiędzy stanowiskiem adiunkta a stanowiskiem docenta.

Ustawa o szkolnictwie wyższym z 1958 roku zniósła stanowisko zastępcy profesora, a związany z tym tytuł, w myśl ustawy, wygasł z dniem 30 września 1961 roku. Pracownicy zatrudnieni na stanowisku z-cy profesora, którzy nie zostali w tym czasie powołani na stanowisko docenta, od chwili wejścia w życie ustawy zostali zatrudnieni na stanowiskach starszych wykładowców.

W roku 1953 studia przedłużono do czterech lat.

W roku akademickim 1954/55 nastąpiła zmiana kierownictwa wydziału. Wobec przeniesienia z-cy prof. mgra inż. E. Wysockiego na Wydział Budowy Maszyn, dziekanem został z-ca prof. mgr inż. J. Słomiński. Prodziekanem rok wcześniej został z-ca prof. mgr Stefan Kula, przeniesiony z Wydziału Mechanicznego. W tym samym roku akademickim na wydziale uruchomiono zamknięty kurs magisterski dla pomocniczych pracowników nauki (asystentów). Pierwszym absolwentem tego kursu był wychowanek wydziału st. asystent Katedry Maszyn Elektrycznych inż. Abram Aleksandrowicz.

Początek roku akademickiego 1955/56 przyniósł awans uczelni do rangi politechniki. Obok tej zmiany ważnym wydarzeniem demokratyzującym życie uczelni były przeprowadzone w październiku 1956 r. pierwsze wybory władz akademickich. Wybrani zostali (pełniący dotychczas te funkcje z nominacji): dziekan - z-ca prof. mgr inż. Jan Słomiński, a prodziekan - z-ca prof. mgr Stefan Kula.

Podstawą rozbudowy bazy wydziału były w tym okresie poważne inwestycje (około 1 mln zł). Wspólne dla całego wydziału gospodarstwo pomocnicze (przy rocznym obrocie około 2 mln zł) również przyczyniło się do wyposażenia laboratoriów. Dzięki uzyskaniu nowych sal wykładowych w gmachu Wydziału Budowy Maszyn prawie cały budynek wydziału przezna-

czono na laboratoria oraz utworzono czytelną wydziałową.

W roku akademickim 1956/57 wprowadzono pięcioletnie studia magisterskie.

W roku akademickim 1959/60 Wydział Elektryczny przeżył kolejny kryzys kadrowy. Na wydziale przestali pracować długoletni pracownicy: z-cy prof. Z. Paryski i J. Słomiński, a nieco później z-ca prof. dr inż. Witold Michalak. Strata spowodowana ich odejściem była tym dotkliwsza, że reprezentowali oni podstawowe dyscypliny, dla których trudno było pozyskać nowe siły. Jedynie do Katedry Miernictwa Elektrycznego pozyskano doc. mgra inż. Artura Metala z Politechniki Wrocławskiej. W 1960 roku zaczęła się kształtować możliwość utworzenia nowych specjalizacji, obok dwóch istniejących. Docent A. Metal przygotował specjalność - mierniki elektryczne, a z-ca prof. Jezierski, wobec zapotrzebowania regionu - elektrotechnikę okrętową. Specjalizacja mierniki elektryczne została uruchomiona od roku akademickiego 1961/62, a elektrotechnika okrętowa dopiero od roku akademickiego 1965/66. W rezultacie późniejszych zmian organizacyjnych Wydział prowadził studia w zakresie specjalizacji:

- elektrotechnika przemysłowa²⁾,
- sieci i układy energetyczne,
- przyrządy pomiarowe i miernictwo,
- automatyka i telemechanika przemysłowa.

Trudności kadrowe oraz wymagania ustawy o szkołach wyższych skupiły wysiłki całego wydziału na powiększeniu liczby profesorów i docentów oraz przyspieszeniu stabilizacji pomocniczych pracowników nauki przez uzyskiwanie stopnia doktora. Wobec braku uprawnień wydziału do nadawania stopni naukowych, przewody doktorskie pracowników musiały być przeprowadzane na innych uczelniach, co wymagało częstych wyjazdów na konsultacje z promotorami i zakłócało normalny tok zajęć dydaktycznych.

2) W ramach elektrotechniki przemysłowej prowadzono początkowo elektrotechnikę morską. Mgr inż. A. Jezierski, po odbyciu stażu w Rostocku, opracował skrypt z elektrotechniki morskiej i prowadził wykłady.

Wysiłki czynione w tym kierunku przyniosły rezultaty. Stopień doktora otrzymali kolejno adiunkci i asystenci wydziału: mgr inż. Andrzej Podemski, mgr inż. Dżemal Woronowicz, mgr inż. Wiktor Spiridonow, mgr inż. Jerzy Szymianis, mgr inż. Jerzy Krygier. Stopień docenta habilitowanego uzyskał dr inż. Adam Żuchowski, obejmując w 1964 r. kierownictwo Katedry Elektroautomatyki. W 1964 r. powrócił do pracy na wydziale, jako kierownik nowo utworzonej Katedry Techniki Wysokich Napięć, mgr inż. Andrzej Masalski, który wkrótce otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego.

W roku akademickim 1961/62 w związku z wygaśnięciem tytułu zastępcy profesora nastąpiła zmiana w kierownictwie wydziału. Długoletni i zasłużony w zakresie dydaktyki prodziekan mgr Kula przeszedł na stanowisko kierownika studiów dla pracujących. Dziekanem został wybrany doc. mgr inż. Józef Rabiej, a prodziekanem - dotychczasowy dziekan - doc. mgr inż. Bogusław Tittenbrun.

W dniach 13-15 września 1963 r. odbyła się na wydziale II sesja naukowo-techniczna połączona ze zjazdem absolwentów, zorganizowana przez komitet organizacyjny pod kierownictwem dziekana J. Rabieja i st. asyst. J. Szymianisa. Na sesji ogłoszono 30 referatów, których streszczenia wydano w Zeszytach Naukowym Politechniki Szczecińskiej - Elektryka nr 5. W zjeździe, poza absolwentami zatrudnionymi w Szczecinie, wzięło udział 250 absolwentów wydziału spoza Szczecina.

W roku akademickim 1963/64 wydział poniósł dotkliwą stratę. W lutym 1964 r. zmarł organizator i pierwszy dziekan wydziału st. wykładowca mgr inż. Witold Gładysz. W niecałe trzy miesiące później zmarł doc. mgr inż. Aleksander Zawisza, kierownik Katedry Urządzeń Elektrycznych. Wreszcie z początkiem roku akademickiego 1965/66 przeszedł na emeryturę prodziekan i kierownik Katedry Elektroenergetyki doc. mgr inż. Bogusław Tittenbrun. Tak więc w roku akademickim 1965/66 wydział posiadał, po stracie 3 pracowników, tylko 2 profesorów nadzwyczajnych, 2 docentów i 5 starszych wykładowców. W latach następnych kryzys kadrowy wydziału jeszcze bardziej pogłębił się, i to z różnych przyczyn. We wrześniu 1966 r. prof. mgr inż. Andrzej Masalski opuścił Szczecin w

związku z powołaniem go na stanowisko dyrektora Instytutu Elektrotechniki w Warszawie. W pierwszej połowie 1968 r. przeniósł się na Politechnikę Poznańską prof. mgr inż. Artur Metal, kierownik Katedry Miernictwa Elektrycznego. W tym samym czasie zmarł st. wykł. dr inż. Wiktor Spiridonow, pełniący po odejściu prof. A. Masalskiego obowiązki kierownika Katedry Wysokich Napięć. Wreszcie we wrześniu 1968 r. przeszedł na emeryturę st. wykł. mgr inż. Edward Wysocki, pełniący obowiązki kierownika Katedry Elektroenergetyki. Dopiero w latach 1969-70 sytuacja kadrowa na wydziale uległa poprawie. Dzięki przeniesieniu dwóch pracowników z Katedry Fizyki oraz późniejszym nominacjom na stanowiska docentów wydział rozpoczął starania o uzyskanie praw akademickich. Wniosek w tej sprawie, po zatwierdzeniu przez Senat uczelni, w początku 1971r. został przesłany do Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

Rok akademicki 1969/70 wypełniła praca związana z reorganizacją wydziału - zmiany struktury katedralnej na instytutową. Mimo poważnych trudności, jakie wydział napotykał w okresie 1957-1970, związanych ze znaczną płynnością kadr, zmianami specjalności i struktury organizacyjnej - jego udział w dorobku uczelni był niemały. Wydział rozpoczynał działalność od zera. Brakowało ludzi (wydział nie zatrudniał ani jednego przedwojennego pracownika nauki), sprzętu i pomieszczeń. Jak wykazały dalsze lata, próby przeniesienia pracowników nauki z innych ośrodków najczęściej kończyły się, prędzej przy później, rezygnacją z pracy na wydziale. Pewną, aczkolwiek powolną, drogą rozwoju okazało się kształcenie własnych absolwentów, z których w większości rekrutuje się obecna kadra wydziału. Zwiększająca się liczba tytułów i stopni naukowych, rozwój prac badawczych, coraz silniejsze powiązanie z przemysłem, szczególnie okrętowym, wreszcie poważna liczba - około 1200 absolwentów - wszystko to świadczy o niemałym w stosunku do możliwości wkładzie wydziału w rozwój uczelni i zagospodarowanie Pomorza Zachodniego.

3. WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY W LATACH 1970-1985

1 września 1970 r. wydział został przekształcony w Instytut Elektrotechniki¹⁾ na prawach wydziału. Pierwszym dyrektorem (dziekanem) Instytutu Elektrotechniki został doc.dr inż. Stefan Szczerba. Funkcje zastępców dyrektora pełnił:

- prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski - z-ca dyrektora ds. nauki,
- doc.dr inż. Dżemal Woronowicz - z-ca dyrektora ds. dydaktyki.

Zastępcy dyrektora ds. nauki mieli w kolejnych kadencjach różne nazwy, np. ds.nauki i współpracy z przemysłem, ds. badań naukowych i inne. Zastępca dyrektora ds. dydaktyki pełnił faktycznie funkcje prodziekana i kierował tokiem studiów. W późniejszym okresie, kiedy istniały dwa instytuty, stanowiska z-cy dyrektorów ds. dydaktyki zostały zlikwidowane, a zakłady wchodzące w skład instytutów w sprawach dydaktycznych bezpośrednio współpracowały z dziekanatem (prodziekanem).

W skład Instytutu Elektrotechniki na prawach wydziału wchodziły powołane następujące Zakłady:

- Elektrotechniki Teoretycznej - kierownik st.wykl.mgr inż. Czesław Oświecimski,
- Elektroenergetyki - kierownik st.wykl.dr inż. Wiktor Zajac,
- Maszyn i Napędów Elektrycznych - kierownik prof.nzw.mgr inż. Józef Rabiej,
- Automatyki i Miernictwa - kierownik doc.dr inż. Bohdan Wołczak,
- Urządzeń Elektrycznych i Elektrotechniki Morskiej - kierownik doc.dr inż. Stefan Szczerba

Powołanie Instytutu Elektrotechniki na prawach wydziału stanowiło de facto likwidację Wydziału Elektrycznego.

1) Dziennik Urzędowy Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego nr A-8 z dnia 27.07.1970 r., poz. 46.

Już od samego początku zakres działalności Instytutu Elektrotechniki przekraczał jego ramy organizacyjne, dlatego też podjęto działania w celu powołania drugiego instytutu. Działania te uwieńczone zostały zarządzeniem ministra, które powołało²⁾ 1 lutego 1973 (w połowie roku akademickiego 1972/73) Instytut Automatyki Przemysłowej. Tym samym re-aktywowany został Wydział Elektryczny z dwoma instytutami:

- Instytutem Elektrotechniki
- Instytutem Automatyki Przemysłowej.

Instytut Elektrotechniki obejmował zakłady:

- Elektrotechniki Ogólnej - kierownik doc.dr inż. Jerzy Krygier,
- Elektroenergetyki - kierownik doc.dr inż. Wiktor Zając,
- Maszyn i Napędów Elektrycznych - kierownik doc.dr inż. Dżemal Woronowicz,
- Urządzeń Elektrycznych i Elektrotechniki Morskiej - kierownik doc.k. mgr inż. Ryszard Białek.

1 września 1975 r. wyodrębniono z Zakładu Elektroenergetyki Zakład Wysokich Napięć i Elektrotechnologii, a 1 września 1976 zmieniono nazwę Zakładu Elektrotechniki Ogólnej na Zakład Elektrotechniki Przemysłowej. Po wprowadzonych zmianach Instytut Elektrotechniki miał i ma do chwili obecnej zakłady:

- Elektrotechniki Przemysłowej - kierownik doc.dr inż. Jerzy Krygier,
- Wysokich Napięć i Elektrotechnologii - kierownik doc.dr inż. Wiktor Zając,
- Elektroenergetyki - kierownik st.wykl.dr inż. Rudolf Miętus,
- Maszyn i Napędów Elektrycznych - kierownik doc.dr Jerzy Szymianis,
- Urządzeń Elektrycznych i Elektrotechniki Morskiej - kierownik doc.dr inż. Stefan Szczerba

2) Dziennik Urzędowy Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki nr 6 z dnia 10.03.1973 r., poz. 57

Funkcje kierownicze w Instytucie Elektrotechniki po powołaniu Instytutu Automatyki Przemysłowej spełniali:

I kadencja - 1.02.1973 - 30.06.1974

- prof.mgr inż. Józef Rabiej - dyrektor,
- doc.dr inż. Wiktor Zając - z-ca dyrektora ds.nauki,
- st.wykł.mgr inż. Romuald Nowakowski - z-ca dyrektora ds.dydaktyki.

II kadencja - 1.07.1974 - 31.08.1976

- doc.dr inż. Wiktor Zając - dyrektor,
- doc.dr inż. Jerzy Krygier - z-ca dyrektora ds. nauki,
- st.wykł.dr inż. Romuald Nowakowski - z-ca dyrektora ds. dydaktyki

III kadencja - 1.09.1976 - 30.09.1978

- doc.dr inż. Jerzy Szymianis - dyrektor,
- doc.dr inż. Stefan Szczerba - z-ca dyrektora ds.nauki,
- st.wykł.dr inż. Romuald Nowakowski - z-ca dyrektora ds.dydaktyki.

IV i V kadencja - 1.10.1978 - 31.08.1981

1.09.1981 - 31.08.1984

- doc.dr inż. Wiktor Zając - dyrektor,
- doc.dr inż. Stefan Szczerba - z-ca dyrektora.

VI kadencja - 1.09.1984 - 31.08.1987

- doc.dr inż. Jerzy Szymianis - dyrektor,
- dr inż. Andrzej Piotuch - z-ca dyrektora.

Powołany Instytut Automatyki Przemysłowej obejmował zakłady:

- Automatyki - kierownik doc.dr inż. Bohdan Wołczak,
- Cybernetyki i Elektroniki - kierownik dr inż. Zbigniew Wysocki,
- Teorii Sterowania i Techniki Analogowej - kierownik prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski,
- Elektrotechniki Teoretycznej i Miernictwa - kierownik doc.dr inż. Ryszard Sikora.

1 września 1974 r. utworzono w instytucie kolejny zakład. Był nim Zakład Technik Laserowych w Informatyce, którego kierownikiem został doc.dr inż. Bohdan Wołczak. Zakład Automatyki objął natomiast doc.dr hab.inż. Stanisław Skoczowski. Ponadto w skład instytutu wchodziły Pracownie Obliczeń Numerycznych i Podstaw Informatyki. Funkcje kierownicze w Instytucie Automatyki Przemysłowej spełniali:

I kadencja - 1.02.1973 - 31.08.1976

- doc.dr inż. Bohdan Wołczak - dyrektor,
- doc.dr inż. Stanisław Skoczowski - z-ca dyrektora ds. badań naukowych,
- doc.dr inż. Zbigniew Wysocki - z-ca dyrektora ds. dydaktyki.

II kadencja - 1.09.1976 - 31.08.1979

- prof.dr inż. Ryszard Sikora - dyrektor,
- doc.dr inż. Zbigniew Wysocki - z-ca dyrektora ds. badań naukowych,
- doc.dr inż. Stefan Kubisa - z-ca dyrektora ds. dydaktyki.

III kadencja - 1.09.1979 - 31.08.1981

- prof.dr inż. Ryszard Sikora - dyrektor
- doc.dr hab.inż. Wojciech Lipiński - z-ca dyrektora ds. dydaktyki,
- dr inż. Stanisław Bańka - z-ca dyrektora ds. badań naukowych.

IV kadencja - 1.09.1981 - 31.08.1984

- prof.dr hab.inż. Jan Purczyński - dyrektor,
- dr inż. Tadeusz Skurjat - z-ca dyrektora.

V kadencja - 1.09.1984 - 31.08.1987

- doc.dr inż. Bohdan Wołczak - dyrektor,
- dr inż. Marek Durnaś - z-ca dyrektora.

W roku 1982 Rada Wydziału przyjęła koncepcję zintegrowania uczelnianego Ośrodka Elektronicznej Techniki Obliczeniowej z wydziałem, w związku z przygotowaniami do uruchomienia kierunku studiów elektronika.

Starania dotyczące realizacji tych koncepcji doprowadziły do powołania³⁾ na wydziale od 1 września 1982 r. trzeciego instytutu - Instytutu Elektroniki i Informatyki, którego kierownictwo objął doc.dr inż. Zbigniew Wysocki. W instytucie utworzono zakłady:

- Cybernetyki i Elektroniki (przeniesiony z Instytutu Automatyki Przemysłowej) - kierownik doc.dr inż. Zbigniew Wysocki,
- Elektrotechniki Teoretycznej i Informatyki (przeniesiony częściowo z Instytutu Automatyki Przemysłowej, gdzie utworzono Zakład Metrologii Elektrycznej) - kierownik prof.dr inż. Ryszard Sikora,
- Zakład Elektrotechnicznych Maszyn Matematycznych - kierownik dr inż. Zbigniew Guzieniuk.

Dyrektorem Instytutu Elektroniki i Informatyki od chwili jego powstania (I kadencja - 1.09.1982 - 31.08.1984) był doc.dr inż. Zbigniew Wysocki. Jego zastępcą był st.wykl. mgr inż. Apolinary Kołodziejski. Od 1.09.1984 (II kadencja - 1.09.1984 - 31.08.1987) funkcję dyrektora spełnia prof.dr hab. inż. Wojciech Lipiński, a st.wykl.mgr inż. Apolinary Kołodziejski jest zastępcą dyrektora.

Cała działalność dydaktyczna i naukowa była skupiona w zakładach. Działalność ta została przedstawiona szczegółowo w historii poszczególnych zakładów, ponieważ zakłady na przestrzeni 40-lecia zmieniały swoją przynależność organizacyjną, profil naukowy i dydaktyczny.

Dziesięciolecie 1970-80 było okresem zasadniczych zmian jakościowych i ilościowych (liczebność kadry, zmiany tematyki naukowej, rozwój naukowy). Wszystkie te zmiany wymagały ogromnego wysiłku i zaangażowania wszystkich pracowników wydziału. Dzięki rozwojowi i wzmocnieniu dry, wydział uzyskuje prawa doktoryzowania i sam może kształcić doktorów. W tym też okresie rośnie wydatnie liczba doktorów na wydziale.

³⁾ Dziennik Urzędowy Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wzrznego i Techniki nr 6 z dnia 15.09.1982 r., poz. 28, § 2.

Szczególne osiągnięcia w zakresie organizacji nowej struktury instytutowej, zarówno w Instytucie Elektrotechniki, jak i na Wydziale Elektrycznym mieli prof. Józef Rabiej i doc.dr inż. Dżemal Woronowicz, którzy działali do roku 1974 wyjątkowo intensywnie, dostosowując działalność instytutu i wydziału do nowych, przewidzianych rozwojem kraju, zadań. Wśród tych zadań było wprowadzenie wielu nowych przedmiotów, stąd też wynikała pilna potrzeba opracowania skryptów, przezroczy i innych modernizacji procesu dydaktycznego. W realizacji tego trudnego zadania wyróżnili się: st.wykładowca mgr inż. A. Jezierski, doc.dr inż. J.Szymianis, dr inż. R. Nowakowski i doc. dr inż. S. Szczerba. Wraz z rozwojem pomocy dydaktycznych, z którymi od strony wydawniczej opiekował się mgr inż. A. Jezierski, zaistniała potrzeba modernizacji laboratoriów i organizacji nowych specjalności. Z inicjatywy doc.dra inż. Wiktorja Zająca został gruntownie przebudowany Zakład Wysokich Napięć i Elektrotechnologii, zmodernizowano zarówno laboratoria dydaktyczne i naukowe, z inicjatywy dra inż. R. Miętusa adaptowano część pomieszczeń III piętra na laboratorium elektroenergetyki, budując we własnym zakresie szereg stanowisk dydaktycznych. Modernizacja objęła również inne zakłady. Wynikała ona często z potrzeb przemysłu, z którym współpracę bardzo szeroko prowadzili, między innymi, doc. dr inż. S.Szczerba i doc.dr inż. R. Białek. Przyczynili się oni ostatecznie do uruchomienia specjalizacji elektrotechnika morska. Prowadzone prace uzyskały wysokie oceny zleceniodawców oraz były przedmiotem nagród i wyróżnień.

Rozwój procesu dydaktycznego i coraz szersze zapotrzebowanie przemysłu sąsiednich województw na wysoko kwalifikowaną kadrę doprowadził do uruchomienia punktu konsultacyjnego w Gorzowie Wlkp., którego stroną organizacyjną i merytoryczną zajął się, wkładając w to ogromne zaangażowanie osobiste, doc.dr inż. J. Krygier. Również z jego inicjatywy, dostosowując dydaktykę do rozwoju nauki i do wymagań przemysłu, wprowadzono do programu studiów energoelektronikę. Wychodząc naprzeciw potrzebom przemysłu, doc.dr inż. J. Szymianis przyczynił się wydatnie do uruchomienia Studium Podyplomowego Elektrotechniki. Równocześnie

poszukiwania nowych form nauczania, związanych bliżej z miejscem pracy przyszłego absolwenta, spowodowały wprowadzenie na stałe do programu studiów dwóch ciekawych form - wyjazdów dydaktycznych dla studentów specjalności elektroenergetyka do czołowych elektrowni w kraju i za granicą (ZSRR -Syberia), pod naukową opieką dra inż. R. Miętusa oraz praktyk pływających na statkach dla studentów specjalności elektrotechnika morska, zorganizowanych i koordynowanych przez dra inż. W. Kramarza. W roku 1979 przeszedł na emeryturę długoletni, zasłużony pracownik Wydziału Elektrycznego i Instytutu Elektrotechniki st.wykładowca mgr inż. Antoni Jezierski. Był on pracownikiem Szkoły Inżynierskiej, a potem Politechniki Szczecińskiej od 1947 roku. W latach 1952-53 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Elektrycznego. Mgr inż. Antoni Jezierski w latach 1948-1961, 1964-1967 był kierownikiem Katedry Sieci Elektrycznych, przemianowanej w 1957 na Katedrę Urządzeń Elektrycznych.

Rok 1974 przynosi wydziałowi bolesne straty kadrowe. Dnia 27 lutego umiera w wyniku obrażeń odniesionych w wypadku samochodowym podczas podróży służbowej dziekan doc.dr inż. Dżemal Woronowicz. W trzy miesiące później, 27 maja po długiej chorobie umiera wielce zasłużony dla uczelni i wydziału prof.mgr inż. Józef Rabiej.

Prof.nzw.mgr inż. Józef Rabiej - był rektorem Szkoły Inżynierskiej w latach 1952-53, dziekanem Wydziału Elektrycznego w latach: 1951;1965-69, kierownikiem Katedry Maszyn Elektrycznych w latach 1950-70 oraz dyrektorem Instytutu Elektrotechniki w latach 1973-74.

Doc.dr inż. Dżemal Woronowicz był dziekanem Wydziału Elektrycznego w latach 1973-74, prodziekanem w latach 1969-73 oraz kierownikiem Zakładu Maszyn i Napędów Elektrycznych (1970-74).

Ponadto 4.07.1978 r. zmarł st.wykl.mgr inż. Czesław Oświecimski, od 1947 r. pracownik Szkoły Inżynierskiej i Politechniki Szczecińskiej, kierownik Katedry Podstaw Elektrotechniki w latach 1958-70, kierownik Zakładu Elektrotechniki Teoretycznej (1970-1973) oraz kierownik Zakładu Elektrotechniki Ogólnej. Spośród profesorów i docentów wydziału w latach 1971-1986 ponadto ubył doc.dr hab.inż. Jan Zakrzewski. prze-

sząc się w 1978 r. na Politechnikę Śląską.

W maju 1983 zostaje złożony w Ministerstwie wniosek o utworzenie na Wydziale Elektrycznym kierunku elektronika, poprzedzony szeregiem starań i zabiegów. W listopadzie tegoż roku prof. Stanisław Skoczowski, doc. Bohdan Wołczak i doc. Zbigniew Wysocki bronią tej sprawy w Warszawie przed ministerialnym zespołem dydaktyczno-naukowym elektroniki, informatyki i telekomunikacji, a w marcu 1984 przybywa na wizję lokalną w tej sprawie komisja w osobach prof., prof. Osiewskiego, Węgrzyna, Chałasa, Sławińskiego i Korca. W piśmie Ministerstwa z dnia 27.03.1984 r. skierowanym do rektora podano między innymi: "Departament doceniając dotychczasowe działania w zakresie przywrócenia w Politechnice Szczecińskiej kształcenia inżynierów elektroników, po konsultacji z przewodniczącym zespołu prof. Osiewskim uważa, że podjęcie w uczelni kształcenia elektroników będzie możliwe od roku 1985/86 pod warunkiem opracowania konkretnego, kompleksowego programu działań...". Tak też się stało, i po wielu dalszych staraniach i przygotowaniach w roku akademickim 1985-86 "ruszył" na Wydziale Elektrycznym kierunek elektronika.

Jak wspomniano, działalność naukowa prowadzona była w zakładach. W tym miejscu wymienione zostaną jedynie te osiągnięcia, których zasięg jest bardzo szeroki i które charakteryzują pozycję wydziału wśród wydziałów elektrycznych innych politechnik.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prace zespołu prof. dra hab. inż. Adama Żuchowskiego - twórcy szkoły naukowej pomiarów dynamicznych. Naukowa szkoła elektrotechniki teoretycznej kierowana przez prof. zw. dra inż. Ryszarda Sikorę jest znana w kraju i za granicą. Wyszło z niej kilkunastu obecnych profesorów i docentów. Wydział Elektryczny znany jest w Polsce i za granicą z tego, że powstały tu i stale się rozwijają szkoły naukowe elektrotechniki teoretycznej oraz pomiarów dynamicznych.

W kronice najważniejszych wydarzeń trzeba wymienić - o czym wspomniano - uzyskanie uprawnień do przeprowadzania przewodów i nadawania stopnia doktora. Szybki rozwój kadrowy wydziału na przełomie lat sześć-

dziesiątych i siedemdziesiąty (np. w 1971 r. 4 nauczycieli akademickich wydziału otrzymało stanowisko docenta, a 1 - tytuł profesora nadzwyczajnego) zapewnił obok warunków merytorycznych również spełnienie wymagań formalnych. Przewodniczący KNIi zarządzeniem z dnia 26.11.1971r. nadał ówczesnemu Instytutowi Elektrotechniki uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych. Jako pierwszy publiczną obronę pracy doktorskiej w Instytucie przeprowadził i stopień doktora nauk technicznych otrzymał dnia 20.06.1972 r. mgr inż. S. Chęciński z Instytutu Mechanizacji Rolnictwa WSR we Wrocławiu. Promotorem był doc. dr inż. Jerzy Szymianis. Do chwili obecnej wydział nadał stopień naukowy doktora nauk technicznych 81 osobom..

Na wydziale organizowane były ogólnopolskie konferencje naukowe. W Roku Nauki Polskiej wydział zorganizował w dniach 15.16.06.1973 r. ogólnopolskie sympozjum "Wybrane zagadnienia pomiarów dynamicznych".

Z zapoczątkowanych przez wydział jeszcze w 1966 r. narad katedr miernictwa elektrycznego jako tzw. Międzyuczelnianych Konferencji Metrologów, wydział zorganizował ponownie w Szczecinie w 1975 r. IX Konferencję Automatyków. W 1980 roku Zakład Automatyki IAP wraz z NOT organizuje w Szczecinie VIII Krajową Konferencję Automatyki. Wreszcie w 1987r. jest organizowane w Szczecinie II Krajowe Sympozjum Techniki Laserowej.

Poważnym problemem stojącym przed kolejnymi dziekanami były warunki lokalowe. Budynek wydziału przy ul. Gen. Sikorskiego 37, pomimo stosunkowo dużej kubatury (ok. 23 000 m³) jest wyjątkowo nieekonomiczny z punktu widzenia zagospodarowania powierzchni. Nawet lokalizacja Zakładu Elektrotechniki Przemysłowej w budynku Wydziału Mechanicznego nie zmniejszyła ciasnoty w innych jednostkach. Szczególnie trudne były warunki pracy w Zakładzie Teorii Sterowania i Techniki Analogowej (w pomieszczeniu o powierzchni 25 m² w swoim czasie pracowały trzy osoby i mieściła się aparatura do zajęć dydaktycznych), zwłaszcza gdy znacznie powiększyła się w 1978 r. baza aparaturowa. Starania o rozpoczęcie inwestycji nie dawały wyniku z powodu trudności finansowych. W tej sytuacji kierownictwo uczelni zdecydowało się na rozwiązanie systemem gos-

podarczym. Zakupiono w 1981 r. pawilon typu "Zębiec" i po zmontowaniu przez NPBP na terenie uczelni przy ul. Ks. Witolda, przekazano go do użytkowania w 1984 r. W budynku wydziału pozostały w zasadzie instytuty Automatyki Przemysłowej oraz Elektrotechniki. Zakład Elektrotechniki Przemysłowej z tego ostatniego instytutu oraz Pracownie Obliczeń Numerycznych Instytutu Elektroniki i Informatyki zlokalizowano w budynku międzywydziałowym. Zakład Teorii Sterowania i Techniki Analogowej z Instytutu Automatyki Przemysłowej oraz Urządzeń Elektrycznych i Elektrotechniki Morskiej z Instytutu Elektrotechniki znalazły pomieszczenia w pawilonie "Zębiec". Wreszcie Zakład Elektrotechniki Teoretycznej i Informatyki zlokalizowano w budynku Wydziału Mechanicznego, a laboratorium Zakładu Technik Laserowych - w budynku byłego Wydziału Inżynieryjno-Ekonomicznego Transportu. Lokalizacja agend instytutu w różnych budynkach, bardzo niewygodna pod względem organizacyjnym, zapewniła jednak nieporównywalnie lepsze warunki pracy.

4. ZAKŁADY NAUKOWO - DYDAKTYCZNE WYDZIAŁU (1947 - 1985)

Historia Zakładu Elektrotechniki Przemysłowej

1. Powstanie zakładu, organizacja, dydaktyka

Zakład Elektrotechniki Przemysłowej nazywał się początkowo Zakładem Elektrotechniki Ogólnej i od momentu powstania związany był organizacyjnie z Katedrą Podstaw Elektrotechniki. Katedra ta utworzona została w 1947 r. jako jedna z pierwszych katedr w nowo powstającej Szkole Inżynierskiej w Szczecinie. Pierwszym kierownikiem katedry został mianowany z-ca prof. mgr inż. Jan Słomiński, który funkcję tę pełnił do końca roku ak. 1958/59. Kolejnym kierownikiem katedry (od 9.10.1959 r.) został mianowany z-ca prof. mgr inż. Czesław Oświecimski. Kierował on katedrą do końca roku akademickiego 1969/70⁴⁾.

Struktura organizacyjna katedry uległa wielokrotnym zmianom wskutek zarządzeń władz Politechniki Szczecińskiej oraz władz Wydziału Elektrycznego. Dotyczyło to przede wszystkim liczby zakładów oraz ich nazw wchodzących w skład katedry.

Zakład Elektrotechniki Ogólnej został powołany początkowo w celu koncentracji zajęć dydaktycznych na wydziałach nieelektrycznych. Zajęcia te w owym czasie prowadzone były pod wspólną nazwą "elektrotechniki ogólnej" i stąd pochodzi pierwotna nazwa zakładu. Przed formalnym powołaniem zakładu zajęcia te, głównie wykłady, prowadziła Katedra Podstaw Elektrotechniki, która miała wtedy strukturę jednozakładową (Zakład Podstaw Elektrotechniki). W tym czasie zajęcia laboratoryjne były prowadzone w niewielkim wymiarze w laboratoriach Katedry Miernictwa Elektrycznego i Katedry Maszyn Elektrycznych. Uruchomienie jednolitych studiów pięcioletnich spowodowało znaczny wzrost obciążenia dydaktycznego. Powstała więc potrzeba powołania oddzielnego zakładu, wy-

⁴⁾ Po wejściu w życie ustawy o szkolnictwie wyższym z roku 1958 mgr inż. Czesław Oświecimski kierował katedrą jako p.o. kierownika katedry. Ustawa znosiła bowiem stanowisko z-cy prof. (tytuł z-cy profesora wygasł z dniem 30 września 1961) i mgr inż. Czesław Oświecimski był zatrudniony na stanowisku st.wykładowcy.

posażonego w odpowiednią kadrę i laboratoria. Do chwili powstania zakładu zwiększone obciążenie laboratoryjne dzielone było pomiędzy laboratoria Katedry Miernictwa i Maszyn Elektrycznych, natomiast wykłady prowadziła przede wszystkim Katedra Podstaw Elektrotechniki, koordynując jednocześnie wszystkie zajęcia.

Wykłady z elektrotechniki ogólnej prowadził m.in. z-ca prof. mgr inż. Czesław Oświecimski. Zanim został kierownikiem utworzonego później zakładu, pełnił on na wydziale funkcję kierownika Katedry Podstaw Radiotechniki i wykładał przedmioty: lampy elektronowe i podstawy radiotechniki. Z chwilą likwidacji na wydziale oddziału tzw. prądów słabych, co miało miejsce z początkiem roku ak. 1952/53 oraz likwidacją katedr obsługujących oddział prądów słabych, z-ca prof. Cz. Oświecimski stopniowo zaczął zajmować się elektrotechniką ogólną i przeszedł do Katedry Podstaw Elektrotechniki. Istniała więc potrzeba zorganizowania laboratoriów i koncentracji zajęć z elektrotechniki ogólnej w jednym zakładzie. Z zachowanej szczerpkowej dokumentacji wynika, że wszystkie działania rozbiły się o brak pomieszczeń. Wydział miał opracowany plan działania w sprawach lokalowych i zabiegał usilnie o uzyskanie nowych pomieszczeń. Działania te z różnych przyczyn były mało skuteczne. Ostatecznie pomieszczenia laboratoryjne dla mającego powstać Zakładu Elektrotechniki Ogólnej zlokalizowano w budynku Wydziału Elektrycznego przy ul. Gen. Sikorskiego 37, a w otrzymanych dodatkowo pomieszczeniach w budynku Wydziału Budowy Maszyn umieszczono częściowo Katedrę Elektroenergetyki, a pozostałe pomieszczenia przeznaczono na sale wykładowe i ćwiczeniowe. Z początkiem roku ak. 1959/60 - po uzyskaniu pomieszczeń na laboratoria - utworzony został Zakład Elektrotechniki Ogólnej. W roku ak. 1959/60 w skład Katedry Podstaw Elektrotechniki, poza Zakładem Elektrotechniki Ogólnej, wchodziły: Zakład Podstaw Elektrotechniki, Zakład Techniki Wysokich Napięć i Zakład Elektroniki. Zakład Elektrotechniki Ogólnej zajmował niewielkie pomieszczenia na parterze budynku Wydziału Elektrycznego. Początkowo uruchomiono laboratoria z pomiarów podstawowych. Ze względu na brak maszyn elektrycznych ćwiczenia laboratoryjne z maszyn elektrycznych były prowadzone początkowo w la-

boratorium przy Katedrze Maszyn Elektrycznych.

W roku akademickim 1963/64 zakład został przeniesiony do budynku Wydziału Budowy Maszyn przy al. Piastów 19. Otrzymał tam większe pomieszczenia, w których zorganizowano nowe laboratoria. W pierwszej kolejności zorganizowano laboratorium maszyn elektrycznych, gdyż otrzymano zamówione wcześniej maszyny. W miarę otrzymywania nowych przyrządów i aparatury uruchomiono nowe stanowiska laboratoryjne - z pomiarów podstawowych, pomiarów wielkości nieelektrycznych oraz badań elementów i podzespołów elektronicznych. Uruchomiono też szereg stanowisk związanych z elektrotechniką samochodową dla potrzeb Wydziału Inżynieryjno-Ekonomicznego Transportu Samochodowego. Z początkiem roku ak.1977/78 zajęcia laboratoryjne z elektrotechniki samochodowej - ze względów lokalowych - przekazano na zasadzie porozumienia Zakładowi Techniki i Eksploatacji Samochodów na Wydziale Inżynieryjno-Ekonomicznym Transportu. Rozwój laboratoriów wynikał przede wszystkim ze zmian planów i programów studiów.

Z początkiem roku akademickiego 1970/71 zmieniona została struktura organizacyjna uczelni i wydziału. W miejsce dotychczasowych katedr powołano instytuty. Zmiał istniejących na wydziale siedmiu katedr powołano jeden instytut - Instytut Elektrotechniki na prawach wydziału z pięcioma zakładami. Wśród nich znajdował się Zakład Elektrotechniki Teoretycznej łączący poprzednio dwa działające oddzielnie zakłady, a mianowicie Zakład Elektrotechniki Ogólnej i Zakład Podstaw Elektrotechniki. Pomimo organizacyjnego powiązania, w Zakładzie Elektrotechniki Teoretycznej działały dwa zespoły:

- Zespół Elektrotechniki Teoretycznej, za który odpowiedzialny był dr inż. Ryszard Sikora

oraz

- Zespół Elektrotechniki Ogólnej, za który odpowiedzialny był dr inż. Jerzy Krygier.

Kierownikiem Zakładu Elektrotechniki Teoretycznej w tym okresie był starszy wykładowca mgr inż. Czesław Oświecimski.

Zakład Elektrotechniki Ogólnej - z chwilą powstania Instytutu Elektrotechniki na prawach wydziału - wszedł czasowo jako zespół w skład Zakładu Elektrotechniki Teoretycznej.

Zmiana organizacyjna nie wpłynęła na dalszy rozwój zakładu. Zakład (zespół) miał w tym czasie laboratoria pomiarów wielkości elektrycznych i nieelektrycznych, elektroniki, maszyn elektrycznych oraz elektrotechniki samochodowej. Ogólna liczba stanowisk laboratoryjnych wynosiła w tym okresie 36. Liczba studentów w ciągu semestru odrabiających ćwiczenia laboratoryjne wynosiła średnio ok. 340 studentów wszystkich rodzajów studiów (dzienne, wieczorowe, zaoczne).

W połowie roku akademickiego 1972/73 dzięki powołaniu Instytutu Automatyki Przemysłowej został reaktywowany Wydział Elektryczny. W strukturze organizacyjnej Instytutu Elektrotechniki znalazł się reaktywowany Zakład Elektrotechniki Ogólnej, którego zakres działalności pozostał w zasadzie bez zmiany. Z początkiem roku ak. 1976/77 (1.09.1976) Zakład Elektrotechniki Ogólnej przemianowany został na Zakład Elektrotechniki Przemysłowej.

Nieustanny rozwój elektroniki, a także energoelektroniki, znalazł odbicie w kolejnych planach i programach studiów na wszystkich wydziałach. O ile do pewnego czasu przedmioty prowadzone na wydziałach nieelektrycznych miały jednakowe nazwy, to teraz następuje różnicowanie nazw przedmiotów, ich zakres merytoryczny, a przez to istnieje potrzeba różnicowania i zwiększania liczby stanowisk laboratoryjnych. Programy w znacznie szerszym stopniu niż poprzednie uwzględniają elektronikę i energoelektronikę. Również na Wydziale Elektrycznym początkowo na studiach wieczorowych, później dziennych wprowadzono energoelektronikę (energoelektronika, teoria przekształtników statycznych itd.). Fakty te wymagały przygotowania nowych stanowisk laboratoryjnych z elektroniki i energoelektroniki.

Na początku semestru letniego (1.02.1980) roku ak. 1979/80 Zakład Elektrotechniki Przemysłowej dysponował następującymi laboratoriami:

- laboratorium pomiarów podstawowych,
- laboratorium elektroniki,

- laboratorium energoelektroniki,
- laboratorium maszyn elektrycznych.

W laboratoriach tych odrabiają ćwiczenia studenci Wydziału Elektrycznego (z energoelektroniki) oraz studenci wydziałów nieelektrycznych.

W związku ze wspomnianymi zmianami programowymi, a także z rozwojem Politechniki Szczecińskiej, w Zakładzie Elektrotechniki Przemysłowej w latach 1970-1979 ćwiczenia laboratoryjne na wszystkich rodzajach studiów wykonywało od 630 do 840 studentów rocznie (średnio rocznie ok. 730 osób). W laboratoriach zakładu znajdowało się wówczas 46 stanowisk laboratoryjnych.

W związku z uruchomieniem studiów zaocznych na Wydziale Elektrycznym w Punkcie Konsultacyjnym w Gorzowie Wielkopolskim zaistniała potrzeba uruchomienia tam laboratorium elektrotechniki. Z początkiem roku akademickiego 1978/79 laboratorium takie zorganizowano, jako "filie" Zakładu Elektrotechniki Przemysłowej, a zakład poprzez swego pracownika zamieszkałego w Gorzowie Wlkp. zajmował się rozwojem laboratoriów oraz sprawami organizacyjnymi. Laboratorium to obsługiwało Wydział Elektryczny w zakresie zajęć laboratoryjnych z elektrotechniki teoretycznej, częściowo metrologii elektrycznej oraz elektrotechniki na studiach przemiennych i zaocznych wydziałów nieelektrycznych. Ze względu na brak naboru na studia zaoczne na Wydziale Elektrycznym, a także przekształcenie powstałych na ówczesnym Wydziale Budowy Maszyn i Okrętów studiów przemiennych w studia zaoczne z początkiem roku ak. 1983/84, laboratorium uległo likwidacji.

W latach 1970-1980 zbudowano tzw. budynek międzywydziałowy. W budynku tym zaprojektowano dla zakładu (ze względu na jego międzywydziałowy charakter) pomieszczenia. Z początkiem roku akademickiego 1981/82 zakład rozpoczął działalność w nowych, normalnych już warunkach, gdzie znajduje się do dnia dzisiejszego. Poza pomieszczeniami pracowniczymi ma on 4 laboratoria dydaktyczne (pomiarów podstawowych, elektroniki, energoelektroniki i maszyn elektrycznych), laboratorium naukowe, warsztat i pracownię elektroniczną. Zakład ma niezależne zasilanie w energię

elektryczną prądu przemiennego oraz własny, o mocy 20 kW, generator prądu stałego. Wyposażenie w sprzęt i aparaturę jest dość dobre. Aparatura i przyrządy wymieniane są na nowe w miarę posiadanych środków.

Od chwili powstania zakładu funkcję jego kierownika pełnił początkowo z-ca profesora, a następnie starszy wykładowca mgr inż. Czesław Oświecimski. Od dnia 1.02.1973 r. (w połowie roku akademickiego 1972/73) funkcję kierownika zakładu do chwili obecnej pełni doc. dr inż. Jerzy Krygier. Obsada personalna w okresie istnienia zakładu zmieniała się. Na dzień 1.05.1986 r. skład osobowy przedstawiał się następująco:

nauczyciele akademicki

1. doc. dr inż. Jerzy Krygier - kierownik zakładu
2. dr inż. Artur Dzwonkowski - adiunkt
3. dr inż. Jan Skórski - adiunkt
4. mgr inż. Zofia Bobako - st. wykładowca
5. mgr inż. Jacek Cofa - st. asystent
6. mgr inż. Janusz Maj - st. asystent
7. mgr inż. Marek Nestorowicz - st. asystent
8. mgr inż. Krzysztof Prasalek - asystent
9. mgr inż. Mirosław Dopiera - asystent stażysta

pracownicy inżynieryjno-techniczni

1. inż. Lubomir Bilewski - specjalista
2. inż. Edmund Kuligowski - specjalista
3. Joella Dziel - st. technik
4. Irena Jagielnicka - st. technik

2. Działalność naukowa

Szkoła Inżynierska, a później Politechnika Szczecińska nie miała tradycji w zakresie badań naukowych. Nowa kadra o własnych siłach rozwijała działalność naukową, dochodząc do samodzielności i tworząc własne tradycje. Pierwsze prace miały charakter ekspertyz naukowych wykonywanych na rzecz przemysłu. Po roku 1960 zaczęły się pojawiać pierwsze publikacje naukowe wynikające z osobistych zainteresowań pracowników.

Przez pewien czas zakład nie miał skryształizowanego profilu naukowego. Wynikało to z faktu, że nie był zakładem specjalizującym, tj. nie prowadził zajęć dydaktycznych na określonej specjalności. Prowadzenie tego rodzaju zajęć z natury rzeczy stwarza warunki do lepszego samo - określenia się naukowego pracowników.

W miarę upływu czasu, wskutek ruchu kadrowego sytuacja stopniowo zaczęła ulegać zmianie i krystalizować się profil naukowy zakładu. Z początkiem lat sześćdziesiątych powoli zaczynały się tworzyć warunki do prowadzenia badań własnych i wykonywania w ich ramach prac doktorskich. Intensywniejszy rozwój prac własnych nastąpił po roku 1966. Pojawiły się wtedy, powstałe w wyniku tych prac, artykuły publikowane w Zeszytach Naukowych Politechniki Szczecińskiej ("ELEKTRYKA"). Prace te dotyczyły dynamicznie rozwijającej się dziedziny nauki i techniki, jaką stanowi energoelektronika. Dziedzina ta stanowi naukową specjalność zakładu, a realizowane prace ujęte są w temacie "Układy energoelektroniki przemysłowej". Dotychczas prowadzono i opublikowano prace w następujących grupach tematycznych:

- prostownikowe napędy prądu stałego (B. Fijałkowski, J. Cofta),
- przerywacze okresowe w napędach z silnikami prądu stałego i przemiennego (J. Krygier, J. Zarudzki, T. Niezychowski),
- zagadnienia regulacji silników asynchronicznych (J. Krygier, J. Cofta M. Nestorowicz),
- układy energoelektroniczne w urządzeniach spawalniczych (J. Skórski),
- tyrystorowe sterowniki mocy (J. Krygier, J. Cofta, J. Maj, M. Nestorowicz),
- zagadnienia sterowania tyrystorów (J. Cofta, J. Maj, M. Nestorowicz).

Prace pracowników publikowane są m.in. w wydawanym przez Politechnikę Szczecińską zeszycie pt. "Układy tyrystorowe". Zakład ma ambicje wydawania co roku jednego takiego zeszytu. Dotychczas ukazały się trzy.

W ramach prowadzonych prac powstały 3 rozprawy doktorskie, dalsze 3 są w trakcie realizacji. Uzyskano 4 patenty. Patenty dotyczyły układu do płynnej regulacji prędkości jazdy suwnic (J. Krygier, J. Zarudzki).

procesów spawania (J. Skórski) oraz urządzenia do napinania i przewijania taśmy magnetofonowej (J. Krygier, W. Morze).

Obecnie pracownicy zakładu prowadzą prace teoretyczne i doświadczalne w następujących grupach tematycznych:

- przerywacze okresowe w napędach prądu stałego; przerywacze prądu przemiennego,
- układy energoelektroniczne w urządzeniach spawalniczych; procesy spawania modulowanym prądem,
- mikroprocesorowe sterowanie napędem,
- energooszczędne sterowanie pracą silników elektrycznych,
- zagadnienia niezawodności układów zasilania.

Prowadzone w zakładzie prace naukowe są ściśle powiązane z procesem dydaktycznym. Przejawia się to w następujących formach:

- prowadzenie prac dyplomowych tematycznie związanych z tematyką naukową zakładu,
- wprowadzaniu własnych osiągnięć do wykładów,
- uruchamianie nowych stanowisk laboratoryjnych uwzględniających osiągnięcia pracowników,
- referowanie własnych osiągnięć na zebraniach studenckich kół naukowych i stowarzyszeń technicznych (SEP), co sprzyja kształtowaniu zainteresowań.

3. Współpraca z gospodarką narodową

W latach sześćdziesiątych prowadzono w zakładzie prace o charakterze pomiarowym lub ekspertyz naukowo-technicznych. Z początkiem lat siedemdziesiątych prace realizowane w ramach zakładu miały inny charakter. Były to prace z reguły większe i dotyczyły początkowo różnorodnych zagadnień, a od połowy lat siedemdziesiątych były ściśle związane z profilem naukowym zakładu.

Pierwszą, większą realizowaną w zakładzie pracą (1969-74) była praca dotycząca badania elektronarzędzi i wiertarek udarowych. Były to badania elektronarzędzi produkowanych przez Szczecińską Fabrykę Narzędzi.

dzi. Z badaniami tymi wiązano pewne nadzieje, gdyż następne zlecenia miały dotyczyć projektowania i wykonania prototypów elektronicznych układów do sterowania prędkością. W związku z zakupem licencji i zmianą producenta sprawa stała się nieaktualna.

W latach 1975-87 wykonywano prace w następujących grupach tematycznych:

- projekty i wykonywanie tyrystorowych regulowanych napędów prądu stałego,
- tyrystorowe układy napędowe mechanizmów jazdy w dźwignicach,
- wykonywanie elektronicznych układów kontrolno-pomiarowych, regulacji procesów oraz hartowanie prądami niskiej częstotliwości,
- tyrystorowe układy regulacji mocy grzejnej,
- układy do automatycznej i kompleksowej obsługi akumulatorów.

Ranga tych prac była różna. Rozwiązywano problemy węzłowe, rządowe oraz ważne dla gospodarki narodowej i regionu. Szereg tych prac nagrodzono.

4. Przyszłość zakładu

W dalszej działalności zakładu przewiduje się:

- stałą modernizację i budowę nowych stanowisk dydaktycznych ze szczególnym uwzględnieniem wprowadzania mikrokomputerów do dydaktyki,
- dalszy rozwój badań naukowych i związane z tym uzyskiwanie stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego,
- rozwijanie prac na rzecz gospodarki narodowej.

Zakład (Katedra) Elektroenergetyki

1956 - 1986

Powołanie w 1956 r. Katedry Elektroenergetyki (z zakładami Elektrowni Ciepłych oraz Sieci Elektrycznych) zakończyło proces reorganizacji i budowy struktury Wydziału Elektrycznego o pełnym profilu podstawowych specjalizacji. Kierownictwo katedry powierzono jej organizatorowi zast. prof. mgrowi inż. Bogusławowi Tittenbrunowi, specjalście z wieloletnią praktyką elektrownianą, członkowi Komitetu Elektryfikacji Polski PAN. Współpracownikami zostali dr inż. Witold Michalak oraz mgr inż. Jerzy Dziubała. Okres ich pracy, stosunkowo krótki, poświęcony był działalności organizacyjnej i dydaktycznej, szczególnie obejmował prace z zakresu elektroenergetyki ciepłej. W roku akademickim 1957/58 zast. prof. B. Tittenbrun jako pierwszy na wydziale otrzymał nominację na stanowisko docenta. Niestety, etap organizacji działalności katedry nie został zakończony, gdy zrezygnowali z pracy dr inż. W. Michalak (1960) oraz mgr inż. J. Dziubała (1964). Znaczna część działalności dydaktycznej przeszła ponownie do Katedry Urządzeń Elektrycznych, a tylko problematyka ciepłno-elektrowniana pozostała w zakresie działania katedry. W tym okresie część zajęć powierzono mgrowi inż. Edwardowi Wysockiemu.

Należy zaznaczyć, iż formalne powołanie Katedry Elektroenergetyki i związane z tym zmiany personalne nie były jednoznaczne z rozwiązaniem sytuacji lokalowej. Szczególnie powierzchnia pomieszczeń Katedry Elektroenergetyki ograniczała do minimum niezbędne prace teoretyczne i dydaktyczne. Organizacja własnego laboratorium przestała być realna, a ilość godzin dydaktycznych w roku akademickim 1965/66 zmniejszyła się do ca 200. Efektem działalności tego okresu, oprócz rzetelnej dydaktyki na dobrym poziomie, były opracowania naukowe doc. mgra inż. B. Tittenbruna z zakresu gospodarki energią elektryczną i jej wytwarzaniem. 1.10.1965 kierownik katedry i jednocześnie dziekan Wydziału Elektrycznego doc. Bogusław Tittenbrun przeszedł na zasłużoną emeryturę, a kie-

rownictwo katedry powierzone zostało st. wykł. mgr. inż. E. Wysockiemu, specjalście od elektrowni ciepłych i wieloletniemu pracownikowi Wydziału Elektrycznego. Był to okres gdy baza materialna katedry sprowadzała się do niewielkiej powierzchni użytkowej i sprzętu biurowego, brak było asystentów, pracowników technicznych, stażystów.

W październiku 1966 minimalna obsada katedry została zwiększona; w wyniku przeniesienia służbowego z Katedry Urządzeń Elektrycznych wykładowcy mgr. inż. R. Nowakowskiego oraz przyjęcia na staż mgr. inż. Pawła Szveda. W tym okresie energicznie przystąpiono do prac związanych z organizacją laboratorium elektroenergetycznego, uzyskano etat dla pierwszego pracownika technicznego. Po przejściu na emeryturę (1.10.1968 r.) st. wykł. E. Wysockiego kierownictwo katedry powierzono st. wykł. mgr. inż. R. Nowakowskiemu. W tym samym roku został przeniesiony służbowo st. wykł. mgr. inż. Rudolf Miętus, a z energetyki zawodowej przeszedł do pracy dydaktycznej (dotychczas prowadzący zleczone zajęcia) mgr. inż. Walenty Malewicz. Ogólnie widoczne było tempo zmian; ilość pracowników katedry wzrosła do 9 osób; a ilość godzin dydaktycznych dla pracowników stałych katedry wzrosła do 1280 godzin w roku 1968/69. W pracach katedry brali udział (od 1.03.1968 r.) stażyści - mgr. inż. K. Kowalczyk, a od 1970 r. mgr. inż. Jerzy Zieliński, mgr. inż. Barbara Łozowska (1971 r.). Powiększeniu bazy materialnej i związanych z tym rozwój hamował brak pomieszczeń na skromne laboratoria, tak że pierwsze prace doświadczalne wykonywane były dosłownie na "biurku" kierownika katedry. W końcowym okresie tego etapu rozwojowego, wobec dość odległych wizji budowy nowego budynku dla potrzeb wydziału, dzięki energii i inicjatywie mgr. inż. R. Miętusa doprowadzono do rozpoczęcia przebudowy i adaptacji III piętra budynku przy ul. Gen. Sikorskiego. Zakończona w krótkim terminie przebudowa stworzyła dobre warunki do dalszej działalności Zakładu Elektroenergetyki. (Tak więc po 14 latach wniosek ówczesnego dziekana mgr. inż. J. Słomińskiego o potrzebie adaptacji III piętra doczekał się realizacji; co prawda nie na miarę zamierzeń i perspektyw rozwoju, ale zapewnił realne podstawy istnienia i stabilizacji Zakładu Elektroenergetyki).

W r. 1970, po przejściu na strukturę instytutową, w skład Zakładu Elektroenergetyki weszły dwa zespoły: Zespół Wysokich Napięć oraz Zespół Elektroenergetyki. Kierownictwo Zakładu Elektroenergetyki oraz Zespołu Wysokich Napięć powierzono doc. drowi inż. W. Zającowi, natomiast kierownictwo Zespołu Elektroenergetyki st. wykładowcy mgr inż. R. Miętusowi. Zasadniczy skład osobowy Zespołu Elektroenergetyki, który nadawał tempo rozwoju w zakresie bazy materialnej, dydaktyki i nauki ukształtował się następująco: st. wykł. mgr inż. R. Miętus - kierownik zespołu; st. wykł. mgr inż. R. Nowakowski; wykładowca mgr inż. W. Malewicz st. asystent mgr inż. P. Szwed. Rozwój zakładu w tym okresie był związany w pełni z programem zajęć dydaktycznych (które zgodnie z koncepcją prowadzonej specjalizacji obejmowały zagadnienia dotyczące pracy systemu elektroenergetycznego oraz wytwarzania energii elektrycznej w elektrowniach cieplnych). Prowadzone w tym zakresie starania o powiększenie bazy materialnej, niezbędnej dla potrzeb dydaktyki przyniosły wyriki. Już w roku 1970 zakład dysponował unikatowymi modelami: siecią niejednorodną, forsowanie kondensatorów, układem zwarciovym 4 kA, modelami technicznymi samoczynnego załączania rezerwy, kompensacji mocy biernej i regulacji napięcia w systemie, lokalizatorem uszkodzeń linii napowietrznych i innymi przyrządami do zajęć dydaktycznych i naukowych. Przez kilka lat służył do zajęć dydaktycznych uzyskany z Państwowej Dyspozycji Mocy (1970 r.) analizator sieciowy prądu przemiennego. Zastosowanie analizatora sieciowego służyło do odwzorowania fragmentów krajowego systemu elektroenergetycznego i umożliwiało wykonanie pomiarów i badań rozplływów mocy, poziomu mocy zwarciovych, stateczności pracy synchronicznej elektrowni itp. W okresie późniejszym do Zakładu Elektroenergetyki zakupiono układ do automatycznego zbierania i rejestracji pomiarów typu PRC-120 zastosowany w nowo budowanych polskich elektrowniach (po 60 pomiarów automatycznie rejestrowanych z każdego bloku). Przyrząd ten został wykorzystany w laboratorium dydaktycznym z pomiarów elektroenergetycznych łącznie z automatem organizacyjnym DARO - OPTIMA.

Na ten krótki okres rozwoju przypada 18 opublikowanych prac, w tym

12 w ogólnopolskich czasopismach (2 w wydawnictwach PAN; 1 w Archiv für Energiewirtschaft). Zgłoszono 2 projekty wynalazcze, ponadto do dorobku można zaliczyć 3 skrypty uczelniane.

Ustabilizowana kadra nauczycieli akademickich z tytułami doktorów zainicjowała przekształcenie zespołu na Zakład Elektroenergetyki. W 1975 r. na kierownika Zakładu Elektroenergetyki został powołany dotychczasowy kierownik zespołu nowo mianowany docent kontraktowy dr inż. R. Miętus. Wcześniej nominację na docenta kontraktowego otrzymał dr inż. Walenty Malewicz. W tym okresie do pracy w zespole, a następnie w zakładzie zostali zaangażowani mgr inż. Józef Misiak (1973 r.); mgr inż. Waldemar Werakso (1973 r.); mgr inż. Roman Sowa (1974 r.); mgr inż. D. Kuplowski (1974 r.); mgr inż. Zofia Hubaczek (1975 r.) i mgr inż. Zb. Lipski (1975 r.). Liczba pracowników wzrosła do 11 nauczycieli akademickich i 5 pracowników inżyniersko-technicznych. Zespół w tym składzie (a później w nieco zmienionym) w latach 1970-1986 prowadził zajęcia dydaktyczne w zakresie wykładów, ćwiczeń audytoryjnych, laboratoryjnych i pracy przejściowej na studiach dziennych, wieczorowych i zaocznych.

Prace dyplomowe prowadzone w zakładzie, zgodnie z ogólną koncepcją specjalności elektroenergetyka (o trzech specjalizacjach: automatyzacja systemów elektroenergetycznych, sieci i systemy elektroenergetyczne, elektrownie), ukierunkowane były na eksploatację, obejmując swym zakresem zagadnienia pracy systemów, wytwarzania energii elektrycznej w elektrowniach i elektrociepłowniach, gospodarki elektroenergetycznej i pracy urządzeń elektroenergetycznych w normalnych i zakłócenionych stanach. Tematyka wielu prac dyplomowych na wszystkich rodzajach studiów powiązana była z potrzebami zakładów przemysłowych regionu. Zakład opiekując się specjalnością elektroenergetyka, dyplomował rocznie 15 - 25 absolwentów.

Pewnego rodzaju tradycją Zakładu Elektroenergetyki było coroczne organizowanie kilkudniowych wyjazdów dydaktycznych do nowoczesnych obiektów energetycznych w kraju (np. elektrowni ciepłych, wodnych, stacji elektroenergetycznych, również zakładów przemysłowych produk-

jących urządzenia i aparaty elektroenergetyczne). Zakład Elektroenergetyki w ramach działalności dydaktyczno-wychowawczej zorganizował dwukrotnie (1977 i 1979) wyjazd dydaktyczno-naukowy na trasie Moskwa - Nowosybirsk - Irkuck - Brack. W ramach tego wyjazdu zapoznano studentów z osiągnięciami energetyki radzieckiej (wystawą urządzeń elektroenergetycznych w Moskwie, elektrowniami wodnymi na Angarze oraz z obiektami Syberyjskiego Oddziału Akademii Nauk Związku Radzieckiego w Nowosybirsku).

Objęcie przez dr. inż. Rudolfa Miętusa kierownictwa Zespołu Elektroenergetyki, a następnie zakładu, spowodowało również znaczne uaktywnienie nauczycieli akademickich w realizacji prac badawczych dla potrzeb regionu. Inicjując ścisły związek dydaktyki z praktyką przemysłową zespół ten zapoczątkował współpracę z przemysłem w ramach odpłatnych prac naukowo-badawczych z dziedziny elektroenergetyki. W 1975 r. została zawarta umowa z Zakładami Chemicznymi "Police" na realizację tematu "Badania i analiza rozkładu napięć rażenia oraz prawdopodobieństwo wynoszenia niebezpiecznych potencjałów poza teren kombinatu". Szeroki zakres zagadnień z elektroenergetyki obejmowała praca naukowo-badawcza zrealizowana w latach 1979-1981 dla Zakładów Chemicznych "Police" pt. "Zbadanie warunków pracy układu energetycznego Zakładów Chemicznych "Police" w aspekcie autonomicznej pracy zakładu".

W latach 1981-83 zrealizowano również dla Polic temat pt. "Badania diagnostyczne autotransformatorów 220/110/10,5 kV i transformatorów mocy 110/6 kV zainstalowanych w stacjach Zakładów Chemicznych "Police".

W ramach umowy o współpracy z Hutą "Szczecin", w 1977 roku, zawarto porozumienie o realizacji przez zakład następujących tematów:

1. "Badanie układów uziomowych i ocena zagrożenia porażeniowego na terenie Huty "Szczecin".
2. "Optymalizacja strat energii elektrycznej wraz z badaniami rozpiętu mocy czynnej i biernej oraz analiza zabezpieczeń w przemysłowym systemie elektroenergetycznym Huty "Szczecin" (1978-1979 r.).

Umowa zawarta z Polską Żegluga Morską w Szczecinie (1977 r.) dotyczyła tematów:

1. "Rozpoznanie zagrożenia elektrycznością statyczną na statkach PŻM".
2. "Sposób i urządzenie do odprowadzania ładunków elektrostatycznych z tworzyw sztucznych stosowanych do wystroju wnętr statków".

Zrealizowane tematy dla PŻM zainicjowały zgłoszenie patentowe, które wyeliminowało import bardzo kosztownych i poszukiwanych w owym czasie wykładzin z tworzyw sztucznych antyelektrostatycznych do wystroju wnętr statków.

Następnym przykładem współpracy z przemysłem może być umowa zawarta z Rejonowym Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji w Szczecinie na realizację pracy naukowo-badawczej pt. "Analiza systemów i rezerw zasilania energetycznego zakładów wodociągowych miasta Szczecina i Polic w aspekcie zagwarantowania ciągłości ruchu urządzeń produkcyjnych". Według oceny zleceńodawcy, praca ta była pierwszym opracowaniem tego typu w resorcie Administracji, Gospodarki Terenami i Ochrony Środowiska, stanowiąc wytyczne do analizy zagadnień elektroenergetycznych we wszystkich zakładach produkcji wody w całym kraju.

Opracowania naukowe dla przemysłu wykonane przez pracowników zakładu (w latach 1975-1985) były źródłem informacji dla wielu prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich nie tylko studentów Wydziału Elektrycznego Politechniki Szczecińskiej, ale również studentów innych uczelni w kraju.

Lata 1975-1983 charakteryzowały się nie tylko poważnym wzrostem bazy technicznej zakładu, umożliwiającą podniesienie poziomu dydaktyki oraz prac badawczych dla przemysłu, ale również dynamiką naukowych badań własnych. Do rozwoju młodej kadry naukowej zakładu oprócz kierownika zakładu dra inż. R. Miętusa przyczynił się szczególnie: doc.kontr. dr inż. W. Malewicz jako promotor pracy doktorskiej dra inż. J. Misiaka i dra inż. W. Werakso.

Profil specjalności elektroenergetyka, ustalony w latach 1970-1973, ustabilizował się w trzech specjalizacjach (automatyzacja systemów elektroenergetycznych, sieci i systemy elektroenergetyczne, elektrownie) i jest kontynuowany nadal pod nazwą "kierunki dyplomowania".

Szeroki profil specjalizacji wymagał od nauczycieli akademickich i pracowników inżynieryjno-technicznych znacznego wysiłku w przygotowaniu stanowisk doświadczalnych dla laboratoriów z:

1. podstaw elektroenergetyki,
2. systemów przesyłowo-rozdzielczych,
3. pracy systemów elektroenergetycznych,
4. pomiarów elektroenergetycznych.

Przygotowane stanowiska w latach poprzednich są modernizowane zgodnie z tendencją nowych rozwiązań w zakresie aparatury pomiarowej i urządzeń. Inspiratorami i realizatorami rozbudowy bazy laboratoryjnej w latach 1970-1985 byli: dr inż. R. Miętus; dr inż. R. Nowakowski; mgr inż. J. Zieliński; dr inż. J. Misiak; mgr inż. R. Sowa; dr inż. W. Werakso; mgr inż. K. Furmańczyk; mgr inż. J. Woronko; mgr inż. K. Skaziński, a wśród pracowników inżynieryjno-technicznych: inż. E. Świtał, który włożył szczególnie wiele wysiłku do ponownego montażu, przewieszonego w częściach z Warszawy, analizatora sieciowego; St. Szydlowski; T. Drozd, M. Wiśniewski i P. Błachowski.

Uzyskana w 1983 r. dodatkowa powierzchnia w pomieszczeniach budynku Wydziału Elektrycznego umożliwiła systematyczną rozbudowę stanowisk doświadczalnych przeznaczonych do dydaktyki i badań naukowych. Starania o przydział sprzętu informatycznego dla zakładu zostały uwieńczone przydzieleniem mikrokomputera typu CPC-464, który został zastosowany również do dydaktyki.

Przykładem osiągnięć realizowanego poprawnie procesu dydaktycznego mogą być prace dyplomowe nagradzane w konkursach regionalnych i krajowych.

Od początku działalności katedry, a następnie zespołu i zakładu, dorobek naukowy jej pracowników wyraża się 7 pracami doktorskimi, ponad 100 publikacjami w wydawnictwach PAN, czasopismach zagranicznych, Zeszytach Naukowych Politechniki Szczecińskiej, w czasopismach o zasięgu ogólnokrajowym, licznymi opracowaniami dla przemysłu, 5 patentami oraz czynnym udziałem w wielu konferencjach naukowych krajowych i międzynarodowych.

W ostatnich 18 latach w pracach Zakładu Elektroenergetyki brali udział:

1. dr inż. Rudolf Miętus	- 1968-1986
2. dr inż. Romuald Nowakowski	- 1966-1986
3. dr inż. Walenty Malewicz	- 1969-1986
4. dr inż. Paweł Szwed	- 1967-1986
5. mgr inż. Krystyna Kowalczyk (stażysta)	- 1968-1969
6. mgr inż. Jerzy Zieliński	- 1970-1974
7. dr inż. Barbara Łozowska-Oskólska	- 1971-1986
8. dr inż. Józef Misiak	- 1973-1977
9. mgr inż. Daniel Kupłowski (stażysta)	- 1974-1975
10. mgr inż. Roman Sowa	- 1974-1982
11. dr inż. Waldemar Werakso	- 1973-1986
12. mgr inż. Zofia Hubaczek	- 1975-1983
13. mgr inż. Zbigniew Lipski	- 1975-1978
14. mgr inż. Kazimierz Furmańczyk	- 1977-1981
15. mgr inż. Jerzy Woronko	- 1977-1986
16. mgr inż. Krzysztof Skaziński	- 1980-1984
17. mgr inż. Michał Zeńczak	- 1984-1986
18. mgr inż. Leopold Micek (stażysta)	- 1986

oraz pracownicy inżynieryjno-techniczni

1. Andrzej Brzozowski	- 1966-1967
2. Halina Witkowska	- 1967-1968
3. Mirosław Kuczyński	- 1967-1968
4. Maria Różycka-Zubowicz	- 1970-1980
5. Stanisław Szydłowski	- 1968-1986
6. Tadeusz Drozd	- 1972-1975
7. inż. Eugeniusz Śwital	- 1972-1986
8. Marian Wiśniewski	- 1975-1986
9. Piotr Błachowski	- 1974-1985
10. Iwona Zawadzka	- 1980-1985

Zakład Maszyn i Napędów Elektrycznych w latach 1946-1986

Katedra Maszyn Elektrycznych powstała jako jedna z pierwszych, bo już w marcu 1947 r., bezpośrednio po utworzeniu wydziału. Twórcą, a zarazem pierwszym jej kierownikiem był mgr inż. Witold Gładysz, pierwszy dziekan Wydziału Elektrycznego. W roku 1949 uchwałą Rady Wydziału powołano na kierownika i organizatora laboratorium maszyn elektrycznych mgra inż. Zygmunta Paryskiego. Równocześnie od 1948 r. działała Katedra Napędów Elektrycznych, której pierwszym kierownikiem był mgr inż. Andrzej Masalski (późniejszy profesor i dyrektor Instytutu Elektrotechniki w Zalesiu k. Warszawy). Po jego odejściu z uczelni kierownikiem został z-ca prof. J. Rabiej, a od 1955 r. funkcję tę powierzono zast. prof. drowi inż. Mieczysławowi Franaszkowi. W 1962 r. Katedra Napędu Elektrycznego została włączona do Katedry Maszyn Elektrycznych, w której od tego czasu czynne były Zakłady Maszyn Elektrycznych i Napędu Elektrycznego, prowadzące rozbudowane laboratoria dydaktyczne i naukowe. Kierownikiem Zakładu Maszyn Elektrycznych został nadal, aż do swojej śmierci, to jest do maja 1974 r., prof. mgr inż. Józef Rabiej. Zakładem Napędu od 1962 r. kierował doc. dr inż. Dz. Woronowicz, aż do swojej tragicznej śmierci w dniu 27.02.74 r., kiedy jadąc służbowo samochodem do elektrowni Dolna Odra uległ wypadkowi i w wyniku obrażeń zmarł. Jego przedwczesna śmierć spowodowała, iż zakład stracił jednego z najzdolniejszych swoich pracowników. Pozostawił po sobie pamięć wielkiego umysłu i serca, szanowanego przez studentów jako swojego prodziekana, zawsze życzliwego dla kolegów i pracowników człowieka. W roku 1974 zakład odczuł szczególnie dotkliwie personalne straty w osobach prof. J. Rabieja i doc. dra inż. Dz. Woronowicza. Po śmierci prof. nzw. mgra inż. Józefa Rabieja kierownictwo Zakładu Maszyn i Napędów Elektrycznych przejął doc. dr inż. Jerzy Szymianis. Od 1.10.77 do 31 sierpnia 1984 r. zakładem kierował dr inż. Witold Jasieniecki. A od 1 września 1984 r. kierownikiem zakładu został, do dnia dzisiejszego, doc. dr inż. Jerzy Szymianis.

W pierwszych latach działalności obu katedr pracownicy zajmowali się głównie organizacją i budową zaplecza laboratoryjno-dydaktycznego. Nie trudno sobie wyobrazić, iż uruchomienie laboratoriów maszyn i napędów tuż po powojennych czasach było szczególnie trudne ze względu na brak maszyn i urządzeń pomocniczych oraz aparatury pomiarowej dla potrzeb studentów. Dzięki pomysłowości i nie lada wysiłkowi zatrudnionych wówczas pracowników, w krótkim czasie zostały uruchomione podstawowe zespoły i układy maszynowe stanowiące stanowiska laboratoryjne ówczesnej sekcji konstrukcyjnej i eksploatacyjnej na kierunku silnych prądów. Katedry, a później Zakład Maszyn i Napędów Elektrycznych, opiekowały się sekcjami maszyn i napędów, a następnie specjalizacją z zakresu napędów elektrycznych.

W tamtych latach w Katedrze Maszyn Elektrycznych pracowali absolwenci naszej uczelni jak inż. Abram Aleksandrowicz (obecnie prof. i rektor Politechniki w Hajfie) inż. Eugeniusz Koziej (prof. Politechniki Warszawskiej, dyr. Instytutu Maszyn Elektrycznych, mgr inż. Edward Budny, Zenon Sokalski, Mieczysław Chodyniecki, a w późniejszym okresie Józef Gallus, Stefan Petri i dr inż. M. Czajkowski. W Katedrze Napędów natomiast byli zatrudnieni: Jan Bohdanowicz (doc. WSM), Jerzy Krygier (doc. dr PS), Józef Peszko, Leszek Malczewski, Bohdan Fiałkowski, Ryszard Olendzki, K. Kubiak. W latach 1949 - 1985 r. dyplomy z tej specjalizacji otrzymało 765 magistrów inżynierów i inżynierów, studiujących na studiach dziennych stacjonarnych, studiach wieczorowych oraz zaocznych lub eksternistycznych. Głównym kierunkiem prac naukowych w latach sześćdziesiątych były problemy płynnej i automatycznej regulacji prędkości obrotowej maszyn i elektrycznych układów napędowych oraz ich zastosowanie w przemyśle. W wyniku tych badań przekazano przemysłowi szereg prac, które przyniosły wymierne efekty ekonomiczne. Ponadto opublikowano ponad 60 prac w Zeszytach Naukowych i innych czasopismach naukowych.

Okres ostatnich dziesięciu lat charakteryzuje się stabilnością pracy, zarówno w dziedzinie dydaktyki, jak i w pracach naukowo-badawczych. W pracach badawczych rozwinęto kierunek dotyczący problemu płynnej i

automatycznej regulacji prędkości obrotowej maszyn elektrycznych. Ilość tych prac na rzecz przemysłu w ostatnim okresie zamyka się liczbą 26. Są to, między innymi, pracujący do dziś napęd elektryczny maszyny zmę-
czeniowej stanowiska badawczego 18 S8" w Przemśle Taboru Kolejowego
w Poznaniu. Opracowanie i wykonanie zestawu czterech zsynchronizowanych
bloków napędowych do kształtowania i badania jedwabiu polisterowego dla
Instytutu Włókien Chemicznych w Łodzi. Opracowanie i wykonanie automa-
tycznego napędu elektrycznego z prototypem bębna do dojrzewania ziarna
słodowego dla Instytutu Przemysłu Fermentacyjnego w Warszawie. Opraco-
wanie i wykonanie modelu oraz symulacja komputerowa elektronicznego
programatora palnika automatycznej dla Meratronika w Szczecinie.

W ramach prac naukowo-badawczych uzyskano w zakładzie w okresie 40-
lecia 27 patentów PRL na oryginalne rozwiązania z dziedziny konstruk-
cji i elementów układów napędowych.

Obecny skład osobowy Zakładu Maszyn i Napędów Elektrycznych jest nas-
tępujący:

1. doc. dr inż. Jerzy Szymianis	- 1.04.1953
2. dr inż. Witold Jasieniecki	- 1.09.1951
3. mgr inż. Ludwik Zdanowski	-15.09.1956
4. dr inż. Andrzej Piotuch	-15.11.1964
5. dr inż. Andrzej Kadłubski	-15.11.1966
6. dr inż. Wiesław T. Kiziukiewicz	- 1.05.1968
7. dr inż. Włodzimierz Kamiński	- 1.06.1972
8. dr inż. Zbigniew Frąckiewicz	- 1.11.1974
9. dr inż. Jacek Grochowalski	- 1.11.1974
10. dr inż. Stanisław Kalisiak	- 1.07.1975
11. mgr inż. Piotr Szymczak	- 1.01.1978
12. mgr inż. Konrad Woronowicz	- 1.06.1984
13. mgr inż. Dariusz Staszewski	- 1.03.1986
14. mgr inż. Ludwik Bojański	- 1.11.1976
15. techn. Zenon Markowiak	-16.11.1955

Zakład Urządzeń Elektrycznych i Elektrotechniki Morskiej

Utworzona w 1949 r. Katedra Sieci Elektrycznych została przemianowana w 1952 r. na Katedrę Przemysłowych Urządzeń Elektrycznych. Pierwszym kierownikiem Katedry był mgr inż. Antoni Jezierski. W 1961 r. kierownictwo objął doc. Aleksander Zawisza, a po jego śmierci, w maju 1966 roku ponownie st. wykł. mgr inż. A. Jezierski. W 1967 r. kierownikiem katedry został doc. dr inż. Stefan Szczerba. W katedrze czynne były zakłady: Urządzeń Elektrycznych, Instalacji Elektrycznych i Elektrotechniki Okrętowej. W związku z potrzebami dydaktycznymi zorganizowano i wyposażono w aparaturę naukową laboratoria zabezpieczeń i aparatury elektrycznej oraz urządzeń okrętowych i techniki oświetleniowej.

Początkowo działalność katedry w paru zakładach była nastawiona głównie na zajęcia dydaktyczne, a zakres wykładów przekraczał, zwłaszcza w pierwszych latach, ramy określone nazwą katedry. Prowadzono m.in. wykłady z elektrowni, gospodarki energetycznej i przyrządów rozdzielczych. Wykonano ponad 450 prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich przez studentów studiów dziennych i dla pracujących.

Wobec naturalnego powiązania Szczecina z zagadnieniami morskimi i wynikającym stąd zapotrzebowaniem na kadry z zakresu elektrotechniki morskiej Rada Wydziału zleciła katedrze rolę organizatora specjalizacji z zakresu elektrotechniki okrętowej. Specjalizacja ta została uruchomiona w roku akademickim 1965/66.

Po zmianie struktury uczelni na instytutową, w roku 1970 powstał Zakład Urządzeń Elektrycznych i Elektrotechniki Morskiej należący organizacyjnie do Instytutu Elektrotechniki. Zakład współpracował z jednostkami gospodarki społecznej, wykonując dla potrzeb przemysłu i energetyki różnorodne prace, m.in. z zespołem prof. dra Ignacego Maleckiego opracował projekt zaopatrzenia energetycznego portu szczecińskiego, wykonał pracę z zakresu obliczeń zwarciovych i automatyki układu energetycznego dla Szczecińskich Zakładów Włókien Sztucznych, projekt koncepcji zasilania energetycznego miasta Szczecina w planie perspek-

tywicznym 1955-1970, wskaźniki elektroenergetyczne urbanistyki dla potrzeb polskiej misji urbanistycznej w Korei, założenia energetyczne aktywizacji pasa nadmorskiego województwa koszalińskiego i miasta Świnoujścia.

Rozproszona początkowo problematyka prac naukowych w ostatnich latach koncentruje się głównie na zagadnieniach elektroenergetyki portowej i okrętowej jak: metodyka prognozowania obciążeń dźwigów portowych, wskaźniki zapotrzebowania mocy, decentralizacja rozdziału energii elektrycznej na statkach. Wieloletnie umowy o współpracy z przemysłem dotyczą zagadnień modernizacji, z przeznaczeniem w głównej mierze na eksport, elektrycznej aparatury rozdzielczej i aparatury do testów psychologicznych. Wreszcie trzecim kierunkiem prac była poprawa jakości energii w zakładach przemysłowych. W tym zakresie współpracowano z Fabryką Kabli w Załomiu, Hutą Szczecin i Papiernią Skolwin. Wyniki prac przekazywano odpowiednim resortom - Ministerstwu Gospodarki Komunalnej, Ministerstwu Budownictwa i Materiałów Budowlanych, Ministerstwu Żeglugi. Obecnie zasadniczym kierunkiem działalności naukowej jest oceanotechnika, gdzie zakład ściśle współpracuje z Instytutem Okrętowym PS oraz Stocznia Szczecińską im. A. Warskiego. Działalność naukowa dostarczała również materiałów do publikacji w Zeszytach Naukowych Politechniki Szczecińskiej - Elektryka i innych czasopism naukowych. Ponadto opracowano i wydano 7 skryptów uczelnianych: Rozdzielnie i transformatornie, Elektroenergetyczne linie napowietrzne, Zarys urządzeń elektrycznych na statkach, Obliczenie sieci elektrycznych, Bezpieczeństwo pracy przy urządzeniach elektrycznych, Urządzenia elektryczne w przemyśle, Urządzenia elektryczne do 1 kV. Niektóre z nich były wielokrotnie wznawiane.

Liczni pracownicy naukowo-dydaktyczni po uzyskaniu wysokich kwalifikacji zawodowych z różnych powodów przenosili się do pracy pozauczelnię, przekazując tam nabytą wiedzę w rozwiązywaniu problemów w przemyśle lub biurach konstrukcyjnych i projektowych. Byli to m.in. inżynierowie Karol Berezowski, Mieczysław Bramańnik, Jerzy Dziubala, Marian Nowotorowicz, Wiesław Sokołowski, Jan Wasilewski, Edward Kuchlewski, Lubomir

Bilewski, dr inż. Ryszard Białek, Konrad Gnat, dr inż. Zdzisław Jacyno,
Mieczysław Karaczun, Mieczysław Cieślewicz,

Zakład Wysokich Napięć i Elektrotechnologii

Zakład Wysokich Napięć i Elektrotechnologii istnieje od 1949 r. przyjmując różne nazwy i formy organizacyjne, zależnie od struktury organizacyjnej uczelni i Wydziału Elektrycznego. Organizatorem i pierwszym kierownikiem tworzącego się zespołu Katedry Techniki Wysokich Napięć był mgr inż. Andrzej Masalski (1949-1952, 1962-1966). W latach następnych, 1949-62, jako Zakład Techniki Wysokich Napięć wchodzi w skład Katedry Podstaw Elektrotechniki pozostającej początkowo pod kierownictwem mgra inż. Jana Słomińskiego, a później mgra inż. Czesława Oświecimskiego. W tym czasie obowiązki kierownika Zespołu Wysokich Napięć pełnił adiunkt mgr inż. Rudolf Miętus, a podstawowe wykłady prowadził adiunkt dr inż. Władysław Kuźniar (z Politechniki Gdańskiej). W roku 1963 na mocy zarządzenia Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego (Dz.U.M.Sz.W. nr 7 - 1963 r.) zakład ten został przekształcony w Katedrę Wysokich Napięć, która następnie w wyniku reorganizacji szkoły w roku 1970 weszła w skład Zakładu Elektroenergetyki Instytutu Elektrotechniki jako Zespół Wysokich Napięć. Zarządzeniem rektora Politechniki Szczecińskiej nr 29/75 w miejsce tego zespołu został utworzony w roku 1975 Zakład Wysokich Napięć i Elektrotechnologii wchodzący w skład Instytutu Elektrotechniki Wydziału Elektrycznego PS.

Do 1962 r. działalność Zakładu Techniki Wysokich Napięć koncentrowała się na pracy dydaktycznej i pracach usługowych dla przemysłu, szczególnie na badaniach profilaktycznych urządzeń elektrycznych. W okresie działalności Katedry Wysokich Napięć duży nacisk położono na wyposażenie jej w aparaturę laboratoryjną do prac naukowych i dydaktyki. Zorganizowano nowe pracownie naukowo-dydaktyczne i dokonano wyboru kierunku działalności naukowej, którą w tym czasie była:

- ochrona urządzeń elektrycznych przed szkodliwym działaniem wyższych harmonicznych napięcia,
- optymalizacja konstrukcji urządzeń elektrycznych do klimatu tropikalnego.

Duży wkład w organizację i rozwój katedry włożyli: prof. mgr inż. Andrzej Masalski, który był jej kierownikiem w latach 1964-1966, a później dr inż. Wiktor Spirydonow pełniący funkcję kierownika katedry w latach 1966-67. Pod ich kierownictwem zespół pracowników katedry w wyniku wykonanych badań opublikował kilka prac naukowych dotyczących ochrony układów izolacyjnych przed szkodliwym działaniem wyższych harmonicznych napięcia sieci elektroenergetycznej oraz uzyskał w tym zakresie trzy patenty krajowe i zagraniczne. Rozpoczęto współpracę naukową katedry z Instytutem Elektrotechniki w Warszawie, Zakładami Radiowymi "ELTRA" w Bydgoszczy i Zakładami "FONIKA" w Łodzi.

Od roku 1968 działalnością katedry i obecnie zakładu kieruje doc. dr inż. Wiktor Zajac.

Zakład Wysokich Napięć i Elektrotechnologii obecnie zatrudnia: 2 docentów, 5 adiunktów, 1 starszego asystenta, 2 inżynierów specjalistów i 4 innych pracowników technicznych. Prowadzi działalność dydaktyczno-wychowawczą, naukowo-badawczą i kształcenie kadry naukowej oraz działalność organizacyjną i doradztwo naukowo-techniczne dla przemysłu.

1. Działalność dydaktyczna

Zakład Wysokich Napięć i Elektrotechnologii prowadzi podstawowe szkolenie studentów Wydziału Elektrycznego studiów dziennych magisterskich i wieczorowych inżynierskich dla kierunku elektrotechnika i specjalistyczne dla specjalności elektroenergetyka, metrologia, przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej, w zakresie:

- techniki wysokich napięć,
- materiałoznawstwa elektrotechnicznego,
- pracy układów elektroenergetycznych,
- miernictwa wysokonapięciowego,
- badań eksploatacyjnych elektrycznych urządzeń okrętowych.

Prowadzi w tym zakresie zajęcia audytoryjne i laboratoryjne oraz seminaria i prace dyplomowe na specjalności elektroenergetyka. Wszystkie tematy prac dyplomowych mają bezpośredni związek z działalnością

naukową zakładu lub wynikają z potrzeb doraźnych, zgłoszonych przez zakłady przemysłowe. W wyniku realizacji części tych prac zakład uzyskał, również unikatową aparaturę laboratoryjną, np. aparatura do badań odporności izolacji na prądy pełzające, przyrząd do badań rezystywności materiałów z wykorzystaniem pola magnetycznego wirującego, aparatura do badań trwałości izolatorów wysokiego napięcia, modele fizyczne elementów sieci elektroenergetycznej itp.

2. Działalność naukowa

Prace naukowe zakładu są prowadzone pod kątem aktualnych potrzeb przemysłu elektrotechnicznego oraz elektroenergetyki zawodowej i przemysłowej z uwzględnieniem potrzeb dydaktycznych Wydziału Elektrycznego i kształcenia kadry. Specjalnością zakładu w tym zakresie są badania podstawowe, stosowane i rozwojowe nad unowocześnieniem wysokonapięciowych układów elektroizolacyjnych przystosowanych do pracy w ekstremalnych warunkach środowiskowych i napięciowych, z wykorzystaniem nowych materiałów elektrotechnicznych. W ramach tego kierunku tematyka badań naukowych prowadzonych w ostatnich latach obejmowała problemy:

1. opracowanie układów elektroizolacyjnych dla urządzeń elektrycznych wysokiego napięcia w wykonaniu napowietrznym i specjalnym z zastosowaniem żywic epoksydowych,
2. wpływ czynników środowiskowych na materiały i wyroby elektrotechniczne,
3. wpływ napięcia odkształconego na starzenie izolacji kondensatorów energetycznych,
4. zmiany własności elektrycznych kondensatorów energetycznych w procesie kondycjonowania,
5. opracowanie nowej laboratoryjnej metody oceny przydatności izolatorów z tworzyw sztucznych do pracy w warunkach napowietrznych,
6. badania własności elektrycznych tworzyw poliestrowych i epoksydowych oraz itamidów i ocena ich przydatności do pracy w różnych warunkach środowiskowych,
7. zjawiska jonizacyjne w układach elektroizolacyjnych,

8. badania przepięć wewnętrznych w sieciach przemysłowych i okrętowych średnich napięć,
9. badanie elektryczności statycznej w przemyśle.

Tematy te należą w większej części do problematyki koordynowanej centralnie, w tym węzłowej (problemy 03, 05 i obecnie CPBR 3.12) i częściowo do badań własnych. Uzyskane dotychczas wyniki były przedmiotem 5 rozpraw doktorskich, 3 patentów i licznych publikacji naukowych. Główną część wyników przekazano zleceniodawcom i koordynatorom w formie dokumentacji technicznej lub sprawozdania naukowego.

Do najważniejszych należą prace:

1. Badania własności itamidów i ocena ich przydatności do pracy w klimacie tropikalnym.

Zamawiający - Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Zjednoczenia "Elektromontaż" w Warszawie.

2. Analiza przepięć w elektrycznych sieciach okrętowych.

Zamawiający - Instytut Elektrotechniki Oddział Gdańsk.

3. Badania starzeniowe kondensatorów elektroenergetycznych typu C.

Zamawiający - Zakłady Wytwórcze Aparatury Wysokiego Napięcia w Warszawie.

4. Badania trwałości izolatorów epoksydowych napowietrznych 20 kV.

Zamawiający - Instytut Elektrotechniki Oddział Wrocław.

5. Badania elektryczności statycznej środków ochrony roślin i ich opakowań.

Zamawiający - Instytut Przemysłu Organicznego w Warszawie.

W ramach omawianej problematyki Zakład Wysokich Napięć i Elektrotechnologii współpracuje z kilkoma zakładami przemysłowymi, w tym najowocniej z Instytutem Elektrotechniki Oddział Wrocław i Zakładem Energetycznym w Szczecinie.

Oprócz prac naukowych, Zakład Wysokich Napięć i Elektrotechnologii prowadzi naukowo-techniczną i inżynierską działalność ogólnotechniczną dla potrzeb różnych zakładów przemysłowych. Polega ona na świadczeniu porad technicznych i ekspertyz w zakresie techniki wysokich napięć

i materiałoznawstwa elektrycznego oraz na wykonywaniu wysokonapięciowych badań profilaktycznych układów elektroizolacyjnych, materiałów i sprzętu dielektrycznego. Należy podkreślić, że zainteresowanie przemysłu w tym zakresie jest duże i wobec braku na Pomorzu Zachodnim innego podobnego ośrodka naukowego absorbuje znacznie pracowników zakładu, przeciążonych zajęciami służbowymi. Prace te, istotne dla utrzymania w ruchu urządzeń elektrycznych, są z punktu widzenia gospodarczego nie mniej ważne niż badania naukowe.

3. Zaplecze laboratoryjne

Zakład Wysokich Napięć i Elektrotechnologii zajmuje pomieszczenia na parterze w budynku Wydziału Elektrycznego przy ul. Gen. Sikorskiego 37 oraz w budynku międzywydziałowym przy al. Piastów. Dysponuje kompletem aparatury i urządzeń do badań środowiskowych klimatycznych i zabrudzeniowych, starzeniowych oraz wysokonapięciowych w granicach napięć średniowysokich. Do ważniejszych urządzeń należą dwie komory klimatyczne, komory słonej mgły, komora z promieniowaniem podczerwonym i nadfioletowym, tunel pyłowy, generator napięć odczyszczonego, generator napięć udarowych piorunowych 400 kV, zespoły probiercze napięć wolnoprzebiegowych i stałych do 110 kV, aparatura do badań odporności na prądy pełzające metodą kropłową i wysokonapięciową, aparatura do badań odporności na łuk elektryczny, aparatura do badań odporności na wstrząsy wibracyjne i udarowe, aparatura udarowo-akustyczna do badań miejsc uszkodzeń izolacji oraz przyrządy i aparaty pomiarowe, w tym: wysokonapięciowe oscylografy szybkopiszące, iskierniki pomiarowe, elektrometry wibracyjne, mostki do pomiaru stratności dielektrycznej itp.

4. Skład osobowy

Nauczyciele akademicki

doc. dr inż. Wiktor Zając	- kierownik zakładu
doc. dr Zdzisław Rojek	- docent
inż. Marian Michalczyk	- adiunkt
inż. Janusz Michalski	- adiunkt

dr inż. Lech Subocz	- adiunkt
dr inż. Jan Subocz	- adiunkt
dr inż. Jan Bursa	- adiunkt
mgr inż. Janina Matusiewicz	- st.asystent

Pracownicy inżynieryjno-techniczni

mgr inż. Lechosław Balski	- specjalista kierujący zespołem
mgr inż. Mieczysław Cieślewicz	- specjalista
Jan Górzyński	- st. technik
Antoni Lewandowski	- st. mistrz
Leon Nawos-Wysocki	- st. technik
Andrzej Kalina	- st. technik
Alicja Rabek	- st. technik

Historia Zakładu Automatyki

Historia Zakładu Automatyki sięga roku 1954, kiedy to z-ca profesora Józef Nowicki, pracujący na Wydziale Elektrycznym od 1948 r. (jako jedyny spośród pracowników samodzielnych - organizatorów wydziału, reprezentował specjalność tzw. słaboprądową), objął kierownictwo utworzonej Katedry Elektroautomatyki. Katedra prowadziła w roku akademickim 1954/55 wykłady z takich przedmiotów jak telemechanika (3W, 1C) i elementy automatyki (4W, 2C), a także automatyzacja urządzeń przemysłowych i podstaw elektroniki. Powstało też laboratorium automatyki. W roku 1955 w katedrze pracowali J. Nowicki, J. Kopaczek, T. Skurjat, A. Kołodziejski i B. Szyszkowski. W roku 1956 doszli Z. Wysocki oraz L. Zdanowski, a nieco wcześniej Jan Wielopolski. W roku 1963, po czteroletnim stażu przemysłowym zaczął pracę St. Skoczowski. W grudniu 1964 kierownictwo Katedry Elektroautomatyki przejął doc. dr hab. inż. Adam Żuchowski, a w 1969 r. pod jego kierunkiem doktoryzowali się Zb. Wysocki i Stanisław Skoczowski. W 1970 roku w związku z przejściem na strukturę instytutową został utworzony Zakład Automatyki i Miernictwa pod kierownictwem doc. dra inż. Bohdana Wołczaka, a w nim wyodrębnił się zespół dydaktyczno-naukowy regulatorów, w którym byli St. Skoczowski, St. Barika i nieco później L. Tarasiejski. Wyodrębnienie to było możliwe dzięki inspirującej naukowej współpracy z Ośrodkiem Badawczo-Rozwojowym Metrologii Elektrycznej w Zielonej Górze w dziedzinie regulatorów temperatury, zapoczątkowanej w 1969 r. i trwającej nieprzerwanie do 1984 r.

W marcu 1973 roku St. Skoczowski, uprzednio mianowany docentem (1972), habilitował się w Instytucie Cybernetyki Stosowanej PAN w Warszawie. W tym też roku, w ramach kolejnej reorganizacji, oddzielił się od zakładu Zespół Miernictwa i powstał Zakład Automatyki, którym kierował w dalszym ciągu doc. dr inż. Bohdan Wołczak, będąc jednocześnie organizatorem i dyrektorem utworzonego Instytutu Automatyki Przemysłowej. Dzięki utworzeniu IAP uzyskano prawa wydziału, w odróżnieniu od istniejącego uprzednio Instytutu Elektrotechniki na prawach "wydziału". Od 1.10.1974 r. nastąpił podział ówczesnego Zakładu Automatyki na Zakład

Technik Laserowych w Informatyce pod kierownictwem doc. dra inż. Bohdana Wołczaka i Zakład Automatyki, w skład którego wchodził:

doc. dr hab. inż. Stanisław Skoczowski - kierownik
 st.wykładowca mgr inż. Józef Nowicki
 st.asystent mgr inż. Stanisław Bańka
 st.asystent mgr inż. Leon Tarasiejski
 asystent mgr inż. Tadeusz Stępiński
 asystent mgr inż. Henryk Misztal
 as.stażysta mgr inż. Maciej Jarmusz

W roku 1978 Stanisław Skoczowski został mianowany profesorem nzw., a do Zakładu Automatyki przeszedł z Zakładu Cybernetyki dr inż. Tadeusz Skurjat. Pozyskanie dla zakładu dra T. Skurjata umożliwiło pokonanie "bariery cyfrowej" i przyczyniło się do dalszego rozwoju zakładu, między innymi, poprzez wprowadzenie do nowych konstrukcji regulatorów przemysłowych temperatury opracowanych we współpracy z OBRME w Zielonej Górze, techniki mikroprocesorowej. W latach 1978-1983 Zakład Automatyki współpracował równolegle ze Stoczną im. A. Warskiego w temacie "Dynamiczna stabilizacja położenia pływających jednostek wiertniczych". W roku 1980 do Zakładu Automatyki przeszedł prof. nadzw. dr hab. inż. Jan Purczyński. Do końca roku akad. 1985/86 w Zakładzie Automatyki pracował na pół etatu senior wydziału, były kierownik Katedry Elektroautomatyki mgr inż. Józef Nowicki.

Historia Zakładu Metrologii
(dawniej Katedry Miernictwa Elektrycznego)

Od początku istnienia Wydziału Elektrycznego - najpierw Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie, a potem Politechniki Szczecińskiej - istniał Zespół Dydaktyczno-Naukowy Miernictwa. Funkcjonował on w zmieniającej się strukturze organizacyjnej wydziału. Tak więc, w latach 1947-1970 istniała katedra Miernictwa Elektrycznego, najpierw w latach 1947-59 pod kierunkiem zastępcy profesora, mgra inż. Zygmunta Paryskiego, który w pierwszym okresie istnienia uczelni kierował też Katedrą Fizyki. W roku 1959 kierownictwo objął doc. mgr inż. Artur Metal, który wkrótce otrzymał nominację profesorską. Po przeniesieniu się prof. A. Metala do Politechniki Poznańskiej w roku 1968, funkcję kierownika objął starszy wykładowca, mgr inż. Tadeusz Skurjat, obecnie doktor n.t., i pełnił ją do chwili zmiany struktury uczelni na instytutową w roku 1970, kiedy to Wydział Elektryczny stał się Instytutem Elektrotechniki na prawach wydziału, a Zespół Naukowo-Dydaktyczny Miernictwa wszedł w skład Zakładu Automatyki i Miernictwa pod kierunkiem doc. dra inż. Bohdana Wołczaka. W roku 1973, przy kolejnej reorganizacji wydziału, Zespół Naukowo-Dydaktyczny Miernictwa znalazł się w składzie Zakładu Elektrotechniki Teoretycznej i Miernictwa kierowanego przez docenta, a następnie profesora dra inż. Ryszarda Sikorę i wchodzącego w skład Instytutu Automatyki Przemysłowej. W 1981 r. w instytucie tym powołano Zakład Metrologii pod kierownictwem doc. dra hab. inż. Stefana Kubisy. W tej formie organizacyjnej Zespół Naukowo-Dydaktyczny Miernictwa działa do chwili obecnej.

W latach 1947-1957 Katedra Miernictwa Elektrycznego mieściła się na parterze w skrzydle południowym budynku Wydziału Elektrycznego przy ul. Gen. Sikorskiego 37, a następnie została przeniesiona na drugie piętro tego budynku do skrzydła północnego. W tych pomieszczeniach Zespół Naukowo-Dydaktyczny Miernictwa funkcjonuje nieprzerwanie do chwili obecnej. W dziesięcioleciu 1960-70 w skład katedry wchodził również Zakład Elektroniki, zajmujący od lat południowe skrzydło budynku na drugim

piętrze.

W pierwszych, pionierskich latach istnienia katedry jej zespół zajmował się głównie dydaktyką. Wymagało to nie lada wysiłku organizacyjnego i pomysłowości, by w tym tuż powojennym czasie uzyskać minimum wyposażenia aparaturowego dla potrzeb laboratorium studenckiego. Dzięki jednak staraniom ówczesnego zespołu, w skład którego oprócz wspomnianej już osoby kierownika, z-cy profesora mgra inż. Zygmunta Paryskiego wchodził m.in. mgr inż. Nowak, By-szewski, Wisz, Mikosza, laboratorium to działało przyczyniając się do wykształcenia pierwszych absolwentów Wydziału Elektrycznego w roku 1950. Do legendy przeszły wykłady prof. Paryskiego, które w pamięci dawnych absolwentów wydziału były wzorem tak pod względem treści, jak żywości i klarowności formy. W pierwszych latach prof. Paryski wykładał nie tylko miernictwo elektryczne, ale także fizykę.

W następnych latach skład zespołu katedry ulegał pewnym zmianom. Spośród ówczesnych asystentów katedry nie sposób pominąć osoby jednego z długoletnich pracowników wydziału, obecnie st. wykładowcy mgra inż. Zb. Falkenberga, który rozpoczął pracę w katedrze w roku 1953. W tym samym mniej więcej czasie asystentami katedry zostali m.in. mgr inż. Ryszard Olendzki, Zbigniew Taraszkiewicz, Bolesław Szyszłowski, Jan Trautzel.

Katedra Miernictwa od początku istnienia wykonywała prace dla odra-dzającego się szczecińskiego przemysłu, by w latach sześćdziesiątych rozszerzyć zakres tych prac na zakłady spoza Szczecina, jak Zakłady "Lumel" w Zielonej Górze, Zakłady "ERA" w Warszawie-Włochach, Główny Urząd Miar (obecnie PKNMij) w Warszawie. W latach siedemdziesiątych nawiązano współpracę z PAN, a następnie na przełomie lat 79/80 - z Instytutem Metrologii i Gospodarki Wodnej, Oddział Morski w Gdyni. Od lat 60-tych nastąpił rozwój prac badawczych, głównie opracowań przyrządów pomiarowych i aparatury pomiarowej. Droga rozwoju wiodła od mierników elektromechanicznych poprzez przetworniki pomiarowe bez części ruchomych i przetworniki pomiarowe zelektronizowane do cyfrowych systemów pomiarowych w chwili obecnej.

Szersze kontakty ze środowiskiem naukowo-dydaktycznym kraju datują się od połowy lat 60-tych, a mianowicie od zorganizowania przez Katedrę Miernictwa z inicjatywy prof. A. Metała w roku 1966 pierwszej Międzyuczelnianej Konferencji Metrologów (zwanej wówczas Naradą Katedr Miernictwa Elektrycznego). Instytucja tych konferencji organizowanych w zasadzie corocznie przez różne ośrodki metrologiczne w kraju, znacznie się rozwinęła (liczba uczestników przekracza 100 osób, w tym 30 profesorów i docentów) i istnieje do chwili obecnej. W roku 1975 Zespół Naukowo-Dydaktyczny Miernictwa był ponownie organizatorem tej konferencji pod przewodnictwem doc. dra inż. Jana Zakrzewskiego.

W roku 1960 Katedra Miernictwa Elektrycznego rozpoczęła prowadzenie specjalności dydaktycznej-budowa przyrządów pomiarowych. Specjalizacja ta następnie weszła do specjalności automatyka i metrologia prowadzonej obecnie przez Instytut Automatyki Przemysłowej. W tych ramach Zakład Metrologii opiekuje się kierunkiem dyplomowania metrologia, prowadząc większość przedmiotów tego kierunku dyplomowania. W roku 1986 Wydział Elektryczny wypuścił więc już 25-ty rocznik absolwentów o specjalizacji metrologicznej. Łączna liczba absolwentów tej specjalizacji osiągnęła ok. 180 osób, wykształconych w zakresie budowy aparatury pomiarowej do pomiaru wielkości elektrycznych i wielkości nieelektrycznych metodami elektrycznymi. W ostatnim dziesięcioleciu kształcenie to ukierunkowane było głównie na aparaturę elektroniczną, w tym także na cyfrowe systemy pomiarowe.

Absolwenci specjalizacji metrologia pracują głównie w regionie szczecińskim, choć pewna ich liczba znalazła się również w innych ośrodkach. Absolwentami tej specjalizacji jest większość obecnych pracowników Zakładu Metrologii. Wielu absolwentów pracuje też w innych jednostkach Wydziału Elektrycznego i innych wydziałach Politechniki Szczecińskiej jako nauczyciele akademicki i pracownicy techniczni na stanowiskach specjalistów.

Absolwentami specjalizacji są m.in. obecny dziekan Wydziału Elektrycznego prof. dr hab. inż. Jan Purczyński oraz z-ca dyrektora Instytutu Automatyki Przemysłowej dr inż. Marek Durneś.

Przez wiele lat z Katedrą Miernictwa Elektrycznego związany był twórca - wspólnie z prof. A. Metałem - szczecińskiej szkoły miernictwa dynamicznego, obecnie prof. zw. dr hab. inż. Adam Żuchowski, kierownik Zakładu Teorii Sterowania i Techniki Analogowej Instytutu Automatyki Przemysłowej, a także obecny kierownik Zakładu Metrologii Elektrycznej Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości w Warszawie, doc.dr inż. Andrzej Podemski. We wcześniejszych latach z Katedrą Miernictwa związani byli także: obecny kierownik Zakładu Elektrotechniki Przemysłowej Instytutu Elektrotechniki doc. dr inż. Jerzy Krygier oraz obecny kierownik Zakładu Biofizyki Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie doc. dr inż. Henryk Mikosza.

Obecny skład osobowy Zakładu Metrologii jest następujący:

dr inż. Regina Antkowiak, st. wykładowca	od 1964.10.04
dr inż. Andrzej Czajkowski, adiunkt	1970.05.01
dr inż. Aleksandra Jarmusz, adiunkt	1974.10.01
dr inż. Wiesław Kot, adiunkt	1972.05.01
doc. dr hab.inż. Stefan Kubisa, docent	1962.10.24
dr inż. Roman Magier, adiunkt	1962.10.24
dr inż. Stanisław Moskowicz, adiunkt	1975.06.01
dr inż. Andrzej Wyszowski, adiunkt	1975.06.01
mgr inż. Jerzy Szlachta, specjalista	1972.04.15
mgr inż. Tadeusz Wiśniewski, st.asystent	1982.07.01
mgr inż. Grzegorz Klasa, asystent-stażysta	1985.12.01
technik Ryszard Konopiński, st. technik	1983.01.17
technik Marek Załęski, technik	1984.07.16

W Zespole Miernictwa ponad 35 lat przepracował st.mistrz Jerzy Szrama. Rozpoczął on pracę w Katedrze Miernictwa Elektrycznego w dniu 1 września 1947 r., a zakończył przejściem na zasłużoną emeryturę w dniu 31 grudnia 1982 r. W historii zakładu - katedry nie sposób też pominąć osoby p. Krystyny Strzelec, która od roku 1940 pracowała w Zakładzie.

Zakład Teorii Sterowania i Techniki Analogowej

Z inicjatywy prof. A. Żuchowskiego wpłynął 6.10.1972 r. na ręce ówczesnego dziekana Wydziału Elektrycznego PS wniosek w sprawie utworzenia jednostki organizacyjnej (zakładu) Podstaw Automatyki i Teorii Regulacji. Odpowiednie pismo stwierdzało co następuje: "W Instytucie Elektrotechniki Politechniki Szczecińskiej (na prawach wydziału) od szeregu lat prowadzona jest specjalność elektroautomatyka przemysłowa. Aktualne plany studiów dla wszystkich innych specjalności i specjalizacji zawierają przedmiot podstawy automatyki jako jeden z podstawowych i bezwzględnie obowiązujących. W grupie specjalności elektroautomatyka przemysłowa oraz miernictwo elektryczne odpowiednim przedmiotem podstawowym jest teoria regulacji. Specyfika obu tych przedmiotów i znaczny wymiar godzin dydaktycznych stanowią podstawę do wyodrębnienia jednostki organizacyjnej (ewentualnie zakładu) skupiającej zarówno tematykę dydaktyczną, jak i naukowo-badawczą.

Bazując na przedmiotach: podstawy automatyki - studium dzienne i wieczorowe, teoria regulacji oraz pomiary dynamiczne oceniano obciążenie zakładu na około 900 godzin w skali rocznej (w tym 300 godzin wykładów, 6 dyplomów rocznie).

W zakresie badań naukowych postulowano skoncentrowanie tematyki na problemach dynamiki aparatury pomiarowej w ramach wieloletniej umowy ze Zjednoczeniem Mera oraz na problemach dynamiki obrabiarek - w ramach istniejącej od kilku lat i rozwijającej się pomyślnie współpracy z Zakładem Obróbki Skrawaniem na Wydziale Budowy Maszyn. Łącznie potrzeby kadrowe wynikające z zadań dydaktycznych i badawczych oceniano na 10 osób.

Bazę aparaturową postulowanej jednostki stanowiły dwie maszyny analogowe Elwat 1 z wyposażeniem dodatkowym. Zwracano uwagę na potrzebę wyposażenia laboratorium studenckiego w nową aparaturę oraz konieczność przejęcia niektórych z istniejących już urządzeń wykorzystywanych w tym celu. Ogólny stan istniejącego laboratorium oceniano jako katastrofalny.

Do zorganizowania jednostki było konieczne uzyskanie czterech scentralizowanych pomieszczeń, w tym jednego laboratorium studenckiego, jednego laboratorium badawczego oraz dwu pomieszczeń dla pracowników. Były to postulaty więcej niż skromne i uwzględniały beznadziejną sytuację wydziału w tym zakresie. Dysponowano jednym pomieszczeniem o powierzchni ok. 25 m^2 , w którym prócz aparatury przebywały wraz z prof. Żuchowskim 3 osoby. Laboratorium studenckie znajdowało się na terenie innej jednostki organizacyjnej i było wykorzystywane do różnych celów. Nie miało odpowiedniego zaplecza i nie gwarantowało właściwego poziomu zajęć.

Postulaty ówczesne podsumowano następująco: "Stan obecny i całkowity brak perspektyw na jakiegokolwiek zmiany w istniejących ramach jest zarówno z punktu widzenia dydaktyki, badań naukowych, jak i osobistych możliwości twórczych (wnioskodawcy) nie do przyjęcia na okres dłuższy niż najbliższe pół roku". Po blisko rocznym oczekiwaniu, przy okazji reorganizacji całego Wydziału Elektrycznego pismem Ak-24 a/1973 z dnia 9 czerwca powołany został Zakład Teorii Sterowania i Techniki Analogowej w Instytucie Automatyki Przemysłowej PS od dnia 1 lutego 1973 r. Nazwa zakładu została zmodyfikowana i uwzględniała zmianę (ujednolicenie) nazw obu przedmiotów: podstawy automatyki, teorii regulacji, wprowadzoną przez nowe siatki, a także przedmiot modelowanie analogowe i cyfrowe, który należało przygotować i wkrótce rozpocząć zajęcia. W ten sposób obciążenie dydaktyczne rosło. Zakładowi obiecywano "zielone światło" w sprawach etatów oraz zakupu aparatury dla potrzeb dydaktyki. Niestety - wobec spóźniającej się decyzji umowa ze Zjednoczeniem Mera nie mogła być podpisana, a sprawa pomieszczeń wydawała się niemożliwa do rozwiązania. Po wielu targach ówczesny rektor pod naciskiem KU PZPR zdecydował się oddać na cele zakładu jedno z pomieszczeń (salę wykładową) na Wydziale Technologii Chemicznej. Nie rozwiązywało to problemu, dlatego też dokonano zmiany posiadanych pomieszczeń na 3 położone obok siebie i połączone pokoje na III piętrze budynku wydziału. Nie zwiększało to powierzchni, stwarzało jednak możliwości egzystencji i prowadzenia zajęć dydaktycznych na własnym terenie. Ze strony wydzia-

zu nie uzyskano dodatkowo ani jednego metra kwadratowego, a propozycje adaptacji podestu i części klatki schodowej (nie wykorzystanej po dziś dzień) zostały storpedowane (oceniono je jako "psucie architektury budynku").

Mimo trudnych warunków, w lutym 1973 prace dyplomowe w zakładzie podjęło 6 osób, a w chwili oficjalnego powołania stan pracowników zakładu był następujący:

prof. nzw. dr hab. inż. Adam Żuchowski - kierownik zakładu

adiunkt mgr inż. Marek Durnas

asystent mgr inż. Bogdan Grzywacz

stażysta mgr inż. Danuta Turnau-Żuchowska

as. techn. mgr inż. Józef Sypniewski

Dwie ostatnie osoby były zatrudnione na etatach technicznych.

W miarę upływu lat, liczba pracowników dydaktycznych powiększała się w określonej proporcji do potrzeb i zgłoszeń kandydatów. W 1973 r. podjął pracę mgr inż. Roman Kaszyński, w 1975 - mgr Adam Łozowicki (matematyk), a dr inż. Danuta Turnau-Żuchowska po uzyskaniu stopnia doktora przeszła na dydaktyczny etat adiunkta, w 1978 roku podjął pracę mgr inż. Zbigniew Emirsajłow, a w 1979 r., po śmierci dr inż. D. Turnau-Żuchowskiej i zwolnieniu się etatu, podjęła pracę mgr inż. Dorota Fok. Odpowiednio rosły także kwalifikacje pracowników. Stopnie doktora nauk technicznych uzyskali kolejno:

- dr inż. Marek Durnas w 1973 r. w Politechnice Gdańskiej,
- dr inż. Danuta Turnau-Żuchowska w 1975 r. w Politechnice Szczecińskiej,
- dr inż. Bogdan Grzywacz w 1977 r. w Politechnice Szczecińskiej,
- dr inż. Roman Kaszyński w 1978 r. w Politechnice Szczecińskiej,
- dr mgr Adam Łozowicki w 1979 r. w Politechnice Szczecińskiej,
- dr inż. Zbigniew Emirsajłow w 1983 r. w Politechnice Szczecińskiej,
- dr inż. Dorota Fok w 1983 r. w Politechnice Szczecińskiej.

W roku 1978 kierownik zakładu uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. Baza aparaturowa zakładu uległa znacznej poprawie. Laboratorium dydaktyczne zostało zaopatrzone w 5 modułów maszyn analogowych typu HA-10

oraz w maszynę analogową MA-48, co wraz z dwoma maszynami Elwat-1 umożliwiło prowadzenie zajęć laboratoryjnych z zakresu teorii sterowania metodą analogowej symulacji, zajęć z zakresu modelowania analogowego oraz miernictwa dynamicznego (również metodą symulacji). Do celów naukowych zostały zakupione dwie maszyny analogowe: Meda 42 TA oraz Meda 42 TC produkcji czeskiej. Ta ostatnia została wkrótce przekazana innemu zakładowi, w jej miejsce udało się zakupić maszynę Meda 43 HA, zaś Zakład Obróbki Skrawaniem w ramach wieloletniej współpracy przekazał maszynę hybrydową typu ADT 3000 (stosunkowo zawodną i bardzo wrażliwą na warunki pracy). Sytuacja lokalowa nie uległa żadnym zmianom, mimo wielu starań i zabiegów i stała się - wobec sporego parku maszynowego - niezwykle trudna. Jest to tym dziwniejsze, że równolegle na wydziale urządziło się sekretariaty, powiększało sale dydaktyczne i czytelnię. Dopiero w roku 1982 zakład otrzymał dodatkowo jeden mały pokój odcięty od reszty pomieszczeń - jako wypożyczony, po przejściu zespołu matematyki do pomieszczeń w nowym gmachu międzywydziałowym. W pokoju tym pracowały 4 osoby. Sytuację lokalową rozwiązało dopiero oddanie do użytku baraku "Zębiec" przy ul. Witolda, w którym w 1984 r. zakład uzyskał dostateczną liczbę i rodzaj pomieszczeń - oczywiście oddając wydziałowi pomieszczenia zajmowane dotychczas. Ten stan rzeczy odbił się bardzo niekorzystnie zarówno na stanie aparatury, jak i na postępach prac. Mimo to, w ciągu lat 1973-1985 pracownicy opublikowali 112 prac naukowych (w większości bez współautorów) oraz 4 skrypty dydaktyczne. Tematyka badawcza koncentrowała się na zagadnieniach automatyki, problemów modelowania analogowego oraz miernictwa dynamicznego. Zespół brał udział w szeregu pracach odpłatnych na rzecz gospodarki narodowej, z których na wyliczenie zasługują:

- opracowanie metod badawczych i badań modelowych w dziedzinie dynamiki obrabiarek i obróbki skrawaniem - dla CBKO Pruszków,
- badanie możliwości wykorzystania czasu uśredniania jako nowego parametru dynamicznego charakteryzującego dynamikę mierników rejestrujących - dla Instytutu Elektrotechniki w Warszawie,

- opracowanie metodyki praktycznej identyfikacji dynamiki stołu holograficznego - dla Instytutu Maszyn Matematycznych w Warszawie,
- opracowanie modelu dynamiki platformy wiertniczej jako obiektu pływającego - dla CBKO w Gdańsku,
- badania systemu ciepłowniczego z niepełną automatyką zasilanego z EC Pomorzany w Szczecinie.

W ciągu roku 1985 ten zakres działalności zakładu uległ znacznemu rozszerzeniu, wzbogacając się o opracowania nietypowej aparatury pomiarowej i regulacyjnej oraz współpracę z ZNTK w Stargardzie. Nawiązano kontakty mające na celu wejście z problemami miernictwa dynamicznego w okresie pięcioletki 1986-1990 w jeden z tematów węzłowych, a w roku 1986 podpisano odpowiednie umowy i podjęto pracę w ramach dwu tematów w planach CPBP nr 02.20.

W dziedzinie dydaktyki zakład prowadził szereg eksperymentów z zastosowaniem nowych metod egzaminowania (maszyny egzaminujące, testy), wypracowując w końcu swoisty system "Bodźców i zachęt". Warto podkreślić, że metody te nie obniżyły poziomu nauczania w stosunku do metod klasycznych, nie dopuściły jednocześnie do powstania progów. Za działalność naukowo-badawczą, dydaktyczną i wychowawczą pracownicy w okresie 1973-1985 uzyskali 6 nagród ministra nauki szkolnictwa wyższego i techniki (3 nagrody stopnia II) oraz cały szereg nagród rektora PS.

W ostatnim okresie sytuacja pod względem aparatury badawczej i dydaktycznej stawała się coraz gorsza. Posiadany sprzęt był zużyty i przedstawiał już tylko szczątkową wartość, był zawodny i nienowoczesny. Należało go bezwzględnie zastąpić techniką cvfrową. Określone zabiegi wobec specyficznej polityki uczelni w tym zakresie nie przynosiły jednak rezultatów. Dopiero w 1986 r. zdołano wyposażyć zakład w 4 komputery typu Schneider CPC 6128, a udział w pracach badawczych w ramach CPBP 02.20 stworzył perspektywy zakupu komputera typu IBM w bieżącej pięcioletce. Opóźniło to prace nad modernizacją skryptów dydaktycznych o co najmniej 2 lata. Znamienne i niekorzystne dla dalszego rozwoju jest także odsunięcie zakładu od zajęć na nowym kierunku elektronika oraz znaczne zmniejszenie liczby dyplomantów - przy ustawicznej ten -

dencji przejęcia przez inne jednostki tych zajęć, do których prowadzenia zakład został powołany.

Aktualny stan zatrudnienia w zakładzie jest następujący:

1. prof. zw. dr hab. inż. Adam Żuchowski - kierownik
2. dr inż. Marek Durneś - adiunkt
3. dr inż. Zbigniew Emirsajłow - adiunkt
4. dr inż. Bogdan Grzywacz - adiunkt
5. dr inż. Dorota Jasina - adiunkt
6. dr inż. Roman Kaszyński - adiunkt
7. dr mgr. Adam Łozowicki - adiunkt
8. Piotr Głowiński - technik
9. mgr inż. Maria Lachowicz - st. technik - konstruktor
10. mgr inż. Jerzy Matusiak - konstruktor

Historia Zakładu Technik Laserowych

Zakład Technik Laserowych w Informatyce wyłoniony został z Zakładu Automatyki w dniu 1 września 1974 r. 1.10.1982 r. nazwa tego zakładu została skrócona. Geneza zakładu powstała z zainteresowań naukowych organizatora i jego kierownika - Bohdana Kazimierza Wołczaka.

Na przełomie lat 1969/70 B. Wołczak wyjechał na 10-miesięczny staż naukowy do Leningradzkiego Elektrotechnicznego Instytutu Łączności im. prof. Boncz-Brujewicza, po powrocie z którego obrał jako cel zorganizowanie laboratorium laserowego i holograficznego w ramach kierowanego przez siebie od dnia 1 września 1970 r. ówczesnego Zakładu Automatyki i Miernictwa (w strukturze Instytutu Elektroniki na prawach wydziału), a później w ramach kierowanego od 1 lutego 1973 r. do 31 sierpnia 1974 roku Zakładu Automatyki. W organizowaniu tego laboratorium laserowego bardzo ważną rolę odegrał dyplomant zakładu - obecny dr inż., mgr fizyki Jerzy Gajda, który wiele czasu i energii poświęcił na poszukiwania, wraz z kierownikiem, odpowiednich pomieszczeń na terenie Szczecina, a także ówczesny rektor Politechniki Szczecińskiej prof. dr hab. Zygmunt Zieliński, który docenił wagę pracy zleconej zespołowi przez Instytut Maszyn Matematycznych w Warszawie w zakresie budowy układów pamięci holograficznych dla dużych maszyn cyfrowych i przyznał dla potrzeb laboratorium holograficznego pomieszczenie. Pracownicy Zakładu Technik Laserowych, a szczególnie dr inż. Jerzy Gajda, inż. Janusz Szargiej, inż. Paweł Kowalski oraz dr inż. Alina Borkowska, dr inż. Ireneusz Defeś i inni wykazali wiele inicjatyw, starań i pracy społecznej w budowie tego pierwszego na Pomorzu Zachodnim laboratorium holograficznego z prawdziwego zdarzenia. Pierwsze doświadczenia laserowe wykonane były w ciasnej ciemni na III piętrze budynku Wydziału Elektrycznego PS przy ul. Gen. Sikorskiego 37 w Szczecinie przez B. Wołczaka i mgra inż. Tomasza Piskorskiego, który do swej pracy dyplomowej pt. "Zastosowanie techniki laserowej w analizie widmowej obrazów", zakończonej w lutym 1972 r., był zmuszony zbudować rezonator do rury laserowej, zaś pierwsze doświadczenia holograficzne były wykonane

przez dra inż. Jerzego Gajdę i inż. Pawła Kowalskiego w latach 1973 - 1974.

W Pracach Naukowych nr 283 B. Wołczaka, A. Borkowskiej i J. Gajdy pt. "Wybrane zagadnienia optocyfroniki", wydanych w Szczecinie w 1986 roku podano w przedmowie definicję "optocyfroniki" jako dziedziny wiedzy leżącej na obszarze styku radioelektroniki, teorii automatów wielokanałowych i optyki koherentnej. Podano tam również wykaz wyróżniających się prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich, wykonanych pod kierunkiem B. Wołczaka z zakresu optocyfroniki, a więc z obszaru wiedzy obejmującej m.in. współczesną teorię automatów, teorię i technikę urządzeń elektroniki kwantowej (w tym kwantowych generatorów światła-laserów) stosowanych do celów informatycznych i diagnostycznych, diagnostykę holograficzną elementów maszyn i urządzeń oraz rozpoznawanie obrazów i przetwarzanie danych obrazowych. Na ponad 70 prac dyplomowych wykonanych w zakładzie w latach 1968-1987, co najmniej 38 należy zaliczyć do wyróżniających się i związanych tematycznie z optocyfroniką.

Z prac badawczych wykonanych na zlecenia przemysłu wyniknęły tematy niektórych prac doktorskich. Spośród ośmiu prac doktorskich, wykonanych pod kierunkiem Bohdana Wołczaka jako promotora, co najmniej sześć zawiera się w obszarze tematycznym optocyfroniki. Są to prace doktorskie obronione na Wydziale Elektrycznym w latach 1976-1982, a mianowicie:

1. Wybrane zagadnienia rozpoznawania obrazów radarowych - autor doc. dr inż. Jerzy Fedorowski z WSM w Szczecinie (14.07.1976),
2. Badanie własności nieciągłych korelatorów - autor dr inż. Zygmunt Pekrul z PS w Szczecinie (16.09.1976),
3. Automaty rozpoznające awaryjne sytuacje - autor dr inż. Andrzej Oskólski z PŻM w Szczecinie (29.09.1976),
4. Własności twornika stronicy pamięci holograficznej w maszynie cyfrowej - autor doc. dr inż. Zdzisław Wrzeszcz z IMM w Warszawie (07.10.1976),
5. Cienkie warstwy magnetyczne jako przetworniki informacji w technice

laserowej - autor dr inż. Alina Borkowska z PS w Szczecinie (17.06.1982),

6. Badanie jakości zapisu mikrohologramów na materiale fototermoplastycznym PT 1000 na wolno stojącym modelu pamięci holograficznej - autor dr inż. mgr fizyki Jerzy Gajda z PS w Szczecinie (23.06.1982).

Pozostałe dwie prace doktorskie, których promotorem był B. Wołczak, nie są bezpośrednio związane z optocyfroniką lub techniką laserową, choć są związane z modelowaniem matematycznym. Większość ww. zakończonych prac doktorskich, a także nowych, obecnie realizowanych rozpraw doktorskich i habilitacyjnych wiąże się w sposób bardzo ścisły z realizacją prac badawczych zleconych przez przemysł. Z zakończonych prac naukowo-badawczych wykonanych w zakładzie na zlecenie przemysłu lub jednostki gospodarczej uspołecznionej należy wymienić:

1. Laserowe prowadzenie statków na torze wodnym Szczecin-Świnoujście, zlecone przez SUM i WSM w Szczecinie w lipcu 1974 r., zakończone w listopadzie 1975 r.
2. Opracowanie i wykonanie dwóch płaskich układów pamięci holograficznej swobodnego dostępu do maszyn cyfrowych, zlecone przez Instytut Maszyn Matematycznych Zjednoczenie MERA w Warszawie w tzw. problemie węzłowym 06.3.1. dnia 27.01.1975 r., a zakończone 31.12.1975 r.
3. Budowa wolno stojącej (bez płyty holograficznej) konstrukcji modelu cyfrowej pamięci holograficznej, zlecona przez MERA-IMM w Warszawie dnia 29.01.1976 r. w tzw. podproblemie węzłowym 06.11, w ramach problemu węzłowego 06.1 - "Rozwój komputerowych systemów automatyki i pomiarów", a zakończona 27.12.1977 r.
4. Opracowanie naukowe i realizacja laboratoryjnego modelu "Elektro-
nicznie sterowana siatka dyfrakcyjna do odchyłania wiązki światła" - zlecone przez MERA-IMM jw., dnia 29.01.1976 r., a zakończone dnia 28.12.1977 r.
5. Opracowanie naukowe i realizacja tematu pt. "Badanie korpusów skrzyń przekładnikowych SR - 601 metodami holograficznymi w celu wyznaczenia rozkładu naprężeń, wykonane na zlecenie Kombinatu Huta Stalowa

Wola w związku z licencją firmy HARVESTER z USA, w latach 1979 - 1980.

Z prac naukowo-badawczych realizowanych obecnie w zakładzie dla zleceńodawców koordynujących tzw. Centralne Programy Badań Podstawowych (CPBP) i Centralne Programy Badań Rozwojowych (CPBR) należy wymienić następujące tematy:

1. "Efektywne algorytmy i oprogramowanie dla systemów widzenia komputerowego" realizowany dla Instytutu Podstawowych Problemów Techniki w Warszawie, w ramach CPBP 02.13.
2. "Sposób przetwarzania obrazów optycznymi metodami korelacyjnymi i urządzenie do diagnostyki biomedycznej realizujące ten sposób" realizowany dla Instytutu Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej w Warszawie, w ramach CPBR 11.9 - cel 100.
3. "Światłowody girotropowo-anizotropowe w optoelektronice zintegrowanej" realizowany dla Instytutu Fizyki Politechniki Warszawskiej w ramach CPBR 8.12 - cel 7203 w temacie "Optoelektronika zintegrowana" - potencjalnie najważniejszy, bo wchodzący w plany współpracy RWPG.

Z realizacją trzech poważnych zleceń wiąże się wykonanie prac habilitacyjnych dra inż. Ireneusza Defe - na temat modeli matematycznych optycyfoniki, dra inż. Jerzego Gajdy - na temat przetwarzania i pamiętania informacji w optycznych i optoelektronicznych układach laserowych, dr inż. Aliny Borkowskiej - na temat magnetoptyki w zastosowaniach optoelektronicznych oraz przygotowywanych rozpraw doktorskich: mgra inż. Andrzeja Niesterowicza - na temat wybranych zagadnień optoelektroniki, mgra inż. Mariusza Orłowskiego - na temat wybranych zagadnień korelacji optycznej i mgra inż. Tomasza Ostrowskiego - na temat niektórych zagadnień przetwarzania obrazów. Diagnostyczne zastosowanie techniki laserowej do samej techniki i technologii laserowej zawarte są w rozprawie doktorskiej pt. "Wybrane zagadnienia laserowej diagnostyki procesów szybkozmiennych", wykonywanej przez mgra

mgra inż. Janusza Marcza z Instytutu Fizyki Plazmy i Laserowej Mikrosyntezy w Warszawie, pod kierunkiem Bohdana Wołczaka.

Większość pracowników wraz z pracującym w zakładzie w latach 1972 - 1978 inż. Januszem Szargiejem bardzo ofiarnie i z wielkim nakładem wysiłku społecznego budowała pomieszczenia laboratoryjne - szczególnie holograficzne i laserowe - dla potrzeb dydaktyki i badań naukowych. Pierwszym w historii Wydziału Elektrycznego PS, zorganizowanym od stanu zerowego w 1967 r., było laboratorium teorii automatów, zaś ostatnim zorganizowanym w 1987, przy wybitnej współpracy mgra inż. A. Niestero-wicza - laboratorium przyrządów półprzewodnikowych. Pierwszym na Pomorzu Zachodnim, zbudowanym od stanu zerowego, było wspomniane uprzednio, uruchomione w 1974 r. laboratorium holograficzne w piwnicy budynku przy ul. Mickiewicza 69 w Szczecinie. Wiele pracy społecznej, inicjatyw i pomysłowości wykazał wtedy m.in. dyplomant i pracownik zakładu - wspomniany inż. Janusz Szargiej, którego wytrwałość i pomysłowość pomogły pokonać przekonanie pewnego byłego wicedyrektora administracji PS, który twierdził że "... prędzej mu kaktus na dłoni wyrośnie..." nim my zbudujemy to laboratorium. Kolejnym laboratorium laserowym i holograficznym, zbudowanym w bardziej normalnych warunkach, były oddane do użytku w 1986 r. pomieszczenia w pawilonie przy ul. Witolda 7 w Szczecinie.

Biorąc pod uwagę stosunkowo krótki, bo 21 letni okres działalności pierwszych pracowników zespołu technik laserowych na terenie Wydziału Elektrycznego Politechniki Szczecińskiej i stosunkowo nieliczny skład osobowy, zespół ten, prócz liczących się wyników w badaniach, dydaktyce, kształceniu i rozwoju kadry naukowej, legitymuje się pracą organiczną - zorganizowaniem od podstaw pięciu, a w tym zbudowaniem od stanu zerowego trzech laboratoriów służących nie tylko zajęciom dydaktycznym, ale również zaawansowanym badaniom naukowym.

Zakład Technik Laserowych jest organizatorem II Krajowego Sympozjum Techniki Laserowej - we wrześniu 1987 r. w Szczecinie.

Trzech jego pracowników w osobach B. Wołczaka, J. Gajdy i A. Berkowskiego

w 1986 r. zostało członkami - założycielami Polskiego Komitetu Opto -
elektroniki przy Zarządzie Głównym SEP w Warszawie, zaś dr I. Defe'e
i inni rozwijają liczącą się współpracę z zagranicznymi ośrodkami na-
ukowymi - szczególnie z Politechniką w Tampere (Finlandia) oraz ze
Szkółą Inżynierską w Wismarze (NRD).

Zakład Cybernetyki i Elektroniki

Zakład Cybernetyki i Elektroniki powstał 1.02.1973 r. z połączenia Pracowni Cybernetyki i Pracowni Elektroniki. Kierownictwo zakładu powierzono doc. drowi inż. Zbigniewowi Wysockiemu. Utworzenie zakładu było następstwem powołania Instytutu Automatyki Przemysłowej.

Kadrę zakładu w chwili jego utworzenia stanowiło 8 pracowników naukowo-dydaktycznych, w tym 1 docent i 1 adiunkt oraz 5 pracowników inżyniersko-technicznych. W zakładzie prowadzono następujące zajęcia laboratoryjne: z podstaw elektroniki, układów techniki cyfrowej, układów elektronicznych, łączności i sterowania w energetyce oraz z elementów automatyki. Od chwili utworzenia zakładu przystąpiono do przebudowy sal laboratoryjnych i unowocześnienia laboratoriów. Przebiegała ona wyjątkowo sprawnie i szybko, tak, że już z początkiem roku akademickiego 1973/74 można było rozpocząć zajęcia w funkcjonalnie zaadaptowanych pomieszczeniach.

Od momentu powstania zakładu prace naukowo-badawcze ukierunkowane zostały na opracowywanie i wdrażanie elektronicznej aparatury elektromedycznej. W 1974 r. na ogólnokrajowej konferencji naukowo-technicznej w Katowicach nt.: "Elektronika i automatyka w służbie medycyny" można było wystawić miniaturowy audiometr do masowych badań słuchu oraz elektroniczną protezę krtani. Szczególnie ten drugi eksponat wzbudził duże zainteresowanie. Otrzymano zamówienia nie tylko od odbiorców krajowych ale również ze Związku Radzieckiego. Na bazie dotychczasowych, niekompletnych osiągnięć trzeba było uruchomić w zakładzie produkcję elektronicznej protezy krtani, której w bardzo skromnych warunkach warsztatowych wykonano ok. 500 szt. na potrzeby kraju. W żaden sposób nie można było sprostać życzeniom klientów zagranicznych, z uwagi na przeszkody w uruchomieniu produkcji eksportowej. Wykonanie na potrzeby rynku krajowego 500 szt. protez praktycznie przekraczało już możliwości przerobowe tak nielicznego zespołu. Jedyne, co można było w tych warunkach wykonać dla zagranicy, to przekazać bezpłatnie najpierw 2,

a potem jeszcze 10 protez dla radzieckich weteranów wojennych. Ten czyn społeczny pracowników zakładu odbił się szerokim echem w prasie krajowej i zagranicznej. Temat ten w 1978 r. trafił do problemu węzłowego, koordynowanego przez Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Techniki Medycznej "ORMED" w Warszawie. Praca zakończona w 1980 r. została wdrożona do produkcji przez Spółdzielnię Inwalidów "Elektromet" w Szczecinie. Prace nad elektroniczną protezą krtani zostały nagrodzone nagrodą indywidualną ministra w 1975 r. oraz nagrodą wojewody szczecińskiego w 1979 r, dla doc. Wysockiego, zespołową nagrodę MNSZw stopnia I w 1979r.

Niezależnie od prac nad elektroniczną protezą krtani prowadzono badania naukowe nad obiektywizacją badań słuchu i wzroku. Ich efektem było nie tylko opracowanie i wykonanie specjalistycznej aparatury do obiektywnego badania słuchu i wzroku na bazie elektrycznych odpowiedzi wywołanych, nagrodzoną zespołową nagrodą ministra nauki, szkolnictwa wyższego i techniki w 1976 r., ale prace te stanowiły również bazę naukową rozwoju kadry pracowników zakładu. I tak, stopień doktora nauk technicznych uzyskali: Zbigniew Rudak w 1975 r., Zygmunt Pekrul, Tadeusz Skurjat i Stefan Wójtowicz w 1976 r., Zbigniew Łukasik w 1981 r., Krzysztof Penkala w 1984 r.

Kolejnym ważnym tematem naukowo-badawczym było opracowanie, wykonanie oraz wdrożenie przez zakład do produkcji automatycznego systemu badania ostrości wzroku. Również ten temat był koordynowany przez Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Techniki Medycznej "ORMED" w Warszawie w ramach problemu węzłowego w latach 1979-1982. W wyniku tej pracy powstał nowoczesny system diagnostyki ostrości wzroku, przeznaczony przede wszystkim do masowych badań przesiewowych. System jako unikatowy w skali światowej był wystawiony na Targach Poznańskich w latach 1982- i 1983 oraz w 1983 r. na Targach w Budapeszcie, Lipsku, Brnie oraz Pekinie. Na Targach Poznańskich został wyróżniony spośród 250 eksponatów prezentowanych przez placówki PAN-u oraz szkoły wyższe. Za jego opracowanie, wykonanie i wdrożenie do produkcji zespół otrzymał nagrody zespołowe MNSZWiT w r. 1980 II stopnia, a w 1982 r. III stopnia.

Inną ważną pracą wykonaną przez zespół pracowników Zakładu Cybernetyki i Elektroniki w latach 1983-1986 był system łączności specjalnej dla zespołu nurkowego wraz z korekcją mowy helowo-tlenowej. Praca ta wykonana została na zlecenie Biura Projektowo-Konstrukcyjnego Stoczni Szczecińskiej im. A. Warskiego w ramach problemu węzłowego - obecnie CPBR. W jej wyniku powstał system łączności podstawowej, głośno mówiącej wraz z korekcją zniekształconej mowy nurków oraz system komutacji między poszczególnymi członami kompleksu nurkowego.

W latach 1986-88 w ramach CPBR-u podjęto się opracowania automatycznego systemu badania zaburzeń widzenia barwnego. Ten diagnostyczny system specjalistyczny ma być oparty o kolorowy monitor telewizyjny oraz mikrokomputer i w swoich założeniach pozwolić ma na wykrycie typu zaburzenia widzenia barwnego.

Zakład Cybernetyki i Elektroniki wchodzi obecnie w skład Instytutu Elektroniki i Informatyki jako zakład prowadzący zajęcia dydaktyczne z przedmiotów elektroniki na kierunku elektrotechnika i elektronika. Na kierunku elektronika zakład prowadzi zajęcia z wstępu do elektroniki, układów elektronicznych, podstaw techniki cyfrowej oraz elementów elektornicznych. Kierunkiem dyplomowania, koordynowanym przez zakład, jest aparatura bioelektroniczna. W ramach tego kierunku dyplomowania przewiduje się prowadzenie przez zakład zajęć wykładowych i laboratoryjnych z następujących przedmiotów:

1. wybrane zagadnienia biofizyki,
2. odbiór i przekraczanie sygnałów biologicznych,
3. telemetria parametrów biologicznych,
4. elektroniczna aparatura diagnostyki medycznej,
5. elektroniczna aparatura terapeutyczna.

Wszystkie te zajęcia, wraz z dotychczasowymi, prowadzone są w niezmienionych warunkach lokalowych z kadrą, która obecnie składa się z 1 docenta, 2 adiunktów, 4 st. asystentów, 1 asystenta oraz 5 pracowników technicznych do obsługi dydaktyki.

Niezależnie od prac dydaktycznych, pracownicy zakładu udzielają się w pracach naukowych. Brali czynny udział w wielu konferencjach międzynarodowych m.in. w Hamburgu, Varnie, Budapeszcie. W liczących się zagranicznych i krajowych czasopismach opublikowano dziesiątki artykułów. Pozyskano liczne patenty w kraju, w NRD, WRL, CSSR. W zakładzie prowadzono również ok. 60 prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich.

Zakład Elektrotechniki Teoretycznej i Informatyki

Katedra Podstaw Elektrotechniki powstała w 1947 r. Kierował nią do roku 1956 zast. prof. Jan Słomiński, a następnie st. wykł. Czesław Oświecimski. W skład katedry, obok Zakładu Podstaw Elektrotechniki, wchodził Zakład Elektrotechniki Ogólnej, a przejściowo również Zakład Techniki Wysokich Napięć i Zakład Pomiarów Wielkości Nielektrycznych. Zakład Podstaw Elektrotechniki prowadził zajęcia dydaktyczne na Wydziale Elektrycznym z podstawowych teoretycznych przedmiotów z dziedziny elektrotechniki, natomiast Zakład Elektrotechniki Ogólnej obsługiwał pozostałe wydziały. Ze względu na specyfikę katedry tematyka prac była bardzo zróżnicowana, a dotyczyła przede wszystkim: teoretycznych zagadnień elektrotechniki, techniki wysokich napięć, zagadnień elektroenergetyki oraz pomiarów wielkości nielektrycznych i półprzewodników. Prace teoretyczne dotyczyły zastosowania teorii macierzy w elektrotechnice (J. Słomiński) oraz teorii czwórników i obwodów elektrycznych (R. Sikora). W tym czasie pracownicy katedry brali czynny udział w konferencjach i zjazdach z dziedziny elektrotechniki teoretycznej. Wyrazem więzi z innymi ośrodkami naukowymi było zorganizowanie w 1968 r. Oddziału Szczecińskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej. W roku 1971 r. w ramach reorganizacji z Katedry Podstaw Elektrotechniki wyodrębnia się, jako samodzielna jednostka organizacyjna, Zakład Elektrotechniki Teoretycznej, którego kierownikiem został doc. dr inż. R. Sikora. Od początku lat siedemdziesiątych prace naukowe pracowników Zakładu Elektrotechniki Teoretycznej dotyczyły głównie teorii pola elektromagnetycznego w maszynach elektrycznych. Efektem tych prac było przygotowanie i obrona prac doktorskich z ww. dziedziny: J. Purczyński (1971), W. Lipiński (1971), P. Rolicz (1973), K. Adamiak (1976), K.M. Gawrylczyk (1976), M. aGramz (1976), R. Pałka (1979), S. Gratkowski (1980), M. Ziółkowski (1984).

Ponadto efektem tych prac były rozprawy habilitacyjne: W. Lipiński (1976), J. Purczyński (1977), R. Pałka (1986). Oprócz badań w dziedzinie teorii pola elektromagnetycznego prowadzone były też prace w dziedzinie elektrotechniki stosowanej i elektroniki, czego efektem były dwie rozprawy

doktorskie pracowników zakładu: M. Komorowski (1976) i J. Radecki (1976). W roku 1976 doc. R. Sikora otrzymał nominację na profesora nadzwyczajnego elektrotechniki teoretycznej. W roku 1974 J. Purczyński został powołany na stanowisko docenta, a w roku 1980 otrzymał nominację na profesora nadzwyczajnego, zaś W. Lipiński został docentem w Zakładzie Elektrotechniki Teoretycznej w roku 1977, natomiast nominację na profesora nadzwyczajnego otrzymał w roku 1983. W roku 1985 prof. R. Sikora otrzymał nominację na profesora zwyczajnego w dziedzinie elektrotechniki teoretycznej.

Siedzibą Zakładu Elektrotechniki Teoretycznej, po przeniesieniu się z budynku Wydziału Elektrycznego przy ul. Gen. Sikorskiego, jest od roku 1981 budynek Wydziału Mechanicznego przy al. Piastów 19. W związku z powiększeniem obszaru zainteresowań pracowników zakładu, zmienia on w 1982 roku nazwę na Zakład Elektrotechniki Teoretycznej i Informatyki. Efektem prac naukowych prowadzonych w Zakładzie Elektrotechniki Teoretycznej i Informatyki jest ponad 300 publikacji naukowych w czołowych czasopiśmie światowych, jak: IEEE Transactions on Magnetics, Archiv für Elektrotechnik, Etz-Archiv, IEE Proceedings, Scientia Electrica oraz czasopiśmie krajowych: Rozprawy Elektrotechniczne i Archiwum Elektrotechniki. Osiągnięcia zakładu prezentowane były podczas szeregu konferencji międzynarodowych, takich jak: InterMag, Compumag, Anse-Conference, IMECO, ICEM, ISEF, ISTE. Od roku 1977 Zakład Elektrotechniki Teoretycznej nawiązał ścisłą współpracę z Instytutem Elektrotechniki w Warszawie, dla którego zostały wykonane prace naukowe w ramach problemów węzłowych nt. obliczenia pola elektromagnetycznego strefy czołowej silnika asynchronicznego i badań podstawowych w dziedzinie analizy i syntezy pola elektromagnetycznego. ZETiI prowadzi również ożywioną współpracę z wieloma czołowymi ośrodkami zagranicznymi, zajmującymi się teorią pola elektromagnetycznego. Efektem tej współpracy są staże zagraniczne pracowników zakładu: K.M. Gawrylczyk (Braunschweig, RFN, 1981 i 1985), W. Lipiński (Dortmund, RFN, 1982-84), R. Pałka (Braunschweig, RFN, 1983-84). Ponadto prof. R. Sikora przebywał krótkoter-

minowo z zaproszonymi wykładami w Kijowie, Rydze, Leningradzie, Atenach. W latach 1984-86 J. Radecki prowadził wykłady z elektroniki w Federal University w Bauchi, Nigeria. Jednocześnie ZETiI odwiedzają wybitni uczeni zagraniczni zajmujący się elektrotechniką teoretyczną Nakata, Gretsche, Tegopoulos, Stiepanow, Bławdziewicz.

Zakład prowadzi ożywioną współpracę z przemysłem w dziedzinie zastosowań elektroniki i elektrotechniki. Efektem współpracy (Stocznia im. Warskiego, Chemitex Jelenia Góra, Zakłady Chemiczne Police i in.) było szereg wdrożeń, co zostało potwierdzone 12 patentami. Zakład od wielu lat prowadzi badania w zakresie teorii i praktycznych zastosowań obwodów sprzężonych indukcyjnie. Badania te przyczyniły się do opracowania szeregu patentów (5 szt.) i publikacji, z których najbardziej istotną, dotyczącą wysokoczułych pomiarów różnicy ciśnień i przechyłów przedstawiono na kongresie IMECO w Moskwie w 1979 r. W ramach tego tematu prowadzi się również badania nad pomiarami małych sił, czego efektem było opracowanie termograwimetrów wykorzystywanych w wielu laboratoriach chemicznych.

Pracownicy zakładu byli wielokrotnie wyróżniani nagrodami ministra nauki, szkolnictwa wyższego i techniki indywidualnie (10) i zespołowo (12) oraz sekretarza naukowego PAN. Od wielu lat w zakładzie prowadzi się naukową opiekę nad studentami wybitnie uzdolnionymi, organizując indywidualne programy nauczania. Ich efektem były m.in. wyróżnione prace magisterskie na konkursach krajowych.

W pięcioletce 1986-1990 zakład został włączony do prac naukowych prowadzonych w ramach wielostronnej współpracy Akademii Nauk krajów RWPG. Przyjęto do planu przedstawione problemy naukowe: a) analiza i synteza pól elektromagnetycznych wspomagane komputerowo, b) wykorzystanie cyfrowego przetwarzania sygnałów (w tym filtracji cyfrowej) do identyfikacji i zabezpieczenia maszyn i urządzeń elektrycznych. W ramach tej umowy zakład bierze udział w tworzeniu (wspólnego dla krajów RWPG) oprogramowania dla przemysłu elektrotechnicznego. W obecnej pięcioletce bierze udział w realizacji CPBR 02.20 oraz CPBR 5.7. W ramach

CPBR 5.7 zakład koordynuje prace związane z oprogramowaniem metody elementów skończonych i metody elementów brzegowych dla potrzeb elektrotechniki.

W uznaniu zasług prof. R. Sikory w rozwoju elektrotechniki teoretycznej został on członkiem Komitetu Elektrotechniki PAN, członkiem Rady Redakcyjnej Rozpraw Elektrotechnicznych, członkiem zespołu dydaktyczno-naukowego dla kierunku elektrotechnika MNSzWiT, przewodniczącym polskiej grupy w zespole naukowo-dydaktycznym elektrotechniki teoretycznej krajów RWPG oraz członkiem Rady Naukowej Instytutu Elektrotechniki w Warszawie.

Zakład prowadzi obecnie działalność dydaktyczną z elektrotechniki teoretycznej, termokinetyki i projektowania komputerowego. Pomocą w nauczaniu są m.in. podręczniki i skrypty autorstwa pracowników zakładu (8 szt.), w tym również "Teoria pola elektromagnetycznego" R. Sikory wydana przez WNT w roku 1977 (wznowione w 1985 r.). Jednocześnie zostało opracowane laboratorium komputerowe do nauczania teorii pola elektromagnetycznego i teorii obwodów. Opracowano i przedstawiono (Moskwa 1985, Szopół 1986) propozycje zmian w programie dydaktycznym elektrotechniki teoretycznej. Propozycje te znalazły szeroki oddźwięk i akceptację. Zakład utrzymuje nadal kontakty z naukowcami, którzy byli bądź pracownikami zakładu, bądź z nim ściśle współpracowali. Należą do nich P. Rolicz (profesor elektrotechniki w Częstochowie), K. Adamiak (doc. elektrotechniki w Kielcach), J. Poltz (profesor elektrotechniki w Winnipeg, Kanada). Obecnie zakład zatrudnia dwóch profesorów, jednego doktora habilitowanego, sześciu adiunktów i jednego asystenta.

5. STUDIA I STUDENCI

W początkach istnienia Wydziału Elektrycznego, wobec znacznych trudności zarówno kadrowych jak i wyposażeniowych nie mogły być realizowane szerokie programy dydaktyczne. Zdecydowano więc początkowo przyjąć program nauczania zbliżony do przedwojennych programów na wydziałach elektrycznych politechnik, zachować kierunki czy oddziały: silnoprządowy i słaboprądowy. Kierunek silnoprządowy miał zasilić przemysł i energetykę w przygotowanych do projektowania i eksploatacji urządzeń i maszyn elektrycznych pracujących w tych gałęziach gospodarki. Na kierunku słaboprądowym kształciło się studentów, którzy mieli być zatrudnieni po studiach w zakładach radiowych lub telekomunikacyjnych. Od roku 1947 do roku akademickiego 1956/57 studia były studiami inżynierskimi I stopnia, z semestralną praktyką dyplomową. W tych latach program studiów obejmował 50 godzin tygodniowo i był mocno przeładowany. Wynikało to z tradycyjnego dążenia do przekazania studentom maksimum wiedzy w krótkim czasie. Wykłady obejmowały około 60. % ogólnej liczby zajęć. Narzucono ostre rygory, które od 1950 r. były bardzo ścisłe, przestrzegane prawie z wojskową dyscypliną. Obowiązywała obecność na wszystkich zajęciach oraz terminowe odrabianie ćwiczeń i zdawanie grupowo egzaminów pod sankcją skreślenia z listy studentów lub w najlepszym przypadku, przy dobrej opinii grupy studenckiej, skierowania na powtarzanie roku. W celu zapewnienia kontroli wprowadzono tzw. system opiekuńczy nad 30 osobowymi grupami studenckimi i poszczególnymi latami studiów. Od roku akademickiego 1956/57 wprowadzono jednolite pięcioletnie studia magisterskie. Wbrew pozorom, przejście na studia jednolite nie sprzyjało uzyskaniu wysokiego poziomu kształcenia. Przy niezbyt skutecznej selekcji duża liczba studentów dochodziła do dyplomu magisterskiego. Nastąpiło rozluźnienie formalnej dyscypliny studiów. Ta obiektywnie pozytywna zmiana wymagała dużego poczucia odpowiedzialności i samodyscypliny studentów, do czego większość z nich nie była przygotowana. W roku akademickim 1961/62 zniknęły z nomenklatury pojęcia określającego oddziały na wydziale, natomiast pojawiły się spe-

cialności:

- elektrotechnika przemysłowa wraz z kierunkiem morskim,
- sieci i układy energetyczne,
- przyrządy pomiarowe i miernictwo,
- automatyka i telemechanika przemysłowa,
- przyrządy pomiarowe i miernictwo oraz automatyka.

W ramach reorganizacji uczelni zarządzenie ministra oświaty i szkolnictwa wyższego z dnia 23.05.1970 r. przekształciło Wydział Elektryczny z dniem 1.09.1970 r. w Instytut Elektrotechniki na prawach wydziału, z prawem przeprowadzania przewodów doktorskich, i nadawania stopnia doktora nauk technicznych. W dalszym ciągu prowadzono kształcenie na kierunku elektrotechnika z dotychczasowymi specjalnościami.

W roku 1973 - 23 stycznia Ministerstwo, po staraniach wydziału, powołało drugi instytut - Instytut Automatyki. Dwa instytuty w latach 1974-83 utrzymywały kształcenie na kierunku elektrotechnika z następującymi specjalnościami:

1. elektroenergetyka,
2. przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej,
3. automatyka i metrologia elektryczna.

W roku 1983 specjalizacje przyjęły nazwy kierunków dyplomowania (w warunkach specjalności prowadzone były specjalizacje). W roku akademickim 1984/85 został reaktywowany dawny oddział prądów słabych, jako kierunek studiów pod nazwą elektronika ze specjalnością aparatura elektroniczna.

Zestawienie oddziałów, kierunków dyplomowania specjalności i specjalizacji na Wydziale Elektrycznym w latach 1947-1987

1947-48	Oddział: prądów silnych, sekcje - konstrukcyjna i eksploatacyjna
	prądów słabych, sekcje - technika przenoszenia technika łączeniowa radiotechnika

48-1949	Oddział prądów silnych
1952	Seksje

	elektrownie
	sieci elektryczne
	napęd elektryczny
	maszyny elektryczne
	Oddział telekomunikacji
	Technika łączeniowa
	Przenoszenie przewodowe
	Radiotechnika
1952-58	Sekcje: elektrownie, sieci elektryczne napęd elektryczny i maszyny elektryczne
1958-68	Specjalności: elektrotechnika przemysłowa w zakresie napędu elektrycznego i elektrotechniki morskiej, elektroenergetyka w zakresie sieci i układów elektroenergetycznych; technika wysokich napięć
1968-74	Specjalności: elektrotechnika przemysłowa, elektrotechnika morska sieci i układy energetyczne, przyrządy pomiarowe i miernictwo, automatyka
1974-83	Kierunek elektrotechnika Specjalności: 1. elektroenergetyka w tym specjalizacje: a) elektrownie b) sieci i systemy elektroenergetyczne c) automatyzacja systemów elektroenergetycznych 2. przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej w tym specjalizacje: a) napęd elektryczny b) elektrotechnika morska

3. automatyka: metrologia elektryczna

w tym specjalizacje:

a) automatyka

b) miernictwo elektryczne

1984-85

Kierunek elektronika

specjalność: aparatura elektroniczna

Kiedy w lutym 1947 r. uruchomiono studia, na wydział zgłosiło się w niedługim czasie 50 studentów, a w grudniu tegoż roku liczba ta się gała 175 osób, w tym 112 studentów pierwszego roku i 63 studentów drugiego roku. Studenci drugiego roku byli studentami, którzy rozpoczęli studia przed II wojną światową lub studiowali w okresie okupacji. Pierwsi studenci wydziału elektrycznego rekrutowali się ze wszystkich regionów Polski. W większości byli to ludzie, których losy wojenne przywiodły na te tereny. Spora grupa to żołnierze Pierwszej i Drugiej Armii Wojska Polskiego, jak również repatrianci z terenów dawnej wschodniej Polski. Duże były też różnice pod względem wiekowym. Jeżeli chodzi o skład społeczny studentów, to w przeważającym stopniu byli to studenci pochodzenia chłopsko-robotniczego, mimo iż w owym czasie nie było punktów preferencyjnych za pochodzenie. Sytuacja ekonomiczna studentów była trudna, zwłaszcza w pierwszych latach, ponieważ nie istniały ani domy studenckie, ani stołówki. Na pierwsze domy studenckie zostały przeznaczone budynki mieszkalne znajdujące się przy ul. Mieczkiewicza od nr 72 do nr 78 i były one zamieszkiwane przez studentów Wydziału Elektrycznego Szkoły Inżynierskiej. W latach 1949-1954 na osiedle akademickie przeznaczono koszarzy wojskowe znajdujące się przy ul. Ku Słońcu, a studenci Wydziału Elektrycznego zajmowali blok nr 5 oraz blok nr 7. W późniejszym czasie studenci sami odbudowali osiedle studenckie przy ul. Boh. Warszawy. W okresie 1947-52 nie było żadnych opłat za studia (tzw. czesnego), lecz każdy student musiał opłacać każdy egzamin (również ten niezdany). Przy trudnych warunkach materialnych były to duże dolegliwości finansowe. W roku akademickim 1947/48

stypendiów było bardzo mało, a te które były wynosiły 3000 - 3500 zł (89 - 150 zł po wymianie). W grudniu 1948 r. podwyższono stypendia do 210 - 270 zł. W roku 1959 wprowadzono stypendia fundowane, polegające na tym, że student, otrzymujący stypendium z zakładu pracy musiał po ukończeniu studiów pracować w zakładzie tyle lat, ile lat otrzymywał stypendium. We wcześniejszych latach, do roku 1954 istniały nakazy pracy, a więc każdy absolwent wydziału otrzymywał przydział pracy do określonego zakładu lub instytucji, w tym również do MON lub Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego. Po roku 1964 system stypendialny został zmieniony i w swojej formie funkcjonuje do dziś, łącznie ze stypendiami stołówkowymi i mieszkaniowymi. W dobie wzrostu stopy życiowej społeczeństwa, zwłaszcza w grupie społecznej studentów preferowanych, stypendia przestały być potrzebną formą pomocy materialnej.

6. WŁADZE WYDZIAŁU I ADMINISTRACJA

I kadencja (15.03.1947 r. - 31.12.1950 r.)

dziekan - mgr inż. Witold Gładysz

prodziekan - brak

II kadencja (01.01.1951 r. - 30.11.1951 r.)

dziekan - z-ca prof. mgr inż. Józef Rabiej

prodziekan - brak

III kadencja (01.12.1951 r. - 30.09.1954 r.)

dziekan - z-ca prof. mgr inż. Edward Wysocki

prodziekani - z-ca prof. mgr inż. Antoni Jezierski (01.09.1952-31.08.53r.)

z-ca prof. mgr Stefan Kula (01.09.1953 r. - 31.08.1962 r.)

IV kadencja (01.10.1954 r. - 31.05.1958 r.)

dziekan - z-ca prof. mgr inż. Jan Słomiński

prodziekani - z-ca prof. mgr Stefan Kula (01.09.1953 r.-31.08.1962r.)

V kadencja (01.06.1958 r. - 31.08.1962 r.)

dziekan - doc. mgr inż. Bogusław Tittenbrun

prodziekani - z-ca prof. mgr inż. Zygmunt Paryski (01.06.58r.-01.03.60)

ds. studiów dla pracujących - z-ca prof. mgr inż. Antoni Jezierski (12.04.1960 r. - 31.08.1963 r.)

ds. studiów dla pracujących - st.wykl. mgr inż. Józef Nowicki (01.09.1963 r. - 20.12.1977 r.) kierownik wieczorowego studium inżynierskiego

VI kadencja (01.09.1962 r. - 31.08.1969 r.)

dziekan - doc. mgr inż. Józef Rabiej

prodziekani - doc. mgr inż. Bogusław Tittenbrun (01.09.1962 r.-31.08.1965 r.)

doc. dr hab. inż. Adam Żuchowski (01.09.1965r. - 31.08.1969 r.)

st.wykl. mgr inż. Józef Nowicki (01.09.1963 r. - 20.12.1977r.)

kierownik wieczorowego studium inżynierskiego

VII kadencja (01.09.1969 r. - 20.01.1973 r.)

dziekan - doc.dr inż. Stefan Szczerba

prodziekani - doc.dr hab. inż. Adam Żuchowski (01.09.1969 r. - 20.01.1973 r.) ds. nauki

- doc.dr inż. Dżemal Woronowicz (01.09.1969r.-20.01.1973r)
ds. nauczania i wychowania

- st.wykl. mgr inż. Józef Nowicki (01.09.1963r.-20.12.1977)
kierownik wieczorowego studium inżynierskiego

VIII kadencja (01.02.1973 r. - 27.02.1974 r.)

dziekan - doc.dr inż. Dżemal Woronowicz

prodziekani - prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (01.02.1973r. - 27.02.1974 r.) ds. nauki

- doc.dr inż. Jerzy Szymianis (01.02.1973 r. - 27.02.1974 r.) ds. nauczania

- st.wykl.mgr inż. Józef Nowicki (01.09.1963 r.-20.12.1977 r.) kierownik wieczorowego studium inżynierskiego

IX kadencja (01.05.1974 r. - 20.12.1977 r.)

dziekan - prof.dr hab. inż. Adam Żuchowski

prodziekani - doc.dr hab. inż. Stanisław Skoczowski (01.05.1974 - 20.12.1977 r.) ds. nauki

- doc.dr inż. Jerzy Szymianis (01.05.1974 - 31.08.1978r.)
ds. nauczania i wychowania

- st.wykl. mgr inż. Józef Nowicki (01.09.1963 r. - 20.12.1977 r.) kierownik wieczorowego studium inżynierskiego

X kadencja (20.12.1977 r. - 30.09.1984 r.)

dziekan - prof.dr hab. inż. Stanisław Skoczowski

prodziekani - doc.dr inż. Zbigniew Wysocki (01.09.1978 r. - 31.08.1981 r., kierownik ds. studiów dla pracujących

- doc.dr inż. Jerzy Szymianis (20.12.1977r.-30.09.1984r.)
ds. nauczania i wychowania

- doc. dr inż. Walenty Malewicz (01.10.1978 r. - 31.12.1980 r.) prodziekan ds. wychowania
- doc. dr inż. Jerzy Krygier (01.09.1981 r. - 30.09.1984 r. prodziekan i kierownik studiów dla pracujących)

XI kadencja (01.10.1984 r.

dziekan - prof. dr hab. inż. Jan Purczyński

prodziekani - doc. dr inż. Wiktor Zając (01.01.1984 r. - 31.08.1987 r.)
ds. nauczania i wychowania

- doc. dr inż. Jerzy Krygier (01.10.1984 r. - 31.08.1987 r.), kierownik ds. studiów dla pracujących

Administracja (pracownicy dziekanatu)
Wydziału Elektrycznego Politechniki Szczecińskiej

Kierownictwo administracji Wydziału Elektrycznego Politechniki Szczecińskiej pełniły kolejno panie:

1. Maria Stecyk (od 1947)
2. Maria Drzewińska (1951)
3. Emilia Konopnicka (1953 - 1956)
4. Maria Tarnowska (1957 do 18.02.1985 r.)
5. Zofia Gilewska (od 1.03.1985 r.)

Nie przeceniając roli i znaczenia administracji dziekanatu, której zadania polegały nie tylko na rejestracji wyników nauczania, ale były znacznie szersze, trzeba z perspektywy lat stwierdzić, iż dziekanat Wydziału Elektrycznego wyróżniał się nie tylko rzeczowością i kompetencją, ale i życzliwością i uprzejmością w stosunku do naszych studentów.

Znaczącą rolę w administrowaniu wydziałem odegrała dyplomowany ekonomista Maria Tarnowska, która pracowała w Politechnice Szczecińskiej od dnia 01.11.1956 r. W pracy wykazywała się pełnym zaangażowaniem i nadzwyczaj serdecznym stosunkiem do studentów i nauczycieli akademickich Wydziału Elektrycznego. Była ona pracownikiem w pełni samodzielnym, posiadającym duże umiejętności kierownicze i organizacyjne. Pod jej kierownictwem dziekanat wydziału za wyróżniającą się pracę został uznany za "Najuprzejmiejszy dziekanat Politechniki Szczecińskiej w latach 1966/67 i 1967/69" oraz zajął II miejsce w "Ogólnopolskim Konkursie Uprzejmości Dziekanatów" zorganizowanym przez redakcję tygodnika "Politechnik".

Wzorowa działalność administracji pod kierownictwem Marii Tarnowskiej przejawiała się szczególnie aktywną współpracą z organizacjami studenckimi i samorządami, co umożliwiała sprawną realizację toku studiów. Miłym akcentem tej atmosfery współpracy było wręczenie kierownicze Honorowej Odznaki SZSP. Należy też dodać, że jej pełen zaangażowania i serdeczności stosunek do studentów oraz walory osobiste ode-

rały znaczącą rolę w wychowaniu wielu roczników absolwentów wydziału, co było wielokrotnie podkreślane na zjazdach i spotkaniach z absolwentami. Maria Tarnowska wyróżniona została w 1984 r. Medalem 40-lecia PRL.

Nie można też tu pominąć rzetelnej pracy długoletnich pracowników dziekanatu, szczególnie pani Zofii Sajna - Wiśniewskiej oraz prowadzącej od 1958 r. tok studiów zaocznych i wieczorowych pani Pelagii Kirschke

Wracając do dnia dzisiejszego, z dużą satysfakcją widac, iż dobre wieloletnie tradycje "najbardziej uprzejmego dziekanatu" są w pełni kontynuowane, a miły uśmiech naszych pań Wali, Doroty, Marysi i energia kierowniczkii pani Zofii Gilewskiej mają niewątpliwy wpływ na atmosferę studiów na naszym wydziale.

7. WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY - DZISIAJ¹⁾

Struktura Wydziału Elektrycznego przedstawia się następująco:

- Instytut Elektrotechniki z pięcioma zakładami,
- Instytut Automatyki Przemysłowej z czterema zakładami,
- Instytut Elektroniki i Informatyki z trzema zakładami.

INSTYTUT ELEKTROTECHNIKI (najstarszy instytut na wydziale)

W skład instytutu wchodzi następujące zakłady:

- Zakład Elektrotechniki Przemysłowej,
- Zakład Elektroenergetyki,
- Zakład Maszyn i Napędów Elektrycznych,
- Zakład Urządzeń Elektrycznych i Elektrotechniki Morskiej,
- Zakład Wysokich Napięć i Elektrotechnologii.

Zakład Elektrotechniki Przemysłowej

Al. Piastów 48/49 (budynek międzywydziałowy), tel. 49-48-66

Skład osobowy zakładu

nauczyciele akademicki:

doc. dr inż. Jerzy Krygier - kierownik zakładu

adiunkci:

dr inż. Artur Dzwonkowski

dr inż. Jan Skórski

st. wykładowca:

mgr inż. Zofia Bobako

st. asystenci:

mgr inż. Jacek Cofta

mgr inż. Janusz Maj

mgr inż. Marek Nestorowicz

asystenci:

mgr inż. Mirosław Dopiera

mgr inż. Krzysztof Prasalek

¹⁾ Według stanu na dzień 1.10.1986 r.

pracownicy inżynierjno-techniczni:

specjalista inż. Edmund Kuligowski

st. technik Joella Dziel

st. technik Irena Jagielnicka

Profil naukowy zakładu

W zakładzie prowadzone są prace teoretyczne i doświadczalne w następujących grupach tematycznych:

- przerywacze okresowe w napędach prądu stałego; przerywacze prądu przemiennego,
- układy energoelektroniczne w urządzeniach spawalniczych; procesy spawania modulowanym prądem,
- mikroprocesorowe sterowanie napędem,
- energooszczędne sterowanie pracą silników elektrycznych,
- zagadnienia niezawodności układów zasilania.

W tematyce tej zakład współpracuje z jednostkami gospodarki narodowej. Szczegółowy zakres prac wymieniony został w opracowanej historii zakładu.

Dydaktyka

Zakład prowadzi obecnie zajęcia na wszystkich wydziałach Politechniki Szczecińskiej z następujących przedmiotów:

- energoelektronika,
- elektrotechnika,
- elektrotechnika i elektronika,
- inżynieria elektryczna,
- instalacje elektryczne,
- napęd elektryczny,
- prace dyplomowe.

Zajęcia obejmują wykłady, ćwiczenia rachunkowe, laboratoryjne i projektowe. Ponadto zakład prowadzi - w zależności od potrzeb - zajęcia na studiach wieczorowych, zaocznych, podyplomowych oraz uzupełniających magisterskich prowadzonych przez Wydział Elektryczny z przedmiotów napęd elektryczny oraz energoelektronika.

Pomieszczenia zakładu

Od początku roku akademickiego 1981/82 zakład zajmuje nowe pomieszczenia, które obecnie i w najbliższej perspektywie zaspokajają potrzeby. Zakład ma, poza pomieszczeniami pracowniczymi, 4 laboratoria dydaktyczne (pomiarów podstawowych, elektroniki, energoelektroniki i maszyn elektrycznych), laboratorium naukowe, warsztat i pracownię elektroniczną. Wyposażenie w sprzęt i aparaturę jest dość dobre. Aparatura i przyrządy wymieniane są na nowe w miarę posiadanych środków. Zakład ma niezależne zasilanie w energię elektryczną prądu przemiennego oraz własny o mocy 20 kW generator prądu stałego.

Perspektywy rozwoju zakładu

W dalszej działalności zakładu przewiduje się:

- rozwój badań naukowych związanych ze specjalnością naukową zakładu i uzyskiwanie następnych stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego,
- rozwijanie prac na rzecz regionu i gospodarki narodowej,
- stałą modernizację i budowę nowych stanowisk dydaktycznych ze szczególnym uwzględnieniem wprowadzania mikrokomputerów.

Stopnie naukowe uzyskane przez pracowników zakładu

- doc. dr inż. Jerzy Krygier

tytuł rozprawy: "Praca silnika asynchronicznego z tyratronami w obwodzie wirnika"

data uzyskania stopnia doktora: 8.12.1965 r.

promotor: prof. zw. dr inż. Feliks Andrzejewski (Politechnika Wrocławska)

recenzenci:

prof. mgr inż. Tadeusz Konopiński (Politechnika Łódzka)

prof. dr hab. inż. Władysław Paszek (Politechnika Śląska)

prof. mgr inż. Józef Rabiej (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy przeanalizowano pracę silnika asynchronicznego z tyratronami w wirniku. Wyprowadzono zależności prądowe, omówiono sterowanie kąta zapłonu i jego wpływ na pracę silnika.

Wyproawozono równanie charakterystyki silnika oraz przeprowadzono badania laboratoryjne. Ponadto omówiono zagadnienia hamowania, możliwości kształtowania charakterystyk silnika oraz doboru tyratronów. Stopień doktora nadała Politechnika Wrocławska.

- dr inż. Jan Skórski

tytuł rozprawy: "Badania modelowe i analiza pracy spawarki z modulowanym prądem"

data uzyskania stopnia doktora: 27.11.1976 r. (Politechnika Szczecińska)

promotor: prof. zw. dr inż. Ryszard Sikora (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof. dr hab. inż. Jerzy Hryńczuk (Politechnika Gdańska)

doc. dr hab. inż. Stefan Kłosowski (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy przedstawiono wyniki badań spawarek z modulowanym prądem przeprowadzonych dla modeli rzeczywistych oraz modeli analogowych. Podano parametry energetyczne wpływające na proces spawania impulsowego.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Artur Dzwonkowski

tytuł rozprawy: "Nieawodność urządzeń i układów zasilania w energię elektryczną cukrowni"

data uzyskania stopnia doktora: 17.12.1981 r. (Politechnika Szczecińska)

promotor: doc. dr inż. Stefan Szczerba (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

doc. dr inż. Mieczysław Kochel (Politechnika Warszawska)

doc. k.dr inż. Stanisław Turowski (AR Szczecin)

treść rozprawy doktorskiej: Celem rozprawy było określenie niezawodności urządzeń i układów zasilania cukrowni w kraju. Dokonano wyboru miar niezawodności i metody badań. Ponadto opracowano system informatyczny do badań statystycznych urządzeń i układów elektroenergetycznych w rzeczywistych warunkach pracy. Otrzymany materiał statystyczny zweryfikowano i opracowano za pomocą metod statystyki matematycznej i rachunku prawdopodobieństwa.

Stopień doktora nadała Politechnika Warszawska.

Zakład Elektroenergetyki

ul. Gen. Sikorskiego 37, tel. 49-40-18

Skład osobowy zakładu

nauczyciele akademicki

st. wykł. dr inż. Rudolf Miętus - kierownik zakładu

st. wykładowcy:

dr inż. Walenty Malewicz

dr inż. Romuald Nowakowski

adiunkci:

dr inż. Barbara Oskólska

dr inż. Paweł Szwed

dr inż. Waldemar Werakso

st. asystenci:

mgr inż. Jerzy Woronko

mgr inż. Michał Zeńczak

asystent stażysta:

mgr inż. Leopold Micek

pracownicy inżynieryjno-techniczni

specjalista inż. Eugeniusz Śwital

st. mistrz Stanisław Szydlowski

st. technik Marian Wiśniewski

Profil naukowy zakładu

Tematyka prac naukowo-badawczych obejmuje problematykę wytwarzania, przesyłu i rozdziału energii elektrycznej, a szczególnie z zakresu eksploatacji sieci i systemów, zwarć, niezawodności, stabilności, pracy urządzeń elektroenergetycznych w elektrowniach i stacjach elektroenergetycznych, pomiarów i zabezpieczeń elektroenergetycznych, gospodarki i zasad optymalnej kompensacji mocy biernej w systemach elektroenergetycznych. Zakres prac realizowanych w zakładzie obejmuje zagadnienia związane z eksploatacją systemów wysokich i średnich napięć w zakresie zwarć doziemnych, automatyki zabezpieczeń ziemnozwarciowych, układów

uziomowych i ochrony przeciwporażeniowej, badań diagnostycznych transformatorów i autotransformatorów, a w ramach gospodarki morskiej - zabezpieczenia antyelektrostatyczne na statkach morskich.

Dydaktyka

W zakładzie prowadzone są zajęcia (wykłady, ćwiczenia laboratoryjne) z następujących przedmiotów:

- podstawy elektroenergetyki,
- systemy przesyłowo-rozdzielcze,
- praca systemów elektroenergetycznych,
- stacje i aparaty elektroenergetyczne,
- pomiary elektroenergetyczne,
- siłownie cieplne i gospodarka elektroenergetyczna,
- projekt przejściowy,
- seminarium dyplomowe,
- prace dyplomowe z zakresu elektroenergetyki zawodowej i przemysłowej.

Pomieszczenia zakładu

Zakład ma laboratoria z zakresu:

- badań elementów systemów przesyłowo-rozdzielczych,
- pracy elementów systemu w warunkach normalnych i zakłóceńowych,
- pomiarów elektroenergetycznych.

Zakład ma prototypowe rozwiązanie PREDYKTOR zapotrzebowania mocy (autor: dr inż. Romuald Nowakowski) oraz stanowisko do badań własności dielektrycznych oleju w ruchu wymuszonym.

Perspektywy rozwojowe zakładu

Modernizacja bazy dydaktyczno-laboratoryjnej zakładu, a szczególnie wprowadzenie na szeroką skalę sprzętu informatyczno-obliczeniowego (minikomputerów) dla potrzeb dydaktyki oraz prac naukowo-badawczych związanych z optymalizacją pracy elementów systemu elektroenergetycznego. Rozbudowa stanowisk dydaktyczno-badawczych z wybranych zagadnień elektroenergetyki. Dalsze uzyskiwanie przez pracowników zakładu stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego.

Stopnie naukowe uzyskane przez pracowników zakładu

- dr inż. Walenty Malewicz

tytuł rozprawy: "Ekonomiczne wytwarzanie elektrycznej energii szczytowej w elektrociepłowniach miejskich"

data uzyskania stopnia doktora: 24.03.1971 r.

promotor: prof. dr hab. inż. Jacek Marecki (Politechnika Gdańska)

recenzenci:

doc.dr inż. Witold Piotrowski (Politechnika Gdańska)

doc. mgr inż. Bogusław Tittenbrun (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Nawiązując do stosowanych dotychczas kryteriów opłacalności elektrociepłowni miejskich, zaproponowano nowe kryterium uwzględniające zróżnicowanie kosztów energii elektrycznej wytwarzanej w elektrociepłowniach miejskich przez turbozespoły upustowo-kondensacyjne.

Stopień doktora nadała Politechnika Gdańska.

- dr inż. Rudolf Miętus

tytuł rozprawy: "Własności dielektryczne oleju izolacyjnego w ruchu laminarnym"

data uzyskania stopnia doktora: 26.10.1974 r.

promotor: prof. zw. mgr inż. Zbigniew Siciński (Politechnika Wrocławska)

recenzenci:

prof.dr inż. Jerzy I. Skowroński (Politechnika Wrocławska)

doc. dr hab. inż. Maciej Kozłowski (Politechnika Łódzka)

treść rozprawy doktorskiej: Udowodniono eksperymentalnie, że przewodnictwo elektryczne i wytrzymałość dielektryczna oleju izolacyjnego są zależne^a od prędkości przepływu w przestrzeni międzyelektrodowej i są różne od tych własności określonych w warunkach statycznych.

Stopień doktora nadała Politechnika Wrocławska.

- dr inż. Paweł Szwed

tytuł rozprawy: "Optymalizacja kompensacji mocy biernej w systemie elektroenergetycznym na tle stosowanych metod analizy i przyjętego modelu zmienności obciążeń elektrycznych"

data uzyskania stopnia doktora: 3.04.1974 r.

promotor: prof. dr hab. inż. Stanisław Góra (Politechnika Poznańska)

recenzenci:

prof. dr hab. inż. Aleksander Kordus (Politechnika Poznańska)

doc. dr inż. Witold Żajac (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Zweryfikowano stosowane modele zmienności obciążeń mocą bierną i przedstawiono własny model oraz oryginalną metodę optymalizacji kompensacji mocy biernej umożliwiającą przeprowadzenie procesu optymalizacji dla zdeterminowanych wartości jednostek baterii kondensatorów.

Stopień doktora nadała Politechnika Poznańska.

- dr inż. Romuald Nowakowski

tytuł rozprawy: "Metoda określania rzeczywistych przepływów energii dla nietypowych błędów i zmieniających się uszkodzeń w układach pomiarowych"

data uzyskania stopnia doktora: 15.12.1976 r.

promotor: prof. dr hab. inż. Jerzy Sawicki (Politechnika Gdańska)

recenzenci:

doc. dr inż. Ludwik Referowski (Politechnika Gdańska)

doc. dr hab. inż. Zbigniew Orzeszkowski (Politechnika Wrocławska)

doc. dr inż. Ryszard Sikora (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Ujęto zagadnienia związane z określeniem przepływów energii elektrycznej w przypadkach wystąpienia błędów lub niestabilnych w czasie uszkodzeń stosowanych układów pomiarowych.

Podano ściśle rozwiązania dostosowane do potrzeb elektroenergetyki w zakresie pomiaru energii elektrycznej.

Stopień doktora nadała Politechnika Gdańska.

dr inż. Józef Misiak

tytuł rozprawy: "Ekonomiczny poziom temperatury wody zasilającej w elektrowniach kondensacyjnych z międzystopniowym przegrzewaniem pary"

data uzyskania stopnia doktora: 18.12.1976 r.

promotor: doc.k.dr inż. Walenty Malewicz (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof. dr inż. Ryszard Matla (Politechnika Warszawska)

doc. dr inż. Józef Piętka (Politechnika Poznańska)

doc. dr inż. Józef Konorski (Politechnika Gdańska)

treść rozprawy doktorskiej: Nawiązując do stosowanych instalacji i parametrów, zaproponowano metodę ustalania optymalnego poziomu temperatury wody zasilającej w zależności od układu turbozespołu kondensacyjnego.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Waldemar Werakso

tytuł rozprawy: "Układy kombinowane elektrociepłowni zawodowych z akumulacyjnymi zbiornikami energii cieplnej"

data uzyskania stopnia doktora: 12.06.1981 r.

promotor: doc. k.dr inż. Walenty Malewicz (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Stanisław Góra (Politechnika Lubelska)

doc.dr inż. Zdzisław Zaporowski (Politechnika Poznańska)

prof.dr hab.inż. Andrzej Żeleński (Politechnika Wrocławska)

treść rozprawy doktorskiej: Na modelu dyskretnym przeprowadzono optymalizację objętości zbiornika akumulacyjnego z wyrównaniem dobowym. Zaproponowano układ elektrociepłowni ograniczony liczbą jednostek i wykorzystaniem zbiornika jako rezerwowego źródła ciepła.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

Zakład Maszyn i Napędów Elektrycznych

ul. Gen Sikorskiego 37, tel. 49-46-93

Skład osobowy zakładu

nauczyciele akademicki

doc.dr inż. Jerzy Szymianis - kierownik zakładu

adiunkci:

dr inż. Zbigniew Frąckiewicz

dr inż. Jacek Grochowalski

dr inż. Andrzej Kadłubski

dr inż. Stanisław Kalisiak

dr inż. Włodzimierz Kamiński

dr inż. Wiesław Kiziukiewicz

dr inż. Andrzej Piotuch

st.wykładowcy:

dr inż. Witold Jasieniecki

mgr inż. Ludwik Zdanowski

st.asystent:

mgr inż. Piotr Szymczak

asystenci stażyści:

mgr inż. Dariusz Staszewski

mgr inż. Konrad Woronowicz

pracownicy inżynierjno-techniczni

specjalista mgr inż. Ludwik Bojański

st.mistrz Zenon Markowiak

laborant Iwona Zielińska

Profil naukowy zakładu

W zakładzie prowadzone są prace teoretyczne i doświadczalne w następujących grupach tematycznych:

- regulowane elektryczne napędy przemysłowe i napędy specjalne,
- układy energoelektroniczne i wybrane zagadnienia z energoelektroniki.

W ramach wymienionych grup tematycznych przeprowadzane są badania, projektowania i ekspertyzy.

Dydaktyka

Zakład prowadzi zajęcia na Wydziale Elektrycznym z następujących przedmiotów:

- teoria maszyn elektrycznych,
- maszyny elektryczne (dla specjalności: przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej, elektroenergetyka),
- napędy elektryczne,
- automatyka napędu elektrycznego,
- napędy przemysłowe,
- energoelektronika.

Z wymienionych przedmiotów prowadzone są wykłady, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne, projekty i seminaria.

Pomieszczenia zakładu

Zakład ma następujące laboratoria: maszyn elektrycznych, napędów i automatyki oraz energoelektroniki. Wyposażenie laboratoriów zapewnia realizację zadań dydaktycznych w całym zakresie oraz umożliwia prowadzenie prac badawczych w zakresie planowanych badań własnych.

Perspektywy rozwojowe zakładu

Kierunki rozwoju zakładu to modernizacja bazy laboratoryjnej oraz zastosowanie techniki mikroprocesorowej do napędu i energoelektroniki.

Stopnie naukowe uzyskane przez pracowników zakładu

- doc. dr inż. Jerzy Szymianis

tytuł rozprawy: "Teoria i badania modelowe silnika asynchronicznego z przesuwanymi biegunami"

data uzyskania stopnia doktora: 30.10.1965 r.

promotor: doc. mgr inż. Józef Rabiej (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr inż. Feliks Andrzejewski (Politechnika Wrocławska)

doc.dr inż. Stefan Roszczyk (Politechnika Gdańska)

treść rozprawy doktorskiej: Na podstawie rozważań teoretycznych i badań laboratoryjnych modelu określono zasadę działania : wyznaczono podstawowe charakterystyki silnika indukcyjnego asynchronicznego z przesuwanymi elektromagnetycznymi biegunami w stojanie.

Stopień doktora nadała Politechnika Gdańska.

- dr inż. Andrzej Piotuch

tytuł rozprawy: "Równania elektromechanicznych procesów przejściowych w elektrycznym wale wyrównawczym z asynchronicznymi maszynami pomocniczymi"

data uzyskania stopnia doktora: 30.04.1977 r.

promotor: doc.dr inż. Jerzy Szymianis (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr inż. Stefan Roszczyk (Politechnika Gdańska)

prof.dr inż. Feliks Andrzejewski (Politechnika Wrocławska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy wyprowadzono równania elektromechanicznych procesów przejściowych w elektrycznym wale wyrównawczym z asynchronicznymi maszynami pomocniczymi oraz zbadano metodami symulacji cyfrowej różnice pomiędzy opisem procesów przejściowych w EWW z AMP stosowanym dotychczas a przedstawionym w pracy.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Wiesław Kiziukiewicz

tytuł rozprawy: "Analiza wybranych parametrów statycznych i dynamicznych elektromechanicznej kaskady zaworowej jako napędu głównego tokarki-kopiarki"

data uzyskania stopnia doktora: 29.12.1977 r.

promotor: doc.dr inż. Jerzy Szymianis (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.zw.dr inż. Feliks Andrzejewski (Politechnika Wrocławska)

doc.dr inż. Franciszek Przeździecki (Politechnika Gdańska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy przeprowadzono analizę elektromechanicznej kaskady zaworowej z punktu widzenia wielkości charakteryzujących układ napędowy i przeciążalność, moment znamionowy itp. Wyprowadzono oryginalny wzór na charakterystykę mechaniczną $M=f(s)$, przeanalizowano parametry statyczne i dynamiczne elektromechanicznej kaskady zaworowej w aspekcie zastosowania jej jako napędu głównego tokarki-kopiarki.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

dr inż. Zbigniew Frąckiewicz

tytuł rozprawy: "O pewnych problemach optymalnych procesów napędów prądu stałego"

data uzyskania stopnia doktora: 13.10.1978 r.

promotor: doc.ing. Zdenek Caha (Politechnika w Pradze)

recenzenci:

Ing. Jiri Bendl, DrSc.

Ing. Dr Frant. Fetter, profesor

Doc. Ing. Jan Stecha, CSc.

treść rozprawy doktorskiej: Praca dotyczy rozwiązania problemów czasowo-optymalnego sterowania napędów z silnikami obcowzbudnymi prądu stałego, sterowanych w obwodzie stojana oraz wzbudzenia. Respektuje wpływ zmian momentu bezwładności, wpływ nasycenia, ograniczenia zmiennych stanu oraz wpływu momentu obciążenia. Procesy optymalne rozwiązano metodą Pontragina z wykorzystaniem maszyny cyfrowej HP 9830.

Stopień naukowy kandydata nauk nadała Politechnika Praska (CSRS).

dr inż. Andrzej Kadłubski

tytuł rozprawy: "Analiza strat mocy i wybrane zagadnienia pracy indukcyjnej asynchronicznej przetwornicy podwyższonej częstotliwości"

data uzyskania stopnia doktora: 16.11.1978 r.

promotor: doc.dr inż. Jerzy Szymianis (Politechnika Szczecińska)
recenzenci:

prof.dr inż. Stefan Roszczyk (Politechnika Gdańska)

prof.dr hab.inż. Eugeniusz Koziej (Politechnika Warszawska)

treść rozprawy doktorskiej: W rozprawie sformułowano warunki pracy APCt w zakresie przenoszenia mocy czynnych i biernych w zależności od charakteru odbiornika. Uzasadniono wybór optymalnego uzwojenia APCz dla częstotliwości $f=150/250$ Hz oraz $300/400$ Hz. Rozpatrzono zagadnienie wzrostu strat mocy w żelazie i uzwojeniach dla podanych częstotliwości.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Witold Jasieniecki

tytuł rozprawy: "Parametry sprzęgła indukcyjnego z wykorzystaniem energii poślizgu"

data uzyskania stopnia doktora: 23.05.1979 r.

promotor: prof.dr inż. Władysław Latek (Politechnika Warszawska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Eugeniusz Koziej (Politechnika Warszawska)

doc.dr inż. Jerzy Szymianis (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Wyprowadzono i podano podstawowe wzory określające charakterystyki robocze omawianego układu maszynowego. Charakterystyki te pozwalają określić przydatność układu w zastosowaniu do określonych rodzajów maszyn roboczych.

Stopień doktora nadała Politechnika Warszawska.

- dr inż. Jacek Grochowalski

tytuł rozprawy: "Analiza i synteza układu kształtowania impulsów w obwodzie komutacji wymuszonej przekształtników częstotliwości z modulacją szerokości impulsów"

data uzyskania stopnia doktora: 2.07.1981 r.

promotor: doc.dr inż. Jerzy Szymianis (Politechnika Szczecińska)

recenzenci: prof.dr inż. Henryk Tunia (Politechnika Warszawska)

doc.dr hab.inż. Wojciech Lipiński (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy podano analizę i syntezę układu kształtowania impulsów prądu o kształcie trapezowym. Obwód jest przybliżoną realizacją linii długiej za pomocą dyskretnych elementów reaktancyjnych. Określono ilość gałęzi obwodu z wystarczającą dokładnością odtwarzającego impulsy o zadanych parametrach. Wyznaczono funkcję reaktancyjną obwodu. Dokonano wyboru struktury i przeprowadzono syntezę obwodu o zadanej, niekanonicznej konfiguracji, będącej nierównoległym połączeniem członów reaktancyjnych, w których indukcyjności wzdlużne są ze sobą sprzężone. Dokonano badań fizycznego modelu przekształtnika częstotliwości z modulacją szerokości impulsów i układu kształtowania impulsów.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Włodzimierz Kamiński

tytuł rozprawy: "Wpływ poprzecznego przesunięcia induktora w liniowym silniku indukcyjnym na jego właściwości ruchowe"

data uzyskania stopnia doktora: 23.06.1982 r.

promotor: doc.dr inż. Jerzy Szymianis (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.zw.dr inż. Stefan Roszczyk (Politechnika Gdańska)

doc.dr hab.inż. Wojciech Lipiński (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Praca zawiera trójwymiarową analizę rozkładu pola magnetycznego w liniowym silniku indukcyjnym z uwzględnieniem poprzecznego przesunięcia induktora względem bieżni. Poza tym podaje ona algorytm obliczeń i określa wpływ tego typu asymetrii na siłę ciągu, siłę normalną oraz siłę poprzeczną, które występują w silniku.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Stanisław Kalisiak

tytuł rozprawy: "Tyrystorowy falownik napięcia z komutacją centralną do częstotliwościowego sterowania napędu wielosilnikowego"

data uzyskania stopnia doktora: 27.01.1983 r.

promotor: doc.dr inż. Jerzy Szymianis (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr inż. Henryk Tunia (Politechnika Warszawska)

doc.dr inż. Jerzy Krygier (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy przedstawiono koncepcję sterowania częstotliwościowego napędu wielosilnikowego z jednego falownika napięcia o komutacji centralnej, z możliwością niezależnej regulacji prędkości obrotowej każdego silnika asynchronicznego napędu wielosilnikowego. Przedstawiono algorytmy sterowania w celu formowania napięć i prądów wyjściowych. Dokonano optymalizacji obwodu komutacji pod względem energetycznym. Wyniki badań modelu zaprezentowano w postaci oscylogramów.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

Zakład Urządzeń Elektrycznych i Elektrotechniki Morskiej

ul. Ks. Witolda 7, tel. 49-46-59

Skład osobowy zakładu

nauczyciele akademicki

doc.dr inż. Stefan Szczerba - kierownik zakładu

adiunkci:

dr inż. Szymon Bobako

dr inż. Wojciech Kramarz

dr inż. Kazimierz Szczęsny

st.wykładowca:

mgr inż. Zbigniew Falkenberg

st.asystenci:

mgr inż. Leszek Mamos

mgr inż. Witold Ratajczyk

asystent:.

mgr inż. Jacek Chojnacki

pracownicy inżyniersko-techniczni

specjalista mgr inż. Jerzy Nowak

specjalista mgr inż. Aleksander Swatler

specjalista mgr inż. Michał Toczkowski

st.mistrz Zygmunt Szeremeta

Profil naukowy zakładu

W zakładzie prowadzone są prace teoretyczne i doświadczalne w następujących grupach tematycznych:

- aparaty elektryczne.
- technika świetlna,
- optymalizacja i rozdział energii elektrycznej dla nabrzeży portowych i statków morskich,
- oceanotechnika w zakresie układów zasilania i rozdziału energii elektrycznej,
- sterowanie i automatyka specjalnych układów okrętowych.

Dydaktyka

Zakład prowadzi zajęcia z następujących przedmiotów:

- aparaty i instalacje elektryczne,
- zabezpieczenia elektroenergetyczne,
- niezawodność układów elektrycznych,
- urządzenia przemysłowe,
- elektrotechnika morska,
- napędy okrętowe,
- nawigacja i automatyka okrętowa.

Zajęcia obejmują wykłady, ćwiczenia rachunkowe, laboratoryjne i projektowe.

Pomieszczenie zakładu

W zakładzie są następujące laboratoria:

- elektrotechniki morskiej,
- aparatów i urządzeń elektrycznych,
- techniki świetlnej,
- zabezpieczeń elektroenergetycznych,
- naukowe oceanotechniki.

W zakładzie zainstalowana jest następująca aparatura specjalistyczna

- komory ciśnieniowe do badań elementów obwodów elektrycznych,
- oscyloskop z pamięcią,
- oscyloskop pętlicowy ośmiokanałowy,
- rejestratory szybko piszące,
- aparatura do pomiaru zakłóceń radioelektrycznych,
- kula fotometryczna,
- ława fotometryczna.

Perspektywy rozwojowe zakładu

W dalszej działalności zakładu przewiduje się pogłębienie współpracy z gospodarką narodową w zakresie:

- aparatów elektrycznych - PRE Elektromontaż,
- techniki świetlnej w oceanotechnice,
- optymalizacji i rozdziału energii na statkach i portach,
- prac badawczych w CPBP w zakresie oceanotechniki.

Stopnie naukowe uzyskane przez pracowników zakładu

- doc.dr inż. Stefan Szczerba

tytuł rozprawy: "Określenie zapotrzebowania mocy czynnej dla nabrzeży portów morskich"

data uzyskania stopnia doktora: 6.06.1966 r.

promotor: doc.mgr inż. Bogusław Tittenbrun (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.mgr inż. Tadeusz Kahl (Politechnika Warszawska)

doc.mgr inż. Czesław Rukszto (Politechnika Warszawska)

treść rozprawy doktorskiej: Praca obejmuje określenie współczynników zapotrzebowania mocy czynnej dla nabrzeży o przeładunkach masowych i drobnicowych. Opracowano metodę statystyczną pozwalającą na dokładne określenie wskaźników elektroenergetycznych.

Stopień naukowy doktora nadała Politechnika Warszawska.

- dr inż. Szymon Bobako

tytuł rozprawy: "Przebiegi określone w układach z regulatorem PFAM i opóźnieniem w obiegu"

data uzyskania stopnia doktora: 30.09.1976 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Stanisław Skoczowski (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr inż. Tadeusz Puchałka (Politechnika Poznańska)

prof.dr hab. inż. Władysław Jarominek (WAT Warszawa)

treść rozprawy doktorskiej: Praca dotyczy opisu i analizy przebiegów okresowych i prawie okresowych dla zamkniętych układów regulacji impulsowej, w których występuje opóźnienie. Rozpatruje się regulację impulsową z modulowaniem częstotliwości i amplitudy impulsów.

Stopień naukowy doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Wojciech Kramarz

tytuł rozprawy: "Analiza rozdziału energii elektrycznej na statkach z uwzględnieniem kryteriów ekonomiczno-technicznych"

data uzyskania stopnia doktora: 30.09.1976 r.

promotor: doc.dr inż. Stefan Szczerba (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

doc.dr inż. Jan Figwer (Politechnika Gdańska)

doc.k.dr inż. Walenty Malewicz (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy przedstawiono analizę ekonomiczno-techniczną okrętowej sieci kablowej i urządzeń rozdzielczych, umożliwiającą projektowanie najbardziej wskazanych z gospodarczego punktu

ktu widzenia układów rozdziału i przesyłu energii elektrycznej na statkach. Dokonano analizy celowości wprowadzenia w energoelektrycznych systemach okrętowych napięć wyższych od 0,4 kV.

Stopień naukowy doktora nadała Politechnika Szczecińska.

-dr inż. Kazimierz Szczęśny

tytuł rozprawy: "Analiza obciążenia elektrycznego i metoda obliczeń grupowego zapotrzebowania mocy czynnej dla dźwigów portowych".

data uzyskania stopnia doktora: 18.12.1974 r.

promotor: doc.dr inż. Stefan Szczerba (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.mgr inż. Tadeusz Kahl (Politechnika Warszawska)

prof.dr hab.inż. Stanisław Góra (Politechnika Lubelska)

treść rozprawy doktorskiej: W rozprawie przedstawiono stochastyczny model procesu formowania grupowego wykresu czynnego obciążenia instalacji elektroenergetycznych zasilających grupy żurawi portowych. Opracowana metoda umożliwia wyznaczenie dla grupy żurawi mocy obliczeniowej (szczytowej) w wybranym przedziale czasu.

Stopień naukowy doktora nadała Politechnika Szczecińska.

Zakład Wysokich Napięć i Elektrotechnologii

ul. Gen. Sikorskiego 37, tel. 49-45-57

Skład osobowy zakładu

nauczyciele akademicki

doc.dr inż. Wiktor Zajac - kierownik zakładu

doc.dr Zdzisław Rojek

adiunkci:

dr inż. Marian Michalczuk

dr Janusz Michalski

dr inż. Jan Subocz

st.asystenci:

mgr inż. Jan Bursa

mgr inż. Janina Matusiewicz

pracownicy inżynieryjno-techniczni

specjalista mgr inż. Lechosław Balski

specjalista mgr inż. Mieczysław Cieślewicz

st.mistrz Antoni Lewandowski

st.technik Jan Górzyński

st.technik Andrzej Kalina

st.technik Leon Nawos-Wysocki

Profil naukowy zakładu

W zakładzie prowadzone są prace teoretyczne i doświadczalne w następujących grupach tematycznych:

- układy elektroizolacyjne urządzeń elektrycznych wysokiego napięcia do warunków napowietrznych i specjalnych z wykorzystaniem tworzyw organicznych,
- wpływ czynników środowiskowych na materiały i wyroby elektroizolacyjne zwłaszcza dla przemysłu okrętowego,
- badania starzeniowe na tworzywach sztucznych, ocena własności, ich modyfikacja i dobór do budowy izolacji napowietrznej,
- badania wpływu napięć odkształconych i przepięć na trwałość kondensatorowej izolacji uwarstwionej,
- nowe materiały do otrzymywania past na tory prądu elektrycznego w warstwach grubych,
- badania elektryczności statycznej w przemyśle,
- porady techniczne i ekspertyzy w zakresie techniki wysokich napięć i materiałoznawstwa elektrycznego oraz wysokonapięciowe badania profilaktyczne urządzeń izolacyjnych, materiałów i sprzętu dielektrycznego.

Dydaktyka

Zakład prowadzi wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, audytoryjne oraz seminaria z następujących przedmiotów:

- technika wysokich napięć,
- materiałoznawstwo elektrotechniczne,
- technologia budowy i montażu urządzeń elektrycznych,
- praca układów elektroenergetycznych.

Ponadto zakład prowadzi prace dyplomowe w ramach swojej specjalności.

Pomieszczenia zakładu

Pomieszczenia laboratoryjne zakładu znajdują się na parterze i w przyziemiu budynku Wydziału Elektrycznego oraz na czwartym piętrze budynku międzywydziałowego, gdzie znajduje się laboratorium materiałoznawstwa i pracownia naukowa zajmująca się izolacją cienkowerstwową. Zakład dysponuje kompletem aparatury i urządzeń do badań środowiskowych, klimatycznych, starzeniowych i wysokonapięciowych. Do ważniejszych urządzeń należą komory klimatyczne, słonej mgły, promieniowania ultrafioletowego, komora z wytwornicą ozonu, tunel pyłowy, generatory napięć odczyszczone, udarowych, piorunowych i łączeniowych, Zespoły probiercze napięć wolnozmiennych i stałych. Aparatura do badań odporności materiałów na prądy pełzające, łuk elektryczny w powietrzu i w oleju, własności ferromagnetyków, aparatura do badań na wstrząsy wibracyjne i uderowe, aparatura udarowo-akustyczna do badań miejsc uszkodzeń izolacji oraz przyrządy i aparaty pomiarowe jak oscylografy szybko piszące, wysokonapięciowe mostki do pomiarów współczynnika strat dielektrycznych pojemności elektrycznej, rezystywności itp.

Perspektywy rozwojowe zakładu

Pomieszczenia zajmowane przez Zakład Wysokich Napięć są zbyt szczupłe i odbiegają od potrzeb i wymagań w tym zakresie. Biorąc to pod uwagę, rozpoczęto prace inwestycyjne na terenie Turzyn, gdzie przewidziana jest budowa hali wysokich napięć i laboratoriów technologicznych dla potrzeb naukowo-dydaktycznych zakładu oraz energetyki zawodowej Pomorza Zachodniego.

Stopnie naukowe uzyskane przez pracowników zakładu

- doc. dr Zdzisław Rojek

tytuł rozprawy: "Chemisorpcja wodorotlenku węgla i pary wodnej na katalizatorach kobaltowych"

data uzyskania stopnia doktora: 8.11.1960 r.

promotor: prof. dr hab. Antoni Basiński (UMK Toruń)

recenzenci:

prof. dr hab. Witold Zacharewicz (UMK Toruń)

prof. dr hab. inż. Zdzisław Sokalski (Politechnika Śląska)

treść rozprawy doktorskiej: Oddziaływanie w układzie ciała stałe - faza gazowa. Rozkład miejsc aktywnych na powierzchni ciał stałych.

Stopień naukowy doktora nadał Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika w Toruniu.

- doc. dr inż. Wiktor Zajac

tytuł rozprawy: "Zależność przewodnictwa jonizacyjnego i ruchliwości nośników ładunku elektrycznego od struktury cząsteczek w grupie węglowodorów aromatycznych".

data uzyskania stopnia doktora: 2.12.1967 r.

promotor: prof. dr Ignacy Adamczewski (Politechnika Gdańska)

recenzenci:

prof. dr Jan Nikliborc (Uniwersytet Wrocławski)

doc. dr Wiktor Nowak (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W wyniku przeprowadzonych badań eksperymentalnych określono mechanizm przewodnictwa elektrycznego ciekłych dielektryków, w grupie węglowodorów aromatycznych.

Stopień naukowy doktora nadała Politechnika Gdańska.

- dr Janusz Michalski

tytuł rozprawy: "Nowe lakiery elektroizolacyjne, zwłaszcza do warunków tropikalnych"

data uzyskania stopnia doktora: 21.07.1973 r.

promotor: doc. dr Zdzisław Rojek (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof. dr inż. Stanisław Bursa (Politechnika Szczecińska)

prof. mgr inż. Andrzej Masalski (Instytut Elektrotechniki
Warszawa)

prof. dr hab. Tadeusz Lesiak (Uniwersytet im. Mikołaja Ko-
pernika w Toruniu)

treść rozprawy doktorskiej: Opracowano lakier do wyrobów elektronicz-
nych przeznaczonych do pracy w środowiskach tropikalnych. Uzyskano
patent 65.861 PRL, wdrożono lakier do produkcji.

Stopień naukowy doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Lech Subocz

tytuł rozprawy: "Wpływ niektórych czynników środowiskowych na wytrzy-
małość izolatorów epoksydowych"

data uzyskania stopnia doktora: 6.11.1976 r.

promotor: doc. dr inż. Wiktor Zajac (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof. mgr inż. Andrzej Masalski (Instytut Elektrotechniki
Warszawa)

doc. dr Zdzisław Rojek (Politechnika Szczecińska)

doc. dr inż. Jerzy Winkler (Instytut Elektrotechniki Wro-
cław)

treść rozprawy doktorskiej: Przedstawiono wyniki badań starzeniowych
izolatorów epoksydowych.

Stopień naukowy doktora nadała Politechnika Szczecińska.

dr inż. Marian Michalczuk

tytuł rozprawy: "Zmiany własności elektrycznych kondensatorów elek-
troenergetycznych w procesie kondycjonowania"

data uzyskania stopnia doktora: 29.12.1977 r.

promotor: doc. dr inż. Wiktor Zajac (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof. mgr inż. Andrzej Masalski (Instytut Elektrotechniki
Warszawa)

doc. dr inż. Stanisław Grzybowski (Politechnika Poznańska)

doc. dr Zdzisław Rojek (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Wykazano, że w początkowym okresie eksploatacji kondensatorów występują procesy prowadzące do poprawy ich własności elektrycznych.

Stopień naukowy doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Jan Subocz

tytuł rozprawy: "Termiczne stymulowane prądy i luminescencja jako metoda oceny własności elektrycznych i temperaturowych konstrukcyjno-izolacyjnych kompozycji epoksydowych".

data uzyskania stopnia doktora: 5.02.1981 r.

promotor: doc. dr inż. Wiktor Zając (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

doc.dr inż. Stanisław Grzybowski (Politechnika Poznańska)

doc.dr inż. Jerzy Winkler (Instytut Elektrotechniki Wrocław)

doc.dr Zdzisław Rojek (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Zaproponowano nową metodę doboru warunków optymalnego utwardzania kompozycji epoksydowych oraz oceny wpływu składników na ich własności elektryczne.

Stopień naukowy doktora nadała Politechnika Szczecińska.

INSTYTUT AUTOMATYKI PRZEMYSŁOWEJ

W skład instytutu wchodzi następujące zakłady:

- Zakład Automatyki
- Zakład Metrologii
- Zakład Teorii Sterowania i Techniki Analogowej,
- Zakład Technik Laserowych.

Zakład Automatyki

ul. Gen. Sikorskiego 37, tel. 49-46-71

Skład osobowy zakładu

nauczyciele akademicki

prof. dr hab. inż. Stanisław Skoczowski - kierownik zakładu

prof. dr hab. inż. Jan Purczyński

adiunkci:

dr inż. Stanisław Bańka

dr inż. Włodzisław Dąca

dr inż. Maciej Jarmusz

dr inż. Henryk Misztal

dr inż. Tadeusz Stępiński

dr inż. Leon Tarasiejski

st.wykładowca:

dr inż. Tadeusz Skurjāt

wykładowca:

dr inż. Bogdan Broel-Plater

st.asystenci:

mgr inż. Stefan Domek

dr inż. Grzegorz Koralewski

pracownicy inżynieryjno-techniczni

specjalista elektryk mgr inż. Janusz Jazwiecki

specjalista inż. Jerzy Graj

specjalista inż. Jacek Zieliński

Profil naukowy zakładu

W zakładzie prowadzone są prace teoretyczne i doświadczalne w następujących grupach tematycznych: regulacja temperatury, budowa regulatorów autonomicznych, mikroprocesorowe urządzenia automatyki przemysłowej, systemy komputerowo wspomagane projektowania wielowymiarowych układów regulacji, systemy dynamicznej stabilizacji położenia jednostek pływających, estymacja stanu układów dynamicznych w warunkach losowych.

Prace na rzecz gospodarki narodowej: projektowanie regulatorów analogowych i mikroprocesorowych - Zakłady MERA-LUMEL w Zielonej Górze, projektowanie systemu komputerowej automatyki wtryskarki tworzyw sztucznych (Zakłady Przekazników w Żarach) oraz kompleksowej automatyki linii produkcji przewodu w izolacji - Fabryka Kabli Załom.

Dydaktyka

Zakład prowadzi zajęcia z następujących przedmiotów:

- regulatory,
- regulatory i systemy automatyki,
- automatyzacja procesów przemysłowych,
- podstawy automatyki (dla wydziałów: Elektrycznego, Technologii i Inżynierii Chemicznej, Budownictwa i Architektury),
- elementy automatyki,
- dynamika procesów.

Zajęcia obejmują wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, laboratoria, prace dyplomowe i prowadzone są na studiach magisterskich, inżynierskich i podyplomowych. Ponadto w zakładzie wykonywane są prace dyplomowe magisterskie i inżynierskie.

Pomieszczenia zakładu

Zakład ma następujące laboratoria specjalistyczne:

1. elementów i układów automatyki,
2. systemów mikrokomputerowych,
3. podstaw automatyki,

4. modelowania analogowego i cyfrowego,
5. regulatorów i systemów automatyki,
6. wydzielowa dydaktyczna sala mikrokomputerowa.

Szczególnie cenna aparatura: mikrokomputer MERA 400, mikrokomputery Amstrad CPC 6-128, Impol MSW, RTDs - 8., maszyny analogowo-cyfrowe MEDA 41TC i 48HA, korelator NORMA, stanowisko do badania elementów i układów regulacji przemysłowej, system cyfrowego sterowania CM-60 (MERA 60-SM)¹⁾

Perspektywy rozwojowe zakładu

Daleko zaawansowane prace habilitacyjne mają dr inż. Stanisław Barńka, dr inż. Maciej Jarmusz, dr inż. Tadeusz Stępiński.

Stopnie naukowe uzyskane przez pracowników zakładu

- prof.dr hab. inż. Stanisław Skoczowski

tytuł rozprawy doktorskiej: "Błąd czytelności rejestratorów analogowych z zapisem ciągłym"

data uzyskania stopnia doktora: 15.05.1968 r.

promotor: prof.dr hab. inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Andrzej Wiszniewski (Politechnika Wrocławska)

doc.dr inż. Zbigniew Orzeszkowski (Politechnika Wrocławska)

temat rozprawy habilitacyjnej: "Teoria czytelności zapisu rejestratorów analogowych"

data uzyskania stopnia doktora [habilitowanego: 2.03.1973 r.

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Władysław Jarominek (WAT Warszawa)

prof.dr hab.inż. Tomasz Słuszkiewicz (AGH Kraków)

prof.dr inż. Tadeusz Puchałka (Politechnika Poznańska)

prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

Stopień doktora nadała Politechnika Wrocławska, a stopień doktora habilitowanego - Instytut Cybernetyki Stosowanej PAN w Warszawie.

1) Aktualnie w fazie realizacji.

treść rozprawy doktorskiej: Podano i uzasadniono analityczne ilościowe kryteria czytelności zapisu rejestratorów analogowych z zapisem ciągłym. Zastosowanie ww. kryteriów pozwoliło na sformułowanie szeregu ważnych wniosków konstrukcyjnych i eksploatacyjnych, dotyczących rejestratorów.

treść rozprawy habilitacyjnej: W monografii podano teorię czytelności zapisu ciągłego rejestratorów analogowych. Bazując na przyjęciu założenia o stochastycznym charakterze sygnałów rejestrowanych, uzyskano ilościowe zależności określające błędy dynamiczne nieczytelności wykresów uzyskiwanych w wyniku rejestracji, przy czym wykazano analitycznie ich zależności od charakterystyk statystycznych rejestrowanych sygnałów, dynamiki rejestratora i tak zwanych parametrów rejestracji, tj. prędkości posuwu nośnika i grubości linii zapisu.

- prof. dr hab. inż. Jan Purczyński

tytuł rozprawy doktorskiej: "Wariacyjna metoda obliczania indukcyjności rozproszenia"

data uzyskania stopnia doktora: 10.12.1971 r.

promotor: prof.dr hab. inż. Jerzy Hryńczuk (Politechnika Gdańska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Janusz Turowski (Politechnika Łódzka)

prof.dr inż. Stefan Roszczyk (Politechnika Gdańska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy zastosowano metodę wariacyjną Ritza i Trefftza do wyznaczania indukcyjności rozproszenia. Wyznaczono indukcyjność rozproszenia transformatora o uzwojeniu cylindrycznym, indukcyjność żłobków maszyny elektrycznej oraz indukcyjność przewodów ferromagnetycznych.

Stopień doktora nadała Politechnika Gdańska.

tytuł rozprawy habilitacyjnej: "Wykorzystanie metody rozdzielania zmiennych i metod wariacyjnych do analizy stacjonarnych pól elektromagnetycznych"

data uzyskania stopnia habilitacyjnego: 22.02.1978 r.

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Janusz Turowski (Politechnika Łódzka)

prof.dr hab.inż. Jerzy Hryńczuk (Politechnika Gdańska)

prof.dr inż. Mirosław Dąbrowski (Politechnika Poznańska)

treść rozprawy habilitacyjnej: W pracy dokonano rozszerzenia zakresu stosowania metody rozdzielania zmiennych na równanie Poissona o złożonej strukturze. Omówiono wykorzystanie metod wariacyjnych (Ritza, Trefftza, Kantorowicza) do wyznaczania parametrów całkowitych pól elektromagnetycznych (indukcyjność, pojemność, straty mocy). Zaproponowano wykorzystanie metod wariacyjnych do analizy słabego zjawiska naskórkowości. Przedstawiono metodę dwustronnego szacowania pojemności oraz indukcyjności w oparciu o metodę Ritza i Trefftza.

Stopień doktora habilitowanego nadała Politechnika Gdańska.

- dr inż. Maciej Jarmusz

tytuł rozprawy doktorskiej: "Analiza przyczyn nieoptymalności układów regulacji o zmiennej strukturze z ograniczoną liczbą przełączeń"

data uzyskania stopnia doktora: 23.09.1976 r.

promotor: prod.dr hab. inż. Stanisław Skoczowski (Politechnika Szczecińska)

recenzenci: prof.dr hab. inż. Władysław Jarominek (WAT Warszawa)

doc.dr. hab. inż. Karol Rumatowski (Politechnika Poznańska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy dokonano analizy przyczyn pogorszonej jakości w układach regulacji o zmiennej strukturze oraz proponowano metody ich ewentualnej eliminacji.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Tadeusz Skurjat

tytuł rozprawy doktorskiej: "Wybrane problemy filtracji i odtwarzania sygnału w audiometrii odpowiedzi wywołanych"

data uzyskania stopnia doktora: 4.12.1976 r.

promotor: doc.dr inż. Zbigniew Wysocki (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.mgr inż. Artur Metal (Politechnika Poznańska)

prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

prof.dr med. Erwin Mozolewski (PAM Szczecin)

treść rozprawy doktorskiej: Praca dotyczy optymalizacji procesu filtracji oraz wykrywania potencjałów wywołanych w elektrycznej czynności mózgu (EEG).

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

dr inż. Stanisław Bańka

tytuł rozprawy doktorskiej: "Identyfikacja niestacjonarnych dyskretnych liniowych obiektów dynamicznych w obecności normalnych zakłóceń losowych"

data uzyskania stopnia doktora: 20.12.1976 r.

promotor: prof.dr hab. inż. Zdzisław Bubnicki (Politechnika Wrocławska)

recenzenci: prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

doc.dr hab.inż. Janusz Nowakowski (Politechnika Gdańska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy przedstawiono algorytmy identyfikacji niestacjonarnych liniowych układów dynamicznych podlegających wpływom niemierzonych gaussowskich zakłóceń losowych. Algorytmy opracowano z założeniem ogólnej znajomości charakteru zmian parametrów obiektu przyjmując jako kryterium estymacji funkcję wiarygodności.

Stopień doktora nadała Politechnika Wrocławska.

a

- dr inż. Leon Tarasiejski

tytuł rozprawy doktorskiej: "Analiza procesów przejściowych w układach automatycznej regulacji z całkową modulacją częstotliwości impulsów"

data uzyskania stopnia doktora: 21.06.1979 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Stanisław Skoczowski (Politechnika Szczecińska)

recenzenci: prof.dr inż. Tadeusz Puchałka (Politechnika Poznańska)
prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Opracowano metodykę obliczania wskaźników jakości procesów regulacji sterowanych całkowitymi regulatorami. częstotliwości impulsów.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Henryk Misztal

tytuł rozprawy: "Optymalizacja układów rozruchowych regulatorów nieciągłych dla przemysłowych obiektów statycznych"

data uzyskania stopnia doktora: 27.06.1980 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Stanisław Skoczowski (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Ludwik Michalski (Politechnika Łódzka)

prof.dr hab.inż. Zbigniew Trybalski (Politechnika Śląska)

treść rozprawy doktorskiej: Opracowano struktury regulatorów dwustawnych z korekcją PID i układem rozruchowym oraz nastawy pozwalające z nieliniowym obiektem uzyskać proces regulacji prawie czasooptymalny. Przeprowadzono wnikliwe badania na rzeczywistych obiektach cieplnych i ich modelach.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Tadeusz Stępiński

tytuł rozprawy: "Filtracja przy użyciu zmodyfikowanych filtrów Kalmana w układach z niepełną informacją o zakłóceniach"

data uzyskania stopnia doktora: 27.04.1983 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Władysław Jarominek (PAN Warszawa)

recenzenci: prof.dr hab.inż. Stanisław Skoczowski (Politechnika Szczecińska)

doc.dr hab. inż. Roman Świniarski (Politechnika Warszaw-
ska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy skonstruowano praktyczne algoryt-
my filtracji stanu układu dynamicznego przy niegaussowskich zakłóce-
niach pomiarowych.

Stopień doktora nadała Politechnika Warszawska.

- dr inż. Włodzisław Dąb

tytuł rozprawy: "Optymalizacja układów regulacji temperatury wytła-
czarek tworzyw sztucznych"

data uzyskania stopnia doktora: 29.11.1984 r.

promotor: prof.dr hab. inż. Stanisław Skoczowski (Politechnika Szczeciń-
ska)

recenzenci:

doc. dr hab.inż. Karol Rumatowski (Politechnika Poznańska)

prof. dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczeciń-
ska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy dokonano analizy i syntezy ste-
rowania temperaturą stref grzejnych maszyn do przetwórstwa tworzyw
sztucznych.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

dr inż. Grzegorz Koralewski

tytuł rozprawy: "Zagadnienie wzrostu efektywności ekonomicznej zuży-
cia paliwa przez pojazd samochodowy wyposażony w
przekładnię hydromechaniczną" (rozprawę wykonano w
ZSRR)

data uzyskania stopnia doktora (kandydata nauk): 24.04.1986 r.

promotor: prof.dr hab. inż. Ruben Akopian

recenzenci:

prof.dr hab. inż. Nikołaj Gowaruszczenko

doc. dr inż. Wadim Samorodow

treść rozprawy doktorskiej: W pracy przedstawiono metodykę optymalizacji parametrów konstrukcyjnych i programów sterowania samochodowej przekładni hadromechanicznej ze względu na zużycie paliwa. Opracowano algorytmy adaptacji programu sterowania przekładni automatycznej przy eksploatacji samochodu w realnych warunkach drogowych. Stopień kandydata nauk (doktora) nadał Instytut Samochodowo-Drogowy w Charkowie (ZSRR)

- dr inż. Bogdan Broel-Plater

tytuł rozprawy: "Model matematyczny statku wiertniczego oraz otoczenia przydatny dla celów dynamicznej stabilizacji położenia"

data uzyskania stopnia doktora: 5.10.1985 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Stanisław Skoczowski (Politechnika Szczecińska)

recenzenci: doc.dr hab.inż. Józef Lisowski (WSM Gdynia)

prof.dr hab. inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Opracowano model matematyczny dynamiki ruchu statku ze szczególnym uwzględnieniem wpływu środowiska.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

Zakład Metrologi.

ul. Gen. Sikorskiego 37, tel. 49-47-27

Skład osobowy zakładu

nauczyciele akademicki

doc.dr hab.inż. Stefan Kubisa - kierownik zakładu

adiunkci:

dr inż. Andrzej Czajkowski

dr inż. Aleksander Jarmusz

dr inż. Wiesław Kot

dr inż. Roman Magier

dr inż. Stanisław Moska

dr inż. Andrzej Wyszowski

st.wykładowca:

dr inż. Regina Antkowiak

st.asystent:

mgr inż. Tadeusz Wiśniewski

asystent:

mgr inż. Grzegorz Klasa

pracownicy inżynieryjno-techniczni

specjalista inż. Jerzy Szlachta

st.technik Ryszard Konopiński

Profil naukowy zakładu

W zakładzie prowadzone są prace teoretyczne i doświadczalne w następujących grupach tematycznych:

- pomiary wielkości elektrycznych i badania w zakresie budowy elektronicznych przyrządów pomiarowych, szczególnie watomierzy, waromierzy, multimetrów cyfrowych i mierników wielkości RLC,
- pomiary wielkości nieelektrycznych metodami elektrycznymi i badania nad budową czujników i przetworników tych wielkości, szczególnie elektronicznych czujników i przetworników do pomiaru wartości chwilowej prędkości kątowej, temperatury, stężenia, masy,
- badania w zakresie systemów pomiarowych cyfrowych "inteligentnych" przetworników pomiarowych,
- badania konstrukcji mechano-elektrycznych przetworników pomiarowych,
- opracowania specjalnej aparatury pomiarowej, np. do celów metrologicznych, medycznych, badań chemicznych itp.

Dydaktyka

Zakład prowadzi zajęcia (wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia audytoryjne, projektowe, seminaria) z następujących przedmiotów:

- metrologia elektryczna i elektroniczna,
- podstawy konstrukcji mechanicznych,

- podstawy miernictwa,
- podstawy konstrukcji elektronicznych,
- miernictwo elektroniczne,
- miernictwo wielkości nieelektrycznych,
- systemowe podstawy pomiarów,
- konstrukcja i technologia aparatury elektronicznej.

Ponadto zakład prowadzi przedmioty specjalnościowe: systemy pomiarowe, przetworniki pomiarowe, cyfrowe przyrządy pomiarowe, pomiary wielkości nieelektrycznych, miernictwo precyzyjne, konstrukcja i technologia sprzętu elektrycznego.

Pomieszczenie zakładu

Zakład ma następujące laboratoria:

- laboratorium metrologii elektrycznej i elektronicznej i podstaw miernictwa,
- laboratorium konstrukcyjno-technologiczne,
- laboratorium pomiarów wielkości nieelektrycznych,
- laboratorium specjalnościowe.

Laboratoria wyposażone są na poziomie dostatecznym, głównie dzięki pracy nauczycieli akademickich, którzy przygotowali odpowiednie pomoce dydaktyczne. Zakład nie ma szczególnie cennej aparatury. Jeśli chodzi o aparaturę rzadko spotykaną, to można wymienić kompensator napięcia stałego firmy Norma oraz komparator napięcia stałego o bardzo wysokiej dokładności produkcji ZSSR.

Perspektywy rozwojowe zakładu

Perspektywy rozwoju zakładu wiążą się m.in. z uruchomieniem kierunku studiów elektronika pod warunkiem uzyskania właściwego zaopatrzenia w aparaturę. Ponadto w pięcioletce 1986-90 przewidziany jest dalszy rozwój zakładu w związku z podjęciem badań naukowych w ramach dwóch centralnych planów badawczo-rozwojowych.

Stopnie naukowe uzyskane przez pracowników zakładu

- doc.dr hab.inż. Stefan Kubisa

tytuł rozprawy doktorskiej: "Przyrząd o przetwornikach bolometrycz-
nych do pomiaru wartości średniej ilo-
czynu dwóch sygnałów elektrycznych"

data uzyskania stopnia doktora: 17.02.1971 r.

promotor: doc.mgr inż. Stefan Lebson (Politechnika Warszawska)

recenzenci:

prof.mgr inż. Artur Metal (Politechnika Poznańska)

doc.dr hab.inż. Wiesław Kłossowski (Politechnika Warszaw-
ska)

treść rozprawy doktorskiej: Opracowano zasady budowy przyrządów po-
miarowych mnożących o przetwornikach bolometrycznych, szczególnie
w zastosowaniu do pomiarów mocy.

Stopień doktora nadała Politechnika Warszawska.

tytuł rozprawy habilitacyjnej: "Systematyka i synteza algorytmów

przetwarzania w pomiarach trójfazo-
wej mocy i energii czynnej i bier-
nej"

data uzyskania stopnia doktora habilitowanego: 25.02.1980 r.

recenzenci:

prof.mgr inż. Artur Metal (Politechnika Poznańska)

prof.dr hab.inż. Zygmunt Nowomiejski (Politechnika Śląs-
ka)

prof.dr hab.inż. Jerzy Sawicki (Politechnika Gdańska)

treść rozprawy habilitacyjnej: Przedstawiono systematykę algorytmów
przetwarzania w pomiarach trójfazowej mocy i energii czynnej i bier-
nej, ich teorię, błędy przetwarzania, metody syntezy algorytmów i
syntezy układów pomiarowych. Dokonano systematyki znanych układów
pomiarowych i wykazano, że na podstawie przedstawionej teorii można
tworzyć nowe układy o nowych własnościach metrologicznych.

Stopień doktora habilitowanego nadała Politechnika Śląska.

- dr inż. Roman Magier

tytuł rozprawy doktorskiej: "Pewne problemy konstrukcyjne ułożyskowań taśmowych skrętnych stosowanych w miernikach elektrycznych"

data uzyskania stopnia doktora: 29.03.1972 r.

promotor: prof.dr inż. Władysław Tryliński (Politechnika Warszawska)

recenzenci:

prof.mgr inż. Artur Metal (Politechnika Poznańska)

prof.mgr inż. Eugeniusz Wolniewicz (Politechnika Warszawska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy przedstawiono wyniki badań zjawisk zachodzących w taśmie oraz na styku taśma-uchwyt. Opracowano uchwyt wzorcowy, który pozwala na porównywanie jakości różnych taśm oraz różnych uchwytów. Wykonano szereg unikatowych uchwytów i dokonano ich klasyfikacji pod względem ich wpływu na tarcie wewnętrzne występujące w łożyskowaniu. Podano metodykę badań zawieszonych taśmowych. Stopień doktora nadała Politechnika Warszawska.

- dr inż. Aleksandra Jarmusz

tytuł rozprawy doktorskiej: "Graniczne możliwości korekcji nieliniowej oscylografu pętlicowego"

Data uzyskania stopnia doktora: 1.06.1974 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Andrzej Wiszniewski (Politechnika Wrocławska)

doc.dr inż. Tomasz Słuszkiewicz (AGH Kraków)

treść rozprawy doktorskiej: Przedstawiono metodę korekcji właściwości dynamicznych oscylografu pętlicowego opartą na klasycznym układzie regulacji (z wykorzystaniem zasady maximum Pontriagina) czasowo optymalnej.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Wiesław Kot

tytuł rozprawy doktorskiej: "Analiza układów termicznych przy wymuszeniu wolnozmiennym"

data uzyskania stopnia doktora: 13.09.1976 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Jan Purczyński (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Stanisław Skoczowski (Politechnika Szczecińska)

prof.dr hab.inż. Edward Kącki (Politechnika Łódzka)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy przedstawiono analizę układów termicznych przy wolnozmiennym wymuszeniu okresowym. Dokonano analizy obiektów termicznych, której celem było wykazanie możliwości realizacji pojemności termicznych oraz określenie zależności opisujących immitancje wejściowe oraz transmitancje tych obiektów. Wyniki analizy teoretycznej zweryfikowano laboratoryjnie.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Andrzej Czajkowski

tytuł rozprawy: "Analiza właściwości metrologicznych wybranych metod przetwarzania sygnałów synchronicznego czujnika dwufazowego w zastosowaniu do pomiarów prędkości kątowej".

data uzyskania stopnia doktora: 26.06.1979 r.

promotor: doc.dr hab. inż. Stefan Kubisa (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.mgr inż. Artur Metal (Politechnika Poznańska)

prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy przeprowadzono analizę metrologiczną dwóch zaproponowanych metod przetwarzania sinusoidalnych napięć wyjściowych dwufazowej prądnicy synchronicznej specjalnej konstrukcji w napięcie stałe. Zaproponowane metody umożliwiają budowę przetworników prędkości kątowej o dużej dokładności statycznej i dy-

namicznej przy małej zawartości tętnień napięcia wyjściowego.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Regina Antkowiak

tytuł rozprawy: "Analiza metrologiczna korekcji dynamicznej elektrycznych termometrów przemysłowych"

data uzyskania stopnia doktora: 16.06.1983 r.

promotor: prof.dr hab. inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab. inż. Ludwik Michalski (Politechnika Łódzka)

doc.dr hab.inż. Jan Zakrzewski (Politechnika Śląska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy rozpatrzono skuteczność korekcji uwzględniając rozrzut parametrów dynamicznych elektrycznych czujników temperatury oraz zmianę ich parametrów z warunkami pomiaru. Wyznaczono optymalne parametry korektora oraz określono graniczne możliwości korekcji.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Andrzej Wyszowski

tytuł rozprawy: "Analiza metrologiczna przetwornika prędkości tłoka maszyny tłokowej"

data uzyskania stopnia doktora: 5.01.1984 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Wojciech Lipiński (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

doc.dr hab.inż. Janusz Jaworski (Politechnika Warszawska)

doc.dr hab.inż. Karol Rumatowski (Politechnika Poznańska)

treść rozprawy: W pracy przedstawiono sposób generowania sygnałów proporcjonalnych do prędkości tłoków maszyny tłokowej. Przeprowadzono analizę metrologiczną określającą graniczne błędy pomiaru. Podano obszar praktycznych zastosowań w systemach pomiarowych wielkości skorelowanych z kątem obrotu wału korbowego maszyn tłokowych.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Stanisław Moskowicz

tytuł rozprawy: "Filttry wszechprzepustowe jako przesuwniki fazowe
szerokopasmowych waromierzy - metodyka obliczeń,
badania i ocena właściwości metrologicznych"

data uzyskania stopnia doktora: 8.11.1984 r.

promotor: doc.dr hab.inż. Stefan Kubisa (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Jerzy Sawicki (Politechnika Gdańska)

prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy przedstawiono metodę obliczania parametrów przesuwników fazy o filtrach wszechprzepustowych opartą na badaniu wrażliwości ekstremów charakterystyki fazowej przesuwnika. Metoda obliczeń umożliwia również przeprowadzenie korekcji charakterystyki fazowej przesuwników oraz ocenę wymaganej stabilności elementów przesuwnika tak, aby zmiany parametrów nie powodowały jej zmian bardziej niż dopuszczalne.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

Zakład Teorii Sterowania i Techniki Analogowej

Pawilon "Żębiec" ul. Ks.Witolda 7, tel. 49-47-37

Skład osobowy zakładu

nauczyciele akademicki

prof.zw.dr hab. inż. Adam Żuchowski - kierownik zakładu

adiunkci:

dr inż. Marek Durnaś

dr inż. Zbigniew Emirsajłow

dr inż. Bogdan Grzywacz

dr inż. Dorota Jasina

dr inż. Roman Kaszyński

dr Adam Łozowicki

pracownicy inżynieryjno-techniczni

konstruktor mgr inż. Jerzy Matusiak

st.techn.konstruktor mgr inż. Maria Lachowicz
 technik Piotr Głowiński

Profil naukowy zakładu

W zakładzie prowadzone są prace teoretyczne i doświadczalne w następujących grupach tematycznych:

- teoria sterowania,
- metody optymalizacji układów regulacji automatycznej,
- automatyzacja procesów i urządzeń,
- metody symulacji analogowych i cyfrowych,
- teoria pomiarów dynamicznych,
- budowa unikalnej aparatury pomiarowej i regulacyjnej.

Dydaktyka

W zakładzie prowadzone są zajęcia (wykłady, ćwiczenia audytoryjne, laboratoria) z następujących przedmiotów:

- teoria sterowania i systemów,
- modelowanie analogowe i cyfrowe,
- miernictwo dynamiczne,
- teoria informacji.

Ponadto w zakładzie prowadzone są prace dyplomowe.

Pomieszczenia zakładu

Zakład ma wystarczające pomieszczenia do potrzeb dydaktyki. Z posiadanej aparatury należy wymienić maszyny analogowe ELWAT 1, MA-48, MEDA 42 TA, MEDA 43 HA, ADT-3000.

Perspektywy rozwojowe zakładu

W najbliższym czasie zakład przejdzie na technikę symulacji cyfrowej - w chwili otrzymania odpowiedniego sprzętu. W latach 1987-90 spodziewane jest zakończenie trzech prac habilitacyjnych pracowników zakładu.

Stopnie naukowe uzyskane przez pracowników zakładu

- prof.zw.dr hab.inż.

tytuł rozprawy doktorskiej: "Teoretyczne podstawy kształtowania podziałki w miernikach elektromagnetycznych o działaniu repulsyjnym".

data uzyskania stopnia doktora: 11.1959 r.

promotor: prof.mgr inż. Artur Metal (Politechnika Wrocławska)

recenzenci:

prof.mgr.inż. Zygmunt Szparkowski (Politechnika Wrocławska)

prof.mgr inż. Stefan Lebson (Politechnika Warszawska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy rozpatrzono wpływ kształtu organu ruchomego miernika na kształt podziałki.

Stopień doktora nadała Politechnika Wrocławska.

tytuł rozprawy habilitacyjnej: "Układ pamięci o działaniu dynamicznym"

data uzyskania stopnia doktora habilitowanego: 1964 r.

recenzenci:

prof.dr inż. Władysław Findeisen (Politechnika Warszawska)

prof.dr hab. Henryk Greniewski (PAN Warszawa)

prof.dr hab.inż. Jerzy Bromirski (Politechnika Wrocławska)

prof.mgr inż. Zygmunt Szparkowski (Politechnika Wrocławska)

treść rozprawy habilitacyjnej: W pracy przedstawiono podstawy i teorię układu do zapamiętywania rytmów.

Stopień doktora habilitowanego nadała Politechnika Wrocławska.

- dr inż. Marek Durnaś

tytuł rozprawy: "Układ RLC ze zmienną okresowo pojemnością"

data uzyskania stopnia doktora: 12.10.1973 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Jerzy Hryńczuk (Politechnika Gdańska)

recenzenci:

prof.dr inż. Ryszard Sikora (Politechnika Szczecińska)

prof.dr hab.inż. Edward Kącki (Politechnika Łódzka)

doc.dr inż. Ludwik Referowski (Politechnika Gdańska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy zanalizowano zjawiska w parametrycznym obwodzie RLC z głęboką modulacją parametru.

Stopień doktora nadała Politechnika Gdańska.

- dr inż. Danuta Turnau-Żuchowska

tytuł rozprawy: "Cybernetyczny model procesu egzaminowania"

data uzyskania stopnia doktora: 18.06.1975 r.

promotor: doc.dr inż. Bohdan Wołczak (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Andrzej Wiszniewski (Politechnika Wro-
cławska)

doc.dr hab. Józef Kopeć (WSP Szczecin)

treść rozprawy doktorskiej: Rozprawa jest poświęcona cybernetycznemu modelowi procesu egzaminowania, uwzględniającemu probabilistyczne efekty sprzężeń zwrotnych między egzaminującymi i egzaminowanym. Na tym tle ustala się optymalną taktykę egzaminu z punktu widzenia obiektywności i rzetelności oceny.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Bogdan Grzywacz

tytuł rozprawy: "Synteza struktur rejestratorów o ograniczonych błędach nieczytelności zapisu"

data uzyskania stopnia doktora: 17.12.1977 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Stanisław Skoczowski (Politechnika Szczecińska)

prof.dr hab.inż. Tomasz Słuszkiewicz (AGH Kraków)

doc.dr hab.inż. Andrzej Mulać (Politechnika Wrocławska)

treść rozprawy doktorskiej: Zaproponowano nowe struktury rejestratorów analogowych o zapisie ciągłym i pośrednim przetwarzaniu sygnału wejściowego. Struktury te gwarantują pożądany poziom czytelności

chwilowej zapisu. Przeanalizowano dokładność dynamiczną proponowanych struktur.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Roman Każyński

tytuł rozprawy: "Koncepcje parametrycznych i adaptacyjnych filtrów
składowej stałej"

data uzyskania stopnia doktora: 21.06.1978 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Andrzej Wiszniewski (Politechnika Wro-
cławska)

prof.dr hab.inż. Ryszard Hagel (Politechnika Śląska)

prof.dr hab.inż. Stanisław Skoczowski (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy rozważono możliwość wprowadzenia parametrycznych i adaptacyjnych zmian parametrów filtrów w zależności od filtrowanego sygnału.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr Adam Łozowicki

tytuł rozprawy: "Układy ze sprzężeniem zwrotnym odwracające pewne
klasy operacji"

data uzyskania stopnia doktora: 1.12.1979 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Zdzisław Bubnicki (Politechnika Wrocław-
ska)

prof.dr hab.inż. Stanisław Skoczowski (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: w pracy rozważa się układy z ujemnym sprzężeniem zwrotnym i dostatecznie dużym wzmocnieniem.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Dorota Jasina

tytuł rozprawy: "Wybrane koncepcje układów o zmiennej strukturze realizujących trajektorie fazowe dla zadanej hiperpowierzchni"

data uzyskania stopnia doktora: 23.06.1983 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Andrzej Wiszniewski (Politechnika Wrocławska)

prof.dr hab.inż. Jan Purczyński (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy przedstawiono syntezę układów realizujących trajektorie fazowe, podano przykłady aplikacji poparte badaniami modelowymi. Przedstawiono analizę błędów metody.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

-dr inż. Zbigniew Emirsajłow

tytuł rozprawy: "Zastosowanie metody Fouriera w problemach sterowania docelowego dla równania ewolucji II rzędu"

data uzyskania stopnia doktora: 28.09.1983 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Stanisław Skoczowski (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Kazimierz Malanowski (PAN Warszawa)

doc.dr hab.inż. Leszek Trybus (Politechnika Rzeszowska)

treść rozprawy doktorskiej: W rozprawie wykazano, że metoda Fouriera w połączeniu z ogólnymi metodami analizy funkcjonalnej zastosowana do układów opisanych równaniem ewolucji II rzędu pozwala w sposób zupełny rozwiązać problemy związane z minimalnonormowym sterowaniem docelowym.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

Zakład Technik Laserowych

Pawilon "Zębiec" ul.Ks.Witolda 7, tel.49-48-18 lub 347-58

Skład osobowy zakładu

nauczyciele akademicki

doc.dr inż. Bohdan Wołczak - kierownik zakładu

adiunkci:

dr inż. Alina Borkowska

dr nauk matemat.mgr inż. Ireneusz Defeć

dr inż. mgr fizyki Jerzy Gajda

pracownicy inżynieryjno-techniczni

specjalista inż. Paweł Kowalski

konstruktor elektronik mgr inż. Andrzej Niesterowicz

st.technik Andrzej Sawicki

Profil naukowy zakładu

W zakładzie prowadzone są prace teoretyczne i doświadczalne w następujących grupach tematycznych:

- diagnostyka holograficzna elementów maszyn i urządzeń,
- pamięci holograficzne do maszyn cyfrowych,
- nieholograficzne zastosowanie laserów,
- optocyfryka.

Ponadto w zakładzie realizowane są następujące planowe badania naukowe:

- CPBR 11.09. Zastosowanie optoelektronicznego przetwarzania informacji w biologii i medycynie.
- CPBR 3.3. Efektywne algorytmy i oprogramowanie dla systemów widzenia komputerowego.
- CPBR 8.12. Analiza oddziaływania czynnego w ciekich warstwach magnetycznych.

Dydaktyka

Zakład prowadzi zajęcia dydaktyczne z następujących przedmiotów:

- teoria automatów,

- techniki laserowe,
- wybrane zagadnienia techniki laserowej,
- podstawy elektroniki półprzewodników,
- przyrządy półprzewodnikowe.

Poza tym w zakładzie prowadzone są seminaria dyplomowe, pracownia magisterska oraz prace dyplomowe.

Pomieszczenia zakładu

W zakładzie istnieją następujące laboratoria dydaktyczne: laboratorium holograficzne (ul. Mickiewicza 69), laboratorium optoelektroniczne, laboratorium teorii automatów, laboratorium półprzewodników (w trakcie organizacji).

Zakład ma trzy zestawy holograficzne laboratoryjne ZHL, dwa zestawy holograficzne ZHB, lasery o działaniu ciągłym helowoneonowe i argonowe różnych mocy, lasery o działaniu impulsowym.

Perspektywy rozwojowe zakładu

Rozwój zakładu jest ściśle związany z uzyskaniem nowych pomieszczeń w przyszłym budynku Wydziału Elektrycznego na Turzynie.

Stopnie naukowe uzyskane przez pracowników zakładu

- doc. dr inż. Bohdan Wołczak

tytuł rozprawy: "Badanie statystycznych cech obrazu w celu zawężenia pasma częstotliwości zajmowanego przez sygnał"

data uzyskania stopnia doktora: 25.01.1966 r.

promotor: prof.dr inż. Stanisław Ryżko (Politechnika Warszawska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Stefan Hahn (Politechnika Wrocławska)

prof.mgr inż. Lesław Kędzierski (Instytut Łączności Warszawa)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy wykryto i zbadano zjawisko tzw. statystycznej anizotropii obrazów optycznych, tj. zależności statystycznych cech obrazu od kierunku jego analizy. Na podstawie obliczeń oraz pomiarów pasm częstotliwości dla scen telewizyjnych o różnym

stopniu skomplikowania określono kierunki analizy (różne dla różnych obrazów), którym odpowiadają najwęższe i najszersze pasma częstotliwości zajmowane przez sygnały telewizyjne. Zaproponowano wykorzystanie tego zjawiska w specjalnym układzie telewizyjnym. Wyniki uzyskane na drodze numerycznej i elektronicznej potwierdzono w układzie optycznym z pseudospójnym źródłem światła.

Stopień naukowy doktora nadała Politechnika Warszawska.

dr inż. Jerzy Gajda

tytuł rozprawy: "Badanie jakości zmian mikrohologramów na materiale fototermoplastycznym PT 1000 w wolno stojącym modelu pamięci holograficznej"

data uzyskania stopnia doktora: 27.11.1975 r.

promotor: doc.dr inż. Bohdan Wołczak (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

doc.dr inż. Zdzisław Wrzeszcz (Politechnika Warszawska)

prof.dr hab.inż. Wojciech Lipiński (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Rozprawa dotyczy badań modelu pamięci powstałej opartej na tzw. wolno stojącej konstrukcji mechanicznej.

Tezami pracy są niżej wymienione trzy stwierdzenia:

- możliwe jest zapisywanie mikrohologramów na materiale fototermoplastycznym PT 1000 z wynikiem nie gorszym niż na klasycznych kliszach holograficznych,
- możliwe jest dostosowanie wolno stojącej konstrukcji pamięci holograficznej do zapisu informacji na termoplastycznym nośniku informacji,
- możliwe jest osiągnięcie dobrej jakości zapisu informacji w zbudowanym modelu pamięci powstałej.

Wyniki badań modelu pamięci holograficznej dla maszyny cyfrowej w postaci wolno stojącej przenośnej konstrukcji potwierdziły tezy pracy.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Alina Borkowska

tytuł rozprawy: "Cienkie warstwy magnetyczne jako przetworniki informacji w technice laserowej"

data uzyskania stopnia doktora: 6.04.1978 r.

promotor: doc.dr inż. Bohdan Wołczak (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Wiesław Woliński (Politechnika Warszawska)

prof.dr hab.inż. Wojciech Lipiński (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Celem pracy było zbadanie cienkich monokrystalicznych płytek i warstw ortoferytu itrowego i niektórych granatów o różnej grubości w laboratoryjnych układach magnetoptycznych pod kątem ich wykorzystania jako sterowanej siatki dyfrakcyjnej w optoelektronice. Stwierdzono, że struktury domen magnetycznych cienkich warstw monokryształów granatów i ortoferytów krajowej produkcji mogą być dostatecznie regularne przy odpowiednim doborze i ukształtowaniu zewnętrznych pól magnetycznych. Przy odpowiednim wykorzystaniu magnetoptycznego efektu Faradaya, cienkie warstwy granatów, zwłaszcza epitaksjalne, mogą być stosowane jako magnetycznie sterowane siatki dyfrakcyjne w optoelektronicznych przetwornikach informacji, szczególnie deflektorach lub modulatorach wiązek światła laserowego. Opisana w pracy metodyka i aparatura badawcza jest przydatna dla celów diagnostyki i pomiarów parametrów cienkich warstw magnetycznych i celowe jest stosowanie jej przy ulepszaniu technologii produkcji takich warstw.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr mgr inż. Ireneusz Defeś

tytuł rozprawy: "Modele matematyczne cyfrowych układów równoległego przetwarzania informacji i ich własności"

data uzyskania stopnia doktora: 25.06.1979 r.

promotor: prof.dr hab.Edward Kęcki (Politechnika Łódzka)

recenzenci:

prof. zw. dr hab. Wojciech Zakowski (Politechnika Warszawska)

prof. dr hab. Adam Sielicki (Politechnika Wrocławska)

prof. dr hab. Tadeusz Świątkowski (Politechnika Łódzka)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy opisano własności strukturalne automatów wielokanałowych. Sformułowano warunki konieczne i dostateczne realizacji komórkowej automatów wielokanałowych. Szczególną uwagę poświęcono realizacji za pomocą regularnych struktur komórkowych. Stopień naukowy doktora nadała Politechnika Łódzka.

INSTYTUT ELEKTRONIKI I INFORMATYKI

W skład instytutu wchodzi następujące jednostki:

- Zakład Cybernetyki i Elektroniki,
- Zakład Elektrotechniki Teoretycznej,
- Pracownia Podstaw Informatyki,
- Pracownia Obliczeń Numerycznych.

Zakład Cybernetyki i Elektroniki

ul. Gen. Sikorskiego 37, tel. 49-42-53 oraz 399-34

Skład osobowy zakładu

nauczyciele akademicki

doc.dr inż. Zbigniew Wysocki - kierownik zakładu

adiunkci:

dr inż. Zygmunt Pekrul

dr inż. Krzysztof Penkala

st.wykładowca:

mgr inż. Apolinary Kołodziejski

st.asystenci:

mgr inż. Andrzej Biedka

mgr inż. Romuald Jankowski

mgr inż. Jerzy Sawicki

mgr inż. Mirosław Sikorski

pracownicy inżynierjno-techniczni

specjalista mgr inż. Mieczysław Grabski

specjalista mgr inż. Teresa Kaszubska

st.technik Danuta Czekalska

st.technik Ryszard Knopik

st.technik Adam Beller

sam.mechan. Zbigniew Poletajew

Profil naukowy zakładu

Zakład zajmuje się opracowywaniem, wykonywaniem i wdrażaniem aparatury elektromedycznej oraz korektorami mowy. Opracowano i wdrożono do produkcji elektroniczną protezę krtani, automatyczny system badania ostrości wzroku (ASBOW) i inne systemy elektroniczne do obiektywizacji i automatyzacji pomiarów parametrów zmysłów. Na zlecenie Stoczni Szczecińskiej im. A. Warskiego opracowano i wykonano korektor mowy dla nurków. Podjęto prace w ramach CPBR nad systemem badania zaburzeń widzenia barwnego.

Dydaktyka

Zakład prowadzi następujące przedmioty:

- układy elektroniczne,
- układy techniki cyfrowej,
- podstawy elektroniki,
- telemetria,
- wstęp do elektroniki,
- wybrane zagadnienia elektromedycyny,
- elementy elektroniczne.

Prowadzone są wykłady, ćwiczenia audytoryjne i laboratoryjne.

Pomieszczenia zakładu

Zakład ma następujące laboratoria:

- laboratorium podstaw elektroniki,
- laboratorium układów elektronicznych,
- laboratorium techniki cyfrowej,
- laboratorium telemetrii.

Perspektywy rozwojowe zakładu

W ramach kierunku elektronika zakład będzie prowadził szkolenie na kierunku dyplomowania z aparatury diagnostycznej, terapeutycznej i korekcyjnej. Przewiduje się stworzenie laboratorium specjalistycznego z unikatową aparaturą elektromedyczną.

Stopnie naukowe uzyskane przez pracowników zakładu

- doc.dr inż. Zbigniew Wysocki

tytuł rozprawy: "Optymalna korekcja właściwości dynamicznych oscylografu pętlicowego"

data uzyskania stopnia doktora: 28.03.1968 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.mgr inż. Artur Metal (Politechnika Poznańska)

prof.dr hab.inż. Andrzej Wiszniewski (Politechnika Wrocławska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy rozpatrzono możliwości granicznej korekcji oscylografu pętlicowego.

Stopień doktora nadała Politechnika Wrocławska.

- dr inż. Zygmunt Pekrul

tytuł rozprawy: "Własności nieciągłych korelatorów"

data uzyskania stopnia doktora: 26.09.1976 r.

promotor: doc.dr inż. Bohdan Wołczak (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Stefan Hahn (Politechnika Warszawska)

doc.dr hab. Andrzej Mulak (Politechnika Wrocławska)

treść rozprawy: W pracy omówiono błędy korelatorów znakowych i udowodniono następującą tezę: dołączenie do wejścia korelatorów znakowych dyskryminatora o niezerowej i optymalnie dobranej strefie nieczułości, zmniejsza błąd określenia funkcji korelacji o 50 %.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Krzysztof Penkala

tytuł rozprawy: "Wybrane zagadnienia automatyzacji pomiaru ostrości wzroku"

data uzyskania stopnia doktora: 15.11.1984 r.

promotor: doc.dr inż. Zbigniew Wysocki (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

doc.dr hab.inż. Janusz Jaworski (Politechnika Warszawska)

prof.dr hab. Olgierd Palacz (PAM Szczecin)

prof.dr hab.inż. Adam Zuchowski (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy przedstawiono model procesu badania ostrości wzroku metodą subiektywną, przydatny do konstrukcji algorytmów badania automatycznego. Opracowano oparte na teorii informacji kryteria oceny reguł decyzyjnych sekwencyjnego testu ostrości wzroku oraz dokonano optymalizacji wybranych reguł.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

Zakład Elektrotechniki Teoretycznej i Informatyki

Al. Piastów 19 (budynek Wydziału Mechanicznego), tel. 49-49-67
49-48-70

Skład osobowy zakładu

nauczyciele akademicki:

profesorowie:

prof.zw.dr inż. Ryszard Sikora - kierownik zakładu

prof.dr hab.inż. Wojciech Lipiński

adiunkci:

dr inż. Marek Konstanty Gawrylczyk

dr inż. Modest Gramz

dr inż. Stanisław Gratkowski

dr inż. Zbigniew Guzieniuk

dr hab.inż. Ryszard Pałka

dr inż. Jan Radecki

dr inż. Marek Ziółkowski

adiunkt naukowo-badawczy:

dr inż. Mieczysław Komorowski

st.asystenci:

mgr inż. Janusz Konrad

mgr inż. Janusz Wasik

pracownicy inżynieryjno-techniczni

specjalista inż.-Marian Dzikowski

specjalista mgr Jan Korczyński

specjalista mgr Jadwiga Śnarska

st.technik mgr inż. Eugeniusz Kornatowski

Profil naukowy zakładu

W zakładzie prowadzone są prace naukowe w następujących grupach tematycznych:

- analiza pola elektromagnetycznego,
- synteza pól elektromagnetycznych w oparciu o metody regularyzacji zadań źle uwarunkowanych,
- teoria pól elektromagnetycznych i cieplnych,
- teoria formowania pól elektromagnetycznych,
- teoria elektrycznych obwodów łańcuchowych,
- analiza pól elektromagnetycznych w elementach maszyn elektrycznych,
- oprogramowanie numerycznych metod analizy i syntezy pól, automatyzacja przeprowadzania danych i wyprowadzenie wyników; grafika komputerowa; projektowanie konwersacyjne.

Rozwiązywane są ponadto zagadnienia projektowo-konstrukcyjne. Wykonywane są przyrządy pomiarowe takie, jak termograwimetry i mierniki wykorzystujące przetworniki indukcyjne. Wymienione systemy mają charakter antyimportowy, stosowane są w przemyśle i jednostkach naukowych.

Dydaktyka

Zakład prowadzi wykłady, ćwiczenia, proseminaria, laboratoria, seminaRIA dyplomowe, studia indywidualne z następujących przedmiotów:

- elektronika teoretyczna,
- termokinetika,
- miernictwo wielkości nieelektrycznych,
- konstrukcja i technologia sprzętu,
- teoria obwodu,
- wstęp do teorii projektowania (przedmiot obieralny),
- komputerowa analiza obwodów (przedmiot obieralny).

Pomieszczenie zakładu

Zakład ma laboratorium elektrotechniki teoretycznej wyposażone w podstawową aparaturę. Brak jest cennej i unikatowej aparatury, szczególnie odpowiedniej ilości i jakości sprzętu mikrokomputerowego i to zarówno do dydaktyki, jak i prac naukowych.

Perspektywy rozwojowe zakładu

Rozwój zakładu uwarunkowany jest rozszerzeniem bazy lokalowej oraz otrzymaniem wysokiej klasy sprzętu komputerowego. W ramach rozwoju bazy lokalowej przewidziane jest stworzenie warunków wykonawczych opracowywanej w zakładzie unikatowej aparatury.

Stopnie naukowe uzyskane przez pracowników zakładu

- prof.zw.dr inż. Ryszard Sikora

tytuł rozprawy: "Czwórnikowa teoria elektrycznych przyrządów pomiarowych"

data uzyskania stopnia doktora: 7.12.1967 r.

promotor: prof.mgr inż. Artur Metal (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

doc.dr hab.inż. Jerzy Dziedzic (Politechnika Gdańska)

treść rozprawy doktorskiej: Opracowano teorię analizy i syntezy mierników w oparciu o metodę czwórników. Szczegółowe rozważania przeprowadzono dla oscylografów pętlicowych.

Stopień doktora nadała Politechnika Gdańska.

- prof.dr hab.inż. Wojciech Lipiński

tytuł rozprawy: "Analiza pola elektromagnetycznego w uzwojeniach foliowych"

data uzyskania stopnia doktora: 25.11.1972 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Jerzy Hryńczuk (Politechnika Gdańska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Jerzy Turowski (Politechnika Łódzka)

prof.dr hab.inż. Mirosław Dąbrowski (Politechnika Poznańska)

prof.dr inż. Ryszard Sikora (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Opracowano algorytmy analizy pola elektromagnetycznego i wypierania prądu w przewodach z folii aluminiowej.

Stopień doktora nadała Politechnika Gdańska.

tytuł rozprawy habilitacyjnej: "Analiza dynamiki pola elektromagnetycznego w środowiskach przewodzących"

data uzyskania stopnia doktora habilitowanego: 22.01.1977 r.

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Jerzy Hryńczuk (Politechnika Gdańska)

prof.dr hab.inż. Jerzy Turowski (Politechnika Łódzka)

prof.dr hab.inż. Mirosław Dąbrowski (Politechnika Poznańska)

prof.dr inż. Ryszard Sikora (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy habilitacyjnej: Podano metody i algorytmy obliczeniowe analizy pola elektromagnetycznego w stanie nieustalonym. Dotyczyły one dynamiki ekranów elektromagnetycznych i wybranych elementów maszyn elektrycznych.

Stopień doktora habilitowanego nadała Politechnika Gdańska.

- dr inż. Marek Konstanty Gawrylczyk

tytuł rozprawy: "Pole elektromagnetyczne i straty w kriosilniku kołopolarnym"

data uzyskania stopnia doktora: 14.07.1976 r.

promotor: prof.dr inż. Ryszard Sikora (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Mirosław Dąbrowski (Politechnika Poznańska)

prof.dr hab.inż. Jan Purczyński (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Dokonano analizy pola i strat mocy w kriosilniku kołopolarnym.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

dr inż. Mieczysław Komorowski

tytuł rozprawy: "Analiza właściwości parametrycznych obwodów sprzężonych indukcyjnie jako elementów techniki pomiarowej"

data uzyskania stopnia doktora: 16.06.1976 r.

promotor: prof.dr inż. Ryszard Sikora (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Jerzy Hryńczuk (Politechnika Gdańska)

prof.dr hab.inż. Adam Żuchowski (Politechnika Szczecińska)

prof.dr hab.inż. Jan Purczyński (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Opracowano teorię obwodów sprzężonych indukcyjnie. Przedstawiono nowe rozwiązania indukcyjnych przetworników pomiarowych wielkości nieelektrycznych.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Modest Gramz

tytuł rozprawy: "Obliczanie prądów indukowanych w cienkich przewodnikach poruszających się względem pola magnetycznego"

data uzyskania stopnia doktora: 09.09.1976 r.

promotor: prof.dr inż. Ryszard Sikora (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Kazimierz Zakrzewski (Politechnika Łódzka)

prof.dr hab.inż. Jan Purczyński (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Zaproponowano nową metodę obliczania prądów indukowanych w cienkich przewodnikach poruszających się względem pola magnetycznego.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Ryszard Pałka

tytuł rozprawy: "Zastosowanie metody regularyzacji do rozwiązywania
zadań odwrotnych dla równania przewodnictwa"

data uzyskania stopnia doktora: 5.06.1979 r.

promotor: prof.dr inż. Ryszard Sikora (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Mirosław Dąbrowski (Politechnika Poznańska)

prof.dr hab.inż. Edward Kącki (Politechnika Łódzka)

prof.dr hab.inż. Jan Purczyński (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Rozwiązano zadanie odwrotne dla równania przewodnictwa, wykorzystując całkowite równanie Fredholma i Volterry pierwszego rodzaju.

Stopień doktora nadała Politechnika Poznańska.

- dr inż. Stanisław Gratkowski

tytuł rozprawy: "Analiza pola elektromagnetycznego maszyny synchronicznej z nadprzewodzącym uzwojeniem wzbudzenia"

data uzyskania stopnia doktora: 8.01.1980 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Jan Purczyński (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr inż. Ryszard Sikora (Politechnika Szczecińska)

prof.dr inż. Stefan Roszczyk (Politechnika Gdańska)

treść rozprawy doktorskiej: Dokonano analizy pola elektromagnetycznego maszyny synchronicznej z nadprzewodzącym uzwojeniem wzbudzenia.

Stopień doktora nadała Politechnika Gdańska.

- dr inż. Marek Ziółkowski

tytuł rozprawy: "Analiza pola elektromagnetycznego w nieliniowych środowiskach przewodzących"

data uzyskania stopnia doktora: 15.11.1984 r.

promotor: prof.dr inż. Ryszard Sikora (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Mirosław Dąbrowski (Politechnika Poznańska)

prof.dr hab.inż. Wojciech Lipiński (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: Opracowano algorytmy rozwiązywania zagadnień analizy pola elektromagnetycznego w nieliniowych środowiskach przewodzących.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

Pracownia Podstaw Informatyki

Al. Piastów 48/49 (budynek międzywydziałowy), tel. 49-41-51

Skład osobowy

adj. dr inż. Piotr Krasoń - kierownik pracowni

adiunkci:

dr inż. Andrzej Brykański

dr inż. Zbigniew Guzieniuk

dr Henryk Puchalski

dr Jadwiga Włodarska

st.asystenci:

mgr inż. Irena Karpik

mgr inż. Małgorzata Korycka

wykładowca:

mgr inż. Kazimiera Aspadarec

specjalista:

inż. Kazimierz Szlachta

Pracownia prowadzi wszystkie zajęcia dotyczące podstaw informatyki. Działalność naukowa Pracowni powiązana jest z działalnością Zakładu Elektrotechniki Teoretycznej i Informatyki.

Stopnie naukowe uzyskane przez pracowników

- dr Henryk Puchalski

tytuł rozprawy: "Obliczanie powłok posadowionych na podłożu sprężystym dwuparametrowym"

data uzyskania stopnia doktora: 30.04.1976 r.

promotor: doc.dr inż. Hieronim Pribe (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr Zbigniew Kączkowski (Politechnika Warszawska)

doc.dr inż. Czesław Mickiewicz (Politechnika Szczecińska)

doc.dr Leon Bieszk (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy sprowadzono ogólną momentową teorię powłok do technicznej teorii powłok o małej wyniosłości. W pracy rozwiązano powłokę na podłożu dwuparametrowym Własowa. Do rozwiązania przyjęto obciążenie symetrycznie równomiernie rozłożone oraz skupione w postaci siły.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Zbigniew Guzieniuk

tytuł rozprawy: "Diagnostyka jednorodnych wielowartościowych struktur"

data uzyskania stopnia doktora: 2.10.1979 r.

promotor: prof.dr inż.A.A. Euler (Leningradzki Instytut Inżynieriyny Transportu Kolejowego)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. W.W. Baraszenkow (Leningradzki Instytut Elektrotechniczny)

doc.dr inż. S.J.Piereborow (Leningradzki Instytut Inżynieriyny Transportu Kolejowego)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy zostały przedstawione algorytmy syntezy testów układów kombinacyjnych o dowolnej konfiguracji, zbudowanych z wielofunkcyjnych elementów realizujących wielowartościowe funkcje. W oparciu o zaproponowany model matematyczny uszkodzeń fizycznych i strukturalno-logiczne właściwości jednorodnych wielowar-

tościowych struktur (JWS) przedstawiono twierdzenia, z których wynikają algorytmy syntezy testów sprawdzających i diagnostycznych realizowanych na EMC. Przeprowadzono badania nad JWS, dla których testy mają długość minimalną.

Przewód doktorski (kandydacki) wszczęto i obroniono w Leningradzkim Instytucie Mechaniki Precyzyjnej i Optyki (ZSRR).

- dr inż. Piotr Krasoń

tytuł rozprawy: "Metoda równań całkowych w statycznych i dynamicznych zagadnieniach teorii pola elektromagnetycznego"

data uzyskania stopnia doktora: 19.06.1980 r.

promotor: prof.dr hab. inż. Wojciech Lipiński (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Kazimierz Zakrzewski (Politechnika Łódzka)

prof.dr hab.inż. Jan Purczyński (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy przedstawiono opis zagadnień magneto- i elektrostatyki oraz zagadnień wirowych równaniami całkowitymi. Podano algorytmy obliczeń rozkładów wielkości według tej metody.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr inż. Andrzej Brykański

tytuł rozprawy: "Analiza pola elektromagnetycznego kabli energetycznych"

data uzyskania stopnia doktora: 3.06.1983 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Jan Purczyński (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab.inż. Kazimierz Zakrzewski (Politechnika Łódzka)

doc.dr inż. Wiktor Zając (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy omówiono wybrane zagadnienia w

kablach elektroenergetycznych. Szczególnie analizowano straty wiro-
prądowe w powłokach kabli trójżyłowych i linii trójkablowej. Omówio-
no wpływ odkształceń kabli na ich parametry elektryczne i magnetycz-
ne.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

- dr Jadwiga Włodarska

tytuł rozprawy: "Metoda Schwarza w zastosowaniu do analizy pól elek-
tromagnetycznych"

data uzyskania stopnia doktora: 30.01.1986 r.

promotor: prof.dr hab.inż. Jan Purczyński (Politechnika Szczecińska)

recenzenci:

prof.dr hab. Edward Kącki (Politechnika Łódzka)

prof.dr hab. inż. Wojciech Lipiński (Politechnika Szczecińska)

treść rozprawy doktorskiej: W pracy zastosowano iteracyjną metodę
Schwarza do analizy pól elektromagnetycznych opisanych równaniami
Laplace'a, Poissona i Helmholtza. Rozpatrzono zagadnienia dwu- i
trójwymiarowe.

Stopień doktora nadała Politechnika Szczecińska.

Pracownia Obliczeń Numerycznych

Al. Piastów 48/49 (budynek międzywydziałowy), tel. 49-41-51

Skład osobowy

mgr Marek Sroczyński - kierownik pracowni
programiści:

mgr inż. Zuzanna Cias-Mulica

mgr inż. Andrzej Dąbrowski

mgr inż. Stanisław Grzelak

obsługa techniczna:

mgr Jacek Dec

mgr inż. Elżbieta Kluska

mgr inż. Irena Starzyńska

operator maszyn cyfrowych:

Maria Czerwona

Pracownia prowadzi działalność dydaktyczną i usługową w zakresie obliczeń numerycznych. W pracowni zainstalowana jest maszyna cyfrowa. W przyszłości w pomieszczeniach pracowni będzie się znajdował węzeł

8. PAMIĘCI TYCH, KTÓRZY ODESZLI¹⁾

Jako wyraz naszego szacunku
i uznania, aby pamięć o ich trudzie,
wiedzy i umiejętnościach zawodowych
nie pozostała bezimienna.

1) Sylwetki zmarłych pracowników wydziału: z-cy prof. Witolda Gładysza doc. mgra inż. Aleksandra Zawiszy oraz dra inż. W. Spirydonowa są przedrukiem z książki: Politechnika Szczecińska w latach 1946-1971 Praca zbiorowa pod red. S. Prowansa. PWN, Warszawa-Poznań 1974

WITOLD GŁADYSZ

17.11.1909 - 23.02.1964

Urodzony w Gostyniu Wielkopolskim, studia wyższe ukończył w 1937 r. na oddziale elektrycznym Wydziału Mechanicznego Politechniki Lwowskiej. Po ukończeniu studiów pracował w Przedsiębiorstwie Elektroinstalacyjnym w Poznaniu. Działalność dydaktyczną rozpoczął już przed wojną, w latach 1937-1939 jako wykładowca w Wyższej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki w Poznaniu.

Po wojnie jako jeden z pierwszych mieszkańców polskiego Szczecina brał udział w charakterze członka grupy operacyjnej w pracach Komitetu Organizacyjnego Politechniki Szczecińskiej od chwili jego ukonstytuowania się.

Po utworzeniu Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie był organizatorem i pierwszym dziekanem Wydziału Elektrycznego, którą to funkcję pełnił od 15 marca 1947 r. do 31 grudnia 1950 r. Był organizatorem Katedry Maszyn Elektrycznych i jej kierownikiem w latach 1947-1950, a następnie zastępcą profesora i starszym wykładowcą w Katedrze Napędów Elektrycznych. Wychował i wykształcił liczny zastęp absolwentów wydziału, z których większość zajmuje dziś eksponowane stanowiska w przemyśle bądź jest pracownikami naukowo-dydaktycznymi Wydziału Elektrycznego. Ciężka, przewlekła choroba utrudniała mu w ostatnich latach działalność dydaktyczną, której mimo to nie przerwał do końca.

Był czynnie zaangażowany w pracach Stowarzyszenia Elektryków Polskich jako długoletni prezes i wiceprezes Oddziału Szczecińskiego.

Pozostawił serdeczną pamięć wśród licznych wychowanków i kolegów.

ALEKSANDER ZAWISZA

26.02.1904 - 2.05.1964

Studia wyższe ukończył na Oddziale Elektrycznym Wydziału Mechanicznego Politechniki Lwowskiej. W czasie studiów od 1928 r. do 1932 r. pracował jako asystent w Katedrze Fizyki.

Pracę zawodową podjął w 1932 r., pracując do wybuchu wojny jako projektant i kierownik nadzoru urządzeń elektrycznych w budownictwie wojskowym.

Okres wojny spędził w Anglii, pracując w laboratorium elektrotechnicznym oraz w przedsiębiorstwie prowadzącym elektryfikację lotnisk wojskowych.

Po wojnie wrócił do kraju i zamieszkał w Szczecinie, pracując w przemyśle. Od 1955 r. poświęcił się wyłącznie działalności dydaktycznej. Prowadził wykłady i prace dyplomowe z instalacji elektrycznych, oświetlenia i urządzeń elektrycznych. W 1959 r. uzyskał tytuł naukowy docenta, a od 1961 r. pełnił funkcję kierownika Katedry Urządzeń Elektrycznych.

Zajmował się metodyką obliczania i projektowania instalacji elektrycznych. Wyniki tych prac dostarczyły materiału do kilku publikacji. W ramach współpracy z przemysłem wykonał liczne opracowania i projekty, głównie z zakresu rezerw mocy elektrycznych w zakładach przemysłowych. Z tej dziedziny w 1952 r. uzyskał dwa świadectwa na udoskonalenia techniczne, a w 1954 r. - świadectwo autorskie o dokonaniu wynalazku.

Przewlekła choroba przerwała jego tak owocnie zapowiadającą się działalność. Pozostawił po sobie pamięć człowieka o silnym charakterze, rozległej wiedzy, zawsze życzliwego dla kolegów i studentów.

WIKTOR SPIRYDONOW

2.04.1931 - 23.01.1968

Studia wyższe I stopnia ukończył w 1952 r. na Wydziale Elektrycznym Szkoły Inżynierskiej, a II stopnia - w 1956 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej.

Od 1950 r. pracował w Zakładzie Wysokich Napięć, przechodząc wszystkie szczeble młodego pracownika naukowo-dydaktycznego, od młodszego asystenta począwszy. Pracował nad problemem wpływu wyższych harmonicznych na układy izolacyjne. Za pracę z tej dziedziny uzyskał w 1964 r. tytuł doktora nauk technicznych, nadany przez Radę Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej.

W 1966 r. jako starszy wykładowca objął kierownictwo Katedry Wysokich Napięć.

Przedwczesna śmierć przerwała zaledwie rozpoczętą działalność naukową i dydaktyczno-wychowawczą.

JAN SŁOMIŃSKI

Jan Słomiński urodził się w 1912 r. w Chełmie Lubelskim, gdzie w roku 1930 zdał maturę. W latach 1930-35 studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej, uzyskując w roku 1936 dyplom magistra inżyniera w zakresie prądów silnych. Do wybuchu wojny w 1939 roku pracował w Biurze Elektryfikacji Ministerstwa Przemysłu i Handlu, opracowując pierwsze projekty elektryfikacji poszczególnych województw. Równocześnie pracował w Komitecie Budowy Linii Rożnów-Mościce (150 kV). W czasie okupacji pracował w Lubelskim Międzykomunalnym Związku Elektryfikacyjnym, angażując się jednocześnie w ruch oporu. We wrześniu 1945 r. przeniósł się do Szczecina, gdzie pracował w Zjednoczeniu Energetycznym na stanowisku kierownika Okręgowego Zakładu Rozdzielczego. Po utworzeniu Szkoły Inżynierskiej z zapałem objął powierzoną funkcję kierownika Katedry Podstaw Elektrotechniki. Na stanowisku tym pozostał aż do chwili opuszczenia Szczecina, to jest do września 1959 roku.

Pracowitość, zaangażowanie, energia z-cy profesora mgr inż. Jana Słomińskiego w połączeniu z autorytetem zawodowym i moralnym sprawiły, iż w roku 1956 został wybrany dziekanem Wydziału Elektrycznego. Za Jego kadencji wydział znacznie się rozwinął pod względem kadry i wyposażenia. Jako dziekan był inspiratorem i opiekunem działalności naukowej, przyczynił się do wydania pierwszych Zeszytów Naukowych. Miał niewątpliwy talent dydaktyka i umiejętność dobrego organizatora.

W swej działalności społecznej był inicjatorem powstania w Szczecinie oddziału Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Był pierwszym prezesem (1946) Oddziału SEP, a później pełnił różne funkcje w Zarządzie Oddziału i Komisji Rewizyjnej.

Po rezygnacji z pracy na Wydziale Elektrycznym mgr inż. J. Słomiński przez następny okres życia pracował w Warszawie, jako dyrektor Zakładu Badań i Doświadczeń PRE Elektromontaż. Za pionierski wkład w odbudowę polskiego Szczecina mgr inż. Jan Słomiński otrzymał Medal X PR, Złoty Krzyż Zasługi, Srebrną i Złotą Odznakę Honorową SEP i NOT oraz

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Przedwczesna śmierć w dniu 4 maja 1972 r. zabrała Jana Słomińskiego z grona zasłużonych pracowników i organizatorów naszego wydziału. Pozostał jednak w pamięci tych, z którymi współpracował; jako kierownik wymagający rzetelnej i solidnej pracy, jako nauczyciel wychowujący własnym przykładem, jako wysokiej klasy, o otwartym umyśle specjalista - elektryk, jako człowiek skromny, dobry i ufny, jako obywatel, którego działalność wyprzedzała o lata czas Mu dany, jako o gorącym sercu patriota.

(R. Now.)

DŻEMAL WORONOWICZ

Dżemal Woronowicz urodził się 1 stycznia 1929 r. w Lachowiczach, woj. nowogrodzkie. Po zdaniu matury w Zielonej Górze przeniósł się do Szczecina. Z miastem tym związał się już na stałe przez studia, pracę zawodową i społeczną, rodzinę i szerokie grono kolegów i przyjaciół. Studia inżynierskie ukończył w 1953 r. na Wydziale Elektrycznym Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie, a studia magisterskie w 1955 roku w Politechnice Warszawskiej.

W roku 1955 rozpoczął pracę jako asystent w Katedrze Napędów Politechniki Szczecińskiej. W latach następnych przeszedł kolejne stopnie kariery naukowej. Był starszym asystentem, adiunktem, starszym wykładowcą, a od 1968 r. - docentem. Stopień naukowy doktora nauk technicznych otrzymał w roku 1965 po obronie pracy doktorskiej z zakresu układów napędowych. Od roku 1969 pełni obowiązki prodziekana Wydziału Elektrycznego Politechniki Szczecińskiej, a we wrześniu 1973 roku został dziekanem tego wydziału.

Doc. dr inż. Dżemal Woronowicz umiejętnie łączył, udokumentowaną wieloma publikacjami, pracę naukową z pracą dydaktyczną, wychowując liczną rzeszę inżynierów, elektryków. Pracował społecznie w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich, gdzie w zarządzie pełnił funkcję sekretarza, oraz w Związku Nauczycielstwa Polskiego. Za swą oddaną pracę otrzymał Złoty Krzyż Zasługi i Odznakę Gryfa Pomorskiego.

Odszedł w pełni swych sił twórczych, których nie szczędził nigdy i dla nikogo. Pełen pogody ducha był uosobieniem rzetelności, rozsądku, dobroci serca, był wielkim przyjacielem młodzieży akademickiej. Dla grona najbliższych przyjaciół i współpracowników Jego śmierć była szczególnie bolesna. Odszedł od nas na zawsze nasz serdeczny Kolega i wierny Przyjaciel. Pozostawił w naszych sercach wieczną pamięć człowieka mądrego, na wskroś prawego, wiernego syna ojczyzny - Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

(W. Jas.)

JÓZEF MIRON RABIEJ

Prof.nzw.inż. Józef Miron Rabiej urodził się 8 stycznia 1911 r. w Samborze. Tu w 1930 r. uzyskał świadectwo dojrzałości. W 1930 r. podjął studia na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki Politechniki Wolnego Miasta Gdańska, uzyskując 9.11.1935 r. dyplom mgra inż. w specjalności maszyn elektrycznych. Dyplom ten nostryfikował w dniu 26.09.1936 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. W latach 1937-1939 pracował w Biurze Elektryfikacji węzła kolejowego warszawskiego. W czasie okupacji hitlerowskiej został wywieziony na roboty przymusowe do Siemensstadt pod Berlinem i tu przebywał aż do wkroczenia Armii Radzieckiej. Po wojnie pracował w charakterze kierownika technicznego elektrowni w Gorzowie Wlkp. oraz w oddziale rejonowym Polskiego Radia w Gorzowie Wlkp. W roku 1948 przeniósł się do Szczecina i 1.11.1948 r. rozpoczął pracę w Szkole Inżynierskiej, najpierw w charakterze wykładowcy, a od 1954 r. jako zastępca profesora w Katedrze Maszyn Elektrycznych. Od 1.02.1951 r. do śmierci w 1974 r. był jej kierownikiem.

W 1959 r. uzyskał tytuł naukowy docenta, a w roku 1970 prof. nadzwyczajnego. Profesor J. Rabiej pracował również w latach 1949-62 w Szczecińskim Biurze Projektów Budownictwa Przemysłowego.

Profesor J. Rabiej był wychowawcą licznej kadry pracowników naukowych oraz absolwentów Wydziału Elektrycznego. Brał czynny udział w pracach organizacyjnych w początkach istnienia uczelni i Wydziału Elektrycznego:

- od 1.11.1950 r. do 30.09.1951 r. jako dziekan wydziału,
 - od 1.09.1951 r. do 30.09.1952 r. jako prorektor ds. nauczania,
 - od 1.10.1952 r. do 30.09.1953 r. jako rektor uczelni
 - od 1.09.1962 r. do 1.09.1969 r. jako dziekan wydziału,
- ponadto prof. J. Rabiej był członkiem wielu komisji senackich oraz brał czynny udział w wielu towarzystwach naukowych i organizacyjnych społecznych.

Za swoje osiągnięcia zawodowe i społeczne prof. J. Rabiej otrzymał szereg zaszczytnych odznaczeń. Był odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Gryfem Pomorskim i wieloma innymi odznaczeniami i nagrodami.

Był człowiekiem prawym, sumiennym i pracowitym nauczycielem i wychowawcą wielu młodych ludzi. Wyniki Jego pracy naukowo-wychowawczej stanowią trwały wkład do rozwoju nauki i kultury społeczeństwa Ziemi Zachodnich i narodu polskiego.

(W. Jas.)

CZESŁAW OŚWIECIMSKI

Czesław Oświecimski, długoletni pracownik i współtwórca Wydziału Elektrycznego, urodził się 28 maja 1910 roku w Mińsku Litewskim jako syn Kazimierza i Zofii. Świadectwo dojrzałości uzyskał po ukończeniu 8-letniego gimnazjum humanistycznego w roku 1930. W tym roku wstąpił na Uniwersytet im. Stefana Batorego w Wilnie. W czasie pobytu na Uniwersytecie zetknął się z działaczami młodzieżowymi, takimi jak Jerzy Putrament, Stefan Jędrzychowski i innymi, którzy stali się szerzej znani po II wojnie - w Polsce Ludowej. Studia uniwersyteckie widocznie nie odpowiadały Cz. Oświecimskiemu i w roku 1931 wstąpił na Wydział Elektryczny Politechniki Warszawskiej. Dyplom ukończenia studiów otrzymał w 1939 roku. Jeszcze w czasie studiów (1936) podjął pracę zawodową w Państwowych Zakładach Tele-Radiotechnicznych w Warszawie jako kierownik oddziału kontroli. W czasie II wojny światowej i tuż po wojnie pracował kolejno jako monter, nauczyciel i dyrektor Gimnazjum Elektromechanicznego w Kazimierzu Dolnym i w Państwowej Fabryce Odbiorników Radiowych (obecna DIORA) w Dzierżonowie.

W 1947 roku wyjechał do Szczecina, gdzie podjął pracę jako naczelnik w Urzędzie Radiowo-Telegraficznym. Wkrótce potem podjął współpracę z nowo powstałą Szkołą Inżynierską. Początkowo pracował jednocześnie w Urzędzie Radiowo-Telegraficznym i Szkole Inżynierskiej, by po pewnym czasie poświęcić się wyłącznie pracy w Szkole Inżynierskiej.

Współpracę ze Szkołą Inżynierską podjął na podstawie umowy z dnia 1 grudnia 1947 r. podpisanej przez pierwszego rektora Szkoły Inżynierskiej Ryszarda Bagińskiego. W umowie tej zawartej na okres 1.12.1947 - 31.08.1948 stwierdzono, że Cz. Oświecimski przyjmuje obowiązki profesora elektroakustyki, lamp elektronowych i podstaw radiotechniki oraz obowiązki asystenta przy Zakładzie Radiotechniki. Sformułowanie to po latach brzmi nieco dziwnie, ale tak w owym czasie zostało w umowie zapisane. Jak wynika z umowy, istniała już Katedra Radiotechniki a Cz. Oświecimski był zatrudniony na pół etatu. W kolejnej umowie, zawartej

na okres 1.09.1948 - 31.08.1949 jest już mowa o zatrudnieniu w Katedrze Podstaw Radiotechniki "w pełnym wymiarze zajęć profesorskich wraz z kierownictwem zakładu przywiązanym do tej katedry". Umowa ta, jak również następne, była akceptowana przez Ministerstwo Oświaty. Kolejne umowy mówią o zatrudnieniu na stanowisku profesora kontraktowego radiotechniki ogólnej lub (na rok 1949/50) kontraktowego wykładowcy radiotechniki ogólnej. W tym okresie - aż do roku 1954 - Cz. Oświecimski pracował jako profesor (wykładowca) kontraktowy oraz kierownik katedry. Był wykładowcą wielu przedmiotów; w umowach wymienione są m.in. lampy elektronowe, miernictwo radiotechniczne i radiokomunikacja.

Po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego, Cz. Oświecimski otrzymał od ministra pismo (22.12.1954) nadające Mu tytuł zastępcy profesora, co spowodowało podpisanie umowy o pracę w Szkole Inżynierskiej na czas nieoznaczony. Z początkiem roku ak. 1952/53 został zlikwidowany na Wydziale oddział telekomunikacyjny. Stopniowej likwidacji uległy katedry obsługujące ten oddział, a w tym również Katedra Podstaw Radiotechniki. Cz. Oświecimski przeszedł do Katedry Podstaw Elektrotechniki, przedstawiając się w dydaktyce na elektrotechnikę ogólną. Jak wynika z dokumentów, istniał już wtedy (1952), przynajmniej teoretycznie, przy katedrze Zakład Elektrotechniki Ogólnej, którego Cz. Oświecimski był kierownikiem. W związku z odejściem z końcem roku ak. 1958/59 pierwszego kierownika Katedry Podstaw Elektrotechniki, funkcję kierownika katedry objął (od 9.10.1959) z-ca prof. mgr inż. Cz. Oświecimski. Struktura podstawowej dla Wydziału Elektrycznego Katedry Podstaw Elektrotechniki uległa wielokrotnym zmianom wskutek zarządzeń władz PS oraz władz Wydziału Elektrycznego. Zmiany dotyczyły przede wszystkim ilości zakładów wchodzących w skład katedry. W pewnym okresie (ok. 1964) w skład katedry wchodziło pięć zakładów: Zakład Podstaw Elektrotechniki, Zakład Elektrotechniki Ogólnej, Zakład Elektroniki, Zakład Wysokich Napięć oraz Zakład Pomiarów Wielkości Nielektrycznych. Kierowanie tak dużą i ważną dla wydziału katedrą wymagało ze strony jej kierownika dużo wysiłku organizacyjnego.

Ustawa o szkolnictwie wyższym z 1958 roku znosi tytuł z-cy profesora, który był równoznaczny ze stanowiskiem samodzielnego pracownika nauki. Cz. Oświecimski, po wygaśnięciu prawa do używania tytułu zastępcy profesora. (30.09.1961) został zatrudniony na stanowisku st. wykładowcy, pozostając w dalszym ciągu już nie kierownikiem, ale p.o. kierownika katedry. Z dniem 27.05.1971, za zgodą ministra, rektor PS powołał Cz. Oświecimskiego na stanowisko st. wykładowcy w drodze mianowania.

Po przejściu wydziału na strukturę instytutową zlikwidowane została katedry. Po tej reorganizacji, z dniem 1 września 1970 Cz. Oświecimski objął kierownictwo Zakładu Elektrotechniki Teoretycznej, skupiającego dwa dawne zakłady - Elektrotechniki Ogólnej i Podstaw Elektrotechniki. W związku z kolejną reorganizacją (powołanie nowego instytutu) oraz nominacjami nowych docentów, Cz. Oświecimski z dniem 1 lutego 1973 przestał pełnić funkcję kierownika zakładu, który w wyniku reorganizacji zmienił nazwę.

W 1975 roku Cz. Oświecimski osiągnął wiek emerytalny, tj. 65 lat. Ze względu na fakt, że został powołany na stanowisko st. wykładowcy w drodze mianowania, mógł za zgodą rektora pracować do osiągnięcia 70 lat. Otrzymał zgodę rektora na dalsze zatrudnienie na lata 1976/77 i 1977/78. W roku akademickim 1978/79, pomimo złożenia wniosku, Cz. Oświecimski pracy już nie podjął. Zmarł 1 lipca 1978 roku na chorobę nowotworową.

Zakończył swoje pracowite życie jeden z pionierów Wydziału Elektrycznego, wychowawca kadr inżynierskich na Pomorzu Zachodnim. W swoim pracowitym życiu, poza dydaktyką i pełnieniem funkcji kierowniczych na wydziale, pełnił w różnym czasie szereg funkcji w uczelni. Należy tu wspomnieć niektóre z nich:

- przewodniczący komisji dyscyplinarnej dla studentów Wydziału Elektrycznego,
- członek komisji budżetowej uczelni,
- członek senackiej komisji ds. młodzieży,

- delegat uczelni do komisji międzyuczelnianej przy KW PZPR,
- delegat uczelni do Zarządu Wojewódzkiego TPR,
- pełnomocnik dziekana wydziału ds. współpracy z przemysłem.

Czesław Oświecimski, który pozostał w naszej pamięci, to człowiek skromny i spokojny. Potrafił z uporem walczyć o swoje racje. Był jednym z organizatorów Wydziału Elektrycznego, szczególnie Oddziału Telekomunikacyjnego. Pracował do ostatnich chwil swego życia.

(J.Kry.)

ANTONI TOMASZ JEZIEFSKI

Antoni Tomasz Jezierski urodził się w 1917 r. w Poznaniu jako syn Wincentego (profesora Uniwersytetu Poznańskiego) i Anny z domu Starczewskiej.

W roku 1935, po zdaniu matury, zapisał się na Wydział Elektryczny Politechniki w Wolnym Mieście Gdańsku. Studia te, przerwane wybuchem wojny w roku 1939, ukończył już w polskiej Politechnice Gdańskiej w roku 1946, pracując jednocześnie (od 1945 r.) nad jej odbudową i uruchomieniem jako asystent prof. Kazimierza Kopeckiego.

W roku 1947, w związku z powstaniem Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie, mgr inż. Antoni Jezierski jako specjalista z dobrym przygotowaniem teoretycznym oraz praktyką zawodową i dydaktyczną otrzymał propozycję przeniesienia się do Szczecina. W schemacie organizacyjnym powstającego Wydziału Elektrycznego zlecono mgrowi inż. Jezierskiemu obowiązki kierownika Katedry Sieci Elektrycznych (przemianowanej później na Katedrę Urządzeń Elektrycznych).

Połączenie zapału, zaangażowania i zdolności organizacyjnych pozwoliło mu na stworzenie w krótkim czasie zespołu pracowników, opracowanie wykładów i ćwiczeń oraz na organizację laboratorium Urządzeń Elektrycznych. W latach późniejszych (od roku 1957 z nominacją z-cy profesora) mgr inż. Antoni Jezierski był dwukrotnie prodziekanem Wydziału Elektrycznego. W roku 1961 (po zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym) przeszedł na stanowisko starszego wykładowcy, na którym pozostał do 1 lipca 1979 r., kiedy to po 32 latach odszedł na emeryturę.

W Jego pracy naukowo-dydaktycznej i organizacyjnej należy podkreślić wyjątkowej wagi zasługi nad wprowadzeniem od 1962 r. specjalizacji elektrotechnika morska. Solidność życiową oraz poważne traktowanie nowych obowiązków podjętych z myślą o rozwoju wydziału i potrzebach kraju doprowadziły do pełnego sukcesu organizacyjnego. Niemłody już mgr inż. Antoni Jezierski w celu pogłębienia praktycznej wiedzy o urządzeniach elektrycznych na statkach, odbył staż na Uniwersytecie w Rostocku

(NRD) oraz staż na statku PŻM.

W okresie 32 lat pracy dydaktycznej na Wydziale Elektrycznym mgr inż. A. Jezierski prowadził ponad 100 prac dyplomowych, wydał 5 skryptów oraz angażował się jako obywatel w wielu inicjatywach społecznych. W pracy naukowej był inspiratorem i autorem; już w 1948 r. pracował w zespole nad zagadnieniami elektryfikacji portu, w okresie późniejszym pracował nad awaryjnością sieci elektrycznych, zmiennością i wielkością obciążeń sieci miejskich, wpływem wprowadzanego "czasu letniego" na pracę systemu elektroenergetycznego, a w ostatnich latach nad pracą urządzeń elektrycznych na statkach.

Wierny do końca życia zasadom wyniesionym z domu rodzinnego, mgr inż. A. Jezierski, skromny w ocenie swych osiągnięć pracownik naszego wydziału i lojalny obywatel z uśmiechem znosił objawy przeciwności losu (i czasów), które nie pozwoliły na pełne wykorzystanie Jego talentu.

W swym życiu angażował się jako obywatel i jako członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Był wieloletnim członkiem Zarządu Głównego SEP, jednym z organizatorów i jednym z najbardziej aktywnych działaczy SEP na Pomorzu Zachodnim. Za swą działalność został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, medalem za 25 lat pracy w Politechnice. Został wyróżniony Złotym Gryfem Pomorskim, Złotą Odznaką Zasłużonego dla Budownictwa, odznaką pamiątkową XX-lecia Politechniki Szczecińskiej, Złotą Odznaką Związku Nauczycielstwa Polskiego, Złotą Odznaką NOT, Złotą Odznaką SEP oraz medalem im. prof. Pożaryskiego. Stowarzyszenie Elektryków Polskich przyznało mu zaszczytną godność Członka Honorowego.

W krótkim czasie, po przejściu na emeryturę, mgr inż. Antoni Jezierski odszedł od nas na zawsze (po długiej i ciężkiej chorobie) w dniu 18 września 1982 r.

W pamięci wielu swych współpracowników i studentów pozostał jako uprzedzająco grzeczny, wysokiej klasy specjalista-elektryk, działacz społeczny, obywatel i wielkiego serca, skromny człowiek.

(R.Now.)

BOGUSŁAW TITTENBRUN

W dniu 13 maja 1985 r. zmarł w Szczecinie doc. mgr inż. Bogusław Tittenbrun, emerytowany nauczyciel akademicki Politechniki Szczecińskiej, wieloletni pracownik przemysłu górniczego i energetycznego, współorganizator, dziekan i prodziekan Wydziału Elektrycznego, kierownik katedry i Zakładu Elektroenergetyki tego wydziału,

Bogusław Tittenbrun urodził się 11 kwietnia 1895 r. w Ostrowcu (Ziemia Łomżyńska). Studia rozpoczął w Politechnice Petersburskiej, dyplom inżyniera uzyskał na Wydziale Elektrotechnicznym Politechniki Warszawskiej w 1924 r. W tym samym roku rozpoczął pracę zawodową w Elektrowni Okręgowej Siersza-Wodna, następnie pracował w kopalni węgla kamiennego na Górnym Śląsku, a w latach 1946-1954 w Zarządzie Energetycznym Okręgu Południowego w Katowicach.

W 1954 r. przeniósł się do Szczecina i rozpoczął pracę naukowo-dydaktyczną na Wydziale Elektrycznym Szkoły Inżynierskiej, na stanowisku zastępcy profesora. Po nominacji w 1957 r. na docenta etatowego objął kierownictwo Katedry Elektroenergetyki na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej, którą kierował do 1965 r.

W wyniku intensywnego zaangażowania w sprawy wydziału został powołany w roku 1955 na kierownika Studium Zaocznego Wydziału Elektrycznego, a w roku 1958 na dziekana tego wydziału. Doc. B. Tittenbrun pełnił funkcję dziekana do 1962 r. i następnie do 1965 r. był prodziekanem Wydziału Elektrycznego. Był członkiem kilku komisji senackich i wydziałowych Politechniki Szczecińskiej oraz brał czynny udział w pracach Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego. Poza tym był członkiem Komitetu Elektryfikacji Polski PAN i ekspertem z zakresu elektrowni ciepłych Komitetu Elektrotechniki PAN. W Stowarzyszeniu Elektryków Polskich pracował społecznie przez wiele lat, poczynając od 1919 roku. Był uczestnikiem posiedzenia Komitetu Organizacyjnego, na którym założono SEP. Zajmował się społecznie poradnią dla energetyków przemysłowych. Był członkiem Zarządu Oddziału Szczecińskiego SEP i przewod-

niczącym Sądu Koleżeńskiego, a także opiniodawcą z zakresu racjonalizacji. Walny Zjazd Delegatów SEP we Wrocławiu (1981) nadał doc. B. Tittenbrunowi godność Członka Honorowego SEP.

Dorobek naukowy doc. Bogusława Tittenbruna obejmuje około 40 prac, w tym książki, skrypty, artykuły, referaty i ekspertyzy z zakresu elektrotechniki i energetyki. Oprócz wielu cennych pozycji naukowych na uwagę zasługują opracowania na zlecenie Komitetu Elektryfikacji Polski PAN.

Za swoje osiągnięcia zawodowe doc. Bogusław Tittenbrun otrzymał szereg zaszczytnych odznaczeń. W 1959 r. uchwałą Rady Państwa otrzymał Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, a w 1963 r. Złoty Gryf Pomorski. Został również wyróżniony Złotą Odznaką Pamiątkową Politechniki Szczecińskiej oraz Złotą Odznaką Honorową Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Za swoją wieloletnią ofiarną pracę organizacyjną, dydaktyczną i naukową był również uhonorowany nagrodami ministra i rektora PS.

Odszedł od nas Człowiek prawy, sumienny i pracowity, nauczyciel i wychowawca kadr inteligencji zawodowej oraz młodych pracowników naukowo-dydaktycznych. Wyniki długoletniej pracy naukowej, dydaktycznej, wychowawczej i organizacyjnej doc. Bogusława Tittenbruna stanowią trwały wkład do rozwoju nauki, dydaktyki i kultury narodu polskiego.

(R. Mię.)

9. SPIS ABSOLWENTÓW WYDZIAŁU ELEKTRYCZNEGO

Rok 1949

Studia stacjonarne I stopnia

1. Czarnecki Stefan
2. Nowak Andrzej

Rok 1950

Studia stacjonarne I stopnia

1. Bąk Tadeusz
2. Berezowski Kazimierz
3. Bramnik Mieczysław
4. Karczewski Jan
5. Krawczyk Jan
6. Mikosza Henryk
7. Nowicki Zbigniew
8. Paszek Józef
9. Skorupski Artur
10. Szwoch Edmund
11. Szufa Jan
12. Teodorczyk Bolesław
13. Tomaszewski Zbigniew
14. Wasilewski Jan
15. Wesołowski Czesław
16. Weidl Karol

Rok 1951

Studia stacjonarne I stopnia

- | | |
|--------------------------|-------------------------|
| 1. Aleksandrowicz Abram | 30. Paszkowski Henryk |
| 2. Bauer Stanisław | 31. Pasiewicz Kazimierz |
| 3. Błaszczyk Ludwik | 32. Piotrowski Jerzy |
| 4. Borecki Marian | 33. Piotrowski Tadeusz |
| 5. Byszewski Witold | 34. Perkowski Józef |
| 6. Buko Eugeniusz | 35. Podemski Alfons |
| 7. Chojnacki Wacław | 36. Radmacher Wiktor |
| 8. Chmura Marian | 37. Sapko Stefan |
| 9. Czyżowski Wojciech | 38. Samborski Zygmunt |
| 10. Dabkiewicz Seweryn | 39. Słowińska Kazimiera |
| 11. Dokurno Edmund | 40. Suryń Andrzej |
| 12. Gawęd Kazimierz | 41. Szulc Eugeniusz |
| 13. Góralski Arkadiusz | 42. Szetkiewicz Lech |
| 14. Gutowski Feliks | 43. Tymiński Brunon |
| 15. Iwański Ryszard | 44. Urban Roman |
| 16. Jarociński Stefan | 45. Wilk Ryszard |
| 17. Kałuża Mieczysław | 46. Wiesz Emil |
| 18. Koziej Eugeniusz | 47. Wierzbę Henryk |
| 19. Księżopolski Albin | |
| 20. Krzepisz Leszek | |
| 21. Kudelski Henryk | |
| 22. Lewicki Mieczysław | |
| 23. Majewski Kazimierz | |
| 24. Malewicz Zefiryn | |
| 25. Mikke Józef | |
| 26. Miś Tadeusz | |
| 27. Monczulewicz Tadeusz | |
| 28. Nowoświecki Lesław | |
| 29. Nowakowski Romuald | |

Rok 1952

Studia stacjonarne I stopnia

- | | |
|--------------------------|----------------------------|
| 1. Affelt Stanisław | 30. Henkel Jerzy |
| 2. Antkowiak Władysław | 31. Hoffmann Edward |
| 3. Amon Tadeusz | 32. Hubaj Stanisław |
| 4. Balcewicz Wincenty | 33. Iwanowski Gustaw |
| 5. Baryła Edward | 34. Jabłoński Leszek |
| 6. Bałakier Kazimierz | 35. Janiszewski Jan |
| 7. Będkowski Lesław | 36. Januszewski Jan |
| 8. Bojarski Lech | 37. Jaworski Karol |
| 9. Boredko Włodzimierz | 38. Jasiński Wojciech |
| 10. Budny Edward | 39. Jezierski Marian |
| 11. Byszewski Jerzy | 40. Jurewicz Edward |
| 12. Ceglecki Alfons | 41. Józefacki Eugeniusz |
| 13. Ceregra Marian | 42. Kajrenius Leonard |
| 14. Chodorowski Edward | 43. Kment Jan |
| 15. Chrzanowski Jerzy | 44. Kment Andrzej |
| 16. Danisch Rupert | 45. Koszewski Józef |
| 17. Demaniuk Józef | 46. Kowalski Marian |
| 18. Drozdowski Kazimierz | 47. Kucharski Michał |
| 19. Dudziński Edward | 48. Kunstetter Zbigniew |
| 20. Drzał Tadeusz | 49. Kubiak Leon |
| 21. Dylewski Henryk | 50. Kwaśniewski Mieczysław |
| 22. Fidyk Czesław | 51. Korbut Jarosław |
| 23. Ferszke Tadeusz | 52. Kołodziejski Apolinary |
| 24. Gałgański Henryk | 53. Kotarski Tadeusz |
| 25. Górski Marian | 54. Kubiśkowski Anatoliusz |
| 26. Gradowski Jerzy | 55. Laskowski Zenon |
| 27. Grajek Tadeusz | 56. Lener Zdzisław Tadeusz |
| 28. Gromacki Tadeusz | 57. Licznerski Hieronim |
| 29. Gromadzki Zdzisław | 58. Lechojda Zygmunt |

59. Leszczyński Wacław
60. Matyszczak Jerzy
61. Miętus Rudolf
62. Mazurek Tadeusz
63. Markowski Kazimierz
64. Michałowski Stefan
65. Mikołaszewicz Arkadiusz
66. Morzuch Ignacy
67. Napierała Zenon
68. Nestorowicz Marian
69. Ostrowski Ziemowit
70. Otap-Prauzińska Irena
71. Obrośliński Anatol
72. Olech Leszek
73. Płoskoń Janusz
74. Piasecki Cyryl
75. Piotrowski Henryk
76. Piosik Stefan
77. Psujek Tadeusz
78. Podkowiński Wacław
79. Puchalski Tadeusz
80. Przybyła Kazimierz
81. Pycio Ryszard
82. Pytlak Michał
83. Rakowski Leon
84. Raczyński Longin
85. Rataj Stanisław
86. Rogalewski Roman
87. Rogaś Jerzy
88. Rogoża Henryk
89. Roszewski Stefan
90. Rozwadowski Tadeusz
91. Ruczkowski Kazimierz
92. Rzychowski Włodzimierz
93. Sadurski Józef
94. Sacewicz Tadeusz
95. Sarna Marian
96. Sawala Edmund
97. Śludowski Zbigniew
98. Sikorski Janusz
99. Sierosławski Stanisław
100. Spirydonow Wiktor
101. Sokalski Zenon
102. Skórko Wiesław
103. Sobecki Jan
104. Steppa Dominik
105. Stachurski Zdzisław
106. Strzeńniewski Lech
107. Skopek Władysław
108. Skolimowski Eugeniusz
109. Skonieczny Przemysław
110. Skurjat Tadeusz
111. Skibicki Czesław
112. Szumski Mieczysław
113. Tańczak Włodzimierz
114. Tarkowski Tadeusz
115. Taraszkiewicz Zbigniew
116. Trautzel Jan
117. Tomczak Zdzisław
118. Waszczuk Zenon
119. Wawszkiewicz Kazimierz
120. Wdowik Edward
121. Widurski Ryszard
122. Wiśniewski Zbigniew

123. Wolski Marcin
124. Woźniak Tadeusz
125. Wiśniewski Zbigniew
126. Zacharczuk Ludwik
127. Zapała Marian
128. Zarębski Władysław
129. Żak Zbigniew
130. Żujewicz Edward

Rok 1953

Studia stacjonarne I stopnia

- | | |
|--------------------------|-----------------------------|
| 1. Abramowski Zygmunt | 30. Mielczarek Bogusław |
| 2. Abec Bolesław | 31. Misiejuk Mięczysław |
| 3. Baehr Wacław | 32. Najmowicz Stanisław |
| 4. Bergman Eugeniusz | 33. Niedźwiedź Andrzej |
| 5. Boczkowski Ryszard | 34. Ostrowski Kazimierz |
| 6. Ciasz Konstanty | 35. Paprota Jan |
| 7. Czech Tomasz | 36. Płodowski Zbigniew |
| 8. Dubicki Stanisław | 37. Pieńczakowski Zbigniew |
| 9. Dubiniec Józef | 38. Pogonowski Jerzy |
| 10. Górecki Wacław | 39. Przybył Józef |
| 11. Grzywacz Monika | 40. Rettinger Krzysztof |
| 12. Jacorzyński Zdzisław | 41. Sadowski Jerzy |
| 13. Jacewicz Mięczysław | 42. Skup Lech |
| 14. Jaźwiecki Ryszard | 43. Sokół Edward |
| 15. Jezierski Władysław | 44. Sznigir Stanisław |
| 16. Kaczor Lucjan | 45. Szczepański Marek |
| 17. Krużel Józef | 46. Szymański Aleksander |
| 18. Kamiński Henryk | 47. Tanajewski Ryszard |
| 19. Kluczajd Stefan | 48. Trzaska Stanisław |
| 20. Kulawik Roman | 49. Witkowski Henryk Feliks |
| 21. Kuna Henryk | 50. Woronowicz Dżemal |
| 22. Leśniowski Kazimierz | 51. Wyględacz Lucjan |
| 23. Leśniak Jan | 52. Zawierowski Bogdan |
| 24. Lesiński Jan | 53. Zamrowski Romuald |
| 25. Lucewicz Paweł | 54. Ziętek Janusz |
| 26. Machowski Jacek | 55. Żuchniewicz Jerzy |
| 27. Makulski Waldemar | |
| 28. Mańko Jerzy | |
| 29. Merklein Kazimierz | |

Rok 1954

Studia stacjonarne I stopnia

- | | |
|----------------------------------|-----------------------------|
| 1. Adrabiński Stanisław | 30. Kopacewicz Walerian |
| 2. Bartold Mirosław | 31. Kozicki Włodzimierz |
| 3. Bielicki Włodzimierz | 32. Korpan Teodor |
| 4. Bilicki Edmund | 33. Koronkiewicz Waldemar |
| 5. Brzozowski Edward | 34. Kowalski Stefan |
| 6. Chodyniecki <u>Mieczysław</u> | 35. Krawczyk Zenon |
| 7. Ciałoń Romuald | 36. Krowicki Andrzej |
| 8. Dobrowolski Czesław | 37. Krygier Jerzy |
| 9. Domżański Tadeusz | 38. Kurowski Zbigniew Jerzy |
| 10. Durański Jerzy | 39. Kuźniacki Bogdan |
| 11. Dudek Władysław | 40. Kuśnierkiewicz Jerzy |
| 12. Fajlandysz Władysław | 41. Łój Kazimierz |
| 13. Fedorowski Jerzy | 42. Majkut Władysław |
| 14. Giluk Jerzy | 43. Marasiński Roman |
| 15. Głoszewski Henryk | 44. Maksik Jan |
| 16. Gorlewski Jerzy | 45. Miściuk Andrzej |
| 17. Gołlib Samuel | 46. Miś Stefan |
| 18. Hofman Zenon | 47. Motyl Janusz Zbigniew |
| 19. Imielski Henryk | 48. Mroczek Janusz |
| 20. Jankowski Kazimierz | 49. Olendzki Ryszard |
| 21. Jasieniecki Witold | 50. Ostrowski Mieczysław |
| 22. Jasiński Fortunat | 51. Petrus Tadeusz |
| 23. Jeleń Zbigniew | 52. Pacek Bogdan |
| 24. Jurczyszyn Jan | 53. Pieróg Henryk |
| 25. Kacuga Tadeusz | 54. Podgórski Władysław |
| 26. Kaźmierczak Kazimierz | 55. Polıtowski Rajmund |
| 27. Kanas Tadeusz | 56. Rodzynek Elias |
| 28. Kęsicki Maciej | 57. Rybakowski Hubert |
| 29. Kiśiel Jan | 58. Rykała Leopold |

- | | |
|-----------------------------|--------------------------------|
| 59. Siegiel Józef Zbigniew | 91. Turczyn Wiktor |
| 60. Sikora Ryszard | 92. Tymowski Zbigniew |
| 61. Sikorski Stanisław | 93. Uchmiej Józef |
| 62. Siemiątkowski Kazimierz | 94. Wielicki Janusz Aleksander |
| 63. Siuda Bogdan | 95. Wagner Henryk |
| 64. Skarbowski Maciej | 96. Wawrzyńczak Janusz |
| 65. Sosnowski Andrzej | 97. Werhun Andrzej |
| 66. Słonina Władysław | 98. Woźniacki Walerian |
| 67. Śpiewak Lech Tadeusz | 99. Wrzeszczyński Zbyszko |
| 68. Starostka Józef | 100. Zaleski Michał |
| 69. Stecewicz Jan | 101. Ząbkiewicz Romuald |
| 70. Strojny Józef | 102. Zywert Tadeusz |
| 71. Stupak Zdzisław | 103. Żuchowski Edmund |
| 72. Sus Longin | |
| 73. Świderski Feliks | |
| 74. Świątecki Andrzej | |
| 75. Szewiakow Piotr | |
| 76. Szpejn Jerzy | |
| 77. Szromek Alojzy | |
| 78. Szukała Zenon Henryk | |
| 79. Szyćko Mieczysław | |
| 80. Szyller Ewaryst | |
| 81. Szymianis Jerzy | |
| 82. Szyszłowski Bolesław | |
| 83. Szynkowski Zbigniew | |
| 84. Tarasewicz Bolesław | |
| 85. Tomczak Władysław | |
| 86. Tomczak Bohdan | |
| 87. Tomaszuk Jan | |
| 88. Trzaskowski Leszek | |
| 89. Tusiewicz Krzesław | |
| 90. Tuszyński Jerzy | |

Rok 1955

Studia stacjonarne I stopnia

- | | |
|----------------------------|----------------------------|
| 1. Adamczyk Jarosław | 29. Gorczyński Zbigniew |
| 2. Adamkiewicz Stanisław | 30. Gronkiewicz Zygmunt |
| 3. Andrzejewski Jerzy | 31. Herman Ryszard |
| 4. Aronowski Marian | 32. Hudź Antoni |
| 5. Balcerowski Jerzy | 33. Hołubicki Lech |
| 6. Bandel Albin | 34. Iwański Tadeusz |
| 7. Bandur Jan | 35. Jabłońska Wanda |
| 8. Bielawski Ryszard | 36. Jagiełło Jan |
| 9. Biały Zbigniew | 37. Jasiński Mieczysław |
| 10. Borkowski Ryszard | 38. Judycki Henryk |
| 11. Butrym Jan | 39. Kałuski Wacław |
| 12. Cieszkowski Eugeniusz | 40. Kielesiński Lucjan |
| 13. Choraży Jerzy | 41. Klimaszewski Stefan |
| 14. Czarzasta Marianna | 42. Kubiak Kazimierz |
| 15. Czapiewski Zbigniew | 43. Kwiatkowski Edward |
| 16. Dziedzic Mieczysław | 44. Lesiecki Bolesław |
| 17. Dudkiewicz Jan | 45. Lis Rajmund |
| 18. Dybowski Antoni Julian | 46. Łatkowski Edward |
| 19. Falkenberg Zbigniew | 47. Łukaszewicz Jan |
| 20. Frojmowicz Roman | 48. Matuszyk Anastazja |
| 21. Foszcz Zbigniew | 49. Majdecki Rafał |
| 22. Fronczak Tadeusz | 50. Malukiewicz Mieczysław |
| 23. Giej Igor | 51. Markowicz Ryszard |
| 24. Geremek Czesław | 52. Moczulski Andrzej |
| 25. Głogowski Kazimierz | 53. Mokwa Edward |
| 26. Głowczyk Janusz | 54. Mrotek Ludwik |
| 27. Grodecki Jan | 55. Nosowicz Zenon |
| 28. Golanek Zofia | 56. Ostromecki Edmund |

57. Paprocki Sławomir
58. Parchowski Władysław
59. Piasecki Aleksander
60. Polys Jerzy
61. Plewa Norbert
62. Płotczyk Szczepan
63. Puzio Czesław
64. Reinhold Antonina
65. Roślik Tadeusz
66. Ściążko Zenon
67. Sikorski Zbigniew
68. Sokalski Waldemar
69. Sobieraj Jerzy
70. Stryła Jan
71. Syrwid Jan
72. Szatkowski Zygmunt
73. Teichman Edward
74. Todleben Tadeusz
75. Wacławek Eugeniusz
76. Wilgosiewicz Stanisław
77. Wnuk Tomasz
78. Wójcik Stanisław
79. Wójciński Aleksander
80. Wodzyński Józef Bogusław
81. Wołczak Bohdan Kazimierz
82. Zawadzki Tadeusz
83. Żabski Zbigniew
84. Żukowski Eugeniusz
85. Żyliński Donat

Studia eksternistyczne I stopnia

1. Drozdowski Ryszard
2. Nowicki Stefan

Rok 1956

Studia stacjonarne I stopnia

- | | |
|---------------------------|---------------------------|
| 1. Baranowski Jan | 30. Kloka Hubert |
| 2. Bąkowski Marian | 31. Kołodziejski Jerzy |
| 3. Bielenda Tadeusz | 32. Koroza Stanisław |
| 4. Chłap Waldemar | 33. Krucewicz Ryszard |
| 5. Chraplak Witold | 34. Kwaśnik Franciszek |
| 6. Czajka Waldemar | 35. Kwiatkowski Wacław |
| 7. Dec Eugeniusz | 36. Lesiak Elżbieta |
| 8. Duk Zbigniew | 37. Ludwiczak Mirosław |
| 9. Dmowski Jerzy | 38. Matus Romuald |
| 10. Drażek Henryk | 39. Malik Izidor |
| 11. Gadowicz Czesław | 40. Malinowski Wiesław |
| 12. Gajowniczek Bogdan | 41. Marzec Kazimierz |
| 13. Garus Jan | 42. Moroz Leonid |
| 14. Granacki Mieczysław | 43. Mirecki Hilary |
| 15. Gołaszewski Ryszard | 44. Miękus Adam |
| 16. Grudziński Marian | 45. Młotkowski Wojciech |
| 17. Grzeczynski Wiesław | 46. Naruszewicz Kazimierz |
| 18. Grzyb Bernard | 47. Nienartowicz Jerzy |
| 19. Hercig Henryk | 48. Nestorowicz Maria |
| 20. Horwatt Zenon | 49. Niewiarowski Witold |
| 21. Hynowski Edward | 50. Niciński Zdzisław |
| 22. Jagoszewski Maciej | 51. Olszewski Józef |
| 23. Jasiewicz Wojciech | 52. Pajdowski Włodzimierz |
| 24. Jaroszyński Gabriel | 53. Paprzycki Jan |
| 25. Kazak Jerzy | 54. Piasecki Wiesław |
| 26. Kareszewski Władysław | 55. Pudelko Iytus |
| 27. Karels Ojars | 56. Rajewski Józef |
| 28. Kijowski Andrzej | 57. Radomski Lech |
| 29. Kirstein Erwin | 58. Rychlewska Barbara |

59. Radkowski Jan
60. Sarosiek Sławomir
61. Serba Wiesław
62. Śliwiński Edward
63. Smal Włodzimierz
64. Stachurski Stanisław
65. Stachera Ryszard
66. Świerkosz Michał
67. Sztiftel Artur
68. Świerczewski Adolf
69. Świech Jerzy
70. Szczutkowski Roman
71. Szykowski Ryszard
72. Tokarczuk Józef
73. Topa Lech
74. Trawiński Tadeusz
75. Wangin Ryszard
76. Wojak Kazimierz
77. Wróblewski Mieczysław
78. Wrzosek Tadeusz
79. Wysocki Zbigniew
80. Matowska-Zawidzka Henryka
81. Zdanowicz Jerzy
82. Zdanowski Stefan
83. Żurawski Zbigniew

Studia uzupełniające II stopnia (kurs magisterski dla asystentów)

1. Aleksandrowicz Abram
2. Budny Edward
3. Nestorowicz Marian
4. Olendzki Ryszard
5. Spirydonow Wiktor

Rok 1957

Studia stacjonarne I stopnia

- | | |
|-------------------------|---------------------------|
| 1. Barczyński Stefan | 14. Pubanc Henryk |
| 2. Furman Alwin | 15. Sosnowski Józef |
| 3. Głębocki Bogdan | 16. Starzomski Tadeusz |
| 4. Grebiennikow Wiktor | 17. Szczepulski Kryspin |
| 5. Iglewski Konrad | 18. Szulborski Marian |
| 6. Jarosz Stanisław | 19. Tarnapowicz Kazimierz |
| 7. Krajewski Jan | 20. Węgliński Eugeniusz |
| 8. Kupis Tadeusz | 21. Widritis Jan |
| 9. Maruszczak Stanisław | 22. Witkowski Józef |
| 10. Michalski Eugeniusz | 23. Zamojski Andrzej |
| 11. Nykiel Andrzej | 24. Zatoński Jerzy |
| 12. Orchowski Seweryn | 25. Zienkiewicz Tomasz |
| 13. Pałucha Zdzisław | |

Studia uzupełniające II stopnia (kurs magistrski dla asystentów)

1. Aftarczuk Władysław
2. Iwanowski Gustaw
3. Olszewski Bogusław
4. Szczurba Zenon Stefan
5. Zając Wiktor
6. Wasilewski Jan

Studia eksternistyczne I stopnia

1. Groszewski Lech
2. Kosydar Eugeniusz

Rok 1958

Studia stacjonarne I stopnia.

1. Boruk Edward
2. Dyl-iewicz Henryk
3. Gawroński Wojciech
4. Grzegorz Roman
5. Gulba Trofim
6. Janowicz Witold
7. Jeremczuk Janusz
8. Kiedrowicz Henryk
9. Kolendo Wanda
10. Mosiński Edward
11. Podgórski Henryk
12. Puciul Jan
13. Ruciński Jerzy
14. Rybak Władysław
15. Szumińska Zenona
16. Woszczyło Tadeusz
17. Wysocki Zbigniew
18. Zygmantowski Stefan
19. Żółkiewicz Tadeusz

Studia uzupełniające II stopnia (kurs magisterski dla asystentów)

- | | |
|---------------------------|----------------------------|
| 1. Chodyniecki Mieczysław | 9. Nowakowski Romuald |
| 2. Falkenberg Zbigniew | 10. Paszek Józef |
| 3. Herman Ryszard | 11. Sokołowski Włodzimierz |
| 4. Kołodziejski Apolinary | 12. Skurjat Tadeusz |
| 5. Kudelski Henryk | 13. Szyszłowski Bolesław |
| 6. Krygier Jerzy | 14. Szymianis Jerzy |
| 7. Mądrowski Mieczysław | 15. Tarasewicz Bolesław |
| 8. Mielczarek Bogusław | 16. Zdziej Ludwik |

Rok 1959

Studia stacjonarne II stopnia

1. Borejszo Mirosław
2. Biernacki Zdzisław
3. Chreptowicz Antoni
4. Deptuła Włodzimierz
5. Doliwa Józef
6. Fijałkowski Edward
7. Frankowski Tadeusz
8. Gzyl Jan
9. Herko Michał
10. Iwiński Eugeniusz
11. Jakubczyk Kazimierz
12. Janowski Zbigniew
13. Kłos Antoni
14. Kraszucki Zdzisław
15. Kuklinowski Bogusław
16. Kuriata Alfred
17. Łukowski Jerzy
18. Murdza Stanisław
19. Nowacki Zbigniew
20. Nowosad Henryk
21. Ostrowski Sławomir
22. Polankiewicz Zbigniew
23. Peszko Józef
24. Przybył Henryk
25. Radecki Czesław
26. Tumidajski Eugeniusz
27. Wieśniak Stanisław
28. Żukowski Jan

29. Żmura Ryszard

Studia uzupełniające II stopnia

1. Fijałkowski Bogdan
2. Gościński Witold
3. Hryniewicz Jarosław
4. Hurnik Jerzy
5. Jarząbek Eugeniusz
6. Kędzierski Jerzy
7. Kotlarz Mieczysław
8. Milanowska Anna
9. Pałucha Zdzisław
10. Romanowski Jerzy
11. Skoczowski Stanisław
12. Szyliński Izidor
13. Śruba Zygmunt
14. Wierzbiński Michał
15. Włodarczyk Jerzy
16. Wojdyło Janusz

Rok 1960

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|-------------------------------|--------------------------------|
| 1. Biernacki Tadeusz | 29. Miękus Janusz |
| 2. Berezowska-Popiela Danuła | 30. Michalak Zenon |
| 3. Bielecki Zdzisław | 31. Myszkowski Andrzej |
| 4. Cholewa Maria | 32. Niesyn Jan |
| 5. Czarnecki Leszek | 33. Oleśkiewicz Tadeusz |
| 6. Dziedzic Kazimierz | 34. Pietruczyk Józef |
| 7. Elminowska-Nowakowska Anna | 35. Stachowiak-Plucińska Irena |
| 8. Gogolin Henryk | 36. Poncyliusz Andrzej |
| 9. Goryń Czesław | 37. Sadaj Stanisław |
| 10. Godlewski Waldemar | 38. Sochocki Zdzisław |
| 11. Górczyński Henryk | 39. Wicicki Zenon |
| 12. Grygiel Teresa | 40. Witkowski Zdzisław |
| 13. Grzywacz Krzesław | 41. Wiszniewski Jerzy |
| 14. Kacprzak Henryk | 42. Zalewski Stanisław |
| 15. Kalicki Zbigniew | |
| 16. Klimowski Tadeusz | |
| 17. Kozakowska Janina | |
| 18. Komorowski Mieczysław | |
| 19. Krupowicz Wojciech | |
| 20. Kryk Andrzej | |
| 21. Kurowski Ryszard | |
| 22. Kułakowski Tadeusz | |
| 23. Kwiecień Włodzimierz | |
| 24. Lak Stanisław | |
| 25. Łaskowski Władysław | |
| 26. Lubomirska Krystyna | |
| 27. Ligenza Adolf | |
| 28. Marcinkowski Wojciech | |

Studia uzupełniające II stopnia

1. Jasieniecki Witold

Rok 1961

Studia stacjonarne II stopnia

1. Dębowski Władysław
2. Drzewińska-Maculewicz Irmina
3. Gołąb Franciszek
4. Jankowski Zdzisław
5. Kaczmarek Jan
6. Kłodziński Robert
7. Kowalczyk Mirosława
8. Kowalik Eugeniusz
9. Kisielewicz Jan
10. Kołacz Andrzej
11. Kondraciuk Józef
12. Kucharski Franciszek
13. Kulczak Zbigniew
14. Kulpiński Aleksander
15. Łaniucha Kazimierz
16. Mitura Leopold
17. Pałczyński Władysław
18. Podlaszewski Adam
19. Prusiński Edmund
20. Przekwas Maciej
21. Rudzko Witaliusz
22. Rolleczyk Ryszard
23. Stankiewicz Czesław
24. Strączyński Zbigniew
25. Szczeciński Marian
26. Torbicki Wojciech
27. Trąbski Bogdan
28. Wajs Henryk
29. Wierczyński Edward

30. Wojtasiak Czesław

31. Wrona Teresa

32. Wysocki Zbigniew

33. Zakrzewski Jan

Studia uzupełniające II stopnia

1. Baryła Edward
2. Barlik Henryk
3. Ciemnoczołowski Eugeniusz
4. Głowczyk Janusz
5. Hercig Henryk
6. Iglewski Konrad
7. Kanas Tadeusz
8. Leśniowski Kazimierz
9. Nestorowicz Maria
10. Najmowicz Stanisław
11. Podgórski Władysław
12. Płodowski Zbigniew
13. Płotczyk Szczepan
14. Rogoża Henryk
15. Siemiątkowski Kazimierz
16. Skopek Władysław
17. Skorupski Artur
18. Szwoch Edmund
19. Tarnapowicz Kazimierz
20. Żujewicz Edward

Rok 1962

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|------------------------------|--------------------------|
| 1. Almakiewicz Ryszard | 30. Saczewa Anatol |
| 2. Bogdanowicz Jan | 31. Siuda Zbigniew |
| 3. Cichocki Zbyszek | 32. Sojka Jacek |
| 4. Czarski Stanisław | 33. Słotwiński Leosław |
| 5. Garus Hubert | 34. Sosnowski Mirosław |
| 6. Gomoła Michał | 35. Śwarczewicz Tadeusz |
| 7. Gońzewski Wiktor | 36. Syryński Edward |
| 8. Gwizdała Janusz | 37. Terpiłowski Waldemar |
| 9. Dziwosz Stanisław | 38. Weber Erika |
| 10. Hreczycho Jerzy | 39. Weka Jerzy |
| 11. Janik Emil | 40. Wiszniewski Zbigniew |
| 12. Karpińczyk Jan | 41. Żuchowski Zbigniew |
| 13. Kołodziejowski Władysław | |
| 14. Kościół Zbigniew | |
| 15. Kowalczyk Bernard | |
| 16. Kubisa Stefan | |
| 17. Kulik Zdzisław | |
| 18. Krzysztofik Piotr | |
| 19. Lenard Zdzisław | |
| 20. Lewandowicz Jan | |
| 21. Lipiński Maciej | |
| 22. Maculewicz Ryszard | |
| 23. Mizgiert Jerzy | |
| 24. Palczyński Bogusław | |
| 25. Raczynski Marek | |
| 26. Radowicz Kazimierz | |
| 27. Rogowicz Bogdan | |
| 28. Rudak Zbigniew | |
| 29. Rozensztat Leonard | |

Studia uzupełniające II stopnia

1. Krzepisz Leszek

Studia eksternistyczne II stopnia

1. Chojnacki Wacław
2. Mańko Jerzy

Studia zaoczne I stopnia

1. Bagiński Bogdan
2. Bazewicz Józef
3. Daniuk Józef
4. Dziecioł Eugeniusz
5. Grabowski Józef
6. Hartwich Tadeusz
7. Jackowiak Zygmunt
8. Kossowski Leszek
9. Kowalik Józef
10. Marszałek Henryk
11. Niżyński Józef

Rok 1963

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|--------------------------|--------------------------|
| 1. Adamczyk Zygmunt | 30. Sofronow Jan |
| 2. Antkowiak Regina | 31. Stelmaszczyk Andrzej |
| 3. Borkowski Sławomir | 32. Szczepanik Ryszard |
| 4. Borkowska Michalina | 33. Szewczuk Roman |
| 5. Bochińska Irena | 34. Szkudlarek Kazimierz |
| 6. Brinker Aleksander | 35. Szytych Konrad |
| 7. Brodowski Andrzej | 36. Tomaszewicz Henryk |
| 8. Dec Eugeniusz | 37. Wiśniewski Ryszard |
| 9. Drzewiecki Piotr | 38. Włodek Marian |
| 10. Gnat Konrad | 39. Zyga Leopold |
| 11. Goździk Bohdan | |
| 12. Grygiel Bogdan | |
| 13. Jałowiński Wiesław | |
| 14. Kapłon Józef | |
| 15. Kiwacki Stanisław | |
| 16. Koszcieluk Tadeusz | |
| 17. Łukasik Stanisław | |
| 18. Maśko Ryszard | |
| 19. Majewski Janusz | |
| 20. Mańczak Stanisław | |
| 21. Mazur Joachim | |
| 22. Michalak Marian | |
| 23. Motyl Antoni | |
| 24. Papużyński Marek | |
| 25. Parys Zbigniew | |
| 26. Pawłowski Jan | |
| 27. Sarosiek Witold | |
| 28. Seyda Miron | |
| 29. Skórzewski Władysław | |

Studia uzupełniające II stopnia

1. Białoborski Zbigniew
2. Kołcz Tadeusz
3. Lesiecki Bolesław

Studia I stopnia (dla prac.)

1. Basta Józef
2. Dobosz Zbigniew
3. Jastrzębski Piotr
4. Kuczyński Stanisław
5. Markiewicz Czesław
6. Podleżański Władysław
7. Retkiewicz Tadeusz
8. Wyrzykowski Stanisław
9. Zapałowicz Antoni

Rok 1964

Studia stacjonarne II stopnia

1. Bartnik Bolesław
2. Bówanko Mieczysław
3. Dąbrowski Józef
4. Dukała Jerzy
5. Dziedzic Jan
6. Garczyński Wojciech
7. Hajbowicz Henryk
8. Horecki Grzegorz
9. Jarmusz Aleksandra
10. Jaszczyk Bogdan
11. Kraszewski Jan
12. Kucharski Leszek
13. Kutulas Thomas
14. Maj Włodzimierz
15. Majda Jerzy
16. Małyszko Leopold
17. Marzec Tadeusz
18. Michalczuk Marian
19. Motyka Ireneusz
20. Montwiłł Zdzisław
21. Piotuch Andrzej
22. Prekker Leon
23. Ptaszyk Krzysztof
24. Ratajczak Róża
25. Radziński Waldemar
26. Samosiuk Jerzy
27. Siłowicz Aleksander
28. Spychalski Jerzy
29. Szorec Antoni

30. Tomiec Maria
31. Wergos Michalis
32. Weyna Stefan
33. Ziobrowska Wanda

Studia uzupełniające II stopnia

1. Czyżowski Wojciech
2. Górecki Wacław
3. Kozicki Włodzimierz
4. Maruszczak Stanisław
5. Rychlewska Barbara
6. Taraszkiewicz Zbigniew

Studia eksternistyczne II stopnia

1. Roszewski Stefan

Studia zaoczne I stopnia

1. Janson Jan
2. Grodecki Tadeusz

Rok 1965

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|---------------------------|------------------------|
| 1. Binko Algimant | 30. Sielski Jan |
| 2. Bobako Szymon | 31. Serwaczyński Jerzy |
| 3. Bołdak Janusz | 32. Słupiński Henryk |
| 4. Czaja Władysław | 33. Surowski Jan |
| 5. Chrzczanowicz Krystyna | 34. Święcicki Lesław |
| 6. Danielek Jerzy | 35. Waraksa Zbigniew |
| 7. Dankowski Bogdan | 36. Wojtynek Ireneusz |
| 8. Derejczyk Bogumił | |
| 9. Dwojewski Jan | |
| 10. Hulko Stanisław | |
| 11. Jachimowicz Rościsław | |
| 12. Janaczyk Józef | |
| 13. Kaczyński Marian | |
| 14. Kaczmarek Stanisław | |
| 15. Kirczuk Władysław | |
| 16. Kiliański Wojciech | |
| 17. Kołodyński Antoni | |
| 18. Kotnis Henryk | |
| 19. Krasuski Krzysztof | |
| 20. Kuhn Henryk | |
| 21. Matczuk Tadeusz | |
| 22. Mazur Tadeusz | |
| 23. Nakonieczny Irosław | |
| 24. Pieńkowski Mirośław | |
| 25. Pińczak Jan | |
| 26. Pomarański Andrzej | |
| 27. Radwański Jacek | |
| 28. Rodziewicz Alfreda | |
| 29. Sadowski Roman | |

Rok 1966

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|--------------------------|--------------------------------|
| 1. Bartkowiak Jerzy | 19. Pekrul Zygmunt |
| 2. Borkowski Bogusław | 20. Pilkiewicz Waldemar |
| 3. Bodnar Andrzej | 21. Pieńkowski Andrzej |
| 4. Czyżyk Jerzy | 22. Purczyński Jan |
| 5. Durnaś Marek | 23. Pytlak Władysław |
| 6. Gibowski Walerian | 24. Rafalski Zbigniew |
| 7. Grabski Mieczysław | 25. Rapanowicz Piotr |
| 8. Groński Jan | 26. Smońko Janusz |
| 9. Jacewicz Henryk | 27. Sobolewski Wojciech |
| 10. Jermołowicz Andrzej | 28. Skutecki Jerzy |
| 11. Kadłubski Andrzej | 29. Skórski Jan |
| 12. Królak Jan | 30. Szwed Paweł |
| 13. Maciejewska Teresa | 31. Wąsik-Sobaszek Romualda |
| 14. Marcinkiewicz Marian | 32. Woźny Zenon |
| 15. Możejko Jerzy | 33. Wysocka Alina |
| 16. Nowikiewicz Wiktor | 34. Zadorski Jan |
| 17. Nitkowski Mieczysław | 35. Załoga Jan |
| 18. Oganowski Wojciech | 36. Zakrzewska-Brodowska Hanna |

Studia eksternistyczne II stopnia

1. Turnau-Zuchowska Danuta

Rok 1967

Studia stacjonarne II stopnia

1. Ratański Ryszard

Rok 1968

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|---------------------------|--------------------------|
| 1. Bądryńska Maria | 30. Paszkowski Marek |
| 2. Bolewicz Stanisław | 31. Pawluk Jerzy |
| 3. Cias Zuzanna | 32. Piwowarski Witold |
| 4. Chłosta Zygmunt | 33. Poncyliusz Lech |
| 5. Czapski Aleksander | 34. Przymanowski Tadeusz |
| 6. Dreas Jerzy | 35. Sobolewski Ryszard |
| 7. Eysymontt Cezary | 36. Szymczak Piotr |
| 8. Fularz Jerzy | 37. Urban Aleksander |
| 9. Gałuzin Tatiana | 38. Wiącek Krystyna |
| 10. Geler Aleksander | 39. Wilgusiak Mirosław |
| 11. Gorbik Jerzy | 40. Wołyniec Tomasz |
| 12. Gebre Endrias Hintsa | 41. Wozaczyńska Ewa |
| 13. Grabowski Jerzy | 42. Wróblewski Andrzej |
| 14. Hisicz Waldemar | 43. Wójcik Izidor |
| 15. Jagiełło Andrzej | |
| 16. Januszkiewicz Barbara | |
| 17. Kiziukiewicz Wiesław | |
| 18. Kluczek Zbignew | |
| 19. Kozłowski Paweł | |
| 20. Kuźniak Zofia | |
| 21. Likierski Jan | |
| 22. Lipiński Wojciech | |
| 23. Malewska Helena | |
| 24. Modzewski Jan | |
| 25. Mulica Romuald | |
| 26. Michalczuk Zbigniew | |
| 27. Milewski Eugeniusz | |
| 28. Mielnicki Witold | |
| 29. Nekanda-Trepka Marek | |

Studia uzupełniające II stopnia

- | | |
|------------------------|---------------------------|
| 1. Brzeziński Andrzej | 9. Miękus Adam |
| 2. Fedorowski Jerzy | 10. Pajdowski Włodzimierz |
| 3. Garus Jan | 11. Paluszkiewicz Józef |
| 4. Jasiewicz Witold | 12. Piotrowski Wiesław |
| 5. Kamiński Henryk | 13. Radkowski Jan |
| 6. Klimaszewski Stefan | 14. Stępień Marian |
| 7. Kołodziejski Jerzy | 15. Thiele Bolesław |
| 8. Kruczewicz Ryszard | 16. Żukowski Eugeniusz |

Studia eksternistyczne II stopnia

1. Mirski Jerzy

Studia I stopnia (dla pracujących)

- | | |
|---------------------------|--------------------------|
| 1. Adamski Antoni | 18. Matecki Henryk |
| 2. Andrzejewski Władysław | 19. Michalewski Jerzy |
| 3. Barszcz Wacław | 20. Modelski Stanisław |
| 4. Borowski Jerzy | 21. Mrall Henryk |
| 5. Figiel Stefan | 22. Naklicka Alicja |
| 6. Głowczyk Józef | 23. Pawluk Andrzej |
| 7. Hejducki Karol | 24. Piusiński Henryk |
| 8. Hoffman Danuta | 25. Roszkowski Jan |
| 9. Jastrzębski Bolesław | 26. Sajna Jan |
| 10. Karwowski Apolinary | 27. Sarek Tadeusz |
| 11. Kołajda Anatol | 28. Schulz Teodor |
| 12. Korsak Hubert | 29. Sikorski Marian |
| 13. Kunert Franciszek | 30. Witkowski Franciszek |
| 14. Lis Stanisław | 31. Wolak Jerzy |
| 15. Ładecki Romuald | 32. Woźnicki Stefan |
| 16. Małolepszy Kazimierz | 33. Zimnoch Antoni |
| 17. Masternak Marian | |

Rok 1969

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|--------------------------|------------------------------|
| 1. Bańka Stanisław | 30. Rutkowski Tadeusz |
| 2. Bednarek Leszek | 31. Sadokierski Jerzy |
| 3. Bogdanowicz Eugeniusz | 32. Sasin-Sieniuc Krystyna |
| 4. Bukowski Diethardt | 33. Sieniuc Witold |
| 5. Chady Marcin | 34. Siwek Ryszard |
| 6. Czerwinka Tadeusz | 35. Sokół-Kaszowska Bożena |
| 7. Darski Jacek | 36. Święcki Stefan |
| 8. Fiszman Szloma | 37. Surmacz Stanisław |
| 9. Gaborski Jerzy | 38. Skórski Władysław |
| 10. Górecki Jan Waldemar | 39. Szecherew Jerzy |
| 11. Grzechnik Jan | 40. Szulborski Bogdan |
| 12. Guzowski Krzysztof | 41. Szczęsny Kazimierz |
| 13. Jajko Stanisław | 42. Toczowski Michał |
| 14. Juran Artur | 43. Tokarski Stefan |
| 15. Kaczmarek Czesław | 44. Toziczka Krzysztof |
| 16. Karolczak Jerzy | 45. Wesołowski Czesław |
| 17. Kaszowski Zygmunt | 46. Werstak Jerzy |
| 18. Kuczyński Stanisław | 47. Stróżewski Janusz |
| 19. Kramarz Wojciech | 48. Wołańczyk-Gaborska Maria |
| 20. Latos Tadeusz | 49. Wydrowski Marek |
| 21. Lipka Kazimierz | |
| 22. Musiał Jerzy | |
| 23. Nienartowicz Bogdan | |
| 24. Nowak Jerzy | |
| 25. Oskólski Andrzej | |
| 26. Opolski Edward | |
| 27. Patecki Zbigniew | |
| 28. Piątek Wiesław | |
| 29. Pytel Tadeusz | |

Studia eksternistyczne II stopnia

1. Ceglecki Alfons
2. Pycio Ryszard
3. Trzaska Stanisław
4. Wdowik Edward

Studia I stopnia (dla pracujących)

1. Cenzartowicz Wojciech
2. Frąckiewicz Zygmunt
3. Gorczyca Stanisław
4. Kabała Leon
5. Kraśnicki Jan
6. Krzaczkowski Jan
7. Łada Mieczysław
8. Marcinkowski Stanisław
9. Mazurkiewicz Jan
10. Opałka Janusz
11. Piotrowski Zbigniew
12. Rubiński Kazimierz
13. Siewruk Jerzy
14. Stenka Władysław
15. Stróżewski Bogdan
16. Szulczyk Jan
17. Świderski Zbyszko
18. Tarnowski Walenty
19. Widajewicz Edward
20. Wierzbicki Henryk
21. Zajączkowska Jolanta

Rok 1970

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|-------------------------------|----------------------------------|
| 1. Bachanek Kazimierz | 30. Magdziński Wiktor |
| 2. Bańka-Jabłońska Zofia | 31. Mackiewicz Edward |
| 3. Bartkowiak Baltazar | 32. Marczak Andrzej |
| 4. Bieżański Witold | 33. Milczarek-Tuszyńska Maria |
| 5. Bujak Ryszard | 34. Mikszewski Michał |
| 6. Cegielski Lech | 35. Niemira Henryk |
| 7. Chodkiewicz Antoni | 35. Nieżychońska Aleksandra |
| 8. Czajkowski Andrzej | 37. Normantowicz Marian |
| 9. Dąbrowska Ewa | 38. Obyrcka-Śmigiełska Elżbieta |
| 10. Dombek Maria | 39. Osadowski Mirosław |
| 11. Gertner-Kadłubska Jolanta | 40. Owczarek Ryszard |
| 12. Głowacki Andrzej | 41. Piechowiak Jerzy |
| 13. Halec Danuta | 42. Popow Wadim |
| 14. Ilnicki Mikołaj | 43. Pożoga Franciszek |
| 15. Iłowiecki Wojciech | 44. Przybysz Edward |
| 16. Jabłoński Mieczysław | 45. Rejment Barbara |
| 17. Jędrzejczak Ryszard | 46. Rotenberg Nina |
| 18. Kluska Jerzy | 47. Rysiński Jerzy |
| 19. Kowalski Jerzy | 48. Sobiś Ryszard |
| 20. Kołodziejczyk Bogdan | 49. Starzyńska Irena |
| 21. Kowalik Czesław | 50. Subocz Lech |
| 22. Kossowicz Jerzy | 51. Swatler Aleksander |
| 23. Kozakiewicz Jolanta | 52. Szyndler Janusz |
| 24. Kruk Konrad | 53. Szablewski Ryszard |
| 25. Linnik Jerzy | 54. Tarasiejski Leon |
| 26. Lisewski Andrzej | 55. Urbanowicz Władysław |
| 27. Laskowski Jacek | 56. Właszczyk-Rybańkiewicz Hanna |
| 28. Łukiewski Jerzy | 57. Wierzbicki Tadeusz |
| 29. Łozowska-Oskólska Barbara | 58. Wisznarewski Tadeusz |

59. Witkowski Stanisław

Studia uzupełniające II stopnia

60. Wilczewski Jan Marek

1. Podkowiński Wacław

61. Wieczorkiewicz Aleksander

2. Stachurski Zdzisław

62. Wołoszyn Aleksy

63. Wojtczak Janusz

64. Wojtas Zbigniew

65. Wójcik Adam

66. Zieliński Jerzy

67. Żaboklicki Sławomir

68. Żukrowski Mikołaj

Studia eksternistyczne II stopnia

1. Jurewicz Edward

2. Karwowski Apolinary

3. Ostrowski Ziemowit

4. Stryła Jan

5. Witkowski Franciszek

Studia I stopnia (dla pracujących)

1. Baczulis Ryszard

14. Kut Jan

2. Basior Tadeusz

15. Leśniewski Stanisław

3. Bogacki Kazimierz

16. Michalski Jan

4. Borkowski Janusz

17. Napierała Jerzy

5. Brzozowski Marek

18. Nowakowski Lech

6. Buczyński Andrzej

19. Paczek Andrzej

7. Cesarczyk Jerzy

20. Różyło Adam

8. Durman Ryszard

21. Trzciński Włodzimierz

9. Gajewska Hanna

22. Wróblewski Zygmunt

10. Jorman Karol

23. Wójtowicz Ryszard

11. Kaczyński Henryk

24. Zaborowski Jan

12. Kołodziejski Janusz

25. Zygmunt Jan

13. Kuklewski Stanisław

Rok 1971

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|---------------------------|--------------------------------|
| 1. Abram Zbigniew | 30. Lipiński Włodzimierz |
| 2. Bachera Jan | 31. Łęczycki Józef |
| 3. Bednarek Malina | 32. Łyżnik Leonard |
| 4. Borkowski Jerzy | 33. Makowski Władysław |
| 5. Cućh Kazimierz | 34. Makowski Antoni |
| 6. Charklewicz Leon | 35. Marcinkiewicz Krystyna |
| 7. Chrobrowski Michał | 36. Marcinkowski Krzysztof |
| 8. Czyżykowska Maria | 37. Michalczyk Stanisław |
| 9. Czerwinka Jerzy | 38. Mierzejewski Zbigniew |
| 10. Czechowski Roman | 39. Napiecek Jerzy |
| 11. Czech Ryszard | 40. Parczyński Andrzej |
| 12. Dobosz Andrzej | 41. Piasecki Roman |
| 13. Dembska Anna | 42. Pietrzyk Wiktor |
| 14. Drużny Zenon | 43. Przelicki Wiktor |
| 15. Gadecki Andrzej | 44. Puszkarczyk Bogdan |
| 16. Godlewski Kazimierz | 45. Rabiniaś Andrzej |
| 17. Gorczyński Jerzy | 46. Roch Adam <u>Eugeniusz</u> |
| 18. Grzanka Stanisław | 47. Rolicz Paweł |
| 19. Grzesiak Roman | 48. Runiewicz Tadeusz |
| 20. Grzela-Żejmo Krystyna | 49. Rychlewski Ryszard |
| 21. Guz Krystyna | 50. Sarnicki Władysław |
| 22. Jasiński Włodzimierz | 51. Skrodzewicz Janusz |
| 23. Jenek Zbigniew | 52. Skop Tadeusz |
| 24. Kępiński Bolesław | 53. Sojka Andrzej |
| 25. Konieczny Tadeusz | 54. Śpiewak Adam |
| 26. Konieczny Janusz | 55. Staneta Roman |
| 27. Kozłowski Krzysztof | 56. Stanisławska Wiesława |
| 28. Kraszewski Andrzej | 57. Sułkowski Stefan |
| 29. Klemens Andrzej | 58. Syrytczyk Tadeusz |

59. Szczygielski Stanisław
60. Szymański Reinhardt
61. Tomaszewski Piotr
62. Tomankiewicz Jerzy
63. Walczyk Adam
64. Wancerz-Grajewska Danuta
65. Wergos Jorgos
66. Witkowski Tadeusz
67. Włodarski Tadeusz
68. Włas Marian
69. Wójcik Karol
70. Zakrzewski Stanisław
71. Zieliński Mieczysław
72. Zielony Zbigniew

Studia I stopnia (dla pracujących)

1. Cybulski Tadeusz
2. Dobrowolski Henryk
3. Janowski Władysław
4. Kaczmarek Waldemar
5. Karandyszowski Wiesław
6. Kotnis Zygmunt
7. Milewska Wiktoria
8. Pastusiak Jan
9. Przysiecki Włodzimierz
10. Rokoszewski Henryk
11. Sulej Józef
12. Wasiliew Waldemar
13. Wenciewicz Leszek
14. Wierba Jan
15. Wiśniewski Bogdan
16. Wochna Jan
17. Zielonka Alfred

Rok 1972

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|----------------------------|--------------------------|
| 1. Abraszek Leszek | 30. Kot Wiesław |
| 2. Babiuch Piotr | 31. Kochański Feliks |
| 3. Becht Lechosław | 32. Krawiec Jan |
| 4. Barcz Eugeniusz | 33. Krawczyk Ireneusz |
| 5. Bor Apolinary | 34. Krakowiak Stanisław |
| 6. Bukowska Renata | 35. Krajewski Mirosław |
| 7. Bulira Wiesław | 36. Krężel-Mała Zuzanna |
| 8. Czajkowski Mirosław | 37. Lackorzyńska Barbara |
| 9. Czyżykowska Jadwiga | 38. Lachowicz Andrzej |
| 10. Dąbrowski Stanisław | 39. Lisiecki Adam |
| 11. Delecki Zbigniew | 40. Łoszyn Romuald |
| 12. Drobiazgiewicz Leszek | 41. Marchelek Alicja |
| 13. Dumański Jacek | 42. Mirski Marek |
| 14. Finell Jerzy | 43. Michalska Hanna |
| 15. Faryniarz Marek | 44. Munduć Irena |
| 16. Gawrylczyk Konstanty | 45. Naczek Brunon |
| 17. Galus Józef | 46. Niedźwiedź Stanisław |
| 18. Gniewek-Węgrzyn Marek | 47. Oleszak Wojciech |
| 19. Grzywacz Bogdan | 48. Olszak Wiesław |
| 20. Gólczeńska Danuta | 49. Piskorski Tomasz |
| 21. Gromyko Anna | 50. Perzyński Waldemar |
| 22. Horószczaruk Stanisław | 51. Petri Stefan |
| 23. Jakubowski Zenon | 52. Piotrowska Hanna |
| 24. Kasprzak Kazimierz | 53. Piotrowski Longin |
| 25. Kamiński Włodzimierz | 54. Pomorski Kazimierz |
| 26. Kluszczyńska Lucyna | 55. Poczobut Mirosława |
| 27. Klinger Tadeusz | 56. Powązka Grażyna |
| 28. Kiryluk Konstanty | 57. Poźniak Krystyna |
| 29. Koziół Władysław | 58. Pundyk Ryszard |

- | | |
|---------------------------|------------------------|
| 59. Rawluk Kazimierz | 72. Trukszyn Zdzisław |
| 60. Rozwarski Zenon | 73. Tujaka Andrzej |
| 61. Ruciński Włodzimierz | 74. Twarda Lucja |
| 62. Rybicki Tadeusz | 75. Wiączek Halina |
| 63. Soboniak Jan | 76. Wojtas Gabriel |
| 64. Sokołowska Czesława | 77. Wolak Halina |
| 65. Stawarz Jerzy | 78. Wojska Ewa |
| 66. Stefanowski Andrzej | 79. Woźniak Krystyna |
| 67. Stojanowski Stanisław | 80. Wójcik Roman |
| 68. Synoś Wiesław | 81. Wysocki Ryszard |
| 69. Szlachta Jerzy | 82. Wyżykowski Mateusz |
| 70. Szperkowski Marek | 83. Zawadzki Antoni |
| 71. Szymański Tadeusz | |

Studia eksternistyczne II stopnia

1. Krasowski Witold
2. Schulz Teodor

Studia I stopnia (dla pracujących)

- | | |
|--------------------------|-------------------------|
| 1. Arciszewski Stanisław | 14. Runiewicz Alojzy |
| 2. Artyszuk Eugeniusz | 15. Szczypiński Andrzej |
| 3. Blank Jan | 16. Śwital Eugeniusz |
| 4. Budzianowski Adam | 17. Wasiak Zdzisław |
| 5. Ciecierski Zygmunt | 18. Włochal Ryszard |
| 6. Gogolin Waldemar | |
| 7. Hoffman Piotr | |
| 8. Jarczak Czesław | |
| 9. Kalewski Zbigniew | |
| 10. Łazarski Stanisław | |
| 11. Modzelewski Jan | |
| 12. Nitecki Stanisław | |
| 13. Olkowski Waldemar | |

Rok 1973¹⁾

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|-------------------------------|-------------------------------------|
| 1. Abramowski Jerzy | 30. Dzwonczyk Irena |
| 2. Andrzejewski Lech | 31. Gajewski Paweł |
| 3. Antoniak Janusz | 32. Gajda Jerzy |
| 4. Anusiak Marian | 33. Gawroński Lech |
| 5. Arabczyk-Szczuko Maria | 34. Gaska Andrzej |
| 6. Balicki Wojciech | 35. Gesella Bogusław |
| 7. Baromski Stanisław | 36. Gębka Barbara |
| 8. Bartkiewicz Andrzej | 37. Gramz Modest (z wyróżnieniem) |
| 9. Bartoszewski Jerzy | 38. Graczykowski Ignacy |
| 10. Błądziński Andrzej | 39. Grecka Maria |
| 11. Bobowski Bogusław | 40. Gruszczyński Wojciech |
| 12. Bodnar-Duklanowska Teresa | 41. Gorgolewska Alicja |
| 13. Bosiacki Zbigniew | 42. Gostkiewicz Andrzej |
| 14. Brancewicz Antoni | 43. Górecki Krzysztof |
| 15. Brzózka Jerzy | 44. Gukiewicz Grażyna |
| 16. Byliński Marian | 45. Hajbowicz Zbigniew |
| 17. Byrecki Wiesław | 46. Hałubicki Zbigniew |
| 18. Ceglecki Janusz | 47. Horbacz Edward |
| 19. Chmielnik Krzysztof | 48. Hołubicka Hanna |
| 20. Chrabąszcz Czesław | 49. Hołubowska-Gostkiewicz Elżbieta |
| 21. Czwarno Marian | 50. Imiałek Krzysztof |
| 22. Depczyński Bogdan | 51. Jankowska Ewa |
| 23. Denderski Tadeusz | 52. Jaźwiecki Janusz |
| 24. Defe'e Ireneusz | 53. Karpiński Jerzy |
| 25. Dobosz-Zimnoch Teresa | 54. Kasprzak Wiesław |
| 26. Dobosz Włodzimierz | 55. Kaszyński Roman |
| 27. Dudar Ryszard | 56. Klessa Janusz |
| 28. Dunajewski Jerzy | |
| 29. Dziennik Zbigniew | |

1) Studia kończyły dwa roczniki

- | | |
|-----------------------------|--------------------------|
| 57. Kochel Zygmunt | 89. Niewiada Zenon |
| 58. Koczorowska Ilona | 90. Nieżychowski Tomasz |
| 59. Kopczyński Lech | 91. Nowak Jan |
| 60. Koś Stanisław | 92. Nowotarska Alina |
| 61. Kowaliński Bogdan | 93. Noworyta Janusz |
| 62. Kowalik Zbigniew | 94. Okrzyńska Władysława |
| 63. Krawiec Jan | 95. Olszewski Wiktor |
| 64. Krzesiński Andrzej | 96. Ozdowy Jan |
| 65. Kugler Waldemar | 97. Pacuk Irena |
| 66. Kulas Zdzisław | 98. Pajewski Marek |
| 67. Kuźmiński Janusz | 99. Parahuz Jan |
| 68. Kwintowski Andrzej | 100. Patorska Barbara |
| 69. Lak Józef | 101. Pawlaczyk Kazimierz |
| 70. Ledóchowski Włodzimierz | 102. Pełka Ryszard |
| 71. Łabuński Andrzej | 103. Pieńkowski Antoni |
| 72. Łobacz Czesław | 104. Pikosz Andrzej |
| 73. Mach Jadwiga | 105. Pilip Marian |
| 74. Malewicz Ewa | 106. Ponomarew Mirosław |
| 75. Malinowska Halina | 107. Potiechin Jerzy |
| 76. Malinowski Waldemar | 108. Ptak Andrzej |
| 77. Marcinkowski Ryszard | 109. Pudłowska Bożena |
| 78. Matyjaszek Jerzy | 110. Pukajło Ludwika |
| 79. Matuszewska Halina | 111. Rakowski Tomasz |
| 80. Melkowski Wojciech | 112. Rasmus Franciszek |
| 81. Mielnik Andrzej | 113. Rosiak Marek |
| 82. Minciel Zbigniew | 114. Rutkowski Tadeusz |
| 83. Misiak Józef | 115. Rzepecki Adam |
| 84. Misiak Zdzisław | 116. Rzewuski Zbigniew |
| 85. Misztal Henryk | 117. Sadaj Joanna |
| 86. Morawska Teresa | 118. Sablińska Danuta |
| 87. Muszyńska Jolanta | 119. Sadek Maria |
| 88. Nieczkowska Teresa | 120. Sadłowski Roman |

- | | |
|----------------------------|----------------------------|
| 121. Sarzyńska Irena | 153. Waszczuk Zbigniew |
| 122. Sieniuc Józef | 154. Wawrzonowski Wojciech |
| 123. Siepietowski Lech | 155. Wegner Leszek |
| 124. Skrycki Czesław | 156. Werakso Waldemar |
| 125. Skupień Stanisław | 157. Wilczyński Andrzej |
| 126. Socha Eugeniusz | 158. Wiśniakowski Jacek |
| 127. Sochacki Jerzy | 159. Wojciechowski Adam |
| 128. Sosnowski Witold | 160. Woś Paweł |
| 129. Sowa Roman | 161. Wójtowicz Małgorzata |
| 130. Sozonowicz Jan | 162. Wójtowicz Stefan |
| 131. Spychalski Władysław | 163. Wróbel Edward |
| 132. Statnik Rajmund | 164. Wróblewski Jerzy |
| 133. Statuch Elżbieta | 165. Zams Ryszard |
| 134. Steciuk Zdzisław | 166. Zasadziński Jan |
| 135. Stępiński Tadeusz | 167. Zbytek Hanna |
| 136. Stolarski Andrzej | 168. Zieliński Marek |
| 137. Subocz Jan | 169. Ziolkowski Ryszard |
| 138. Suliga Andrzej | 170. Żal Szymon |
| 139. Surdyk Leszek | 171. Żuk Jerzy |
| 140. Sypniewski Józef | |
| 141. Szafrąński Andrzej | |
| 142. Szałabawka Andrzej | |
| 143. Szczuko Zdzisław | |
| 144. Szklorz Kazimierz | |
| 145. Szpunt Alicja | |
| 146. Szulczewski Roman | |
| 147. Ślusarek Marek | |
| 148. Tarka Przemysław | |
| 149. Telakowska Nina | |
| 150. Trzeciak Nagórka Anna | |
| 151. Tomiak Mieczysław | |
| 152. Tyszka Jerzy | |

Rok 1973

Studia I stopnia (dla pracujących)

1. Bartosik Jerzy
2. Biały Adam
3. Bukowski Zbigniew
4. Chabielski Ryszard
5. Karczmarsz Aleksander
6. Kowalczyk Stanisław
7. Kaźmierczak Wojciech
8. Litarowicz Janusz
9. Listwan Kazimierz
10. Morawiec Jerzy
11. Masiuk Stanisław
12. Mielczarek Przemysław
13. Mucha Jerzy
14. Michałowicz Andrzej
15. Nalewaj Witold
16. Pacuk Tadeusz
17. Ruciński Jan
18. Stankiewicz Jerzy
19. Strzałkowski Zbigniew
20. Szymańczuk Stanisław
21. Turski Andrzej
22. Wróblewski Sylwester
23. Wardziński Edward
24. Walczak Józef
25. Wnuk Stanisław
26. Zągan Władysław
27. Zakowski Zygmunt

Rok 1974

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|---------------------------------------|----------------------------|
| 1. Adamiak Kazimierz (z wyróżnieniem) | 30. Kozłowski Witold |
| 2. Adamkiewicz Władysław | 31. Kisielewicz Stanisław |
| 3. Bittmann Jacek | 32. Kupłowski Daniel |
| 4. Błaszczuk Marian | 33. Kamiński Przemysław |
| 5. Bogdanowicz Andrzej | 34. Kamińska Barbara |
| 6. Borowiak Piotr | 35. Lambrych Leszek |
| 7. Budnik Tadeusz | 36. Lis Krzysztof |
| 8. Budzińska Grażyna | 37. Łakuta Marek Władysław |
| 9. Cichońska Irena | 38. Margas Marian |
| 10. Ciepliński Jerzy | 39. Matuszak Ewa |
| 11. Dąbrowska-Ptak Małgorzata | 40. Miłoszewska Maria |
| 12. Drapiej Wiesława | 41. Meddecki Jerzy |
| 13. Dudziński Jan | 42. Nadolny Ryszard |
| 14. Dębski Janusz | 43. Niżyńska Ewa |
| 15. Frąckiewicz Zbigniew | 44. Nowak Andrzej |
| 16. Piekarska-Girjatowicz Joanna | 45. Olcha Andrzej |
| 17. Gębuś-Wysocki Zbigniew | 46. Osińska Elżbieta |
| 18. Grochowalski Jacek | 47. Osuchowski Zygmunt |
| 19. Gładki Marian | 48. Pawłowski Józef |
| 20. Górski Radzisław | 49. Paterkowski Tomasz |
| 21. Hałuszko Maria | 50. Perlińska Elżbieta |
| 22. Jutrzenka-Trzebiatowska Ewa | 51. Popielarz Leon |
| 23. Jarmusz Maciej | 52. Porożyński Andrzej |
| 24. Jeżewski Kazimierz | 53. Rejmak Andrzej |
| 25. Kąszubska Teresa | 54. Rozenberg Leonard |
| 26. Kawiak Stanisław | 55. Rożek-Gniewek Dorota |
| 27. Kajewski Mariusz | 56. Ruciński Andrzej |
| 28. Kmietek-Korzycki Krzysztof | 57. Ryczko Marian |
| 29. Kotla Ryszard | 58. Sambowska Maria |

- | | |
|-----------------------------------|----------------------------------|
| 59. Siewruk Artur | 71. Urbaniak Tadeusz |
| 60. Strzalińska-Bilewska Krystyna | 72. Wasita Maria |
| 61. Synowiec Anna | 73. Wieliczko Lech |
| 62. Stankiewicz Tadeusz | 74. Witkowska-Korycka Małgorzata |
| 63. Stypa Zbigniew | 75. Włoszek Adam |
| 64. Świst Stanisław | 76. Wypiorczyk Edward |
| 65. Szary Tadeusz | 77. Wysocka Krystyna |
| 66. Szpet Franciszek | 78. Zaborowski Zbigniew |
| 67. Szupiński Waldemar | 79. Zdawski Leszek |
| 68. Szczygłowska Maria | 80. Ziódka Alicja |
| 69. Tórz Jerzy | 81. Żakowski Wiesław |
| 70. Trybocka Alina | |

Studia I stopnia (dla pracujących)

- | | |
|--------------------------|--------------------------|
| 1. Anders Jerzy | 17. Marcuch Zdzisław |
| 2. Anioła Henryk | 18. Matuszewski Zenon |
| 3. Balski Lechosław | 19. Piasecki Ryszard |
| 4. Bednarz Tadeusz | 20. Poznański Zdzisław |
| 5. Bieryłło Jadwiga | 21. Rudniewski Andrzej |
| 6. Chabowski Marian | 22. Słotwiński Andrzej |
| 7. Czugała Ludwik | 23. Smoliński Sławomir |
| 8. Gałęzia Bogusław | 24. Sochajski Franciszek |
| 9. Grams Marek Michał | 25. Stopa Arkadiusz |
| 10. Gryszpiński Mirosław | 26. Sobieszuk Jerzy |
| 11. Herges Józef | 27. Szwecki Tadeusz |
| 12. Kaczmarek Tadeusz | 28. Szymczak Bogumił |
| 13. Kaźmierczak Wojciech | 29. Ulatowski Witold |
| 14. Kolano Ireneusz | 30. Wieczorek Sylwester |
| 15. Lech Stanisław | 31. Zięba Jan |
| 16. Łacny Antoni | 32. Ziódkowski Gerhard |

Rok 1975

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|---|-----------------------------|
| 1. Andruszkiewicz Andrzej | 30. Lebioda Jerzy |
| 2. Biały Leszek | 31. Lipski Zbigniew |
| 3. Broel-Plater Bogdan (z wyróżnieniem) | 32. Maciejewski Andrzej |
| 4. Bujak Edward | 33. Matyjaszek Andrzej |
| 5. Buciak Andrzej | 34. Moskowicz Stanisław |
| 6. Czupryński Zenon | 35. Olejnik Danuta |
| 7. Daszkowska Genowefa | 36. Prątnicki Grzegorz |
| 8. Delecki Zdzisław | 37. Ratajczyk Andrzej |
| 9. Drabik Ryszard | 38. Regulska Krystyna |
| 10. Drzymuchowski Jacek | 39. Skiemisz-Hubaczek Zofia |
| 11. Frąckiewicz Jan | 40. Smorągiewicz Lech |
| 12. Gackowski Zbigniew | 41. Soroko Ryszard |
| 13. Harasimowicz Bogdan | 42. Sowiński Ryszard |
| 14. Hofman Eugeniusz | 43. Stachecki Zbigniew |
| 15. Hubaczek Janusz | 44. Steć Włodzimierz |
| 16. Huryń Mieczysław | 45. Sulikowski Bogdan |
| 17. Kaziszko Tadeusz | 46. Susek Andrzej |
| 18. Kalisiak Stanisław | 47. Suś Mirosław |
| 19. Kieruczenko Roman | 48. Szostkiewicz Ryszard |
| 20. Kniaź Jan | 49. Torzewski Andrzej |
| 21. Klem-Rutkowska Grażyna | 50. Tuszyński Stanisław |
| 22. Kromolicki Zbigniew | 51. Trajgis Andrzej |
| 23. Krupa Mieczysław | 52. Urantówka Stanisław |
| 24. Kryński Ryszard | 53. Wachowicz Kacper |
| 25. Krasowski Zygmunt | 54. Wasilewicz Marian |
| 26. Kurowski Teresa | 55. Witukiewicz Kazimierz |
| 27. Kustroń Barbara | 56. Wiktorczyk Mirosław |
| 28. Lubiatowski Jerzy | 57. Włodarczyk Zygmunt |
| 29. Lisiak Waldemar | 58. Wojdak Zbigniew |

59. Wójcik Zbigniew
60. Wyszowski Andrzej
61. Zamaro Henryk
62. Zaroda Jerzy
63. Zych Waldemar

Studia I stopnia (dla pracujących)

- | | |
|---------------------------|--------------------------|
| 1. Bandrowski Lech | 24. Oświecimski Lesław |
| 2. Bednarczyk Jerzy | 25. Petryk Jerzy |
| 3. Brodnicki Tadeusz | 26. Pieprzyk Marek |
| 4. Buczek Jan | 27. Rutkowski Lech |
| 5. Bykowski Marek | 28. Rybiński Andrzej |
| 6. Chwalisz Stanisław | 29. Sawa Tadeusz |
| 7. Drozd Tadeusz | 30. Scheffs Adam |
| 8. Gąskiewicz Mikołaj | 31. Sell Jacek |
| 9. Grądzki Ryszard | 32. Skorasiński Zbigniew |
| 10. Gruszka Zbigniew | 33. Sołtys Andrzej |
| 11. Grygorcewicz Adam | 34. Sołtys Stanisław |
| 12. Kasprzyk Henryk | 35. Sługocki Stanisław |
| 13. Karaczun Mieczysław | 36. Stekiel Jacek |
| 14. Kliszewski Jerzy | 37. Spychalski Romuald |
| 15. Krupczyński Michał | 38. Szczepiński Marek |
| 16. Lebdowicz Andrzej | 39. Szydlowski Andrzej |
| 17. Liszczak Józef | 40. Szymański Bogdan |
| 18. Masłowski Jerzy | 41. Tkaczuk Kazimierz |
| 19. Michalak Marian | 42. Toszek Henryk |
| 20. Mikołajewski Bogdan | 43. Walczak Zbigniew |
| 21. Najdziuk Łaz Leonarda | 44. Wawrzyniak Józef |
| 22. Nowik Jerzy | 45. Wlazłowski Czesław |
| 23. Norbert Andrzej | 46. Wydmuszek Zbigniew |

Rok 1976

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|--------------------------------|----------------------------------|
| 1. Adamaszek Tomasz | 30. Mąka Zdzisław |
| 2. Bartkowski Zygmunt | 31. Morgański Andrzej |
| 3. Bis-Rossa Anna | 32. Mirecki Andrzej |
| 4. Bursa Jan | 33. Melonek Stanisław |
| 5. Bojański Ludwik | 34. Miernowski Jerzy |
| 6. Cieśliewicz Mieczysław | 35. Muszyńska-Pilarczyk Elżbieta |
| 7. Dorobczyński Lech | 36. Nita Teresa |
| 8. Gaul Janusz | 37. Pałka Ryszard |
| 9. Gąsowski Marek | 38. Petelak Bogumił |
| 10. Gołębiowski Witold | 39. Pietrzak Ryszard |
| 11. Góra Krzysztof | 40. Półgęsek-Polanowski Tadeusz |
| 12. Gratkowski Stanisław | 41. Purczyńska Maria |
| 13. Grzegorzewicz Bogdan | 42. Plitt Leonarda |
| 14. Jakubowski Tadeusz | 43. Rajchel-Maniakowska Zofia |
| 15. Jaroni Waldemar | 44. Rutkowska-Szpet Emilia |
| 16. Januszczak Mieczysław | 45. Rojewicz Jerzy |
| 17. Jezierski Łukasz | 46. Sarnicki Tadeusz |
| 18. Jędraszewski Paweł | 47. Satkiewicz Krzysztof |
| 19. Kloc Ewa | 48. Scheffs Jerzy |
| 20. Konieczna-Nowacka Krystyna | 49. Siewruk Stanisław |
| 21. Kozłowski Janusz | 50. Sokołowska Maria |
| 22. Korycki Andrzej | 51. Skórski Paweł |
| 23. Kozak Werner Grażyna | 52. Słoka Andrzej |
| 24. Kudyba Ryszard | 53. Sokół Jerzy |
| 25. Kwiatkowski Adam | 54. Starski Waldemar |
| 26. Leśniak Włodzimierz | 55. Szajowski Robert |
| 27. Litwinionek Ryszard | 56. Szałaj Zbigniew |
| 28. Łukaszewicz Ewa | 57. Szałek Wiesław |
| 29. Maniocha Andrzej | 58. Szymczak Piotr |

59. Szymczak Małgorzata
60. Unold Tadeusz
61. Weksler Aleksander
62. Wiśniewski Stanisław
63. Wojewódzki Tadeusz
64. Wolański Eugeniusz
65. Złoczowski Henryk

Studia I stopnia (dla pracujących)

- | | |
|----------------------------|------------------------|
| 1. Degórski Jan | 24. Stepnowska Henryka |
| 2. Gałdyński Piotr | 25. Stypuła Krzysztof |
| 3. Jasica Henryk | 26. Szargiej Janusz |
| 4. Jeziorny Marek | 27. Szydo Andrzej |
| 5. Joniec Leszek | 28. Tylec Tatiana |
| 6. Karbowniczek Henryk | 29. Tyszka Czesław |
| 7. Knopik Jerzy | 30. Woźniak Ryszard |
| 8. Kodymow Ryszard | 31. Zasiorek Tadeusz |
| 9. Konopka Piotr | 32. Zieliński Andrzej |
| 10. Kowalczyk Wacław | 33. Zowczak January |
| 11. Kwiecień Witold | |
| 12. Kwieciński Zenon | |
| 13. Łotysz Zygmun | |
| 14. Marcinkowski Stanisław | |
| 15. Miłoszewski Andrzej | |
| 16. Nagiel Janusz | |
| 17. Naklicki Antoni | |
| 18. Nowak Piotr | |
| 19. Przelicki Zygmun | |
| 20. Rymarczyk Antoni | |
| 21. Rzewuska Halina | |
| 22. Sibkowski Jan | |
| 23. Statnik Zenon | |

Rok 1977

Studia stacjonarne

- | | |
|-----------------------------------|----------------------------------|
| 1. Biegański Jerzy | 30. Krzyżanowski Edward |
| 2. Bieleninik-Carło Władysława | 31. Kulas Witold |
| 3. Butyński Wiesław | 32. Krason Piotr |
| 4. Carło Andrzej | 33. Langowski Kazimierz |
| 5. Ciunajko Adam | 34. Laskowski Ryszard |
| 6. Cija Gabriela | 35. Lenis Wajos |
| 7. Czerkies Ryszard | 36. Lipska Halina |
| 8. Czerwiński Krzysztof | 37. Łyczakowski Zbigniew |
| 9. Czyżewski Wojciech | 38. Maciejewski Antoni |
| 10. Czajkowski Mirosław | 39. Majewski Szczepan |
| 11. Domek Stefan (z wyróżnieniem) | 40. Maj Janusz |
| 12. Duda Genowefa | 41. Majchrowski Grzegorz |
| 13. Dąbrowiecki Adam | 42. Marchlik Maksymilian |
| 14. Furmańczyk Kazimierz | 43. Meres Ireneusz |
| 15. Fundament-Karśnicka Maria | 44. Michoński Ryszard |
| 16. Furtak Anna | 45. Mrówczyński Witold |
| 17. Gazdowski Zbigniew | 46. Nowak Zbigniew |
| 18. Grabek Marek | 47. Nowak Wojciech |
| 19. Jasińska Irena | 48. Nowacki Roman |
| 20. Jurzyk Helena | 49. Osiński Maciej |
| 21. Karwowska-Paszkowska Barbara | 50. Ożga Ryszard |
| 22. Karcz Waldemar | 51. Pasternak Ryszard |
| 23. Kapuściński Edward | 52. Petelewicz Marian |
| 24. Klimek Karol | 53. Piętka Marek |
| 25. Kołodziejek Grzegorz | 54. Pujdak Jerzy |
| 26. Kociołek Teresa | 55. Raciborska-Wegner Małgorzata |
| 27. Kozłowicz Andrzej | 56. Rejdukowski Marian |
| 28. Kościukiewicz Zbigniew | 57. Relski Szczepan |
| 29. Korzonek Sławomir | 58. Rezmer Kazimierz |

59. Reznier Wanda
60. Sawicki Ryszard
61. Sawicka Krystyna
62. Sieniawski Jan
63. Skotaraczak Adam
64. Sobociński Wiesław
65. Sochański Andrzej
66. Sroka Henryk
67. Sieczka Halina
68. Snastin Andrzej
69. Startek Zdzisław
70. Stańczuk Mieczysław
71. Stećko Janusz

72. Sułkowski Ryszard
73. Szaryński Jan
74. Sznigir Zbigniew
75. Świrski Zbigniew
76. Terefenko Zenon
77. Toporowski Jan
78. Trzaska Jacek
79. Trzebiatowski Jerzy
80. Tur Ewa
81. Wojtkowiak Hanna
82. Wołacewicz-Popielarz Ewa
83. Woronko Jerzy
84. Zalewska Drązkowska Wanda

Studia I stopnia

- | | |
|----------------------------|--------------------------|
| 1. Alabrudziński Stanisław | 19. Niemcewicz Lucyna |
| 2. Brzuszkiewicz Jolanta | 20. Niedworok Henryk |
| 3. Cybulska Stanisława | 21. Mikke Włodzimierz |
| 4. Czarnik Julian | 22. Noerenberg Krzysztof |
| 5. Dydyńska Joanna | 23. Pędziwiatr Lechosław |
| 6. Frydrych Mirosław | 24. Popek Henryk |
| 7. Janik Edmund | 25. Prokopiak Jerzy |
| 8. Kalembe Józef | 26. Rański Ryszard |
| 9. Kachnic Tadeusz | 27. Rogala Henryk |
| 10. Kiełbiński Ryszard | 28. Ruczkowski Wojciech |
| 11. Kuligowski Edmund | 29. Rupiński Zbigniew |
| 12. Kugler Elżbieta | 30. Rutkowska Marianna |
| 13. Łaskawiec Waldemar | 31. Rutkowski Kazimierz |
| 14. Maciejewska Maria | 32. Różycka Zofia |
| 15. Małecki Adam | 33. Rybak Bogumiła |
| 16. Maścianiec Ludwik | 34. Rybak Roman |
| 17. Maćkowiak Stefan | 35. Skwarczyński Jan |
| 18. Niemcewicz Krzysztof | 36. Szwałkiewicz Henryk |

37. Taras Wanda
38. Tschierse Jan
39. Waszczeniuk Czesław
40. Włodarczyk Małgorzata
41. Urbanek Wiesław

Rok 1978

Studia stacjonarne II stopnia

1. Adamiec Marek
2. Bareła Danuta
3. Biela Ryszard
4. Bukowski Andrzej
5. Czajkowski Janusz
6. Cofta Jacek
7. Czyżewski Tadeusz
8. Chmura Grażyna
9. Dąbrowiecka Bożena
10. Delor Andrzej
11. Doering Halina
12. Emirsajłow Zbigniew
13. Firlej Jan
14. Filipczyńska Teresa
15. Fornalski Lech
16. Gajda Andrzej
17. Gąszczak Janusz
18. Giezek Włodzimierz
19. Gill Waldemar
20. Głuszko Krystyna
21. Gralak Krzysztof
22. Gradoń Krzysztof
23. Grodz Irena
24. Grenda Marek
25. Grunt Marek
26. Gulbicki Czesław
27. Gustowski Andrzej
28. Juchniewicz Tadeusz
29. Kałka Edmund
30. Kamocki Sławomir
31. Karkosz Krzysztof
32. Kaszowski Krzysztof
33. Kozak Józef
34. Klekotka Wojciech
35. Koczan Kazimierz
36. Kołodziński Stefan
37. Korniluk Marian
38. Łatka Andrzej
39. Łodorzynski Tadeusz
40. Matysiak Jerzy
41. Matwijów Barbara
42. Matwijów Mirosław
43. Majchrowski Zbigniew
44. Milcarz Jerzy
45. Misiak Aleksandra
46. Mroczek Janusz
47. Mroczek Jarosław
48. Niedźwiedź Zygmunt
49. Niwiński Przemysław
50. Nowacki Tadeusz
51. Nowoświecki Wiesław
52. Nestorowicz Marek
53. Pałka Małgorzata
54. Pejaś Leszek
55. Pietruch Edward
56. Piotrowski Andrzej
57. Polak Marek
58. Roguż Mieczysław

59. Razmuk Zdzisław
60. Roszak Ryszard
61. Roubo Romuald
62. Rzeczycki Stanisław
63. Sielewicz Gustaw
64. Ślipek Zygmunt
65. Suszka Jacek
66. Starzyński Jerzy
67. Tuchowski Jerzy
68. Węckowicz Janina

59. Węgrzyn Bogusław
60. Wielgus Witold
61. Wieszun Jolanta
62. Wiśniewski Tadeusz
63. Wojciechowski Zygmunt
64. Zaleski Andrzej
65. Zawadzka-Maj Joanna
66. Zieliński Marek
67. Żemojdzin Andrzej

Studia I stopnia (dla pracujących)

- | | |
|--------------------------|--------------------------------|
| 1. Baczyński Zygmunt | 16. Muszkiet Marek |
| 2. Badetko Włodzimierz | 17. Nieroda Fryderyk |
| 3. Bursiak-Mrocza Halina | 18. Pawelec Piotr |
| 4. Dyduch Wiesław | 19. Pojmańska Prakseda |
| 5. Gorczyca Krzysztof | 20. Pojmański Stanisław |
| 6. Jankowski Maciej | 21. Sederstrem Karol |
| 7. Krzyżowski Jerzy | 22. Siedlecki Tadeusz |
| 8. Kwiatkowski Jerzy | 23. Skrzypczak Wiesława |
| 9. Karwowska Krystyna | 24. Smęda Robert |
| 10. Langer Wiesław | 25. Stachowicz Grażyna |
| 11. Łacwik Marek | 26. Szubryt Andrzej |
| 12. Morawski Ryszard | 27. Wiśniewski Tadeusz |
| 13. Mrocza Marian | 28. Wojtczak Błażej |
| 14. Mrozek Józef | 29. Zienkiewicz-Morawska Hanna |
| 15. Morusiewicz Antoni | 30. Żołądkiewicz Tadeusz |

Rok 1979

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|---------------------------------------|--------------------------------------|
| 1. Abramowicz Lech | 30. Lipska Danuta |
| 2. Banek Jerzy | 31. Leszczyński Zbigniew |
| 3. Biedulski Krzysztof | 32. Mamos Leszek |
| 4. Borkowski Tadeusz | 33. Mazur Krzysztof |
| 5. Brykalski Andrzej (z wyróżnieniem) | 34. Modzelewski Dariusz |
| 6. Chróstna Krystyna | 35. Niszczoła Andrzej |
| 7. Delor Jan | 36. Nowak Janusz |
| 8. Dzieniszewski Stanisław | 37. Oses Jacek |
| 9. Downar-Zapolski Janusz | 38. Ostrowski Tomasz |
| 10. Gajdziel Wojciech | 39. Piotrowski Tadeusz |
| 11. Garbacik Krzysztof | 40. Pribulka Janusz |
| 12. Gładkow Jan | 41. Regulski Jerzy |
| 13. Gorczyca Tomasz | 42. Radtke Andrzej |
| 14. Jacko Zygmunt | 43. Sadkowski Kazimierz |
| 15. Jesswein Lech | 44. Smoluk Leszek |
| 16. Jezierski Mieczysław | 45. Sobierajski Zygmunt |
| 17. Kijo Halina | 46. Sołtysiak Lech |
| 18. Kiliszek Elżbieta | 47. Smólski Edward |
| 19. Kłodziński Roman | 48. Śpiewak Jolenta |
| 20. Klimaszewski Andrzej | 49. Stachyra Dorota (z wyróżnieniem) |
| 21. Klepacki Jacek | 50. Stachelek Mariusz |
| 22. Konieczny Jacek | 51. Stankiewicz Ludwik |
| 23. Kurek Wiesław | 52. Strzałek Marek |
| 24. Kurkowicz Marian | 53. Stec Marian |
| 25. Kowalczyk Janusz | 54. Subocz Marek |
| 26. Krajewski Bogusław | 55. Szczepanowski Leszek |
| 27. Krasuski Marek | 56. Szypowski Krzysztof |
| 28. Kwasik Ryszard | 57. Szymiec Mirosław |
| 29. Lorenc Jerzy | |

58. Witkowski Zygmunt
59. Zalewski Paweł
60. Załęcki Jerzy
61. Zawadzki Maciej
62. Zarzycka Irena
63. Zienkiewicz Tomasz
64. Zubelewicz Zbigniew
65. Żarnowska Renata
66. Żołnowski Zbigniew

Studia I stopnia (dla pracujących)

- | | |
|---------------------------|---------------------|
| 1. Babczyński Mieczysław | 21. Wójcik Marek |
| 2. Cieślak Zbigniew | 22. Wujcik Wojciech |
| 3. Fajarewicz Jerzy | 23. Zieliński Jacek |
| 4. Gacparski Grzegorz | |
| 5. Gapińska Bogusława | |
| 6. Ilkowski Zbigniew | |
| 7. Jaworek Andrzej | |
| 8. Juretko Ryszard | |
| 9. Jankiewicz Zdzisław | |
| 10. Kostro Krystyna | |
| 11. Kowalski Paweł | |
| 12. Krzemiński Henryk | |
| 13. Maniakowski Zdzisław | |
| 14. Narolewski Franciszek | |
| 15. Niechciał Zbigniew | |
| 16. Nowicka-Pocieć Iwona | |
| 17. Pędziwiatr Maria | |
| 18. Sikorski Zdzisław | |
| 19. Stanecki Janusz | |
| 20. Szczepański Rajmund | |

Rok 1980

Studia stacjonarne II stopnia

1. Białecki Ryszard
2. Biedka Andrzej
3. Bojko Leszek
4. Chojenka Paweł
5. Dąca Wienczysław
6. Dziuba Jarosław
7. Durkiewicz Bogusław
8. Dyrdał Jerzy
9. Fabisiak Janusz
10. Fuga Elżbieta
11. Garncarz Zbigniew
12. Głuch Stanisław
13. Gocłowski Krzysztof
14. Grenda Barbara
15. Górski Remigiusz
16. Grycmacher Violetta
17. Gronek Elżbieta
18. Guza Zbigniew
19. Jaroński Piotr
20. Karpisz Zuzanna
21. Konrad Janusz (z wyróżnieniem)
22. Kobeszko Andrzej
23. Kotowicz Edward
24. Kowalski Wojciech
25. Konecki Włodzimierz
26. Kobiałka Zbigniew
27. Krassowski Zbigniew
28. Kubasik Waldemar
29. Kwieciński Krzysztof
30. Kwiatkowski Zbigniew
31. Kręcicko-Pytka Jolanta
32. Lesiński Mirosław
33. Lignowski Waldemar
34. Labuz Krystyna
35. Marcinkowski Andrzej
36. Mardziel Andrzej
37. Menderski Ryszard
38. Motyka Aleksander
39. Moroz Mirosław
40. Motak Leszek
41. Nawacki Jan
42. Niekrasz Andrzej
43. Nowakowski Michał
44. Nowak Maciej
45. Nowak Tadeusz
46. Nowysz Stanisław
47. Pałka Jacek
48. Pietroląg Julian
49. Płodowski Wojciech
50. Pysiak Wojciech
51. Piłatowski Mirosław
52. Półtorak Wacław
53. Prostak Jerzy
54. Pierzchała Henryk
55. Przewoźny Sylwester
56. Ratajczyk Witold
57. Samulak Zbigniew
58. Sałaciak Andrzej

- | | |
|---------------------------|------------------------------------|
| 59. Sagalara Jerzy | 78. Treła Włodzimierz |
| 60. Sarnicki Edward | 79. Tuz Grażyna |
| 61. Schmidt Roman | 80. Tuz Leszek |
| 62. Sendrowicz Zdzisław | 81. Tylutki Elżbieta |
| 63. Skaziński Krzysztof | 82. Umer Mirosław |
| 64. Skulski Zdzisław | 83. Urman Mariusz |
| 65. Sobis Krzysztof | 84. Werenc Rajmund |
| 66. Sosnowy Krzysztof | 85. Wilczak Mieczysław |
| 67. Stankiewicz Jan | 86. Witkowski Sylwester |
| 68. Stasiak Roman | 87. Wojciechowska-Urman Małgorzata |
| 69. Stelmach Paweł | 88. Włoncewicz Zbigniew |
| 70. Strojek Janina | 89. Zacharewicz Jerzy |
| 71. Stryjewski Tadeusz | 90. Zdun Andrzej |
| 72. Stulińska Jerzy | 91. Zdziarska Małgorzata |
| 73. Stupak Mirosław | 92. Zieliński Jerzy |
| 74. Supież Sylwia | 93. Ziętek Piotr |
| 75. Szypuliński Krzysztof | 94. Żołnierek Henryk |
| 76. Świątkowska Elżbieta | 95. Żurawski Jacek |
| 77. Świątkowski Grzegorz | 96. Żurawski Andrzej |

Studia I stopnia (dla pracujących)

- | | |
|------------------------|------------------------|
| 1. Bieńkowski Marek | 9. Pawłowski Lesław |
| 2. Bilski Adam | 10. Sołtys Ryszard |
| 3. Cicharski Roman | 11. Stachowicz Ryszard |
| 4. Cieszyński Ryszard | 12. Straszynski Józef |
| 5. Farana Witold | 13. Suszek Zbigniew |
| 6. Omytryk Ryszard | 14. Szakiel Mieczysław |
| 7. Kozłowski Andrzej | 15. Wojdyl Jan |
| 8. Łada-Zabłocki Jerzy | |

Rok 1981

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|---------------------------------|------------------------------|
| 1. Antosz Mieczysław | 30. Jędrejek Krzysztof |
| 2. Badurski Marek | 31. Kos Jan |
| 3. Bączkowski Marek | 32. Konopelko Andrzej |
| 4. Bromboszcz Marek | 33. Kórnatowski Eugeniusz |
| 5. Cebulski Zbigniew | 34. Kotala Ryszard |
| 6. Chober Andrzej | 35. Księżopolski Romuald |
| 7. Czaja Tadeusz | 36. Krajewski Antoni |
| 8. Czerski Leszek | 37. Krych Waldemar |
| 9. Chojnacki Jerzy | 38. Koziół Henryk |
| 10. Dudek Mirosław | 39. Kupkowski Marek |
| 11. Dąbrowski Roman | 40. Latuszek Zbigniew |
| 12. Derkacz Kazimierz | 41. Łukomski Jerzy |
| 13. Drzewiecka-Zawadzka Marzena | 42. Łakomiec Andrzej |
| 14. EliasZ Zbigniew | 43. Malinowski Ryszard |
| 15. Falkenberg Mariusz | 44. Malicka-Frąckowiak Hanna |
| 16. Fiedorowicz Mirosław | 45. Mielecka Dorota |
| 17. Figaszewski Krzysztof | 46. Montal Henryk |
| 18. Gąsiewski Piotr | 47. Możdżeń Sławomir |
| 19. Gorostowicz Janusz | 48. Mikulewicz Marek |
| 20. Gień Krzysztof | 49. Meljon Krzysztof |
| 21. Goliszek Grzegorz | 50. Niedźwiedzki Cezary |
| 22. Grabski Wiesław | 51. Niegolewski Maciej |
| 23. Gryboś Jerzy | 52. Olszewski Piotr |
| 24. Grzegorzewicz Marek | 53. Owczarek Andrzej |
| 25. Haluch Marek | 54. Ostajewski Andrzej |
| 26. Jabłoński Marian | 55. Pawelec Mirosław |
| 27. Jabłoński Andrzej | 56. Piątkowski Władysław |
| 28. Jakubiak Karol | 57. Piętka Zbigniew |
| 29. Kciuk Jerzy | 58. Pogorzelski Zbigniew |

- | | |
|------------------------------------|--------------------------|
| 59. Piątek Piotr (z wyróżnieniem) | 73. Szyndlarewicz Henryk |
| 60. Polasik Jerzy | 74. Terlecki Jerzy |
| 61. Pogoda Jerzy | 75. Tarkowski Przemysław |
| 62. Ratajczyk Andrzej | 76. Trepaszo Mariusz |
| 63. Ryba Wacław | 77. Wieczorek Romuald |
| 64. Sawicki Jerzy | 78. Wojtaś Jan |
| 65. Samulak Krzysztof | 79. Włodarczyk Ryszard |
| 66. Siedlecki Stanisław | 80. Woszczyk Zdzisław |
| 67. Siemda Janusz | 81. Zawadzki Mirosław |
| 68. Sokołowska-Tomaszewska Urszula | 82. Zaleski Mirosław |
| 69. Sirant Józef | 83. Zeńczak Michał |
| 70. Sokal Andrzej | 84. Żemojtel Walenty |
| 71. Stankiewicz Andrzej | 85. Żyto Krzysztof |
| 72. Szych Jacek | |

Studia uzupełniające II stopnia

1. Bednarczyk Jerzy
2. Brzuszkiewicz Jolanta
3. Garczyński Andrzej
4. Kaczmarek Tadeusz

Studia I stopnia (dla pracujących)

- | | |
|----------------------------|-------------------------|
| 1. Bakiera Roman | 17. Kolczyński Marian |
| 2. Bomba Tomasz | 18. Krwaczyk Krystyna |
| 3. Borecki Mirosław | 19. Kuglarz Henryk |
| 4. Baryluk Marcin | 20. Lisaj Zdzisław |
| 5. Błaszczyszński Waldemar | 21. Maksymiec Michał |
| 6. Bielewicz Marek | 22. Modzelewski Czesław |
| 7. Chomicz Izabela | 23. Małecki Włodzimierz |
| 8. Chmurzewski Andrzej | 24. Nowicki Marian |
| 9. Dzikowski Marian | 25. Pawłowicz Bogusław |
| 10. Gawrych Ludwik | 26. Pękalska Maria |
| 11. Gurdziel Ryszard | 27. Piaskowski Henryk |
| 12. Graj Jerzy | 28. Rosiak Andrzej |
| 13. Grochowalski Marek | 29. Rosik Ryszard |
| 14. Grzywacz Roman | 30. Skwarski Jerzy |
| 15. Golik Henryk | 31. Smok Grażyna |
| 16. Kitowski Andrzej | 32. Świątkowski Zygmunt |

Rok 1982

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|---------------------------------------|---------------------------------|
| 1. Andrasz Władysław | 30. Kordyka Krzysztof |
| 2. Abec Alfred | 31. Krasnodębski Jerzy |
| 3. Baranowska Edwarda | 32. Majzner Dariusz |
| 4. Bartoszewicz Ryszard | 33. Matysiak Paweł |
| 5. Biela Stanisław | 34. Malicki Dariusz |
| 6. Biegański Maciej | 35. Maruszak Jacek |
| 7. Bederski Andrzej | 36. Musiał Marek |
| 8. Bonikowski Piotr | 37. Oponowicz Mirosław |
| 9. Borkowski Mariusz | 38. Orłowski Mariusz |
| 10. Brzeski Janusz | 39. Pałasz Jan |
| 11. Brzóska Mirosław | 40. Paterek Krzysztof |
| 12. Buszac Roman | 41. Piekarska Teresa |
| 13. Budzyła Janusz | 42. Pelc Jacek |
| 14. Choczewska Anna | 43. Pleskacz Dariusz |
| 15. Czerwiński Jerzy | 44. Prociński Mirosław |
| 16. Dmytruk Andrzej | 45. Rączka Jan (z wyróżnieniem) |
| 17. Dudek Waldemar | 46. Rek Jarosław |
| 18. Dworzyński Marek | 47. Ryłko Andrzej |
| 19. Dziurzyńska Ewa | 48. Siniakiewicz Stanisław |
| 20. Faltynowski Marek | 49. Sieniawska Elżbieta |
| 21. Florysiak Jacek | 50. Słojewski Marek |
| 22. Grudziński Piotr (z wyróżnieniem) | 51. Smoliński Leszek |
| 23. Gruszczyński Błażej | 52. Sobański Mirosław |
| 24. Górka Leszek | 53. Staniewski Zbigniew |
| 25. Hardukiewicz Ryszard | 54. Stefaniak Krzysztof |
| 26. Herder Janusz | 55. Szczęsny Bogdan |
| 27. Jach Mirosław | 56. Waszczuk Grzegorz |
| 28. Kniaź Jerzy | 57. Więckowska Urszula |
| 29. Kondej Ryszard | 58. Wojciechowska Młagorzata |

59. Wysoczański Jerzy

60. Wysocki Piotr

61. Zaleski Piotr

62. Żebiałowicz Piotr

Studia uzupełniające II stopnia

1. Artyszuk Eugeniusz

2. Durman Ryszard

3. Jorman Karol

4. Hopek Elżbieta

5. Konopka Piotr

6. Kowalczyk Stanisław

7. Naklicka Alina

8. Poznański Zdzisław

9. Teichman Edward

Studia I stopnia (dla pracujących)

1. Bartnik Krystyna

2. Bartnik Lech

3. Chojnacki Andrzej

4. Cichorek Jan

5. Gierasimczuk Marek

6. Grabowski Andrzej

7. Jaszczyk Mieczysław

8. Janicki Bogusław

9. Jurkowski Czesław

10. Kaźmierski Mieczysław

11. Kosiński Jerzy

12. Lango Zbigniew

13. Lis Marek

14. Markiewicz Longin Marek

15. Miklaszewski Ryszard

16. Michałak Marek

17. Michalik Henryk

18. Młodziankiewicz Małgorzata

19. Niewęglowski Waldemar

20. Olędrowicz Jerzy

21. Pawlik Bogusław

22. Piechowski Edward

23. Polkowska Irena

24. Prusakowski Bogusław

25. Piotrowski Michał

26. Rogozińska Stefania

27. Sikorski Czesław

28. Siatras Dymitrys

29. Steć Jerzy

30. Schulz Piotr

31. Świerczyński Wiesław

32. Tabacznik Ryszard

33. Trzaska Kazimierz

34. Urbanowicz Henryk

35. Wegner Krzysztof

36. Witkowski Leszek

37. Zbylut Marek

Studia zaoczne I stopnia

1. Adamski Zenon
2. Góralczyk Maria
3. Jakubowska Anna
4. Jakubowski Lech
5. Jaworowski Tadeusz
6. Krawczyk Wiesław
7. Lisiecki Włodzimierz
8. Maziarski Waldemar
9. Morze Wojciech
10. Orywał Ryszard
11. Pajszczyk Anatola
12. Poćwiardowski Andrzej
13. Pogan Ryszard
14. Siczek Tadeusz
15. Szołemicka Maria

Rok 1983

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|----------------------------|---------------------------|
| 1. Bieńko Aleksander | 30. Kacprzak Marek |
| 2. Borych Jacek | 31. Laska Ronald |
| 3. Borguński Adam | 32. Leśnicki Jacek |
| 4. Brygman Lubomir | 33. Lipiński Robert |
| 5. Bednarowski Andrzej | 34. Masud Abdelkarim |
| 6. Chmura Leszek | 35. Matusiak Jerzy |
| 7. Chojnacka-Sawińska Anna | 36. Myszkowski Karol |
| 8. Chełkowski Tomasz | 37. Niesterowicz Andrzej |
| 9. Cichorski Cezary | 38. Nanio Krzysztof |
| 10. Dybowska Beżena | 39. Olczyk Jan |
| 11. Durajczyk Andrzej | 40. Orecki Zbigniew |
| 12. Dalecki Jarosław | 41. Pogorzelski Bogusław |
| 13. Drąg Ryszard | 42. Prasalek Krzysztof |
| 14. Franas Tadeusz | 43. Pielich Jerzy |
| 15. Gośniak Zdzisław | 44. Różycki Jacek |
| 16. Głowacki Romuald | 45. Rut Bogdan |
| 17. Grycmacher Antoni | 46. Skawiński Waldemar |
| 18. Grzegorzówka Ryszard | 47. Skurzyńska Małgorzata |
| 19. Hołubowski Włodzimierz | 48. Startek Grzegorz |
| 20. Jankowski Tomasz | 49. Stawiecki Jerzy |
| 21. Jaskulski Janusz | 50. Stasierowska Iwona |
| 22. Jurkiewicz Jan | 51. Stasierowski Andrzej |
| 23. Kocot Jerzy | 52. Sawiński Kazimierz |
| 24. Karwacki Sławomir | 53. Świerczak Romuald |
| 25. Krzyżaniak Zdzisław | 54. Szulżycki Zdzisław |
| 26. Kamiński Andrzej | 55. Telatyńska Bogumiła |
| 27. Kaczkowski Jerzy | 56. Taraszkiewicz Marek |
| 28. Kozak Jerzy | 57. Turant Jacek |
| 29. Kłysewicz Andrzej | 58. Urbański Jerzy |

59. Wiśniowski Ryszard

60. Żeludziejewicz Ryszard

Studia uzupełniające II stopnia

1. Maniakowski Zdzisław

Studia I stopnia (dla pracujących)

1. Barcicki Marek

2. Bilewski Lubomir

3. Derkacz Sylwester

4. Dygul Jerzy

5. Gawrysiak Mirosław

6. Jankowski Kazimierz

7. Jurkowski Wacław

8. Klimasek Mirosław

9. Korasiak Lech

10. Kościński Tomasz

11. Kocjan Stanisław

12. Matuszewski Michał

13. Modzelewski Tadeusz

14. Penno Tomasz

15. Połoczański Tadeusz

16. Sulżycki Lech

17. Wróbel Andrzej

18. Zawisłak Stefan

Studia zaoczne I stopnia

1. Baranowski Grzegorz

2. Chojnacki Stanisław

3. Grzywa Zbigniew

4. Kaczmarczyk Jan

5. Kassian Marek

6. Klepaczewski Jarosław

7. Klimczak Jan

8. Koryzna-Klimczak Barbara

9. Miłek Stefan

10. Mróz Hieronim

11. Stelmach Bogdan

12. Szablewski Czesław

13. Wilczyński Bernard

14. Winnicki Ryszard

15. Tokarczyk Edward

Rok 1984

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|-----------------------------|------------------------------------|
| 1. Adamski Jarosław | 30. Olesiak Tomasz |
| 2. Bielawski Krzysztof | 31. Piętka Tomasz |
| 3. Bogdanowicz Mirosław | 32. Puciul Ryszard |
| 4. Bujnowski Tadeusz | 33. Putlatycki Ryszard |
| 5. Bogdanowicz Dariusz | 34. Raiter Mirosław |
| 6. Brzozowski Dariusz | 35. Siemaszko Jacek |
| 7. Chełstowski Zdzisław | 36. Świech Arkadiusz |
| 8. Chreptowicz Witold | 37. Woronowicz Konrad |
| 9. Dopierała Mirosław | 38. Wrzcionkowski Waldemar |
| 10. Grączewski Tomasz | 39. Zieliński Roman |
| 11. Hoffmann Jerzy | 40. Ziemiński Jan |
| 12. Jabłonowski Andrzej | |
| 13. Jarzynka Witold | Studia I stopnia (dla pracujących) |
| 14. Jackowska Elżbieta | 1. Buczek Marian |
| 15. Juchimowicz Jerzy | 2. Bogacki Kazimierz |
| 16. Kowalska Stanisława | 3. Bukowski Stanisław |
| 17. Kowalski Roman | 4. Drews Adam |
| 18. Kotwas Mirosław | 5. Frączak Piotr |
| 19. Kowalski Janusz | 6. Fiedur Marian |
| 20. Kukuła Jarosław | 7. Fiedler Czesław |
| 21. Kubicki Dariusz | 8. Hajdasz Jacek |
| 22. Kurjańska-Śmidecka Anna | 9. Howorski Ryszard |
| 23. Krzyżaniak Krzysztof | 10. Jureczko Jerzy |
| 24. Lewandowski Zbigniew | 11. Jurgiel Jerzy |
| 25. Łukasik Krzysztof | 12. Kaźmierczak Zbigniew |
| 26. Masło Janusz | 13. Kłodziński Przemysław |
| 27. Maćkowski Jerzy | 14. Lewandowski Józef |
| 28. Malinowski Ryszard | 15. Majewicz Józef |
| 29. Nosal Sławomir | |

16. Modzelewski Sławomir
17. Myśliński Paweł
18. Świtkiewicz Ryszard
19. Zacharenko Jan
20. Żurawski Jerzy

Studia zaoczne I stopnia

1. Bączek Stanisław
2. Cichoń Tadeusz
3. Gryko Edward
4. Jaroszewski Jan
5. Korbel Andrzej
6. Kania Eugeniusz
7. Leśniewski Sylwester
8. Lorenc Andrzej
9. Marcinkiewicz Tadeusz
10. Pośpieszny Witold Andrzej
11. Pawlak Lech
12. Rakoczy Andrzej
13. Woronkiewicz Wiktor
14. Złotorzycki Włodzimierz
15. Zienkiewicz Jan

Rok 1985

Studia stacjonarne II stopnia

1. Bąk Andrzej
2. Bieliński Krzysztof
3. Bojko Jan
4. Borodziuk Jan
5. Chojnacki Jacek
6. Ćwirko Andrzej
7. Dopiera Mariusz
8. Dynowski Zbigniew
9. Federowicz Krzysztof
10. Fornalczyk Dariusz
11. Jastrzębski Ryszard
12. Jaworski Jacek
13. Kałuziak Józef
14. Klasa Grzegorz
15. Kopeć Piotr
16. Kunert Henryk
17. Kuklicz Wiesław
18. Kowalczyk Bogdan
19. Kowalczyk Tadeusz
20. Maciejasz Bernard
21. Malec Zbigniew
22. Matecki Marek
23. Mazurkiewicz Adam
24. Markowski Franciszek
25. Marks Jerzy
26. Michalczuk Eugenia
27. Micek Leopold
28. Mróz Joanna

29. Pietrewicz Janusz
30. Romanowski Józef
31. Romanowski Zbigniew
32. Różański Adam
33. Sybidło Roman
34. Staszewski Dariusz
35. Sierpiński Radosław
36. Strutyński Włodzimierz
37. Szczepski Andrzej
38. Świniarski Waldemar
39. Świech Dorota
40. Świstelnicki Mariusz
41. Walków Jarosław
42. Witkowski Marek
43. Zając Wojciech

Studia uzupełniające II stopnia

1. Gawroniak Władysław
2. Klimek Józef
3. Kozłowski Andrzej
4. Smęda Robert
5. Walczak Zbigniew

Studia zaoczne I stopnia

1. Barański Adam
2. Gralak Krzysztof
3. Grześ Krzysztof
4. Gyża Eugeniusz
5. Kalinowski Zbigniew
6. Pasznicki Tadeusz
7. Rembacz Aleksander
8. Skrzypacz Jerzy
9. Wachłowski Andrzej
10. Wyka Waldemar
11. Zarówny Mariusz

Studia I stopnia (dla pracujących)

1. Balciukiewicz Ryszard
2. Batóg Zygmunt
3. Błaszczak Zbigniew
4. Jarosławski Lech
5. Jastrzębski Czesław
6. Kowalewski Grzegorz
7. Leżański Roman
8. Łukasik Andrzej
9. Mikołajczak Jan
10. Mysona Zenon
11. Michalak Grzegorz
12. Raniś Waldemar
13. Stochmal Mirosław
14. Sałata Ryszard
15. Stręk Kazimierz
16. Tyc Ewa
17. Wyrzykiewicz Marek

Rok 1986

Studia stacjonarne II stopnia

- | | |
|----------------------------|------------------------------|
| 1. Andrys Leszek | 29. Krupczyński Mariusz |
| 2. Baran Michał | 30. Kubera Cezary |
| 3. Bąk Edward | 31. Kwiecień Jarosław |
| 4. Bednarczyk Dariusz | 32. Lisowski Ryszard |
| 5. Bizan Piotr | 33. Majewski Andrzej |
| 6. Czarnecki Leszek | 34. Maksimczyk Jan |
| 7. Dreger Krzysztof | 35. Mielczarek Cezary |
| 8. Figaszewski Włodzimierz | 36. Miętus Beata |
| 9. Gala Tadeusz | 37. Miodowski Zbigniew |
| 10. Głód Andrzej | 38. Nahorski Paweł |
| 11. Golubiński Marek | 39. Nahorski Piotr |
| 12. Grądek Jarosław | 40. Niedźwiedź Tadeusz |
| 13. Günther Andrzej | 41. Nowakowska-Dobosz Renata |
| 14. Hańczyk Grzegorz | 42. Okoński Krzysztof |
| 15. Jabłoński Wojciech | 43. Olech Bogdan |
| 16. Józiaś Wiesław | 44. Pawlicki Janusz |
| 17. Junikiewicz Lidia | 45. Płochocki Andrzej |
| 18. Juzala Beata | 46. Poręba Mirosław |
| 19. Kabaciński Jacek | 47. Pożarycki Artur |
| 20. Kawęcki Jaromir | 48. Radanowicz Tomasz |
| 21. Klaus Mirosław | 49. Ramm Krzysztof |
| 22. Kleist Krzysztof | 50. Rogas Leszek |
| 23. Kolenda Sławomir | 51. Rożek Marek |
| 24. Konopelko Mirosław | 52. Rzuchowski Krzysztof |
| 25. Kormański Jerzy | 53. Sawicki Jan |
| 26. Kowalczyk Wojciech | 54. Sender Janusz |
| 27. Kowalski Andrzej | 55. Sośnicki Michał |
| 28. Krajewski Krzysztof | 56. Szymańczuk Franciszek |

57. Węgrzyn Jacek

Studia uzupełniające II stopnia

58. Wietlicki Marek

1. Balski Lechosław

59. Wiliński Cezary

2. Kuźniar Zygmunt

60. Wiśniewski Dariusz

3. Schulz Piotr

61. Witkoś Tadeusz

4. Steć Jerzy

62. Witkowska Bożena

63. Wołoncewicz Andrzej

64. Ząbkiewicz Robert

65. Żuchowski Mariusz

66. Żygadło Zbigniew

Studia I stopnia (dla pracujących)

1. Bąk Cezary

2. Biercewicz Romuald

3. Dąbrowski Władysław

4. Głaz Robert

5. Izbicki Krzysztof

6. Janiak Marek

7. Kaszycka Ewa

8. Kosecka Anna

9. Pawluczuk Edward

10. Piotrowski Ryszard

11. Rudowski Roman

12. Szestowski Wiesław

Rok 1987 (do 20.VII)

Studia stacjonarne III stopnia

- | | |
|-------------------------|------------------------|
| 1. Baranowski Wiesław | 11. Różański Dariusz |
| 2. Biardzki Jarosław | 12. Rell Ryszard |
| 3. Fatalski Zbigniew | 13. Sieluzycski Józef |
| 4. Jamal M.El-Shawish | 14. Starosta Piotr |
| 5. Kwiatkowski Grzegorz | 15. Szewczyk Krzysztof |
| 6. Królak Hanna | 16. Sumiński Mariusz |
| 7. Najdziński Waldemar | 17. Zakrzewski Jacek |
| 8. Nazih Kasem | |
| 9. Piecka Zbigniew | |
| 10. Piskorz Bogusław | |

Studia uzupełniające II stopnia

1. Ioszek Henryk

Studia I stopnia (dla pracujących)

1. Buszac Bogusław
2. Jurczak Przemysław
3. Kwiatkowski Andrzej
4. Łukaszewicz Wojciech
5. Nieścierenko Tadeusz
6. Tomaszewski Waldemar
7. Trepka Adam
8. Zaworski Roman
9. Zbierski Jan
10. Zieliński Zbigniew
11. Zych Wiesław

Studia zaoczne I stopnia

1. Bączkiewicz Kazimierz
2. Ciuciura Andrzej
3. Czapla Jerzy
4. Juszczyk Ryszard
5. Lis Mirosław
6. Nowak Witold
7. Olejniczak Jarosław
8. Stoś Zdzisław
9. Frątczak Waldemar

ABSOLWENCI

Wydziału Elektrycznego w latach 1949-1986

Rok	Studia I stopnia				Studia II stopnia		
	STA	EK	ZAW	ZO	STA	UZ	EK
1949	2						
1950	16						
1951	47						
1952	130						
1953	55						
1954	103						
1955	85	2					
1956	83					5	
1957	25	2				6	
1958	19					16	
1959					29	16	
1960					42	1	
1961					33	20	
1962				11	41	1	2
1963				9	39	3	
1964				2	33	6	1
1965					36		
1966					36		1
1967					1		
1968			33		43	16	1
1969			21		49		4
1970			25		68	2	5
1971			17		72		
1972			18		83		2
1973			27		171		
1974			32		81		
1975			46		63		
1976			33		65		
1977			41		84		
1978			30		77		
1979			23		66		
1980			15		96		
1981			32		85	4	
1982			37	15	62	9	
1983			18	15	60	1	
1984			20	15	40		
1985			17	11	43	5	
1986			12		66	4	
	565	4	497	63	1664	115	16

STA - studia stacjonarne (dzienne)

EK - studia eksternistyczne

ZAW - studia zawodowe (wieczorowe)

ZO - studia zaoczne

UZ - studia uzupełniające merytoryczne dla absolwentów studiów I stopnia

10. Z OKAZJI SPOTKANIA (o tych, którzy nie weszli do historii)

Trzeba napisać (bo jest wyjątkowa okazja) o czasach i ludziach, którzy w żaden legalny sposób nie trafili na karty oficjalnej historii (przez duże H) wydziału. Odchodzą coraz dalej w czas zapomnienia ludzie, którzy przed laty na miarę swych możliwości pracowali i studiowali, tworząc podstawy polskiej elektryki w polskim Szczecinie. Dlatego też, z okazji okrągłej 40 rocznicy trzeba przywołać niektóre zapomniane twarze kolegów, studentów i pracowników wydziału. Mijają się chyba z prawdą oficjalni kronikarze, iż historię tworzą zarządzenia, uchwały i materialne wybrane fakty, a w specyficznych okolicznościach małej społeczności również niektórzy profesorowie i docenci.

Dla wielu z nas lata studiów to już bardzo odległe czasy, gdy ho, ho, ho było się jeszcze bardzo młodym i naiwnym, pełnym wiary, że wiele będzie można zrobić, poprawić i zbudować. Nie wszystkim to się udało, nie wszyscy zrobili "kariery", wielu z kolegów odeszło już na zasłużony odpoczynek, a wielu jest tam, skąd już się nie wraca.

Z odległej perspektywy czasu pozostały dla wielu z nas wspomnienia nie tylko faktów, ale i pamięć nastroju tamtych dni, pamięć zapału i siły, młodzieńczych przyjaźni, a również i koleżeńskich spotkań przy kieliszku polskiego żytku. To również dla wielu z nas zapamiętane godziny nocnych dyskusji i studenckiej niepowtarzalnej już nigdy miłości, a nie tylko oficjalna historia pisana na kartkach studenckiego indeksu.

Cofając się prawie o 40 lat, stajemy znowu przed wejściem do Białego Gmachu z naturalistycznie wymodelowanymi Gryfami. Przez szerokie reprezentacyjne wejście (gdzie był sens to zmieniać) wchodzimy do budynku. Na prawo, na końcu długiego korytarza pomieszczenia Miernictwa Elektrycznego, skąd kręconymi schodkami można było zejść do podziemi, czyli laboratorium maszyn elektrycznych. Idąc na lewo trafimy do dziekanatu, gdzie króluje piękna pani Marysia Stecyk. Dalej są pomieszczenia Katedry Techniki Wysokich Napięć i na końcu korytarza sala wy-

kładowa nr 10. Wyżej, na piętrach były sale wykładowe i pomieszczenia katedr Podstaw Elektrotechniki, Urządzeń Elektrycznych, Radiotechniki i Teletechniki. W laboratorium teletechniki można było spotkać inż. W. Goersta, oraz młodszych asystentów-Tadzia Skurjała, Wiesława Skórko, Brunona Tymińskiego oraz niewielkiego wzrostu Włodzia Boredko. W Radiotechnice pracował wtedy inż. St. Czarnecki, harcerz E. Widajewicz, Wincenty Balcewicz oraz Tadzio Sarek. A tak naprawdę to zainteresowanie radiotechniką było ogromne; chyba wszyscy studenci z oddziału prądów silnych "konstruowali" mniej lub więcej udane odbiorniki na wojskowych RV 12. I prawdą jest, że słuchaliśmy wieści ze świata, a nie z radiowęzła, i że słuchaliśmy nie tylko muzyki pod batutą Cajmera, ale i z zagranicy "bum, bum, bum". Takie to były czasy, gdy nie było telewizji, ani nawet polskich odbiorników typu pionier.

Ale tylko bardzo nieliczni mieli możliwości wejścia do pomieszczeń katedry. Dla nas pozostawały przestronne i bardzo długie korytarze, ale jakże miłe i dobrze zapamiętane przez wielu z nas, zmęczonych niedostatkiem wojennym, ciężką pracą lub wojskową służbą.

Po wykładzie wychodziło się na papierosa "daj zapalić..." i stało się przy oknie, i tak do następnego wykładu lub laboratorium. Ci, którzy byli w lepszej sytuacji mogli wyskoczyć na piwko do pobliskiej, narożnej restauracji "Pod Orłem", a nawet zjeść lepszy, dostępny dla studenckiej kieszeni obiad.

Wielu było w mundurach z demobilu (w zimne dni-wojskowy szynel, ale czapka studencka), niektórzy w sfatygowanych "oficerkach", ale tu już stopień porucznika nie był istotny. Do dziś widzę, jak siedzą w zielonych mundurach nie tylko ci z kompanii akademickiej, niewielkiego wzrostu Dunajewski i chudy Józef Kapica (obecnie pułkownik i docent), ale również Adam Buczyko (dr inż.), Heniek Rogoża z wypchaną teczką, Stefan Nowicki, Henio Wierzba (prof. Politechniki Gdańskiej), wesoły Ludwik Zacharczuk (kapitan) i inni już mniej widoczni, bo bez wojskowych mundurów.

Idziemy na wykład; tu prof. Otto Pictr Laure, człowiek mocno już niemłody i łysy ze zwinnością kota skacze przy tablicy wypisując "jasno jak na talerzu" i podkreślając niekiedy podwójnie "linią falistą" różne tam różniczki i pochodne. Chwilę później przez salę echo nieśie donośny rechot śmiechu, gdy profesor kolejny raz opowiada, jak to wieczorem jechał motocyklem, a tu "panowie, 2 światła, jedno z lewej, a drugie z prawej strony...". Najgłośniej basem ryczy błądy okularnik (A. Góral, ten, co od wielu lat jest profesorem). Nie można zapomnieć prof. Laurego, który w swej zawodowej i partyjnej dobroci stosował na egzaminie ulgową taryfę dla tych, którzy walczyli i dostali medale. Nie można też zapomnieć pana Dawida Perczuka, który spokojnie, lekko i elegancko, z regularnością dobrze działającej maszyny pisał na tablicy wzorowe rozwiązania najtrudniejszych całek. Na pewno mało kto pamięta, że nasz kolega Abram Aleksandrowicz (obecnie profesor) rozpoczął karierę jako asystent z matematyki.

Matematykę i prof. O.P. Laure dobrze pamięta wielu elektryków, ale w tych czasach dobry elektryk musiał znać się na mechanice i na budownictwie. Wykłady z mechaniki I i II prowadził pan z siwą bródką, właściciel Lorda, pan mgr inż. Kamil Wendker (egzamin był trudny). Budownictwo dla potrzeb elektryków prowadził sam rektor inż. Ryszard Bagiński (do dzisiaj pamiętam, jak układa się strop Kleina). W tych czasach nie było jeszcze mikroelektroniki, obwodów scalonych, a nawet tranzystorów, a więc dobry elektryk musiał znać się również na konstrukcji wentylatorów i pomp (jak to mówił na wykładzie mgr inż. Tatar "pom - peczki").

Idziemy dalej; w największej sali 62, przy tablicy "fika" po elektrotechnice i błyska okularami mgr inż. Jan Słomiński, czyli po prostu "Skoczek" lub "Słoma". Nieprawdopodobnie szybko stuka kredą po tablicy, trzeba było dobrze się starać, aby coś zapisać i nie opuścić, bo później trudno będzie pożyczyć dobre notatki (najlepsze, pisane drobnym maczkiem, miał Stefan Roszewski) - późniejszy asystent i dyrektor Elektromontażu. Wykład to wykład, niektórzy mogą wypocząć, ale na

ćwiczeniach atmosfera "grozy". To panowie Ryszard Wilk i J. Janiszewski bezwzględnie i bez uśmiechu sprawdzają umiejętności korzystania z praw elektryki prądu stałego i zmiennego. Można przypomnieć tu egzamin z podstaw elektrotechniki, gdy zajęta do ostatniego miejsca sala była pełna ciszy i oczekiwania na tematy; czy będzie "linia długa" czy łańcuch izolatorów, czy też inne, wtedy tak trudne rzeczy. (Wtedy trzeba było przyjść w terminie, nie było wymyslanej przez teoretyków "discypliny studiów" i przez praktykę - "instytucji" zwolnień lekarskich). I tak na tej sali, gdy "odstawiony" w nowy garnitur (przykład idzie z góry) Skoczek odczytał na wstępie chyba trzy nazwiska zwolnionych z egzaminu (za wzorowe wykonanie domowych ćwiczeń), jeden z naszych kolegów (no który?) o mało się nie rozplakał w sali i powiedział (chyba w gorączce), że nie uznaje względów i chce pisać egzamin. No i cóż, napisał biedak, ale takie podobno herezje dla ówczesnej, i chyba współczesnej, "elektry", że ku satysfakcji kolegów zdawał raz jeszcze egzamin. No cóż, można nie pamiętać panów z elektrotechniki, ale tradycja była długa; przez wiele lat, już inni ich następcy wieszali na tablicy tematy słynnych ćwiczeń domowych (chyba nocnych), i to ich zaliczanie przy stole z "parkietu".

Warto też zajrzeć do sali nr 10 lub do znajdującego się w przyziemiu audytorium techniki wysokich napięć (obecnie laboratorium napędu elektrycznego). Tam - jak w dobrym kinie - siedzenia ustawione amfiteatralnie aż pod sufit, a pan Andrzej, mgr inż. Masalski, elegancki, lekko już łysiejący blondyn w binoklach i z uśmiechem (niektórzy mówili, że złośliwym) barwnie opowiada o trafieniu fali przepięciowej na uzwojenie transformatora. Dla odprężenia chował w zanadru na deser przywieziony z Warszawy "kawał". W tym czasie asystentami "groźnego" na egzaminie pana Andrzeja byli: poważny Lech Nowoświecki, Wiktor Spiridonow i Romuald Nowakowski. A gdy jesteśmy w tym już dobrze zorganizowanym Zakładzie TWN, to może nieładnie, ale i warto przypomnieć, iż jeden z asystentów (wiadomo który) uruchamiając po raz pierwszy ćwiczenie "odwrócony mostek Scheringa" wymógł na swej przyszłej żonie, aby jako

pierwsza zasiadła na wysokim (tylko 15 kV) napięciu względem ziemi. Eksperyment w warunkach krajowych się udał, izolacja wytrzymała, asystent dotrzymał danej obietnicy, a kolejne roczniki studentów mogły już bez większego ryzyka, ale z pewną dozą emocji (niektórym podobno włosy wstawały na głowie) odrabiać nowe ćwiczenie w laboratorium techniki wysokich napięć. No cóż, zmęczyły nas wykłady, a tu trzeba jeszcze zajrzeć do sali gdzie zajęcia prowadził pan mgr inż. Antoni Jezierski. Mówił on o budowie linii napowietrznych, wyłącznikach, odłącznikach, o problemach związanych z zabezpieczeniami i o prądach zwarcia. Wykład był starannie przygotowany, pan Antoni używał czasem "ergo", "primo", a ponadto mógł być wzorem grzeczności i dobrego, prawie koleżeńskiego traktowania studentów. Ale colloquia były trudne, pan inż. Jan Wasilewski był człowiekiem dokładnym i wymagającym. Szczególnie w "projektowaniu" nie można wstawiać lipy, i to trzeba docenić.

O telefonach, centralach, o telekomunikacji nam specjalistom od "prądów silnych" na wykładzie opowiadał mgr inż. Józef Nowicki, kierownik katedry, a później przez wiele lat kierownik Studium dla Pracujących. Perspektywy rozwoju telekomunikacji, o których mówił nam na wykładzie zrealizowały się w sposób namacalny, ale wtedy chyba bardzo niewiele z nas miało praktyczne możliwości korzystania na codzień z tych dobrodziejstw, które daje telekomunikacja. Do dzisiaj pamiętam, jak obok rozwiązań standardowych mówił nam o swych własnych pomysłach i ich trudnej drodze do realizacji.

Na wykładach z miernictwa elektrycznego prowadzonych elegancko przez mgr inż. Zygmunta Paryskiego, można było poznać nie tylko tajniki metrologii elektrycznej podane w sposób rzeczowy, ale i uczyć się pewnego sposobu bycia. Przyznaję się dzisiaj, że wiele, może zbyt wiele wykładów opuściłem, ale nie były to wykłady prowadzone przez Zygmunta Paryskiego. I tak po cichu jako student zazdrościłem nieco tym, z którymi On chciał współpracować.

Nie można być wszędzie i wszystkiego zapamiętać, nie można też tego wszystkiego przekazać historii, ale wielkim nietaktem byłoby gdybym

tu nie wspomniał o naszych nauczycielach fizyki. Wydział Elektryczny miał tu zawsze szczęście; bo oni byli Mistrzami w swym umiłowanym zawodzie. Taki był (choć u nas bardzo krótko) pan dr Alojzy Kotecki, pan dr Wiktor Nowak, a dzisiaj te tradycje kontynuuje pan doc.dr Tadeusz Rewaj. Do dnia dzisiejszego pamiętam emocjonalne zaangażowanie niemłodego już wykładowcy, by trudne, niekiedy bardzo trudne fragmenty nowoczesnej fizyki przekazać swym słuchaczom w sposób zrozumiały na całe życie. Nie od rzeczy będzie przypomnienie, iż kilku obecnych pracowników naszego wydziału rozpoczynało pracę naukową i dydaktyczną w Zakładzie Fizyki, są to kol. doc.dr inż. Jerzy Krygier, doc. dr inż. Wiktor Zając, doc. dr inż. Bohdan Wołczak.

Na koniec tych historii trzeba przypomnieć tę, już dzisiaj nierealnie odległą, atmosferę robienia "arkuszy"; moczenia, naklejania i zamazyście robionych korekt rzutów i przekrojów "części maszyn" przez stale uśmiechniętego pana mgra inż. Antoniego Bućkiewicza.

Obszerny rozdział w tych fragmentach nieoficjalnej historii wydziału należałoby poświęcić naszym koleżankom. Nie było ich nigdy wiele, ale wbrew złośliwej opinii zawsze wyróżniały się nie tylko inteligencją umysłu (dowodził tego już sam wybór kierunku studiów), ale aparycją i swoistym wdziękiem. My, męska połowa, zawsze tak po cichu podziwialiśmy ich odwagę i ten kobiecy upór; bo dlaczego nie wybrały się na polonistykę, plastykę, prawo, historię czy architekturę, ale koniecznie chciały studiować elektrykę lub nawet elektronikę. Jest tylko jedno logiczne wyjaśnienie: chciały być wśród NAS, najlepszych, najmilszych naj..., naj... Nie można powiedzieć abyśmy nie byli z tego zadowoleni. Zawsze przyjemniej było popatrzeć na kobiece, wypukłe kształty, niż na nieogoloną buzię kolegi. A czasem to było można, odrabiając wspólnie jakąś tam synchroniczną maszynę, pogłaskać delikatne paluszki. Ale wracając do konkretów, to pierwszą studentką i damą była pani Janeczka Ch., w której wielu z nas kochało się bez wzajemności. Miała nie tylko ciemne oczy, ale i coś nieuchwytnego i miłego, czego się nie zapomina. To prawda, że może wielu z kolegów lepiej zapamiętało panią Kazię lub

Irenę z radiotechniki jako pierwszą studentkę, no cóż, nie będą się upierał; to też były uroczne studentki "elektryczki". Po rocznej przerwie pojawiły się znowu aż trzy panny; Monika (w okularach), Danusia i chyba Zosia (z warkoczem). Minął kolejny rok, i nasze panny zachęcane hasłami o równouprawnieniu (a może nie chciały zostać traktorzystkami) coraz częściej stawały do egzaminu wstępnego. W latach późniejszych "urodzaj" na dziewczyny był coraz większy, ale tylko te najmilsze i najlepsze trafiały na nasz wydział. Tu studiowała (chyba pamiętacie) Henia, Lusia, Janka, Hanka, Wanda, Natasza i wiele, wiele innych. A tak konkretnie, wracając do przeszłości, np. w sali gdzie odbywał się egzamin wstępny dla kandydatów widzimy w środkowym rzędzie jasną blondynkę w okularach i białej pod samą szyję zapiętej bluzce. Bardzo ładna mówi jeden z dyżurnych, to jest Danusia Berezowska. A w kilka lat później jest to szanowana pani dr inż. D. Popielowa, nasza pierwsza absolwentka z tytułem doktora nauk technicznych (doktorat u prof. Zb. Jasickiego). Niedaleko od niej siedzi rumiana brunetka, to panna Marysia Cholewianka, po latach wieloletnia asystentka i wykładowca w Katedrze Elektrotechniki Przemysłowej. A gdy już napisałem o jednej pani doktor, to wypada powiedzieć, iż ten sam stopień naukowy uzyskała pani Regina Antkowiak, niegdyś podpora szczecińskiego AZS, pani Elżbieta Chmielnik, Dorota Fok, Alina Borkowska, Aleksandra Jarmusz i Barbara Oskólska (wybaczcie mi, że nie wymieniłem wszystkich). W naszej pamięci i na fotografiach pozostały pilne i uroczne studentki: Ewa Wozaczńska, Róża Ratajczak, Anna Bis, Ewa Dąbrowska, Teresa Wrona, Tatiana Gołuzin, Elżbieta Statuch, i wiele innych (wybaczcie drogie panie, że pomijam tu wasze mgr inż.).

A tzw. dzisiaj "kultura studencka", czy mogła istnieć w czasach, gdy nie było festiwali, nie znano dyskotek, a "bikiniarzy" piętnowano. Nie było u nas na wydziale "Stodoły" i kabaretu, ale byli amatorzy i artyści. Bo czy nikt już dzisiaj nie pamięta, jak śpiewał "bosman" Janusz Sikorski, czy nikt nie pamięta głosów elektryków "naszej czwórki" i śpiewającym do dzisiaj Ludwikiem Zdanowskim? Zespół razem z nim tworzył...

Jurek Kołodziejski, W. Chłap i W. Karaszewski. Na pewno są tacy, którzy pamiętają wieczory tańeczne z "Cichą wodą" i "Kalinkę" śpiewaną przez Kazika Naruszewicza. Było też kilku dobrych muzyków, aktor z teatru lalek, ale najwięcej "mistrzów" gry w brydża. Koniecznie trzeba wspomnieć choć w kilku słowach o naszej wydziałowej drużynie hokeja na trawie, jej krajowych (kilka lat w I lidze) i międzynarodowych sukcesach. To były lata gdy grali Miecio Cieślewicz, Gienio Jarząbek, Zygmunt Szeremeta, Zbyszek Szperka, bramki bronił Zenek Markowiak (obecnie już poważni panowie), a trenerem był pan Antoni Adamski, obecnie inżynier, zasłużony specjalista i kierownik warsztatu w Instytucie Automatyki. Do historii wydziału należy też zorganizowanie w dniach Polskiego Października przez kol, Gienia Jarząbka i Waldka Maleckiego kompanii studenckiej. I do kompletu trzeba dodać, iż znacznie wcześniej w montażu wielkiego świetlnego napisu MARKS-ENGELS-LENIN, umieszczonego na budynku Wydziału Chemii, wyróżnił się stud. Stefan Sobieszczański (obecnie doc.dr). Wydarzeniem ważnym w historii wydziału było utworzenie w 1959 r. biblioteki wydziałowej, tak dobrze zorganizowanej i pielęgnowanej przez drogą nam panią mgr Sylwię Wróblewską. A na początku tyle było oporów i niechęci do przekazania skromnych, hermetycznie strzeżonych zasobów bibliotek katedralnych ogółowi. Dzisiaj bez przesady możemy stwierdzić, że dzięki bibliotece otrzymaliśmy możliwość szerokiego, namacalnego kontaktu z elektrotechniką współczesną, nie tylko w zakresie osiągnięć teoretycznych, ale i rozwiązań technicznych. Możliwość kontaktu ze współczesną nauką elektrotechniczną bez wątpienia było i jest inspiracją wielu naszych prac i osiągnięć. I tak jak w przypadku fizyki, elektrycy mieli tu szczególne szczęście; kierownictwo i obsada personalna (same panie!) przez cały okres funkcjonowania biblioteki-czytelni, z wolnym dostępem do książek i czasopism, w sposób maksymalnie życzliwy starały się sprostać nie zawsze łatwym życzeniom i zamówieniom czytelników.

Minęły lata (zmienili się dziekani, w sekretariacie kierowniczką została pani Maria Orzezińska, a później pani Emilia Konopnicka), za-

brakło w "naszym" budynku miejsca dla pana Andrzeja Masalskiego, dla "Skoczka", na emeryturę odszedł "papa" Laure. Trzeba tu wspomnieć o jego najstarszych następcach. A więc najpierw był pan mgr Stefan Kula, ze śmiesznymi wąsikami i "groźną" miną, człowiek uroczy, ale i nerwowy, szczególnie wtedy, gdy ktoś mu przed wykładem "pomieszał" w notatkach. Czy ma też zniknąć z pamięci naszej jego asystentka, pani adiunkt bezgranicznie życzliwa studentom, mgr B. Ledóchowska. Gdy pan mgr St. Kula odszedł na zasłużoną emeryturę (aby koić nerwy z wędką nad brzegiem jeziora), na nasz "męski" wydział przyszła pani dr Danuta Stygar, a później, dobrze zapewne znany przez wielu studentów, pan doc. dr Leon Bieszk. Najmłodsze roczniki elektryków to już wychowankowie ze szkoły pani dr Ireny Stasiak. Wielu z nich wspomina dobrze nie tylko wysokie wymagania na egzaminie, ale i ćwiczenia audytoryjne prowadzone przez sympatyczną panią mgr Barbarę Glanc.

Wracając do innych katedr, trzeba zaznaczyć w nich rzetelną pracę pana dr inż. Władysława Kuźniara z Politechniki Gdańskiej, który przez kilka lat prowadził wykłady z techniki wysokich napięć, aż do powrotu prof. A. Masalskiego do Szczecina, oraz wykłady prof. inż. J. Dziedzica z elektrotechniki.

Lata zatarły wydarzenia i związane z nimi osoby, a przyzwoitość wymaga rzetelności i nieeksponowania własnej osoby. Ale jak tu spośród dwóch tysięcy nazwisk wybrać te, które trzeba ocalić od zapomnienia. Z każdym nazwiskiem łączą się działania i osiągnięcia, każdy coś dał wydziałowi, a nie tylko pobierał wiedzę lub wycierał siedzeniem ławkę. Aby pomóc pamięci otwieram stary katalog, który cudem uniknął przemian. W kolejnych rubrykach nazwiska kolegów, których spotykam na codzień i tych, o których już nigdy nie słyszałem. Są tu nazwiska tych, którzy zostali dyrektorami i profesorami i zwykłych szeregowych pracowników, obok nazwisk są oceny, i może byłaby ciekawa korelacja ocen z osiągnięciami zawodowymi, ale to już inny rozdział historii. Czytam kolejno nazwiska w "sekcji konstrukcyjnej" Abraham Aleksandrowicz, Eugeniusz Koziej, Witold Byszewski, Konstanty Cias, Kazimierz Gawąd. No właśnie,

jak mogłem dziś zapomnieć, to wieloletni Sekretarz Generalny i prezes SEP, nasz absolwent, który zawsze dobrze pamiętał o latach spędzonych w Szczecinie. No a dlaczego nie napisałem o tak znanej postaci, jaką jest pracownik naukowy Pomorskiej Akademii Medycznej pan doc.dr inż. Henryk Mikosza, nasz absolwent i przez wiele, wiele lat znacząca podpora wydziału. A gdzie są tu nasi morscy elektrycy? Tylu ich jest, a o żadnym ani słowa. Więc będzie krótko, tylko reprezentacja; jeden naukowiec - dr inż. Jarosław Hrynkiewicz były prorektor WSM w Szczecinie, który od lat szuka dobrego miejsca na statku dla małej cewki Petersena oraz jeden znacznie młodszy wiekiem oficer - pierwszy elektryk mgr inż. Jerzy Czyżyk, którego syn Jacek zdał egzamin wstępny na ten ten sam Elektryczny Wydział. I do kompletu : prawdziwy (bo pływający) morski wilk (w spódniczce) to pani Teresa , mgr inż. Maciejewska, może jeszcze nie tak popularna jak kapitan D.Kobylińska , ale nasza miła koleżanka i gwiazda naszej floty. Ktoś mi podpowiada napisz o dyrektorach (nie mogę, bo nie wiem, czy o aktualnych, czy o byłych), napisz o paniach z dziekanatu, a już specjalnie o pani Marysi Tarnowskiej, która przez 25 lat z uśmiechem trzymała "berło" kierowniczką najbardziej uprzejmego dziekanatu, napisz o E. Rodzynku, napisz też o innych, którzy "potrzęsali" wydziałem. No cóż, na pewno trzeba, ale już nie dzisiaj.

40 lat, to w życiu ludzi okres długi, wiele się zmieniło; dawno do wieczności odeszło wielu z tych, którzy podpisywali nam w indeksie oceny. Nie ma już wśród nas nie tylko najstarszego O.P.Laure, ale i znacznie wtedy młodszych; Jana Słomińskiego (entuzjastycznie witanego na uroczystości 15-lecia wydziału), pierwszego dziekana i organizatora Witolda Gładysza, Edwarda Wysockiego, Aleksandra Zawiszy, Czesława Oświecimskiego, Stefana Kuli i Antoniego Jezierskiego. Na progu kariery naukowej odszedł Wiktor Spirydonow oraz niezapomniany kolega i dziekan Dżemal Woronowicz. Nie ma już starszego mistrza J. Puczaka, który jeszcze "wiadrami" dostarczał prąd do naszego Budynku.

Udeszli na zawsze i nasi koledzy ze studiów; uśmiechnięty Maniusz Nestorowicz, elegancki Edek Budny, zasadniczy Bogdan Zawierowski, Wacek Podkowiński i pracowity Edward Wdowik. Nie ma wśród nas już od lat Lecha Nowoświeckiego, skromnego i cichego Tadeusza Działa, Bolka Szyszłowskiego, Jurka Rogasia i wielu, wielu innych (wybaczcie, że wymieniałem tylko kilku, ale dziś już ta lista jest bardzo długa). Nie żyje już nasza koleżanka Danusia Trzeciak, Zosia Golonka, oryginalnej urody Tosia Reinhold oraz Marysia Cholewianka (Gulbińska).

No i tak zbliżyliśmy się do dnia dzisiejszego (i tego, co było tylko 10 lat temu). Jest jak jest - wiecie sami, niektórym bardzo dobrze, innym nieco gorzej, ale mnie kończy się przydział papieru, więc pora powiedzieć "no to cześć koledzy i drogie koleżanki, do zobaczenia w komplecie przy następnej okazji". Będzie to chyba już 50-lecie naszego wydziału i ileś tam lecie naszego "elektrykowania".



*
* *

Pamiętając, iż hominis errare est, prosimy PT Koleżanki, Kolegów, absolwentów i pracowników wydziału, aby w przypadku dostrzeżenia lapsus calami lub innych nieścisłości, chcieli poinformować o tym autorów (na adres dziekanatu). A z myślą Futurum (Anno Domini 1997), Ci co jeszcze umieją i chcą pisać (nie tylko cyfry) niech o ludziach i czasach napiszą "ad futuram rei memorium".

*

Biblioteka Główna
Politechniki Szczecińskiej

EL.20064



005-020064-00-0

I e-1070